

ΟΥΑΘΛΟΥ

ΤΗΣ ΕΝ ΒΛΑΧΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΕΠΙΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ το 1821 ΕΤΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΝΤΕΣ

ΠΑΡΑ

ΗΛΙΑ ΦΡΤΕΙΝΟΥ

ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝ.: π.: ΠΑΤΡΕΩΣ

ΚΑΙ ΕΚΔΟΘΕΝΤΕΣ

διὰ τὴν συνάφειαν τῆς Γενικῆς ἱστορίας τῆς
ΕΛΛΑΔΟΣ

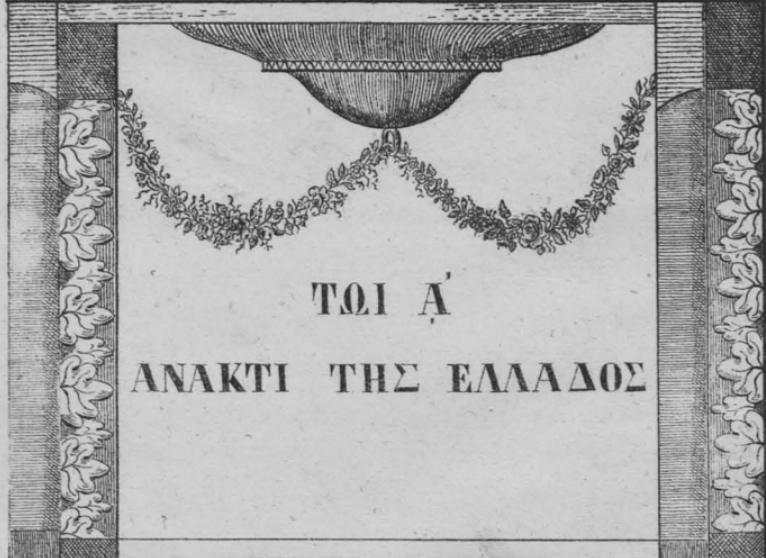
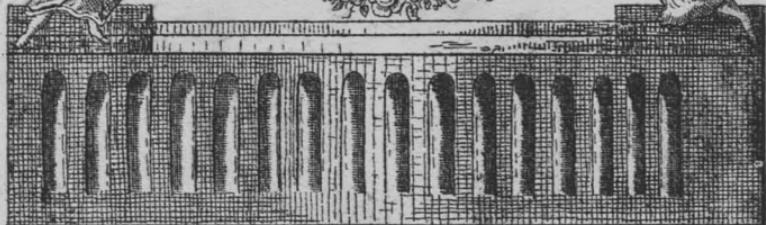
ΕΝ ΛΕΙΨΑ τῆς ΣΑΚΣΟΝΙΑΣ

1846.

123052

επιτελεῖσθαι από την Εθνική Βιβλιοθήκην.

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ !

Η ΕΛΛΑΣ, τὸ λαμπρότερον καὶ
γλυκύτερον ὄνυμα τοῦ παλαιοῦ,

καὶ νέου κόσμου, ἡ ὑπερήφανος διὰ τοὺς περικλεῖς Ἡρωας
καὶ Σοφοὺς ἀνδρας τῆς, ἡ ἐνδοξος διὰ τὰ φῶτα, πάχνας καὶ ἐπι-
στήμας της, πρὸ τεσσάρων ἥδη ἀιώνων, φθονουμένη δι' ὅλας
ἀντας καὶ ἄλλας χάριτας της, ὑπέκυψε φεῦ ! νὰ ὑποφέρῃ γε-
ναιοψυχοῦσα τὸν τόσον βάρβαρον, τὸν τόσον ἀπάνθρωπον Συγόν
τῆς δουλείας, ὥστε τὰ τέκνατης, οἱ Ελλῆνες, στοράδην ἐπὶ
τὴν Γῆνον περιπλανώμενα μεταξὺ τῶν ἀλλων ἐδυνῶν, συ-
αισθανόμενα καὶ συλλυπουμενα τὰ τραύματα, τὴν δυστυχί-
αν της, προσεῖχον ἀσκαρδαμυκτεῖ διὰ τῆς ὑπομονῆς εἰς τὸ νὰ ἐπι-
τύχωσι τὴν ἀρμοδιωτέρων ἐυκαιρίαν, νὰ δράυσωσι μίαν ἡμέραν,
μὲ τὸν ἵσχυρὸν βραχίονά των, τὰς ἀλύσους τοῦ ἀνδραποδισμοῦ,
καὶ νὰ φανῶσιν ἀντοὶ καθ' ἑαυτοὺς οἱ Ελλῆνες, σωτῆρες
τῆς βασανιζομένης μητρός των, καὶ καταφρονηταὶ τῆς ἔχθρικῆς
μάστιγος.

Ἡ ὥρα ἡγγικεν, ἔπιαν, κατὰ τὸ 1821 ἔτος, καὶ ὁ ὑπο-
δεδουλωμένος Ελλην, τὸ ἔρμαιον τῆς σκληρᾶς τυραννίδος, ἐν
θὺς ἐφωπλισθῇ, καὶ δράξας τὰ ὅπλα, ὥμοσεν ἀποφασιστι-
κῶς εἰς τὸ σημεῖον τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἡ ἐλευθερίαν.

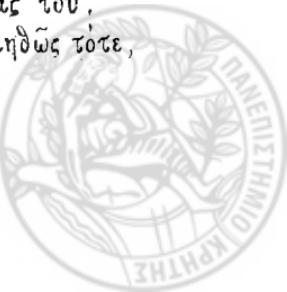

ἵδανατον· διατί; διὰ ν' ἀποτενάξῃ τὴν ἀσπλαγχνον
δουλείαν, ν' ἀπολαύσῃ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ νὰ ξε-
σφαλισῃ τὴν ὑπαρξίαν του.

Ἔτον λοιπόν ἐπάνωγκες νὰ προσδιορίσῃ καὶ μέρος
κατάλληλον ἵει τὸ μέγα τους ἔργον διὰ τὴν ἐνκαλον καὶ
ἐπιτυχῆ ἐναρξίν τῆς ἐπιχειρίσεως του· ὅδε ἐκλέξας τὴν φι-
λάνδρωπον καὶ ομόδρομον του ΡΙΣΣΙΑΝ ἐσκέλισεν ἐξ ἀν-
τῆς, ὡς Γίγας, ἢν τῇ Μολύβδωναχίᾳ μόλις δὲ ἐβάδισεν ἐν ἀν-
τῇ τὸ πρῶτον βῆμα τῆς ἀνέξαρτησίας του, καὶ ἐνδὺς ἥκου·
σθησαν, παντοῦ κραυγαῖ, παντοῦ ὀλολυγμοῖ, παντοῦ δου-
λεῖαι, παντοῦ ἀιμάτων ρεύσεις. (παντοῦ φόνοι), παντοῦ
ετίφη ἀναιρίδηματα, ἔχδριν, παντοῦ καλαγγάδε ὅπλων, παν-
τοῦ γλῶσσαι φλογῶν, συριγμοὶ μυριάδων σφαρῶν, παντοῦ
καταδίωμοι ἀποτελεσμάτα επιβούλων σκευωριῶν κλπ. κλπ.

Ἄντα ἐπαπείδουν μὲν τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλλήνος, αλλ
ὕτος ὡς μηδὲν ὄντα λογιζόμενος καὶ καταφρονήτεα.
Ἐπέμενε μολαταῦτα, ὡς ἄλλος Ἡρακλῆς ἵει τὸν
οκοπὸν, τὸν ὅποιον συνέλαβε διὰ τε τὴν ἀνέγερσιν τῆς φιλτάτης
του ἕλλήδος καὶ διὰ τὴν ἀνάτησιν τῆς ἐλευθερίας του.

Τὰ δινοτυχήματα ταῦτα ἐπέπεσαν ἀληθῶς τότε,

ώς βροντοφόρος καὶ καταστρεπτικὸς κεραυνὸς ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς τοῦ Ἑλλήνος, ὅστις στρέφων κύκλῳ τοὺς ὄφ-
δαλμούς του, καὶ μηδένα βλέπων ἀρωγὸν εἰς ποῖον ἄρα
ζειλάνε νὰ ἐλπίσῃ τὴν οὐτηρίαν του; βεβαίως εἰς τὸν
Ψυστόν, καὶ εἰς τὴν ἐπιμονήν του.

Πάραντα κατεσκεπάσθησαν ἡ πεδιάδες καὶ τὰ ὄρη
τῆς Δακίας, ἀπὸ νεκροὺς ἀδλητῶν Ἑλλήνων Σεβαστα-
δυμάτα ὑπὲρ ἔμενδερίας πεσόντα, ἀπέρ λάμπουσιν ἀν-
τίρρητως, ὡς φωταυγῆς ἀστέρες, εἰς τὰ χρονικὰ τοῦ
κυροῦ καὶ εἰς τὴν γενικὴν ἱστορίαν· μάρτυρες πιστό-
τατοι τῶν δοπιών ὑπάρχουσι, τὸ Γάλατεῖ τὸ στομιον τοῦ
π. Προύσου, τὸ Σκουλένι, ἡ Μονὴ τοῦ Νουτσέσου, τὸ
Ζαφιδένι, τὸ Δρεγασόνι, τὸ Βουκουρέστι. ἡ Μονὴ τοῦ
Σείου καὶ τόσα ἄλλα μέρη· διὰ ποῖον ἄρα γε τέλος;
διὰ τὴν δοξαν τῆς Εἰλλάδος καὶ διὰ τὸν ἐδυτισμὸν των.

Όποια ἄρα τ' ἀποτελέσματα τῆς τότε Γαλλίας; τὸ
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΑΜΠΡΟΝ ΣΤΕΜΜΑ τῆς
μεγαλειότητος ΣΟΥ, τοῦ πρώτου ΑΝΑΚΤΟΣ τῆς
ΕΙΛΛΑΔΟΣ ΟΘΩΝΟΣ, τὸ ὑποστήριγμα τοῦ ἡ
βάσιος τῆς ἐνδαιμονίας τοῦ Εἰλληνικοῦ ἔδους.

Πρὸς τίνα ἄλλον πάρεξ ἐις τὴν δέξιὰν τῆς ΜΕΓΑ -
ΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ΣΟΥ, ἐνελλαν νὰ ἔχωσι σταύρεος
ἐλπίδας εἰ τοιοῦτοι, διὰ νὰ στέψῃ ὑπερον τὰς σκιάς των
μὲ τὸν ἀγιόφυστον στεφανον τῆς δόξης καὶ τῆς ἀιωνιότητος;
Πρὸς ποιὸν ἵπομενως καὶ ὁ ὑποκλινής ἔρετεν δῆρα νὰ ἐπα-
ποδέσῃ τὴν ἔξιστορησιν τῶν ἡρωϊκῶν τούτων κατορθώματων;
ὑπὸ τοὺς πόδας βέβαια τοῦ ΠΑΝΕΚΛΑΜΠΡΟΥ ΣΟΥ
ΘΡΟΝΟΥ.

Ἐνδόκησον οὖν τὰληνότατε ΒΑΣΙΛΕΥ τῶν
ΕΛΛΗΝΩΝ, εἰς τὸ νὰ ἐνδογήσῃ μὲ τὰς πατρικὰς ἐν-
χές τῆς Μεγαλειότητος ΣΟΥ τὰς σκιάς τῶν ἡρωϊκῶν
πεδόντων Σεβαστῶν δυμάτων, καὶ δέχθητι ἐμενῶς τὴν
ταπεινήν μου ταύτην προσφοράν· εἰμὶ.

ὑποκλινής καὶ
ἐνπειδέστατος ὑπήκοος
Ηλίας Φωτεινὸς Πελοπον:

ΑΓΓΕΛΙΑ

Μολονότι καὶ ἄλλοι δικογενεῖς ίστο-

ριογράφοι τῆς ἐποχῆς μας, συνέ-

γραψαν σινοπτικῶς καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸ 1821 ἔτος ἐν Βλα-
χίᾳ διατρεξάντων, σχετικῶς μὲ τὰ συμβεβηκότα τῆς Ἑλλη-
νικῆς ἀπαναστάσεως, διὰ τὴν συνέχειαν καὶ μόνον τῆς
ἱστορίας των, μὲ ὅλον τοῦτο τὰ δύσιωδεστερα τούτων ἔμεναν,
καὶ μέρουσιν ἄχρι σήμερον ἐξ ἄγνοιαν. Διὰ τοῦτο ὁ ὑποφανό-
μενος, ὡς ἔχων τὰς τοιαύτας πληροφορίας ἐξ ἴδιας ἀντιλήψεως
καὶ αἱ τοτεῖς τῶν πραγμάτων χρηματίσας, ἐπίσης δὲ καὶ φύλαξ
ἀκριβῆς ὅλων τῶν κατὰ καιρούς ἀξιοπεριεργών σημειώσεων,
ἥδαντι ἀδικήσειν μέγα ἀδικημα τὴν γενικὴν ἱστορίαν, ἐὰν
ἄφινεν ἐπὶ πλειν ἄγνωστα τὰ τοιαῦτα καιτορθώματα. Διὸ, πρὸς
ἀνωνίαν ἀνάμνησιν τῶν πρώτως ἀδλησάντων ἐκείνων ἀνδρῶν,
τῶν καινησάντων ἐπὶ τῆς πολυπαδοῦς ταύτης γῆς τὰ μηχανικὰ
ἔργανα τῆς ἐνάρξεως, καθὼς καὶ τὰ ὀλεόδριασποτελεσμάτα
τῆς ῥηδείσης ἀπαναστάσεως, ἐνεκα τῶν ἐπιβούλων σκευωριῶν
διαφόρων, ἐπεχειρήκα τὴν παροῦσαν συγγραφήν.

Ἐνιαὶ πασιγνωστον, ὃτι ἐις τὴν Δακίαν ἵκαμε τὸ πρῶ-
τον βῆμα ή ἐκοαγῆσα τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων Ἐπανάστασις,
καὶ τοῦτο κατὰ τὸν Ιανουάριον τοῦ 1821 ἔτους ἐις ἀυτὴν ἡ-
νοιχδὴ ἡ πρώη σκηνὴ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξχρησίας τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ ἔδνους τραφικοῦ δράματος, καὶ ὃτι ἀυτῇ ὑπῆρξεν ἡ πρώ-
τη ὀφεζηρία τοῦ ἰεροῦ μας ἀγῶνος, ἐξ ὃν καὶ ὑπέφερε τὴν
πρώτην τῆς πολιτικῆς ταύτης μεταβολῆς μάστιγα καὶ τοὺς
κατασταράγμους, συνεπειας τῆς τότε ἀναρχίας. καὶ τῆς ὑιο-
τῆς κατὰ ταῦτα ἀπανδρώμου βαρβαρότητος επαγγόλας ἀματοχυσίας.

Τὰ περίεργα καὶ σκονδαῖα ταῦτα συμβέβηκότα λαμβάνω
τὴν τὸλμην ὁ ὑποφαινόμενος μὲ τὰ ὄντα τῆς δυνάμεως μου νὰ
ἐκδώσω ἐτις φῶς, ὅσον ἔνεστιν ἀκριβῶς καὶ ἀμεροληπτῶς, πρὸς
διάγνωσιν τῶν νῦν καὶ τῶν μεταγενεστέρων φιλογενῶν, μὲ τὸ
φέρον τὴν ἐπωνυμίαν ἱστορικὸν σύγγραμμα, ΟΙ ΑΘΛΟΙ
ΤΗΣ ΕΝ ΒΛΑΧΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΤΑΣΩΝ
τὸ 1821 ἔτος, ἐις ἣν τημῆκα· ὅπο τὴν ἐποχὴν τῆς δανῆς τοῦ Κήρυ-
μόνος Α. Σούτσου, μέχρι τῆς ἀναχάρησεως τῶν Όδωμανικῶν
στρατευμάτων ἐν τῇς Βλαχίαις.

Ἄγκαλὰ καὶ τοῦ παρόντος συγγράμματος τὸ ἱστορικὸν δια-
πραγματεύεται ματ' ἐνδεῖαν περὶ τῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως
πραγμάτων, ἀλλ' ἐπιδὴ τόσον ἡ ἐναρξης, καδὼς καὶ τὸ ἀποτελέσμα.
τα τεντης, ἐνρίσκοντο πάντοτε μὲ τὴν συνάφειαν τῆς ἐξιστορήσεως
τῶν ἐπιτοπίων περιστροφῶν ἀλληλένθετα, (κατὰ τὸν διοργανισ-
μὸν τῶν ὑπενεργησάντων ἀντὴν), διὰ τοῦτο προσετέθησαν καὶ
πάριτολλα ὥφελημα διὰ τὴν καδῶντο ἱστορίαν τῆς Βλαχίας,
ὡς ἔις ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν ἀποβλέποντα, καδὼς καὶ ἐδέκ-
θησαν ὑστερὸν τρανώτατα ἀπὸ τὰς περιστάσεις τῶν ἐπιχειρημα-
τικῶν πράξεων· ἐρῶσθε.

Μηνιας Φωτεινός .

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

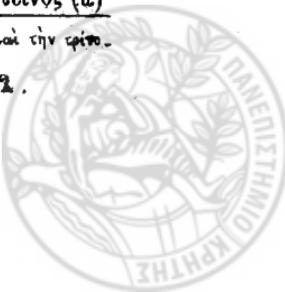
Πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν τῆς ἐποχῆς μας ζυγγράψωντες τὰ πατέα τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, ἔμνημόνευσαν μὲν ἐν περιλήψαι καὶ τινας περιστάσεις, (ὅσας Ἰωσ. ἐξ ἀκοῆς ἐμαδον, οὐ ἐν μέρει ἐγνώριζον) τῶν Δυκίᾳ διατρέχαντων ἄγωνων ἐνεκαὶ οὕτως τῆς ἐλλείψεως ἀκριβοῦς ἀντῶν ἐκδέσεως, τὰ ὄντια δέστερα τούτων ἄχρι σημερον εἰς παντελῇ ἐμειναν ἄγνοιαν.

Ο Κύριος Ἀδανάσιος Ξόδηλος ἐκ Βυτίνης τῆς Πελοποννήσου, μέλος ὧν τῆς συστηθείσης τότε ἐν Ρενύῳ τῆς φύλακῆς Εταιρίας, καὶ γνωρίζων, ὡς ἐκ τῆς δέσεως του, τὰ ἐν Βασσαραβίᾳ καὶ Μολδαυίᾳ διατρέχαντα ἀκριβέστερον, ἐνελάβεν ηδὴ νὰ συγγράψῃ ὑδιαιτέρως περὶ τούτων, καὶ τὰ ὅποια ἐλπίζεται, ὅτι ὅντες εἰς μακρὸν δέλουσιν ἐκδοδῆς διὰ δὲ τὰ ἐν Βλαχίᾳ γεγονότα ὄνδροις συνέγραψε τις ἐμπεριστατωμένως, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς ἀρχαὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλ: Ἐπαναστάσεως μετὰ τὰ Φιλικὰ.

Οδέν, ἀποδίδων ἐνλόγως τὴν τοιαύτην σιωπὴν ἐις τὴν ἐλλείψιν τῶν εἰς τοῦτο χρηζουσῶν σημειώσεων, καὶ ἐις τὴν ἄγνοιαν μερικωτέρων περιστάτεων, πραγμάτων καὶ προσώπων, ἀπεφάσισα ν' ἀναδεχθῶ τὴν ἐκδεσίν καὶ δημοσίευσιν τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου, εἰς ὅνδεν ἄλλο σκοπῶν, οὐ δῶσω φῶς, ὅποδοῦν ἴκανὸν εἰς τοὺς διογενεῖς μου Ἱστοριγράφους, ὅπως καταστήσωσιν ὅντως ἐντελεῖς οὖσον ἐνεστι τὸ ἱστορικὸν μέρος τῆς Ἑλλ: Ἐπαναστάσεως.

Ο ἀειμνησός καὶ Σιβαστός μοι δεῖος Διονύσιος Φωτεινὸς (α)

(α) ὅστις συνέγραψε κατὰ πρύτανον τῶν διοικον Νέον Ἐρωτόκριτον, καὶ τὴν φρίσ-

διατελῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐις Βουκουρέστιον τῆς
Βαλαχίας καὶ μεμυημένος τὰ τῆς φιλικῆς ἔταιριας,
ἔχων δὲ κατ' ἔξοχην καὶ τὴν ἐφεσιν τοῦ νὰ ἐξακολουθῇ
γράφων πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς τριτού του Δακικῆς ἱστο-
ρίας, ἐπέμενε μὲν ἐνδέρμον ζῆλον προσηλώνων ἀείποτε ἄγρου-
πνον ὅμικα, καὶ καταβάλλων μεγίστην ἔρευναν ἐις πᾶν
ὑπό τε τῶν πολιτικῶν καὶ ἄλλων συστηματικῶν αλάδων
τῆς κοινωνίας ἐνεργούμενον, ἢ πραττόμενον, λαμβάνων
πληροφορίας ἀντὸς μὲν ἀφ' ἑνὸς, ἐνόσῳ ἔξει, ἐγὼ δὲ ἀφ' ἑτέ-
ρου, μετὰ τὴν ἀποβίωσίν του, περὶ τῶν ἐκάστοτε συμβα-
νοντῶν, χωρὶς νῦν ἀφήσωμεν ἐκάτεροι ὅσον τὸ δυνατόν,
καὶ διαφύγῃ τὸ ἐλάχιστον τὴν προσοχὴν μας, περιοριζόμενοι
ὅμως πάντοτε ἐις τὰ ὄυσιωδέστερα. Άι σημειώσεις ἔνται
ἐφυλάχθησαν ἐναποτεταμιευμέναι μέχρις ἀρμοδίου καιροῦ
διὰ νὰ προσαρμόσῃ ὁ ἴδιος ὑστερον μὲ τὴν ἱστορικὴν ἐκδε-
τὰ πάντα διὰ τὴν Δακικὴν ἱστορίαν. ἀλλὰ φῦ! σύγ-
χρονα τοῦ ἀντοῦ ἔτους 1821 τὸν Ὁκτώβριον ἀφήπασεν
ἄιφνης τὸν ὥηδεντα ὁ ἄωρος δάνατος, καὶ ὡς ἐκ τούτου
έμεινεν ἀτελὲς σχεδὸν τὸ ποδούμενον τοῦ σκοποῦ του.

Τὰ τεμάχια λοιπὸν ταῦτα τῶν σημειώσεων, μὴ προλα-
βόντος, ὡς ἕιρηται, τοῦ διαληφθέντος δείου μου νῦν ἀπαρ-
τιση ἐις ἐν καὶ τὸ ἀυτὸς μέρος, ἐφύλαξα μετὰ τὴν δανήν
του ἀχριτοῦδε, ὡς κόρην ὄφδαλμον. Δὲν ἐτόλμων νὰ
παραδώσω ἀντὰ ἐις τὰ πιεστήρια, διότι, ἀφ' ἑνὸς μὲν
τὸ ἔργον τοῦτο ὄνχι μόνον ἔναι επιπονον, καὶ ἵκα-
νωτέρου ἐμοῦ δεόμενον, ἀλλὰ καὶ ἔτι μᾶλλον ἐπι-
πονωτέρον καδίσταται, ὡς σόθαρᾶς καὶ ἐμβρυδοῦς
προσοχῆς, ἀληθείας, εἰλικρινείας καὶ ἀμεροληψίας

μον ἱστορίαν τῆς Δακίας, κατὸ τὸ 1818 ἔτος, μετὰ ταῦτα δὲ ἐξηκολούθει
συγγραφών καὶ τὴν βιογραφίαν τοῦ Ἰωάννου Καρατζᾶ εἰς τῆς ἑκατούρης
Ἀγελονέας του, μέχρι τοῦ διαδεχθέντος αὐτὸν Ἀλεξανδρου Ν. Σουτσού,
ἀλλὰ δὲν ἐπρόθασε νὰ εκδωσῃ ἀυτὴν ἵν τυπον, διότι τον
κατέλαβεν ὁ δάνατος.

ἔχον ἀνάγκην καθότι ἐις μὲν τὰ προφορικῶς ἐκδετομενά
ὑπὸ τῶν παρόντων μόνον καὶ κρίνεται, ἐις τὴν ἔγγρα-
φον ὅμως ἐξιστόρησιν καὶ ὑπὸ τῶν μεταγεννεστέρων ἐξετά-
ζεται.

Πρὸς τούτοις δὲ προσδοκῶν τάντος, ὅτι ἄλλοι πε-
ριεργοὶ καὶ δυνατοὶ τοῦ ἀιῶνος μαζὶ συγγραφεῖς, ἐμελον
νὰ συγγράψωσι μὲ ὅπωδουν λεπτομέρειαν καὶ τὰ ἐν
Κλαχίᾳ τῆς Ελληνικῆς Ἐπαναστάσεως διατρέξαντα,
καθὼς καὶ τὰ ἐν τοῖς λοιποῖς μέρεσι, δὲν ἡδελα ν' ἀνα-
λάβω ἐν τοιοῦτον βαρὺν φορτεῖον. Ἀλλὰ δεωρῶν τοῦτο
ἐπὶ πολὺν ἥδη χρόνον, ὡς μεγίστην ἀπάτην ἐκ μέρους
μου, καὶ ἄδικον εἰπεινος ἐις τὴν Ελληνικὴν ιστορίαν,
καὶ σκεφθεῖς ὡρίμως, ὅτι ἔναι τεκάναγκες ν' ἀπο-
τελέση μέρος ἀντῆς μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ ἀντῆς ἡ
σειρά τῶν ἐν Βλαχίᾳ συμβάντων, ἐξ ἄλλου δὲ πτοη-
δεῖς τὸν ἐλεγχὸν τῆς συνειδήσεως καὶ τὴν κατάκρισιν
φίλων τινῶν, ὅτινες καλῶς ἐγνώριζον, ὅτι ἐκράτουν
μυστικὰς τὰς σημειώσεις τάντας, ἥναγκάσθην νὰ λά-
βω τὴν τολμηρήν νὰ ὑποβάλω ἐις τὴν κρίσιν καὶ ἐπι-
κρισιν τοῦ ποιοῦ καὶ τῶν ὅμογενῶν μου τὸ παρόν
ιστορικὸν πόνημα.

Μολονούτι τὸ πνεῦμα τοῦ συγγράμματος τούτου περι-
στρέφεται μᾶλλον ἐις τὴν ἐξακολουθησην τῆς Ελληνικῆς
ιστορίας, μὲν δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ ἡ ἐναρξῖς καὶ ἡ συμπεριφορά
τῶν πραγμάτων συνδέεται με τῶν τῆς ἐπιτοπίου διοικησεως
διεπραγματευσιν, ἐπάγονται διὰ τοῦτο με τὴν ἐκδεσιν, διὰ
τὴν ἀκρίβειαν τοῦ λόγου, καὶ πολλὰ ἀφορῶντα, τὴν Βλα-
χικὴν ιστορίαν. Μήτι τούτῳ ἐνελπις ἔμαι, ὅτι ὁ φίλαναγ-
νωστης δὲν δέλει δεωρήσει ὡς συγνεχυμενον τὸ ιστορικὸν
μέρος, καὶ προσάψει ἐνεκα τούτου κατηγορίαν ἐις τὸν ὑπο-
φινίμενον, μη φυλαχθείσης τάχα, ὡς πρὸς τὸ νόημα, τῆς
κατ' ἐνδεῖαν σειρᾶς τῆς Ελληνικῆς ὑποδέσεως, κατὰ

τὸν σποτὸν, ὃν ἐξ ἀρχῆς προεδέμεδα.

Τὸ παρὸν σύγγραμμα πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει ἐξ εἰλέγξει διασαλπίζον τὰς πισταχρησικές τινῶν ἐκ τῶν ἐν τοῖς πρόγγυμασι, μὲ τὴν ἀπαδῆ καὶ ἀμερόληπτον περιγραφὴν τῶν κατ' ἔκεινην τὴν ἐποχὴν διατραχάντων. οἵσους δηλαδή (ἐν τίνι διαδέσει αγγοοῦμεν) ἀνηλεῶς καὶ ὑπολάγχως ἐπραττον κατὰ τῶν ὅμοδοισιν καὶ συναθέλφων ἀντῶν χριστιανῶν, ἐν ᾧ ἐπρεπε μᾶλλον νὰ διελθωσι τρόπον ἐλικρινῆ καὶ κολακευτικὸν, ἀλλ' ὅχι θηρίῳ ὥδη καὶ ἀπάνθρωπον, μεσον τοῦ ὅποιον ἐδύναντο νὰ φέρωσιν, ὡς ἐδόξαζον. ἐις ἀισιωτέραν ἐκβασιν τὰ σχεδιάτων, καὶ νὰ εὐκαλύψωσιν ἐπομένως τὰ πάντα. Μαρτυρεῖ πιστοὶ ὅλων τούτων ἴταρχουσιν ὡς σύγχρονοι ἡμῶν. ἀντόχοινες καὶ παρεπιδημοι εἰς Βλαχίφ, ζῶντες ἕχοι τῆς ἡμέραν.

Διὰ τοῦτο επαναλαμβάνω, ὅτι ὁριώμενος ἀπὸ τὰς πλέον ἐλικρινεῖς ἀρχαὶ τοῦ καδήκοντος, προεδέμην διοπὸν ἵνα ἐκδέσω γιμνήν τὴν ὑλῆμειαν, ὡς ἱεράν. χωρὶς νὰ ἐπιβλέψω εἰς πρόσωπα, ή πραγματα, χαριζόμενος, η παρατρέχων τὸ παραμικρὸν, καὶ πιστεύω, ὅτι μῆτε ἐκεῖνοι τῶν ὅποιων ή τότε ἐπιληψιμος διαγωγὴ κατακρινέται, δὲν δέλουν, ἀποδώσει εἰς τὸν συγγραφέα καταδιωκτικὸν πνεύμα, προδαμβάνοντα διὰ ὅλα ὅντα νὰ ξηρήσῃ τὴν συγγνώμην των.

ο Συγγραφεὺς.

„Μηδεμίαν ἐτοιμοτέραν ἔναι τοῖς ἀνδρώποις διόρδωσιν
„τῆς τῶν προγεγενημένων πράξεων ἐπιστήμης.

Πολύβ. ἐν Προοτιμ.

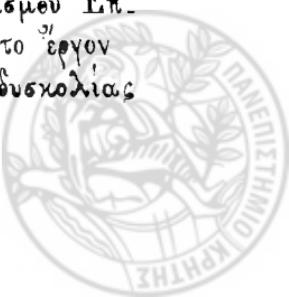
ΟΙΑΘΛΟΙ

ΤΗΣ ΕΝ ΒΑΛΑΧΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟ 1821 ΕΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α^νν.

Θάνατος τον Ηγεμόνος Άλεξανδρου Σούτσου — διορισμός τον Σκαρλάτον Καλλιμέ.
χη ἐις τὴν τῆς Βαλαχίας Ηγεμονίαν — χαρακτήρα καὶ σύστησις τοῦ Θεοδώρου Βλαδίμη.
ρέσκου ἐις τὴν φιλικὴν Έπαρχιαν — ἔναρξις τῆς ἀποστασίας παρὰ αὐτοῦ ἐις τὴν μι.
κραν Βλαχίαν — προκηρύξεις κατορθόματος αὐτοῦ — περιστατικοὶ τῶν προσυχόντων ἀρ.
χόντων — καταδίκης αὐτῶν πρὸς ὄφραντον τοῦ Θεοδόρου — ἐνωσις τῶν τῆς διοικήσε.
ως ὀπλαρχηγῶν μετά τοῦ Θεοδώρου — διορισμὸς Εφόρων τρόπος ἐφοσύχασιν αὐτοῦ.

Ἐφ' ὅσον τὰ φῶτα τῆς παιδείας προύδενον διανγά.
ζοντα ἐις τὰς νοερὰς ἀιδηδίσεις τοῦ Ἑλληνος, καὶ ἐκτεινάζον.
τα βαδμηδόν τὸν πρὸ τοσούτων ἀιώνων ἀντοῦ λήδαργον· καὶ
ἐφ' ὅσον ἡ γλυκεῖα τῆς πατρίδος φωνὴ δεσπεσίως ἐις τὰς
ἀκοὰς του αντήχει, καὶ τὸ ἐνδουσιαστικὸν ὑπὲρ τῆς ἑλευ.
θερίας πνεῦμα ἐξηπλουῦτο, ὡς νεφέλῃ πυκνῇ ἐπισκιαζούσα
τὸν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν Ἑλληνινῶν γαιῶν πολιτικὸν ὄρι.
ζοντα · ἐπὶ τοσούτον μαζᾶλον ὁ ἐνδερμός ζῆλος συνεκεν.
τρόνετο ζωηρῶς ἐις τὰ ἔγκατα τῆς παρδίας του, καὶ ὁ
διακαής τῆς φιλοπατρίας ἔρως περιτρέχων τὰς φλεβάς του,
ἐξώδει ἀντον ἐις τὴν κατὰ τοῦ Δεσποτισμοῦ Ἔπ.
ανάστασιν. Καὶ μολόνοτέ εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον
τῆς ἐπιδυμίας του ἀπήντα ἀπειροπλῆθεις ὁνσκολίας

κατά πάντα λόγον καὶ ἔννοιαν, μολοντοῦτο σταδερὸς ἐις τὴν ἀπόφασίν του, ἄκαμπτος ἐις τὸν ἐνδουσιασμὸν του, ἐπέμενεν ἀνυπομόνως ν' ἀκούσῃ μίαν ἡμέραν, τὸ πρῶτον ἀπηχημα τῆς ἐδνικῆς Σάλπιγγος, καὶ πληρῆς ἐνδουσιασμοῦ νὰ συντριψῃ μὲ ἐφωπλισμένην χεῖρα τὸν βαρὺν τῆς δουλείας ξυγόν, καὶ νὰ διαρρήξῃ ἐντόλμως τὰς πρὸ τοσού των ἀιώνων δεσμευούσας ἀντὸν ἀλλύσεις τοῦ ἀνθραποδισμοῦ, καὶ παρουσιαζόμενος ἐις τὸν κοσμὸν καταφρονητῆς τοῦ πυράντον, σωτήρ τῆς ὑποθεδουλωμένης μητρὸς του, νὰ δειξῃ εἰπεὶ τέλους μὲ τὸν ισχυρὸν τὸν βραχίονα, καὶ μὲ τὴν ἄλλη τελευταῖς ρανίδος ευχάριστον χύσιν τοῦ αἵματος, του, ὅτι ἔναι γνησιον τεκνὸν τῆς Εὐλάβδος, καὶ ἀπογονος τῶν περικλεῶν ἐκείνων προπατόρων του Λεωνίδων, Θεμιστοκλέων, Ἀριστείων κλπῶν.

Τὰ πάντα ἀπὸ καιρὸν ἐις καιρὸν, λάφις ἐις τὴν σύνεσιν καὶ τὰς προσπαθείας τῶν τότε διευδυνάντων τὰ πρόγματα, ἐναρθρὸν τῶν προστήκοντα διυργανισμὸν, ὥστε ὁ ἐνδερκῆς Ἑλλῆν ἐπενόησεν ἐσχάτως τὸ κατεπείγον, τῆς ὀπειναταστάσεως Ἐφοριῶν τῆς φιλικῆς Επανάστασις, ὃπου ἔφει, ὡς ἐπιβλέπη καὶ ἐπαγρύπνῃ πρὸς τε τὸν περιστοὺν καὶ τὴν λοιψήν τῶν ἀναγκαίων ἐις τὸ ἐπιχειρημα κέσων, κλπ.

Ἡ λαμπρὰ στιγμὴ τῶν μελέτωμένων εκοτοῦ προσεγγίσασα, ὑπηγορευσε τὴν ἀνάγκην καὶ ἐις τὴν ἐι Βουκουρεστίῳ Ἐφοριαν νὰ τροπολογήσῃ τὰ βοηθητικὰ μέσα καὶ τους τρόπους διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἔπαναστασιν ἵστε νὰ ἔναι ἔτοιμα ἐις πᾶσαν περίστασιν, ὡς καὶ ἐι τὶ λοιπὰ μέρη δὲν ἦργησε μολαταῦτα, καδότι ὁ ἐπιεικῆς δάνατος τοῦ Ἡγεμονος τῆς Βλαχίας, ὅχι μόνον συνετ λεσεν ἐις τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπετάχυνε μᾶλλον πάραντα ἄν καὶ πρώτα, τὴν ἐν Βλαχίᾳ ἄμεσον κίνησιν ἐών πράγματων, ὡς ἀκολούθως.

Κατὰ τὸ 1821 ἔτος τὸν 18ην τοῦ Ιανουαρίου μῆνος

ἀπέδανεν ὁ ἥρητος Ἡγεμών Ἀλέξανδρος Ν. Σοῦτσος^(α) τὸν
δικοῖον ἐνταφιασαν μετὰ ἐκφορᾶς Ἀυδεντικῆς κατὰ τὴν
20ην τοῦ ἀντοῦ, ἐν τῇ τοῦ Βουκουρεστίου Μονῇ τοῦ Ἅγιου
Σπυρίδωνος τοῦ νέου. Ταῦτα πάντα ἐπέβαλεν τῷ Αὐτοκράτορει
χόντων περὶ τούτου δι' ἀναφορᾶς τῶν τὴν Ὁδωμανικήν
Ἄυλήν (Δεβλέτι) καὶ ἐψηφίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἡγε-
μών τῆς Βλαχίας, ὁ προηγεμονευτας ἐν Μολδανίᾳ. Σκαρ-
λάτος ὁ Καλλιμάχης, ὃς τοις μετά τὴν συνήδη ἀποστολὴν
τοῦ Κυριαρχικοῦ Ὁρισμοῦ (ζάπτ φερμανίου) τῆς Ἡγεμονείας,
διὰ Ἀυδεντικοῦ ὑπηρέτευ (Καπιτοῦ Ὄλανιον), ψήσαντος ἐν
Βουκουρεστίου κατὰ τὴν 10ην Φεβρουαρίου, ἐπειψε καὶ Τοπο-
τηρητας του (Καΐμεκεμιδες) τον τε Ποστελνικον Κων-
σταντινον Νέγρην, τον Χατμανον Στέφανον Βονορί-
δην καὶ τὸν Ποστελνικον Ιωαννην Σαμουρκάστην. Άλλα
πρὶν τῆς ἀφίξεως τούτων ἐν Βουκουρεστίον ἤφοιχδη ἀπροσ-
δοκήτως σκηνὴ τις παριστάνουσε. ὑπαριθμάτιστοι καὶ
οἰνοδρία συμβεβηκότα διότι Βλάχος τις Θεόδωρος Βλα-
διμητρέσκος ἐπονομάζομενος, ἐξ ἑνὸς τῶν πέραν τοῦ ποτα-

(α) Περὶ τοῦ δενάτου τοῦ μηδὲντος ἐφημίδησαν παλαιά ίσεσα. ἀλλ᾽
ἀμφιβολοί, πλὴν ἡ γνῶμαι τῶν περισσοτέρων ὑπῆρχαν. ὅτι ἐισαρίτων ὕντος
ἐπὶ τοῦ Ἡγεμονικοῦ θρόνου. καὶ προγνωρίσας τὴν ὑπενεργομένην ἀποστολίαν,
ἔμαυμε πρὸ καροῦ διαφόρους καὶ ἀκριβεῖς ἔξετάσεις, ἵνα πληροφοριῇ τὴν
πηγὴν ἀντηῖ καὶ οἵ δι μυστικοὶ συνετεῖροι ἐπὶ ἐναντίας ὑποτενεύοντες, ἐκ
μερους του προδοσίαν τινὰ πρὸ τῆς Ὁδωμανικῆς Άυλῆς. ἐνεκρα τῶν γνωμένων
ἔξετάσεων, ὥφεληδησαν ἀπὸ τῆς ἐπισυμβάσαν ἀντῷ ἐν τῷ μεταξὺ ἀσέναιαν,
να μεταχειριδῶσι ὄργανον τους ἐπισκεπτομένους ἡντὸν Υπέροχος. Καλλπνας,
ἐις τὸ ἀπαλλαξθεῖν ἀπὸ τὰς τοιαύτας τοῦ βίου μερίμνας, φοβούμενοι μήπως
πρὶν τοῦ καροῦ ἐκτεθῆ τὸ πρᾶγμα. Καδὼς ἐκοινολογίῃ μετὰ τοῦτα τοῦ.
το καὶ παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς τοτε Ἀυδεντικῆς Άυλῆς (Κούρτης),
ὅτι ὁ δενάτος του προῆλθεν απὸ δηλητηρίου, τεθεὶς επὶ τῆς ὑπαρχουσίας εἰς
τὴν ἀριστερὰν χειρά του καυτηρίας (ρουντανέλας) παρὰ τοῦ Ιατροῦ Μιχα-
ῆλ Χρισταρῆ, ὡς ἐλέγετο· καδότι πνεοντος ἐισέτι τοῦ Ἡγεμόνος τούτου
τα λοισθία, ἐφερδη μετὰ σπουδῆς ἀπὸ Κραιώβαν ὁ τοτε διαφρέων Καΐμ.
κάμης Δεσπαλτος, ὡς παλαιος καὶ ἐνύποληπτότερος Ιατρος τοῦ ὕπου
του, διὰ νὰ τον ἐπισκεψθῇ καὶ ἀντὸς, ὃστις ἔξετάσεις την ἀσέναιαν των, καὶ

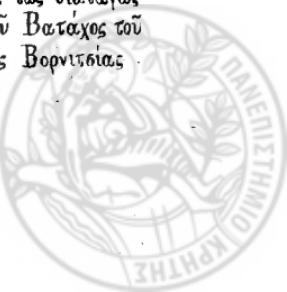
μοῦ Ὅλτου πέντε Θεμάτων (α) καλουμένου Μεχεδίντσιον κα-
ταγόμενος, διήγειρεν ἀνεπαισθήτως στασιώδη ταραχὴν καδ' ὅλην
τὴν Βλαχίαν, λόγῳ ὑπερασπίσεως τῶν τοῦ τόπου καταπιστηθέν.
τῶν δικαιωμάτων.

Οὗτος χατά τὸν παρελθόντα ἔξαετῇ Ρωσικὸν πόλεμον
τοῦ 1806 ἔτους, συναδροίσας καὶ ἐτέρους ὄμοφρονάς του πολε-
μικούς ὕπόρεις, ἔγεινεν Ἐδελοντής (Βολεντάριος) καὶ συν-
πρει στρατιωτικῶς ὑπέρτων Ρώσων καδ' ὅλην τοῦ πόλεμοι
την διάρκειαν, διὸ, καὶ πρὸς αμιούβη τῶν ἐκδουλεύεών του,
τῷ ἔδοδῃ μετέπειτα βαθμὸς Ρώσικὸς Παραστατικος, καὶ πι-
πεντος τοῦ Βλαδιμήρου, (εἴς ὃν ἐφερε καὶ τὸ ἐπώνυμον Βλαδί-
μηρεύκος). Προϋπήρχε δὲ, διὰ πιττακίου τοῦ Ἡγεμόνος
Κωνσταντίνου Υψηλάντου, καὶ μὲ τοπικὸν ἀξίωμα Σλούτ·
ζάρης. Μετὰ τὴν κατάπαυσιν ὅμως τοῦ ῥημέντος πολέ-
μου ἐφησυχάσας ἐις τὴν ἑστίαν του, περιεφερετο ἐις ποτα-
πει πολιτικὰ ὑπουργηματα, με τὰ διοῖσα, ποτε μὲν αγορα-
ζων, ποτὲ δὲ δωροδοκῶν, ἀπελάμβανε τὰ πρὸς ζωτροφίαν
του, καδῶς καὶ ἥδη ἐχάτως ἦτο διωρισμένος παρὰ τῆς διοι-
κήσεως Βατάχος τοῦ Πλαγίου (β) Κλωδανίλωρ ἐπὶ τοῦ Θέ-

δεωρήσας τὴν φυντανέλων του, ἐγνώρισεν ἐνδὺς τὸν ἐπικείμενον δάνατον,
καὶ ἀπομακρύνθεις ἐπειργόντας τὸν επισήμων ψίλων του, ὅτι πολλὰ
ἔξωρας μὲ επροσκάλεσαν ἥδη, καδότι τῷ προπτοιμάσδη ὁ δάνατος, καὶ
ἐπομένως δὲν δύναμαι ποιῶ νὰ τὸν ὀφελίσω.

(α) Η Βλαχία ἰσύγκιστο ἀπὸ Η. Διοικητικά δέματα, καὶ ἐις μὲν τὰ δ-
πέρων τοῦ ποταμοῦ Ὅλτου τὰ διοῖσα καὶ μικρὰ Βλαχία καλουνται, ἐδιορι-
ζετο πρότερον (ταῦν ἐξέλειψε τοῦτο), ἐκτὸς τῶν Ἐπαρχιακῶν Διοικητῶν,
καὶ εἰς τῶν σημαντικότερων Αρχόντων, ἐπιτηρητῆς γενινὸς μὲ τὸ ἀξίωμα τῆς
Μπανίας. Ο Μπάνος ὅντος ἐπειχε τόπον τοῦ Ἡγεμόνος, διότι ἐλέγετο καὶ
Καιμακάμης, ὅστις εἰς ὅλας τὰς τῶν ἀντων πεντε δεμάτων δημοσίους ι-
ποδέσεις ἐκτελοῦσε τα πάντα ὡς ἄλλος Ἡγεμών. ὡλλ' ἐχρέωστει ἐπισῆς ν-
οικούη διὰ καντὸς καὶ τὰς τοῦ Ἡγεμόνος διαταγάς.

(β) Πλάγιο λέγεται το επὶ τῶν μεδορίων ὑποδιοικητικὸν τμῆμα πρὸς διακρισιν
τοῦ τῆς Πλάσας πεδίου τμῆματος, το ὅποιον ὑπέκειτο μὲν ἐις τὰς διαταγάς
τοῦ Διοικητῶν (Τιμορεβνικού) ἀλλ' ὃ ὑποδιοικητής ἀντοῦ Βατάχος τοῦ
Πλαγίου ἐκπλεγομένος δωρίζετο κανονικῶς πάντοτε παρὰ τῆς Βορνιτσίας.

ματος Μεχεδίντσιου. Ἀλλ' ἐπειδὴ συνέπεσε νὰ ἔχῃ κρισόλογικὰς διαφορὰς μετὰ τινων, ἵτο βιασμένος νὰ χρονοτρίβῃ ἕκανὸν διαστήμα καιροῦ εἰς Βουκουρέστιον, ὅπου πολλὰ ὅλη γοι διὰ τὴν ὀντιδανόσητά του μόλις τὸν ἐβδομέτακ, ἡ ἐγνώριζαν διότι τότε μὲν κατ' εἰσιφάνειαν συνανεστρέφετο μὲ απηλπισμένους καὶ χαμερπεῖς, ἡ μὲ ἀρχοντικοὺς δουλοὺς, ἐπειτα δὲ ἐδειχθῆ, ὅτι ἐσχετισθῇ μυστικῶς καὶ μὲ σημαντικὰ ὑποκείμενα, ἀνταποχρινόμενος ἐν ταυτῷ καὶ μετὰ τοῦ εἰς Ρωσίαν Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Υψηλάντου.

Ο Βόρινος Κωνσταντῖνος Σαμουρκάσης ἀνδρις, μεμαθημένος ὡν εἰς τὰ τῆς φιλικῆς Ἐταιρίας καὶ ἔχων τὸν ῥηθεντα Θεόδωρον ὄικεῖνόν του ἄνδρωπον, καὶ γνωρίζων τὰ τολμηρὰ του κατορθώματα; διὰ τῆς ἀπελπισίας καὶ μόνον παρὰ διὰ τῆς ἀνδρείας καὶ φρονήσεως, ἀπέρο συνήργησεν εἰς τὸν πόρον ῥηθεντα Ρωσικὸν πόλεμον, καὶ ὡς γνωστὸν ἐν μέρει εἴτε ἐκ τούτου, εἴτε ἐκ τῶν ποταπῶν ὑπουργημάτων, ἐπεριφέρετο ὑπερεργον, εἰς τινὰ χωρία τῆς διαμονῆς του, ἐνυστησεν ἀυτὸν, πρὸς τοὺς Ἐφόρους τῆς φιλικῆς Ἐταιρίας, ὡς τὸν μόνον ὑπεδεμτικὸν καὶ ἀξιον διὰ τὴν ἐναρξεν τοῦ μελετωμένου σκοποῦ τῆς ἀποστασίας.

Κατὰ τὴν 17ην λοιπὸν τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς, καθ' ἣν ἐπένει τα λωιδίδια ὁ Ἡγεμὼν Ἀ. Σοῦτεος, προδιαδεμένος ὡν ὁ ῥηθεὶς Θεόδωρος παρὰ τῶν Ἐφόρων, ἐεῆλθεν ἐκ Βουκουρέστιον, ἀνεν ἐιδησεως τῆς διοικησεως, μεđ ἐτέρων εἰκρισι πεντε ἐνόπλων Ἀλβανῶν καὶ Σέρβων, ὅλων ἀνδρωπων διπλαρχηγοῦ τινος τῆς Ἡγεμονείας Γεωργίου Όλυμπιου, (ἐξ ὧν ἦσαν ἐτι σηματικώτεροι δύο ἐκ τῶν λειπόν, καταγόμενοι ἐκ Σέρβων, ὁ μετ' ὑπέμειται Μακεδονός, ὁ δὲ Ἰωβᾶς Πολυκόρινος Ρωσος, ἀνδρωποι ρωμαλαῖται καὶ στρατιωτικοὶ) καὶ ἐνωδεῖς καὶ ὃστοι μετά τοι ἀλλων πρυειδοποιημένων συνωμοτῶν, ἐγείναν-

ται, ἡ κάτω Τάσσος, μὲ ἀδράν πληρωμὴν χρημάτων, δικαιώματα ἀτομικὸν τοῦ κατὰ καιρὸν Βορίνου.

ὅλοι τριακοντάεξ, ὅπερες διελδόντες διὰ τῆς Κωμοπόλεως Πι. τεστίου ἀναφωνῶν καὶ ὄνεμαποδίστως, διέβησαν ἐις τὰ ἄντι - κρὺ τῆς μικρᾶς Ηλαχίας δέκατα, καὶ φθάσαντες τὴν 21ην Ἱανουαρίου ἐις τὴν τοῦ Γορζίου Κωμόπολιν Τυργούζηπλον, συν. ἑλαφὸν ἀλφῆς τον ἐκεῖσε Ισπράβνικον (Διοικητὴν) Κλουτ. σάρψην Δίνηα Ὀτετελεσάνον, καὶ φέροντες αὐτὸν ἐις τὴν ὁ. κίαν τοῦ Σάμεση (Ταμία) Βασιλείου Μοντεσσού, ὅστις ἦτον ὀικεῖος τοῦ μνημονεύμεντος Σαμουρκάση, καὶ εὑνενατ. μένος πρὸ καιροῦ μετὰ τοῦ Θεοδώρου) τὸν ἔβιαζαν νὰ συν - ακολουθήσῃ μετ' αὐτῶν, ὃ δὲ ἀντιτείνων, τοῖς ἔλεγεν, ὅτι ᾧ. νευ προσταγῆς τοῦ Διβανίου (Βουλευτικοῦ), δὲν δύναται, μό - νος ὡν, νὰ παρατίηῃ τὸ Ισπράβνικάτον, διότι ὁ σύντροφος ἀν - τοῦ ἔλειπεν ἐις τὰ χωρία τοῦ δέματος* διὰ τινας ὑποδέσεις τῆς διοικήσεως. Ο δέ Θεόδωρος τῷ ἔπειν, ὅτι ἔχει μὲν προσταγῆν, ἀλλὰ διὰ νὸ. λαβῇ γνῶσιν ἀντῆς, πρέπει νὰ συνακολουθήσῃ ἐνς ἐις τὸ χωρίον Πριδίτσενι, ὅπου ευρίσκεται καὶ ὁ συνισπράβ - νικός του Καμινάρης Γεώργιος Βακαρέσκος, τὴν ὥποιαν δέλαι ἀναγνώσει παρόντων ἀμφοτέρων.

*Αλλ' επειδὴ καὶ ἀνδις ἐπέμενεν ὁ Ὀτετελεσάνος ἔλα - βον ἀντὸν καὶ μὴ δέλοντα, μετὰ τοῦ ὥποιου πορεύμεντος ἐις τὸ ἄνω χωρίον, καὶ μὴν ἐυρόντες ἐκεῖ τὸν Βακαρέσκον, ἀπ - . ἥλδαν ἀπαγτεῖς ἐις τὴν Μονὴν τῆς Τισμάνας, δεσιν ὄχυράν καὶ ὄρειν ἓν, ὅπου ἔβιασθη ὁ διαληφθεῖς Ὀτετελεσάνος παρὰ τοῦ Θεοδώρου νὰ ἐκδέσῃ διαταγὰς, ὡς ἔχων ἐισεῖ τὴν ἴσχυν, ἐις τὰς πλησίον τῆς Τισμάνας Πλάσας, διὰ νὰ φέρωσιν ὅι χωρικοὶ τάχιστα ἐν τῇ ῥηδεισῃ Μονῇ, ὅσας δύνανται περισσοτέρας τροφας (Δημητριακούς καρπούς).

*Μετὰ τούτο παρατίθεται ὁ Θεόδωρος τὸν Ὀτετελεσά - νον ἀντόδι ἔγκλειστον καὶ μὲ φρουράν 23: Ἀλβανῶν, ἀν - εχώρησε μετὰ τῶν λοιπῶν 13: ενοπλῶν διὰ τὸ χωρίον Παδεσ - τοι τοῦ Πλαγίου Κλωσσάνιλωρ, ὅπου ἐπεριμένετο ἀφ' ἐνὸς Δη - μητρίου Γκιρμπά, ὀικείου καὶ προκατηχημένου αὐτοῦ, αντι-

προεωπεύοντος ἀντὸν ἐις ἔλλειψίν του ἐπὶ τοῦ ὑπουργήματος τῆς Βασιλίας τοῦ ἐκεῖ Πλαγιού, μὲν ἐκατὸν ἐνόπλους Πλαγιούσινες, (οροφύλακες) τοὺς ὅποιους ἔιχε προετοιμάσει διὰ ταύτην ἣν ὑπόδεσιν, ἐξ ἣν τοὺς μὲν ἔπικοντα ἀπέστειλνεν ἀμέσως ἐις Τισμάνα διὰ νὰ ἐνδυναμώσῃ τὴν ἐκεῖ φρουράν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐκράτησε μεđ ἐαυτοῦ.

Ἡρχίσε λοιπὸν ἐνδὺς τότε νὰ διεγείρῃ τὸν λαὸν κατὰ τῆς τάξεως τῶν Ἀρχόντων, κηρύττων, ὅτι ὅντος δὲν ἔιναι κλέπτης οὐδὲ ἀντάρτης, ὡς διαφριμίζεται, ἀλλὰ πιστὸς ὑπήκοος τῆς κρατικῆς Οὐδηματικῆς βασιλείας, καὶ δὲν ἔηται ἀλλὰ τι, εἰκῇ νὰ ἐκλείψωσι μενον διὰ καταχρήσεις τῶν Γραικῶν καὶ ἐν τοπικῶν ἀρχόντων, ὅπτινες συμφώνως ἀπεγυμνώσαν ὅλον τὸν λαὸν τῆς Βλαχίας μὲ τὰς ἀδικίας καὶ ἀρπαγάδες τῶν; ἐνοπλίσιον τῶν τοπικῶν προνομίων καὶ βασιλικῶν συνδημῶν, καὶ ἐφεραν τὸν τόπον καὶ τοὺς κατοίκους ἐις ἐλεεινὴν κατάστασιν. Συνάμα δὲν ἔξεδωκεν ἀσυστόλως ἐις ὅλην τὴν Τσάραν (α) καὶ προκηρύξεισ ας καταθένειν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Πρὸς δὲν τὸν τῆν πόλεως τοῦ Βουκουρεστίου λαὸν καὶ λοιπῶν πολιτειῶν καὶ χωρίων τῆς Ρωμάνας Τσάρας, ὄμορφα ὑγείαν. καὶ : καὶ .

„Ἄδελφοι! κάτοικοι ταύτης τῆς Τσάρας ὅποιον γένους, καὶ ἂν ἦδε, ὁνδεὶς ἐμποδίζει νόμος τὸ ν ἀποκρούσῃ τις τὸ κακὸν. Όταν ἔνας ὄφις παρουσιασθῇ ἐμπροσθέν τοις πρεστεῖ νὰ ἐρμησητε διὰ νὰ τὸν πληγωσητε μὲ δέπταιλαν, ζυγοῦλα, καὶ δὲν

ἰαὶ τοιουταὶ τρόπως λέγεται ὅλον τὸ Πριγκιπάσογής Βλαχίας, κοινῶς ὅμως συνεδίξεται νὰ καλοῦνται τό ἔξω τῶν πολιτειῶν ἐγχώρια μέρη, Τσάρα, διὰ δὲν χωρίκει Τσαράνοι.

„ήναι πολλάκις τό δάχναμά του τόσον ἐπιβλαβές· διὰ τοὺς Δρᾶς,
 „κοντας ὅμως, οἵτινες καταπίνουσιν ὄλοκλήρους τοὺς ζῶντας,
 „ώς οἱ ἡμέτεροι ἀρχοντες, λέγει τόσον τὸ ἐκκλησιαστικὸν, ὃ—
 „σον καὶ τὸ πολιτικὸν σύστημα, ἔως πότε ὑποφέρομεν νὰ
 „ρυρῶσιν ἐξ ἡμῶν ἄντα; ἔως πότε οὐ π' ἀντοῖς δέλομεν εἰσδαι
 „ἀνθράποδος; ἐν ᾧ τὸ κακὸν δὲν εἶναι δεκτὸν ὅπερε πρὸς τὸ δεῖ
 „ον; ὁ ἀφανισμός τῆς κακίας εἶναι ἐνώπιον τοῦ ὅσου ἀγαδόν,
 „(ἔπειδη ἀγονός εἶναι καὶ ὁ δεῖς). Διὰ νὰ δροιδῶμεν δύν
 „καὶ ὑμεῖς μ' ἀντον. Πρέπει νὰ ἔκτελέσωμεν τὸ ἀγαδόν, τὸ
 „οὗτοιον ἀλλέως δὲν κατορθοῦται, ἐάν πρῶτον δὲν καταδιώξω
 „μεν τὸ κακὸν· καδας εὖν δὲν γεννητο χειρῶν, οὐδὲ ἀνοιξις περι
 „μένεται. Εἰπεν ὁ δεῖς γεννητα φῶς, καὶ ἐγένετο, ἀλλ
 „ἐλειψε πρῶτον τὸ σκοτος. Σιμφωνίας καὶ ὁ τοιεπτηρῆτης
 „τοῦ ὅσου κρατικὸς ἡμῶν βασιλεὺς βουλεται νὰ ζῆσωμεν ἀ
 „γαδῶς, ὡς πιετοι ἀντοῦ καὶ ὑπῆρχοι δοῦλοι, ἀλλὰ δὲν
 „μᾶς συγχωρεῖ τὸ πορά τῶν ἀρχοντῶν ἐπιφερόμενον εἰτὶ τῷ
 „κεφαλῶν μας κακὸν διὰ νὰ διαγωμεν τοιουτοργας.
 „Δράμετε δύν γενικῶς ἀδέν φει! ν' ἀφολιτικαν με κακὸν
 „τὸ κακὸν, διὰ νὰ γεννητο εἰς τημᾶς ἀγαδόν, καὶ ἐκλέγοντες
 „ἐκ τῶν κακῶν ἀρχοντῶν τοὺς ἀγαδούς, ἐμείνοις καὶ να
 „γνωρίσωμεν ὡς ἡμέτερους, κακεῖνοι μεδ' ἡμῶν δέλουν
 „συνεργησει εἰς τὸ καλὸν, εἰώ νὰ ήναι καὶ ὑπὲρ τοῦ ἔαυ.
 „τοῦ των καλῶν, ὡς ὑποσχόμεδα. Διὸ βιασθῆτε νὰ ἐλέγητε
 „πάντες τάχιστο, οἱ ἔχοντες δέλαι με δέλαι, οἱ δὲ δέλαιροι
 „μενοι τούτων, μὲ κοντάρια σιδηρᾶ καὶ μὲ ρόπελο, καὶ
 „χωρίς τὴν παραμικρὰ ἀναβοήτην σκεύσατε, οἷον ἀκινήτ.
 „τε τὴν γιγνομένην συνάθροισιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλῶν καὶ
 „φελειας ὅλης τῆς Τούρας. Εἰώ καδ' ὃν τρόπον ημέλαι τέλε
 „οδηγήσει οἱ προύχοντες, οὗτω ν' ἀκολουθήσητε, καὶ ὅσοι τέρε
 „ψφεντιν ὑμᾶς ἐκεῖνοι, ἐκεὶ καὶ νὰ ὑπάγητε· διότι ἀδειρή!
 „ἀρκεῖ ὁ τόσος κατηρός. ἀρ' ὅτου τὰ δάκρυα ἐν τοῖς ποσεῖ
 „που μας δὲν ἐστέγνωσαν. Σᾶς πιετοποιῶ πρὸς τούτοις. εἴτι

„ ὄνδεις ἐξ ὑμῶν ἥδελν ἔχει τὴν ἀδειαν. (Ἐν τῷ διαστήματι ταύτης τῆς γενικῆς καὶ ὡφελίμου συνοδροίσεως) νὰ ἔσταιν. „Δῆ μέχρις ἕνος κόπου ἀπὸ οἰκιαν ἐμπόρου τίνος πολίτου, „ἢ ἐγχωρίου, ἢ καὶ ἀπλῶς ἐγκατόικου, διότι, αἱ κακῶς καὶ ἀδίκως ἀποκτημέναι πλούσιαι περιουσίαι τῶν οὐλεπτῶν Ἀρχόντων, ὅσων δηλαδὴ δὲν ἥδελν ἔισθαι εὑμφω. „νοι μὲ τὸ πνεῦμα μας. καὶ δὲν ἥδελν ἀκολουθήσει τὴν „ἔδικην μας ἀπόρασιν, ὑπόσχομαι ἔκειναι μόναι ν' ἀφαί. „ρεδῶσι διὰ γενικὴν ὡφέλειαν.

μετάφρασις ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ ἀνευ ἡμερομηνίας. Σλ. Θεόδωρος.

Μὲ τὸ πνεῦμα τῆς προκηρυξέως ταύτης μεταχειρισθεὶς δύτος τὴν ἀλωπεκήν, (εἰτε ἐξ ὥιών του κινουμένος, εἰτε, ὡς πιδανότερον, παρὸ ἄλλων συμβούλευομένος) ὑπέκρυψε τὴν καθαυτὸ ἀληθειαν, δι’ ἣν ἐκινήδη νὰ δράξῃ τὰ ὄπλα, καὶ κατὰ συνέπειαν ὑπεκίνησε μηχανικῶς τὴν κοινὴν τοῦ λαοῦ ἀποστασίαν, ὅπτος μάλιστα βεβαρυμένου ἀπὸ τοὺς τοσούτους καὶ τοιούτους λεηλατισμοὺς τῶν ὄρχόντων, καὶ ἀναμφιβόλως ἔυρε κατ’ ἐπιτυχίαν κατάλληλον τὸ μέσον διὰ νὰ περιστοιχισθῇ ἐνυόλως καὶ ταχέως ἀπὸ πολλὰς μυριάδας ἀνδρῶπον, ὡς καὶ τὸ ἐκατώρθωσεν ἐπομένως. καὶ νὰ ἐνρεδῇ μίαν ἡμέραν μετά τῶν ὄπαδῶν του ὡφελίμως, εἰς τὸν μέλλοντα σκοπον, ὃν δεῖλομεν ἐμδέσει περιστέρω, καὶ τὸν ὄπιον ὃ ἴδιος περιστατικῶς ἐκοινοποίησε μετ’ ὃν πολὺν εἰς τοὺς σινοδεύοντας ἀντὸν συστρατιώτας.

Περὶ τὸ τέλη τοῦ Ιανουαρίου οἱ διοικηταὶ τοῦ δέματος Ἀρτζεσίου ἐπεμψαν γριψματα εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ Διβάνι, εἰδοποιητικὰ πρὸς τε τὸν Μητροπολίτην καὶ τοὺς ἄρχοντας (α) περὶ τῆς ἐν Πιτεστίου διαβούσεως τοῦ Θεοδώρου μετά τῶν 36 ὄπαδῶν του, καὶ ὅτι διὰ τὸ ἀπροσδόκητον τῶν

(α) διότι μετὰ τὸ δάνατον τοῦ Ηγεμονος Ἀ. Σουέδου ἀνέλαβαν τὴν Διοικησιν τοῦ Πριγκιπάτου ὁ Μητροπολίτης καὶ ὁ ἄρχοντας κατὰ τὴν ἀνέκαθεν ἐπικρατεῖσαν συνήθειαν εἰς περιστασιν δάνατου ἢ ἀπουσίας τοῦ Ηγεμονος.

τοιούτων καὶ τοσούτων ἐφίππων καὶ ἐνόπλων ἀνδρώπουν.
δὲν πᾶσιν ἄνδησαν ὅυδ' ἐτόλμησαν νὰ ἐπιχειρισθῶσιν ἐξετάσεις
ἐναντίον των καὶ νὰ τοὺς ἐμπόδισεσιν. οἱ ὄποιοι καὶ ἐκ
νῆδησαν ἀνενοχλήστες διὰ τῆς πέραν τοῦ ποταμοῦ Ὅλτου
φερούσης ὅδου.

Ἐις τὴν τοιαύτην περίστασιν ἡδύναντο ἐυκόλως. μετὰ
βαδειῶν σκέψιν νὰ λάβωσι τὸ ἀναγκαῖα μέτρα, οἱ ἄρχοντες
καὶ ναπεριστείλωσι τὰς προόδους τοῦ ἀντάρτου Θεοδώρου.
ἄλλο ἐκ τούτων, οἱ μὲν ἀγοριώρανδείτες, παρημέλησαν ἀφ'
ἐνὸς, νομίδαντες τὸ πρᾶγμα ὡς ὑπιδάσνον καὶ πάρεργον, πι
ῶς συνῆδες καλεπτικον, οἱ δὲ, (ὡς μεμυημένοι εἰν τῷ κρυ-
πτῷ) ἔχοντες ὥδεαν τῆς δημητρεσίας, εἰσώπησαν ἀφ' ἑτέρου.
ὑποκρύψαντες πᾶν μέσον τείνον εἰς απάντησιν τοῦ ιακοῦ.
Τέλος ἐνρεδείτες εἰς περιστασμὸν, συνῆλθον εἰς σκέψιν,
καὶ ἐνέκριναν κατὰ χρεος νὰ πεμψωσι πάραντα εἰκασίας
τοῦ Διβανίου Κωνσταντίνου Σλοντζάρην, ἀνδρῶπον καὶ
τοῦτον τοῦ Κ. Σαμουρκάση, κάτοικον πρὸ χρόνων ὁς Γόρζι,
με ἐνοροιν ἐνόρλους ἀνδρας τῆς Ἀυθεντικῆς Ἀυλῆς, καὶ μὲ
διαταγας ἀνάχειρας εἰς τὸ νὰ συλλέξῃ πακεῖδεν ὅσους δύ.
νηδῇ Παντούριδες (α) καὶ νὰ ἐπικενθῇ κατὰ τοῦ Θεοδώρου.

(α) Ευρισκεται ἀνέκαδεν εἰς τὰ πάντα πέραν τοῦ π. Ὅλτου δέματα μία
συμμορία ἐγχώριων τινῶν ἀνδρώπων, ὅπινες διὰ παντὸς ὅπλοφορούσαν,
καὶ ποσὶν εἰς εἰδει στρατιωτικοῦ ταγματος, μὲ ἐγχώριον ἐδνικὴν συνειδησμενην
οὐελτην ἐνδυμασίαν, καὶ ἐρησύχειεν σκαστος εἰς τὴν ὄικογένειαν του ἐξωτέρου.
το δὲ ὡς καὶ οἱ άλιποι τῶν εγχώριων διὰ τῆς παλλιεργειας τῆς γῆς. Πολλοὶ εἴ τι
τῶν (διὰ νὰ μην εἰπω ὅρθωτερον ἀλιοι) εἰσίστη καὶ παντοτε, ἐπορίζοντο τὰ πρᾶς τὸ
ζῆν, μεταχειρίζεμενοι το κυνηγιοι τῶν οἰκιών δηριών, την κλωπήν, τὴν ληστειαν
καὶ τὰ τοιαῦτα διεκρίνοντα μὲντα ταῦτα μεταξὺ τῶν λοιπῶν συγκατοικούντων
ἄντοις ἐγχώριων ὡς ἐνδέστεροι διὰ τὸ ὄινηρον καὶ ἀφιλοίσπονόν των, ἀλλ'.
ἐν τοσούτῳ ἦσαν ἀνδρες γενναιοψυχοι, τολμηροι καὶ οἱ μόνοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους
ἔπησκημενοι εἰς τὸ ὅπλοφορεῖν. Διὰ τοῦτο οἱ ἀρχηγέσαι τῆς ἐξουσίας στρατι-
ωτικοὶ παντοτε συνελέγον ἀπὸ ἀντούς μισθοδοτούμενους ὑπὸ τῆς διοικη-
σεως διὰ τὴν ὑπερεσιαν της, καὶ τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἥσυχίας καὶ
ἐνταξίας, καὶ ὅντοι ἦσαν οἱ Παντούριδες.)

Ἄλλ' ἀντος ἀπελθῶν κατ' ἔνδειαν ἐς τὴν ὄκημαν του, παρημέλη·
σεν ὄλοτελῶς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του, ὡς ἔιχεν ὁδηγητή.

Λαβὼν δὲ τὸ Διβάνι μετ' ὃν παλὺ καὶ ἕτερα εἰδοποιητικὰ
γράμματα παρὰ τῶν Διοικητῶν τῶν πέραν τοῦ π.: Όλτον δεμάτων
διὰ τὰς γιγαντιαίας προσόδους τοῦ Θεοδώρου, ἐδίόρισε Στόλνικον
τινά, Βάρκον Βησσαράνον ὄνομαζόμενον, Τεπράβνικον τοῦ δέ.
ματος Μαχεδοντού, (οὓς τις ἦτο ἐπὶ τῶν Παντούριδῶν), διὰ
ν' ἀπελθῇ μὲν ἕκοσιν Ἀλβανούς (α) καὶ ὅσους δυνητῇ νὰ
συλλάβῃ Παντούριδες, κατὰ τοῦ Θεοδώρου ἀμετώς καὶ
τοὺς μὲν συνοπαδούς ἀντοῦ νὰ διασκορπισῃ, εκεῖνον δὲ νὰ
συλλάβῃ ἢ δανατώσῃ ἀλλὰ φάσαντος καὶ τούτου ἐις
Γόρζι, καὶ μὴ δυνηθέντος νὰ διεγειρῇ τινὰ τῶν Παντούριδῶν,
ὅδεν ἔξετελεσε, καὶ ἐπεστρεψεν ἐις τὰ ὴδια.

Ο Θεόδωρος ἐκ τοῦ ἐναντίου, μετὰ τὴν κοινοποίησιν
τῆς ἀνωτέρω προκηρύξεως του, ἥτις ἐπενήργησε τὰ μέγιστα,
διεγέρας ἐκ τοῦ ὴδιου Πλαγιού Κλωσάνιλωρ 600: σχεδὸν
Παντούριδας, ἐνωδέντας μετ' ἀντοῦ, τοὺς ἄφησεν ἐκεῖ ἐις
χωρίον Παδέστη μετὰ τοῦ Μακεδόνεκτο καὶ Γίρμπα, ὁ ὴδιος δὲ
ἐπανελθῶν διδιξε ἐις τὴν Μονήν τῆς Τίσμάνας, ἔγραψε τῷ Κα.
μινάρῃ Γεωργίῳ Βακαρεσκῷ ἐις Τιργουντίλον, ἐπισής καὶ τῷ
Σερβαρῃ Δίνῳ καὶ Μενδελνίτεαρῃ Ζαμφειράκτῃ Μπαλτιά.
νοις, προσκαλῶν ἀντοὺς νὰ ἐλδωσι, χωρὶς ἀναφορὴν καροῦ,
πρὸς ἐνταμωσιν των, διὰ νὰ τοῖς δείξῃ τὰς ὅποιας ἐλεγεν ὅτι φέ.
ρει μεδ' ἑαυτοῦ προσταγάς, καὶ ὅτι σὺν τούτοις ἐμέλλει νὰ τοῖς
δημιλησῃ καὶ διὰ Ἰώσης, ὑπέρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, καὶ περὶ ἀλλων
τινῶν ὀφελίμων πραγμάτων ἀγνώστων ἐις ἀντοὺς. Ἄλλ'
δὲ ῥηθέντες πληροφορηθέντες περὶ τῆς ἐν Τίσμάνᾳ κατακρα.
τησεως τοῦ Οιτελεσανού καὶ γνωρισαντες τὸν δόλιον καὶ
ἐπίβουλον σκοπὸν του, ἀποβλέποντα καὶ τὴν τούτων σύλ.

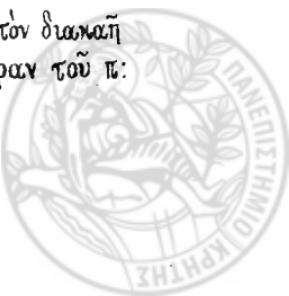
(α) οὗτοι Βούλγαροι, Σέρβοι, Έλληνες, ἢ καὶ ἔτοποι, εὐρίσκονται ἐν δευτερεύοντες τὴν ἔδη.
μέντη θεωρατικήν στολὴν (σφραγίδεις), ἐπει τὴν Λιλληνικήν, κοινῶς καλούνται μὲ τὴν
ἔπιτοιον φρεσίν Ἀρναούτ, ἢτοι Ἀλβανοί μέχρι σήμερον.)

ληψιν, σύχι μόνον δὲν συγκατένευσαν νὰ ὑπάγωσι πρὸς ἄυτὸν, ἀλλ᾽ ἄνευ ἀναβολῆς ἐγνωστοποίησαν τὰ πάντα ἐις τε Κραῖώ-
βον, τὴν πρωτεύουσαν τῆς μικρᾶς Βλαχίας, καὶ ἵστι Βουκου-
ρέστιον, τὴν καθέδραν. Συγχρόνως δὲ ἐφένεια νὰ τεριστού-
αξωσι τοὺς ἐναπόλεις φέρεντας ἐν τῷ ἀυτῷ δέματι Γορζίω Παν-
τούριδες, πρὸς διαφύλαξιν τῆς Κωμοπόλεως, ἐωσότου λάβωσι
προσταγὰς πάρα τοῦ Διβανίου, πατρίζοντες ὅλαις δυνάμεσιν
ἐκριζώσωσι καὶ διασκεδάσωσι τὰς ἴδεας καὶ φρονήματα, ὅσα
ἔχει διαδόσει ἢ προκήρυξις τοῦ διαληράδεντος Θεοδώρου ἐις τὰς
τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ κεραλλάς, ἐις τὰς ὄποιας ἐπροξένησαν ὅχι
ὅληγην ἐντύπωσιν, ἀλλ᾽ ἐπὶ ματαιῶ ἐκοπίαζαν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ῥῆδεις Θεοδώρος ἔχει ερομηδεῖσαι, κατὰ τὸν
ῥῆδεντα τρόπον, ἵκανας τροφὰς ἐν τῇ Τισμάνῃ, διὰ νὰ ἐ-
χῃ ἀντὴν, ἐις πᾶσαν ἐνδεχομένην περιστασιν, υρμητηρίον, ἐ-
πεστρεψεν ἄνδις ἐις Παδέστι, ὅπου ἐνρών κατ' ἐφεσιν ἐν τῇ
ἀπουσίᾳ του ὅλα τὰ τοῦ Πλαγίου χωρία ἐπὶ ποδὸς εἰς ἀποστα-
σιαν, πρχισε τάντοχρόνως νὰ διακηρύξῃ καὶ ἀειδοσιαν, ὃ
ποσχόμενος πρὸς ἀπαντάς, ὅτι ἀφ' ὃν διὰ τῆς δείας δυνάμεως
καὶ τῆς συνδρομῆς των, θήδει δυνηδῆ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπικύρω-
σιν τῶν ὅσων ἀνέκαθεν ἢ Τσάρα ἔχατρεν ἐδνικῶν εροιομίων
(πρεβελεγίων), καὶ δικαιωμάτων, καὶ ἀποκαταστήσῃ τὴν ποδον.
μένην δικαιοσύνην καὶ ἐνυομίαν, δέλει κατορθώσει επιστοις ὅχι
μόνον νὰ ἐπιστραφῶσιν ἐις ἐκαστον ἡνὶ τῷδε χρόνῳ ἀποδοθεῖσα
βαρύταται φορολογίαι, αἰτινες ἀπεγύμνωσεν τὸν λαὸν, ἀλλὰ
καὶ τοὺς νῦν ἀρχοντας δέλει ἐξαλείψει ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς
γῆς ὅλωσιδίου, διανέμων καὶ τὰ κτήματά των ἐις ἀυτοὺς, καὶ
ἄντ' ἐκείνων δέλει συστήσει, ἐξ ἀυτῶν τῶν συναγωνιστῶν του,
νέον ἀρχογτικὸν σύστημα.

Τοιαύτην βαδεῖαν ἐντύπωσιν ἐις τὸ τῶν χωρικῶν πνεῦμα τὰ
διακηρυτόμενα τοῦ Θεοδώρου ἐμαραν, ὥστε πρχισε ἀλον τὸ
Πριγκιπάτον νὰ καταταράττηται πανταχόδεν ἀπὸ τὸν διακαῆ
ἄντων ἐνδουσιασμὸν, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ πεντε πέραν τοῦ π.

Όλτον δέματα ὡς ἐκ τούτου δὲ συνέβη οὐχί μόνον ἐις τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κυβερνήσεως οἱ περισσότεροι ἐπείδοντο, ἀλλ' ἀνδαιρέτως ὅνδε καὶ ἐις αὐτοὺς τὸν τῶν ὑποστατηκῶν κτηματίας, εἰσπράττοντας τὰς ἀποδεκατώσεις καὶ λογιὰ δικαιώματα. Διὸ οἱ μὲν Παντούριδες ἔτρεχον ἀγεληδὸν ὑπὸ τὴν τοῦ Θεοδώρου σημαίαν, οἱ δὲ λοιποὶ χωρικοὶ ἦσαν ἐβλεπόντες τὰν κυρίων τῶν Ἐπιστάτην, ἥ τῆς ἔξουσίας ὑπάλληλον ἀπερχόμενον ἐις τὰ χωρία των, ὡρμοῦσαν κατ' ἐκείνου μὲροπαλατα ἥ ἀλλα γεωπονικὰ ἔργα λεῖα, καὶ, ἥ τοὺς ἀπεδίκωκαν ἐκ τοῦ χωρίου των κακοῖς κακῶς, ἥ, ἐπιμενούτας τειριματωδῶς ἐκάκοτοίουν ἀντοὺς χράζοντες, Ζῆτω ὁ Δομινο^ωΘεοδώρος. Εντεῦθεν λοιπὸν προχιεναὶ γίνηται προφανῆς ἡ δημεγερσία, καὶ νὰ δραματουργῆται ἡ ἀπασης τῆς Βλαχίας ὄλεθριος συμφορά από τὴν λειποταξίαν τοῦ λαοῦ.

Τούτων ὅντως ἔχοντων βλέπων ὁ Θεοδώρος, ὅτι ὁ ποδὸν μενός του σκοπὸς ὥδενε κατ' ἐπιτυχίαν ἐις τὴν πρόοδον, καὶ σκεφθεῖς τὴν ἀγαγμὴν τοῦ νὰ ὑποστηριξῇ ὅσα ὑπερέχετο, (δι' ἣς ὀπίστιας ἐκινηθῆ ἐις ἀποστασίαν), ἐπὶ δὲ μᾶλλον νὰ ἐγκαλπωδῆ καὶ τὴν ὑπόδεσιν ὡς σπουδαιοτεραν διὰ τοὺς μέλλοντας σκοπούς τοι, καὶ νὰ καλύψῃ ἐπίσης τὸ κύριον πνεῦμα τοῦ ἐπιχειρηματού του, τὸ ὅποιον ὑπέκυρυτε μεχρις ἀρμοδίου ὑπατιοίας, ἐσοφίσθη νὰ σχεδίασῃ ἵκετηριον ἀναφορὰν (Ἄρξ Μαχσάρι) ἐκ μέρους ὃλου τοῦ λαοῦ τῆς Κλαχίας, τὴν σκοιτον διὰ τίνος τῶν περιξ ἐνοισκομένων φρουρῶν ἀπεστείλει ἐις τὴν Οδωμανικὴν Αυλὴν, διαλαμφάνουσαν ὡς ἀκολυθίως. (β)

(α) ἡ λίτιν ἐπιτελίδεσσο τόπο παρά πάσι μόνον ἐις τὸν Ἡγεμόνα.

(β) δὲν γνωρίζοντο οἱ τοιωτες, ἐὰν τὰ μέσοδάν μαστα, ἥ συμπεράσματα ταῦτα τοῦ ἀνθρώπου, ἀπεβίλεσσα ἐπικινητῶς ἐις τὸ νὰ μεταχειρισθῇ, καταφέγγον ἐις τοιαῦτα μέσα, ν' ἀποκολλήσῃ μέσαλλον τὴν Ηδωμανικὴν Ήροτεαν, ἥ ταν συνιδεῖσθαι ἔχεστε ἴδιας τινὰς πανατικὰς διὰ τοιαῦτης τοῦ ἀποτελεσματος καὶ φαντασίας, εἰς τὸ ν' ἀπολαυσιη δηλαδὴ διὰ τῶν διδών τὸν Ἡγεμονικὸν ἔργον, διὰλλα τὸν κύριον σκοπὸν ἢσης ἀληθείας δεῖλομεν ἰδεῖ κατω.

Ἄρξ-Μαχεάρι.

Ἐις τὴν Ἱερὰν καὶ πανέκλαμπρον ταῦτην Υψηλὴν
 Πόρταν τῆς κραταιᾶς καὶ Κυρίας ἡμῶν βασιλείας προσ.
 πικτομεν ὄλοι ἡμεῖς οἱ ὑπηκοοι καὶ πιστοὶ λαοὶ τῆς Βλα.
 χίας, καὶ ὡς πρὸς τὸν ἔνα δεὸν Παυτοκράτορα ἀνα.
 φερομεν μετα πελλῆς ὁρύνης καὶ δλιψεως ἀκριβῶς,
 τὸ ἀλλεπαλληλεθή νηῶν πάθη, καὶ ἀπεραντα βασανα,
 ἀτίνα ὑποφέρομεν ἐξ ᾧτιας τῆς τὸν ἐντοπιών ἀρχὸν.
 τῶν ἐνώσεως με τοὺς κατά καιρὸν στελλομένους Ἀν.
 δέντας, διοικητας μας, παρὰ τῆς κραταιᾶς βασιλείας,
 τῆς ὅποιας τὰ μεγάλα καὶ πλούσια ἐλέη πρὸ πολλοῦ
 ἐκαρπούμεδα. Ἄλλο ὥδη ἐγκατελειφθημεν ὄλοτελῶς εἰς
 χεῖρας τῶν ὑπέντων ἔχδρῶν τῆς τε Υψηλῆς Πόρτας καὶ
 ιδικῶν μας, τοὺς ὅποιους ἀρχοντας ὥδελαμεν ὑγεμάσει μᾶλ.
 λογ κακομηχανους καὶ τυραννους ἥμων, ὡς συμφώνους καὶ
 συνεργούς με τοὺς νῦν Ἡγεμόνας. Ἄλλα παραιτούμενοι
 ἀπὸ τοῦ νὰ ἔπιωμεν τὰ παρελθόντα δεινά μας, ἀναφέρομεν
 μόνον τὰ ἐνειστῶτα, οτι μᾶς ἀπεγυμνωσαν νῦν ὡς ὄυδεποτε,
 καὶ εἰς παντελῇ ἀφανισμὸν μᾶς ἐκατέτησαν εἰς τόσον,
 ὥστε ὄλον ἀυτο το τῆς βασιλείας Κιλλέρι (ἀποδήκη) διόλοι.
 ἐκένωσαν, μειναντες ἀπογυμνωμένοι μᾶλλον καὶ ἀπὸ τοὺς ἐν
 ταφοῖς γενέρους. Διὰ τὰ ὅποια ὄλα ταῦτα, ἐσαν η Υψηλὴ
 Πόρτα εἶχε τὴν παραμηκράν ὥσταν, πρὸ πολλοῦ ὥδελε μᾶς
 ἀπαλλάξει ἐκ τῶν τοιούσων ἀστελλάγχων ἀρπάγων, οἱ
 τινες προσποιεῦνται ἐνιστε εἰς ἀλλαγὴν τιγος Ἡγεμονειος,
 οτι ἀναφέρουσι δι' Ἀρξ Μαχεάριου τῶν πρέσ την Υψη.
 λὴν Πόρταν της Τσαρας καταστασιν ποιοῦσι δὲ
 τοῦτο μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ ἴδιον ἀντῶν καὶ τὸ τῶν
 Ἡγεμονών συμφέρον. Καδὼς καὶ εἰς τὴν ἐλευσιν τοῦ

τέρω, ὄντος τὰ πράγματα ἀντά καθ' ἕαυτα ἐδειξαν εαρῶς τὴν μηχανοφράφιαν
 τῆς ἑκατασπέσιος φαντασίας τοῦ.

Αλλαγάνδρου Σούτσου Βοεβόδα ἐπράξαν, ὅτι εἶς ἐνὸς μὲν μέρους φωνερώνοντες δι' Ἀρέα Μαχεστίου τὸν προξενηδέντα, ὡς τὴν Τσαραν ἀφανισμόν, ἐνεκά τῆς κακῆς μεταχειρί-
σεως τῷ πρὸ ἀντοῦ ἡγεμονευσάντος, ἔζητον ἐκ τούτου
Ἐλλεος καὶ Ἑλλάδρωσιν παρὰ τῆς Υψηλῆς Πόρτας ἐξ αὐτοῦ
λου σὲ μέρους επισωρεύοντες ἀπέφρους φευδεῖς ἐπαίνους
διὰ τὸν αὖτα ὄηδετα, ἀπέβλεπαν εἰς ἴδιαν ἀντῶν ὥρε.
λειαν μόνον καὶ ἀισχροκερδειαν ἐπειδὴ ἄμα φάσσας
ἐντος ὁ Ηγεμὼν εἰς Βλαχιαν ἐσυμφώνησε μετὰ τῶν
ὅρδεντων, διὰ τὸν τῆς Τσαρας ἀφανισμὸν καὶ ἀπογύμνω-
σιν, ἀρξάμενος ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἐνδεινή δικαιοσύνη
ἐπρεπε ν ἀρχιση καὶ πάντες, δι μη φοβούμενοι τὸν
δεον, ἐν λόγῳ να διορίσωσι Μητροπολίτην ἐντοπιον,
ἐπωλησαν τῷ Αὐδέντῃ Σούτσω τὴν ἐκκλησίαν, τῇ μη
τέρα ὄλουτον λαοῦ, διὰ δύο χιλιάδας πουγγεῖα, καὶ
ὄντως ἀποκατεστησον Κλάχον Μητροπολίτην, (τὸν Διο-
γύσιον Λουπον).

Ἄληθῶς καὶ πάλιν ἀληθῶς ἀποκατέστη τοιοῦτος Μη-
τροπολίτης τρός κατασχύνην τοῦ Βλαχικοῦ γένους, καὶ
πρὸς καταφρονησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐλήρου Ἄλλα
με ευαρεσμειαν τοῦ Ηγεμόνος διὰ τὸ ἴδιον ἀυτοῦ ὄφελος,
καὶ μὲ δυσδικεσμοιν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς πιστεως μιαζ
ἐπειδὴ ὑπόχρεως ὡν δύτος πρὸς τὸν Αὐδέντην, ἐνέδιε
διὰ τούχαριστησιν του καθ ὄλας τὰς παραλόγους, ἀ.
δικίους καὶ κακιατρας ἀτοῦ δελησεις, τας ὅποιας πρ.
συνπογράφων ἡς ἐνλόγους καὶ δικαιιας, ἐβίαζε τὸν λα.
ον να τὰς ἐκτελεσῃ, καὶ τοιουτοροπως ἀπεγυμνώθη τὸ
παν.

Ἐις τοιαύτην λοιπὸν φεῦ! ἐλεεινὴν κατάστασιν ἔμισ-
κόμανος ὁ λαός, καὶ μήν ἔχω μέσον τὸ φωνερώτῃ τὰς
συμφοράς του, καὶ να ἔητηση παρὰ τῆς κρατοτοις φάσι.
λειας το Ἐλεος, (οπερ πολλάκις ἀπῆλουσε, λορίς να

„ώφεληθή ποσώς, διότι ἔμεινε μόνον γεγραμμένον ἐις τὸ χαρτίον, καὶ ἐξουδενημένον ὑπὸ τῶν ἄνω ῥηθέντων κλεψ. „τῶν), ἐβιάσθη ἀπὸ τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν πρῶτον νά, ἐ- „γερδῆ εναντίον τουτῶν τῶν κακοτρόπων, ἐπειτα προστά- „των, (ἥς ἔνας πιστός καὶ ὑπήκοος Ραγιάς τῆς κριταί. „ας βασιλείας), νὰ ζητήσῃ τὸ βασιλικὸν ἔλεος.

„Διὸ δεόμεδα μετὰ δερμῶν δακρύων, οὐα ἐξαποσταλῆ „βασιλικὸς ἄνδρωπος, οὐχὶ ὁμόδρομος μας, διὰ νὰ ἐξ- „τάσῃ καὶ ἵνη τὴν τῆς Γόρας ἀδλίαν καταστασιν, καὶ „μὲ τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης νὰ κάμη τὴν ἀνήκου. „σαν ἐπιδιόρθωσιν διὰ νὰ παιύσωσι πλέον ἣν ὀρπαγαῖ, καὶ „ν' ἀποδίδωμεν μόνον τὸ ἀποφασισμένον δικαιωμα ἐις „τὴν κραταιῶν βασιλείαν, καδῶς μεχρι τοῦδε ἴδιόμεν, „οὐτω καὶ ἐις τὸ ἔξῆς δὲν ἀρνούμεδα, αλλὰ πιστοὶ καὶ „ὑποτελεῖς ἥμεδα καὶ ἐσμεν καὶ ἐσομέδα ἐις ἀιῶνας. „οὐτες ἐνελπίδες ὅτι καὶ ημεῖς δὲν δελομεν στερηθῆ ἐ- „κεῖνο τὸ τῆς κραταιᾶς βασιλείας ἔλεος, μὲ τὸ ὅποιον μᾶς „ἐπερίδαλψε παλαιόδεν, καδῶς καὶ μὲ τὸ ὄνομα παρα- „καταδήκης τοῦ ἐλέημονος δεοῦ μᾶς ἐτύπησε, καὶ εἰς πᾶ. „σαν νέαν Ηγεμόνεικα πατρικῶς μᾶς ἐφρόντισεν · Ἀλλ’ „ἀυτὸ τὸ γλυκὺν ὄνομα, δίκως νὰ κάμη ἐις τοὺς Ἀιδέντας „μας τὴν παραμικρὰν ἐντύπωσιν, τοὺς ἐκώφανε μᾶλλον, „καὶ ἀντὶ να μᾶς ἀπαλλάξωτ τῶν συμφορῶν μας, καὶ „νὰ μᾶς διοικήσωσιν ἐπιεικῶς ὡς πατέρες, μᾶς λεπιλατοῦ- „ει καὶ μᾶς ἀπογυμνόνουσιν ὡς οἰλεπταί, οἱ ὅποιοι ὑ- „στερον ἀπὸ ἔνα κατρὸν συμφώνως μετὰ τῶν ἡμετέρων „ἀρχόντων, ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ ιολιτικῶν, συγ- „κλεπτῶν ὄντων καὶ τούτων παρομοίων, ἐυκολύνουσιν „ἐις ἐκείνους καὶ τὴν ὁδὸν, καὶ τοὺς θεωροῦσι μακ- „ρούς, ὅταν ἐξερχόμενοι τοῦ Βουκουρεστίου πρὸς Με. „σημβρίαν ἐπανέρχονται ἐις Βασιλεύσουσαν. Ταῦτα „πάντα τὰ ῥηθέντα ἐιδίν ἀληθῆ, καὶ δέλουν ἐπι-

· βεβαιωδῆ ἀκριβέστερον καὶ μὲ λεπτομέρειαν, ἐνώπιον τοῦ περιφθησομένου βασιλικοῦ πιστοῦ ἀνδρῶπου, διὰ τὸν ὁ- ποῖον δερμᾶς καὶ ἄνδις δεόμεδα τῇ ἐδελαγάδῳ καὶ κραταιᾷ βασιλείᾳ νὰ μᾶς τὸν ἐξαποστεῖλη μὲ ἔλεος.

πρὸς τὴν κραταιάν βασιλείαν

οἱ ὑποκλινέστατοι καὶ πιστοὶ δοῦλοι
ὅλος ὁ λαός τῆς Βλαχίας.

μετάφρασις ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ.

Κατὰ τὴν 6ην Φεβρουαρίου κινηθεῖς ὁ Θεόδωρος ἀπὸ Τίριμαναν μὲ ὄσους ἔως τότε ηδύνηδή νὰ συλλέξῃ ὄπαδον του, ἀπῆλθεν ἐις χωρίον Μιάγια δὲ Άραμα τοῦ Θέματος Με- χεδίντειου, οπου ἐνώπιον καποιαν ἀντιστασιν παρὰ τῶν ἐγ- χωριων ἐις τὰ φρονήματά του, ηρχισεν ἐνδὺς νὰ κατα- τυραννῆ πολυειδῶς, καὶ πολυτροπῶς, ὄσους τῶν Παντού- ριῶν, μάλιστα καὶ τινας τῶν Καπιτάνων ἀντῶν, ὄσους ευρισκεν ἀντιτείνοντας καὶ τοιουτοτρόπιας διαχύσαντος ἀντοῦ πανικον φόβον καὶ τρόμον ἐις ὅλον τὸ αὐτὸ θέμα, (ὅπου ὑπῆρχετο τὸ πλεῖστον μέρος αυτῶν) διηγέρθησαν ἀποκ- τες, καὶ οἱ μη δελνοντες, νὰ τὸν συνακολουθήσωσιν, οἱ μὲν, μὲ τὰ ὄπλα, οἱ δὲ, μὲ κοντάρια σιδηρᾶ καὶ μὲ ρόπαλα. Κακεῖδεν δὲ κινηθέντος ἀντοῦ μὲ ὅλον τὸ πλῆθος κατὰ τῶν Μανζίλιδων καὶ πάσης ἄωλης τάξεως ἀρχόντων, ὡρ- μησαν οἱ Άλβανοι λεγόμενοι, ὡς ἐιπομεν, καὶ Παντούρ- θες ν ἀπογυμνώνουν, να ραβδίζουν, ν ἀντιμάζουν χωρις, ἐξειρέσιν, καὶ νὰ κατατυραννῶσιν ἀπιλάγχνως τοὺς μὴ πειδομένους ἐις τὸν σκοπον τῶν.

Τοιουτοτρόπιας λοιπὸν φύσασας ὁ Θεόδωρος ἐις τὴν Μονὴν τῆς Στρεχάγιας, καὶ ἐμβάσας ἐν ἀντῇ ἵκσας τροφάς, διώρισε τὸν ἀιτάδελφόντου Πάπα. Φρούραρ- χον, μὲ διακοσίους Παντούριδες ἀντὸς δὲ μὲ ὅλον τὸ υπ' αυτὸν πλῆθος, κατέβη ἐις τὴν Μονὴν τοῦ Μότρου

εἰς τὰ λειπά πέριξ δέματα. Τό δέ τῆς Κραιώβης Δι-
βάνι ταραττόμενον διὰ τὰς πρόσδους τοῦ Θεοδώρου,
προσαπεστεῖλεν ἐτί καὶ τὸν εἴωτερικὸν διπλαχηγὸν
(χιροερδάρην) Σλαυτζάρην Ιωάννην Σολομῶντα,
(οστις σημερον χώρει τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγμα-
ταρχού τῆς ἑδνικῆς φρουρᾶς), μὲν δο ἄνδρας καλὸνς
πολεμιστας, οστις ἡγάδη μετα τοῦ προαποσταλέν.
τως Σερ. Διαμαντή, καθὼς καὶ ὁ ἐκ τοῦ Γυρζίου Σερ.
δάρις Δίνος Μπαλτιάνος μὲ 150: Παντούριδες ἀλλ
ὅνδεν εναντίον τοῦ Θεοδώρου ὅντοι πάντες ἐπραξαν,
ἐπειδὴν εἰδοποιήθησαν ἐπισήμως, οτι ἐπὶ ταυτῇ τῇ ὑπο-
δέσει, θιωρίδῃ Έφορος ὁ ἐκ Βουκουρεστίου Νικόλαος
Κωκαρεσκος, καὶ επεριμεναν, ἢ προσταγὴν τούτου,
ἢ τὸν ίδιον να προφέσῃ καὶ μὲ ετερον στρατευμα,
καὶ ὅντων ἐφορμηθωσιν ὁμοδυμαδὸν κατὰ τοῦ ἀντάρτου.

Αἱ ἀλλεπαλλήλω; συρρέουσαι πανταχόδεν εἰδοπει-
είς τὸ ἐις Βουκουρεστίῳ Διβάνι, κατ' ἔξοχὴν ἐκ Κραιώ-
βης (ητις ὅντα πληριεστέρα τοῦ κινδύνου, επαπειλεῖ-
το ἐτί μᾶλλον μὲ ὅλόνδηρα τὰ πέντε δέματά της, ἐνε-
καὶ τῶν εργάσιων τοῦ Θεοδώρου, καὶ νὰ ὑποπέσῃ ἐις πράκ-
ματα οὐκ οὐλίγον αξια φρίκης) ἐπροξένησαν τοῖς ἀρχούσιν
ικανὴν ταραχὴν καὶ ἀνησυχίαν, οἱ ὅποιοι ἀνανίψαντες μο-
λις ἀπὸ τὸν ἐις ὃν ἐιρίσκοντο λήδαργον, καὶ συσκεφθεν-
τες τὸ πρᾶγμα σπουδαίοτέρως, ἀπεφάσισαν παρμψηφεὶ νὰ
πεμψωσι κατ' ἀντοῦ, καὶ ὅλους τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ
ἐυρισκομένους ἐις σιρατιωτικῷ τῆς Επικρατείας ὑπουρ-
γῆματα Αλβανούς τε καὶ Σέρβους, τοὺς ἀρχηγούς τῶν
οποιων, ὡς πιστούς καὶ αξίους προσκαλεσαντες διώρισαν,
τοὺς μὲν Καπιτάν Γεώργιον Όλιμπιον, Καπιτάν Ιωάννην

δέρης Διαμαντίνης μυστικῶς, καὶ ἐκάμε τὸν ὄροκον τῆς φιλικῆς Βιανίας, με-
το ταῦτα δὲ διελύθη ἡ ἀποκλεισις τῶν Ιεραρχίκων καὶ ἡ ἀνενόχλητος ἀν-
τίν παναχύρησις;

ὅπου ἔγινε πάλιος καὶ ὀχυρωμένους τοὺς κατ' ἄν-
τοῦ προσπεσταλθεντας Ἰσπραβνίκους τοῦ Μεχεδίντειον,
τὸν τε Καμινάρην Στεφανίκαν Μπιμπέσκον καὶ Μπάρμ-
πον Βησσαράνον μὲ τοὺς περὶ ἀυτῶν, ὅπινες ἀπὸ ἐσωτεροῦ.
καὶ τοὺς ἀκροβολισμοὺς ἐφόνευσαν καὶ τινας τῶν ἐκ τοῦ
Θεοδώρου, ἔως 6-8. τὸν ἀριθμὸν, διὰ τὸ ὅποῖον παρορ-
χισθεὶς εἰς ἄκρον ὁ ἀρχηγός των, ἐπεχείρισε τὴν τῶν ρη-
δέντων πολιορκίαν, καὶ ἀπεστείλε συγχρονῶς εἰς Τσιν-
σαρένι τὸν τε Μακεδόνεσκη καὶ Τώβων μὲ ἵκανούς Σέρ-
βους καὶ Αλβανούς διὰ νὰ προκαταλάβωσι τὰς ἀναγ-
καῖας δέσεις, καὶ ἀποκόψῃ ἀυτοῖς πάσαν σχεσιν καὶ
κοινωνίαν; ἀλλ' ἀφοῦ ἔμειναν κατάκλιεστοι μιαν σχε-
δὸν ἐβδομάδα, ἔρθασαν εἰς ἀμπχανίαν, στερουμενοὶ καὶ
τῶν πρὸς τροφὴν αγαγκαῖων.

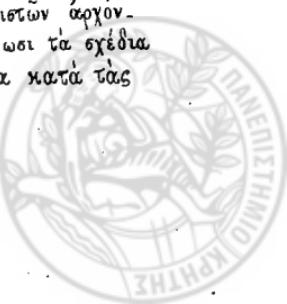
Οἱ δὲ ἐν Κραιώβῃ ὄφροντες, μετὰ τοῦ Καϊμεκάμη Δε-
πάλτου πληροφορηθεντες τὰ εἰς τὴν Μονὴν τῆς Στρε-
χόγιας καὶ Μότρου γιγνόμενα, πρὸς μὲν τὸ τοῦ Βουκου-
ρεστίου Διβάνι ἀνήγγειλαν ἀνταύμεσως, εἰς δὲ τὴν
τοῦ Μότρου Μονὴν ἐπεμψαν τὸν Σερβάρην Διαμαντήν,
(οὐλαρχηγὸν τῆς Καϊμεκαμίας) μὲ 150 - τῆς διοικήσεως,
Αλβανούς καὶ Παντούριδες διὰ νὰ προλάβῃ τὴν ταυ-
τῆς κυριεύσιν. Ἀλλὰ φάσεντος τούτου πλησίον καὶ ἰ-
δόντος τὸ ἀνίκανον τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτῶν
τού διὰ νὰ ὑπερμισχήσῃ ἐναντίον τοῦ τοσούτου πλήθους τῶν
Θεοδώριτῶν, ἐστάθη κατὰ μέρος δεατῆς καὶ ἐν ἀκινη-
σίᾳ, ἔμεσολαβήσε μόνον διὰ τὴν εἰκόνα τῆς Μονῆς ανενόχλη-
τον ἔξοδον τῶν Ἰσπραβνίκων καὶ τῆς συνοδίας των εἰς
τὴν πρότασιν τοῦ ὅποιου ἐνδόσας ὁ Θεόδωρος ἐλύσε τὴν κα-
τεύλεισιν, καὶ οἱ μὲν ἐγκλειστοὶ ἐξῆλθαν ἐιρηνικῶς, ὁ δὲ
ἀναμμωτὶ ἐισελθὼν ἔμβασε τροφάς ἴναντας καὶ ωχρωδεν
αυτὴν. (α) Ἐντεῦθεν προχισε νὰ ἐκτείνῃ τὴν ἔξουσίαν τοι παι-

(α) κατὰ ταῦτην τὴν ἐκπαρίαν ἔχειν συνοπαδός τοῦ Θεοδώρου καὶ ὁ Καΐμακ

Φαρμάκην καὶ Χατζή Πρόδων μὲ 400 : στρατιώτας, τοὺς δὲ Δελίμπασην Μιχαλην, Τουφεκτσίμπασην Πτο. ζίνην καὶ Μπουλούχημπασην Γκέτσην μὲ 100 καὶ ἐροδιά-
σαντες τούτους μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, πολεμοφόδια, πλη-
ρώσαντες καὶ τοὺς μηνιαῖους μισθίους τῶν επι χερας,
ἀπέστειλαν ὅλους βίσαιας διὰ ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν,
καὶ μὲ προσταγὴν, ὅτι ἄμα φάσσωσιν εἰς Κραιώβαν, νὰ
ένωδῶσι μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπεὶ εὐρισκομένων Ἀλβανῶν
καὶ Παντούριδῶν, καὶ νὰ ἐπιπέσωσιν ἐξάπαντος κατὰ
τοῦ Θεοδώρου· καὶ τοῦτον μὲν μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν νὰ ἐξ-
ολοθρεύσωσι, τὰ δὲ διαδοδέντα σχέδια του νὰ ἔξαλει -
ψωσιν ἐξολοκλήρου μὲ ὅιοις τρόποις δύνηδῶσιν ἀπὸ τὰς
μωρὰς καὶ ἀνοητοὺς κεφαλὰς του διεγερδέντος λαοῦ,
ὡς ψευδῆ καὶ ἀπατῆται.

Ἄλλον ἐν τῷ μεταξὺ πληροφορηθέν τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ
Διβάνι, ὅτι ἐκ τῶν κατὰ Θεοδώρου στελλομένων στρατιώτων,
οἱ μὲν πειδόμενοι κολακείσας καὶ ὑποσχέσεσι, οἱ δὲ ἐπα-
πειλούμενοι παλυτρόπως, ἐλκονταί καὶ ἐγένονται μετ’
αὐτοῦ, ἐκρινεν ἐνδογοφανέστερον νὰ πέμψῃ, χωρὶς ἀνα-
βολὴν καιροῦ, καὶ τίνα ἐκ τῶν ἀρχόντων, ὡς Ἐφορον επὶ
τῶν στρατιωτικῶν. (α) Οδεν καὶ διορίσαντες τὸν Νικό-
λαον Βακαρέσκον, ἐξεκίνησαν τοῦτον ἀμέσως, ὅστις προ-
ρθάσας τοὺς προσποσταλέντας εἰς τὸ Σερμπανεστὶ Δομ-
νέστε τοῦ Θέματος Ὁλτον, καὶ ἐνωδεῖς μετ’ αὐτῶν εἰσ-
ῆλθεν εἰς Κραιώβαν.

(α) πολὺ ἐξώρας ἐλαφον ὁ ἀρχοντες δραστηριώτερα μέσρα, διαν τὰ πράγματα ἐφδασαν
πλέον εἰς ἀκμὴν δυσοικονόμητον, καὶ ἡ πληγὴ τοι σχέδον ἀνίστος, διοτι δὲ λόγομεν ἴδει
κατωτέρω καὶ ἐκείνους, δι ὅποιτε, ἀρκαλά εἰν τῶν φανερῶν διφρογοτο μὲ σιωπὴν
διπλῆν καὶ ἐμεροληγίαν, ὡς γνωρίζουτες τὰν βασιν τῶν πράγματων εἰς ὅλας
τὰς συνελεύσεις καὶ εκέφεις τῶν συγκομιδέρων ἀντῶν Διβανιστῶν ἀρχόν-
των, ἐν τῷ κρυπτῷ ὅμως ὑπερμαχοῦσαν τὸ νὰ λαμβάνωσι τὰ σχέδια
τῶν ἄλλων, τὸν ἐνάντιον δρόμον, συμμορφωμένα κατὰ τὰς

Καδόσον ἡ περίστασις ἔχε τὴν ταχίστης κινήσεως ἀνάγκην πρὸς ἀντικρουσιν τοῦ Θεοδώρου, ὁ ἀπεσταλμένος Ἔφορος δὲν ἥργησε ν' ἀποστείλῃ τὸν Δελίμπαστρην Μιχαλλην, τὸν Τουφεκτσιμπαστὴν Μπαζίνην καὶ Μπουλούκμπασον Γκέτσην, εἰς χωριόν Κοτσοφάνη, διατάξας ἀντούς μετὰ τὴν ἐνωσιν τῶν με τοὺς ἐκεῖ ευρισκομένους Σερβαρη Διαμαντῆ, Σλούτζάρη¹. Σολομῶντα καὶ λοιπούς, να μήν ἥδελν πράξει ὑπερμίσιον ἀπό πειραν περιν, ἡ φάσαι ο Καπετάν Γεωργιος Όλυμπασ μετα τῶν λοιπῶν, (οἵτινες ἔιχαν ἄργήσει καθ' ὅδον μικρού τι) ὡς εχοντες το πλεῖστον μέρος τῶν στρατιωτῶν, καὶ τοτε νικηθῶσιν ὕπαντες εἰς Τσιντζαρενι κατὰ τοῦ Θεοδώρου.

Φθασάντων ἐν τοσούτῳ καὶ τῶν ῥιδέντων, οἱ ἴδιοι μὲν ἀλίγους ἐκ τῶν ἀγδρώτων τῶν ἔμειναν πρὸς φύλαξιν τῆς Κρατιώθης, τοὺς δὲ λοιποὺς παραστά ἐπεμψαν εἰς τὸ ῥιδέν μέρος, οπού ἐπεριμένοντο ἀπὸ τοὺς προστεσταλδέντας. Ἀλλὰ καθ' ἣ ημέραν ἔμελλεν ο Ἔφορος Νικόλαος Βακαρεσκος νὰ ὀωσῃ τὴν προσταγὴν διὰ να κτυπησωτι τὸν Θεόδωρον, ἐφδασεν ἀπροσδοκήτως ἐκ Βουκουρεστού ἐπισημός διαταγή, οτι αὐτὴ ἐκείνου διωρίσθη νεωστὶ παρὰ τοῦ Διβανίου ἀλλος Ἔφορος, καὶ πληρεξουσιος ταυτης τῆς ὑποδέσεως, (α) εστις οὗσον σύντοικον μέλλει

περιστάσεις, καὶ νὰ παρουσιάζωνται ἐκ ἀρρούπου μέχρι τινὸς καιροῦ, μὲ πολλὰ διαφορετικὸν μορφὴν, ὡς εφάνησαν ὑπέρερον μετὸν ποιὴν συνένωσιν τῶν τε στασιατῶν καὶ τῆς ἔξουσίας στρατιωτῶν εἰς ἐν καὶ τὸ ἀντὸ σῶμα καὶ ἡ διοικησις, ὡς ἀρεταῖον χρέος της, ἐπάσχει μὲ ὅλας τὰς προσταδήσεις τῆς μέσον ἀντῶν καὶ μὲ ἀδρά τέσσα, τὴν ἔξοντωσιν τοῦ Θεοδώρου, μολατσαῦτα, προϊόντος τοῦ καιροῦ, πάντως ἀνωφελῆ καὶ ἀχρησίμευτα εἰδειχθῆσαν.

(α) οἱ δημιουργοὶ μυστικοσυνεταιροὶ κατὰ ταῦτα τὴν ἐυκαιρίαν διὰ νὰ προλαβωστὸς τὸ μέρος τῶν δραστηρίων τὴν ἐκτυχίαν, ἐκατόρδωσαν ὑποκεκρυμμένως κατὰ αὐτὸν ἐις τὸ νέα λάθον ἐν προεχήματι τὴν ἐπιρροὴν τῆς ὑποδέσεως, (κατὰ τὴν διάδεσιν τῆς ἔξουσίας), καὶ διωρίσθη ὁ ῥιδέν Κ. Σαμουράσης Ἔφορος καὶ πληρεξουσιος.

νὰ φάσῃ ἐκεῖ εἰς τὸ νὰ διατάξῃ τὰ δέοντα. Οδεν ποὺ
ἔμειναν τὰ πρόγυματα εἰς ακινησίαν μέχρι τῆς ὥριξεως
τοῦ νεοδιοριζόντος Εφόρου.

Ἐπὶ τοσούτον τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ Διβάνῃ ἔρδα-
σεν ἐις αὐηχανίουν, ὥστε κρίνον ποὺ ἀνακρίνον τὰς ἐφ-
ημέρους εἰδοποιήσεις ἐλάμβανεν, ὅπεράσισε νὰ ἔχειποσ.
τείλῃ καὶ τὸν ὕδιον Κόρνικον Κωνσταντίνον τὸν Σαμου-
κάσην, (ἐνα τῶν συνδιβάνων), ὡς ἄνδρα μὲ παιδείαν,
μὲ λόγον ποὺ μὲ χαράκτηρα ὑπέροχον τοῦ προαπόστα-
λέντος Βακαρέζον, καὶ ὡς ἔχοντα ἐκ τοῦ ἀλλού τὴν
ἐπιρρόην ἐις τὸ τοῦ Θεοδώρου πνεῦμα, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ
ποσῶς τὸ φρόνημα καὶ τὴν ὑποκεχρυμμένην ἐπιδυμίαν τοῦ
ἄνθρωπου. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ διὰ τῶν ὄπλων δεραπεία τοῦ
τροπιμάτος τούτου ἐκ τῶν τοιούτων ποὺ τοσούτων ἀπρο-
δοκήτων, πατήντησεν ὁμοίβολος, ἐνέκρινεν ἐπίσης νὰ ερο-
διάσῃ ὁπτὸν ποὺ μὲ μίαν χρημάτων πιστοτητα, (α) τὴν ὄποιαν

βούτιαν ὁ προτατέντες οπροτιθάται, (οἱ μὴ γνωρίζοντες βεβαίως τὴν ὑπόδειξιν,
παδῶς ὁ Ισπράβινος καὶ λοιποί, ὡς εἰρεθη), δελέσων ν' αντικρούσωσι τὸν Θεο-
δώρον, ποὺ ἔνεκα τούτου ἐπιτυμβῇ πάμπια ἀπευκταίσι διάλυσι τὸν προδιαδέμε-
νον σχόλιον, νας ἐνεργῇ ὁ διωρισμένος, νας γνωρίζειν τὰ πράγματα, τὰ ἔναντια,
πρὸς ἀνοχατίσιον πάσης προσδοκίας. καὶ γ' ὁ διότι ἐπλησίας, κατὰ τὰς
ὅποιας εἰδήσεις ἐλάμβανεν δὲ ἀλλοπλογραφίας, καὶ ἡ μετ' ὃν ποδὸν ἔξοδος
τοῦ Πρύγκιπος Αλεξανδροῦ Υψηλάντη ἀπὸ τὴν Ρωσίαν ἐις τὰ Μαλδοβλαχ-
ικά χωρατα καὶ ἐπρεπεν ἀναμφιβίλως νὰ ἔχωτε προπαρασκευασμένα τὰ
πάντα, περὶ πλέον μὲ τὴν φανεραν ἐνωσιν τῶν ὄπλωρχηγῶν συνεταίρων καὶ
λοιπῶν, διὰ τὴν ταχιστήν προόδευσιν τοῦ ἐπιχειρήματος των, τὰ ὅποια
όδια ταῦτα ἐπεβειχθῆσαν ἐπομένως; στὶς ήσαν τροπολογημένα τοιου-
τοτρόπως.

(α) Η συνατεῖς τῶν χρημάτων ὁποιολογίας πολλοῦ ἐκ τῶν τῆς Τσάρεις δεμάτων
ἴεις τὸ ἐδυτικὸν Ταμείον (Βιοτιαρίαν) ἢ τον ποτὲ ἐκείνας τὰς περισσόσεις δύσ-
κολωτάτῃ, ἐντεῦτης παρὰ αὐτὸν θεοδώρου διακηρυχθείσης ἀσυδοσίας, μάλιστα δὲ
τὰ τῆς μητρὸς Κλονίας συναδρεῖσθεντα εἰς τῶν φορολογιῶν ἀπὸ τοῦ Εισαγγελτορας (Ζα-
ταΐδες) ἐλαμβάνειν ὁ Θεοδώρος, παλιδένων ἐνταῦθη καὶ τὸν ἀντιτείνοντα ἐις τὸ ὀπό-
διοντα ἔντα. Εξοικονομησε, ὃντον τούτο τὸ Διβάνι ἔως ἐκατὸν ἐν τηνήκοντα δύο
χιλιάδας γροσίων, (κατατιν τοτε τρέχουσαν τίμην τῶν νομιμάτων ἦν γροσίς 15.

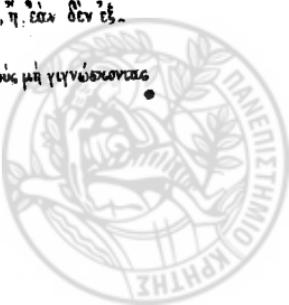
μεταχειρίζομενος ὅντος διοις τρόποις βουλεύεται καὶ ὅτε,
νὰ δυνηθῇ καὶ νὰ καθησυχάσῃ δι' αὐτῶν, οὐ καὶ δι' ἄλλων
ὑποσχέεται, τὸν Θεοδώρον ἀνευ ἀιματοχύσιας, ὡς ὑπέ-
χετο.

Ἄλλὰ φδάσαντος τοῦ Σαμουρκάση ἐις Κραιώβαν,
οἱ μὲν Βακαρέσκος ἐπέστρεψεν εἰς Βουκουρέστιον ἀ-
πρακτος, ὅντος δὲ ἀπομείνας ἐκεῖ, προχιτεν ἀμέσως ν'
ἀνταποκρίνηται ἀλληλογράφων μετά τοῦ Θεοδώρου,
τρὸς ὃν πεμψας μετ' ὃν πολὺ καὶ τὸν Χ: Πρόδανον μὲ
ἐννενήκοντα χιλιάδας γρόσια, (ὡς ὁ ἴδιος ἔπειν ὑστερον, ἀλλ
ἄδηλον), ἥναδη μετά τοῦ Θεοδώρου, ὡς παλαιὸς συνώμοτης,
καὶ δὲν ἐπεστρεψε πλέον. Τοὺς δὲ Γεώργιον Ολύμπιον καὶ
Γ. Φαρμάκην διέταξε μὲν νὰ ὑπάγωσιν ἐις Κοτσοφάνι καὶ
συσσωματωδῶσι μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκεῖ στρατοπεδεύμενων,
ἄλλ' ἐν ὕσσῳ δὲν. Λάφουσι προσταγὴν του τὶ πρέπει ν'
ἀκολουθήσουν, μὴ τολμήση ὅυδεις καὶ πράξῃ παραμικ-
ρὸν κάνημα ἔχδροπραξίας κατά τῶν ἀνταρτῶν. (α)

Ἐν τῷ διαστήματι λοιπὸν τῆς τοῦ Σαμουρκάση ἐν
Κραιώβῃ διατριβῆς καὶ ἀλληλογραφίας μετά τοῦ Θεοδώρου
μετέβαινε συνεχῶς, πλὴν κρυφῶς καὶ διὰ νυκτὸς ὁ Γ. Ο.
Λύμπιος ἀπὸ Κοτσοφάνι ἐις Τσιντζαρένι, ὡρῶν τεσσά-
ρων διάστημα, καὶ συνομιλῶν μετὰ τοῦ Θεοδώρου τὰ
χρεώδη, ἐπέστρεψε πρὸς τὸ λυκανγές ἐις τὴν δέσιν του ἀλλ
ἐις ἐπάστης νυκτὸς συνέντευξιν παραιτοῦσεν ἀυτῷ ἀπ' ὁ-
λίγους ἐκ τῶν στρατιωτῶν του, καὶ ἵκανα πολεμοφόδια.
Ἐνī λόγῳ ὅλοι οἱ προρρήθηντες ἀπεσταλμένοι Ἀρχηγοί,
καστ' ἐπιφάνειαν μονον ἐκινήθησαν ἐκ Βουκουρέστιον
ἐναντίον τῶν ὑποστατῶν, ὑποκεκρυμμένως δε ἥδαν,
ὡς ἐφωράδη ἥδη, πρὸ καυροῦ, σύμφωνοι ἐις τὴν συ-

τὸ ὄλανδοβασιλικὸν ἀλωρίον ἐκτιμούμενον) τὰ πλεῖστα ἐκ δωτίων, ἐνεχειρίσθησαν
τῷ Σαμουρκάση καὶ ἀπέριθμεν ἄλλ' ἐχρησίμευσαν τὰ περισσότερα, οὐ ἐν δὲν ἐ-
παπλώμαι, καὶ ὅλα, ἐις ἀπομονών ἀντού ὅφελος.

καὶ οὐ τούτα ταῦτα τῆς προσεποῆτος ὑπηγορεύθη φυσικῷ τῷ λόγῳ, μᾶλλον διὰ τοὺς μὴ γιγνώσκοντας

ωμοσίαν καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν· καθότι καὶ ὁ ὑπ' αὐτοῖς στρατιῶται κατ' ὄλιγον ὄλιγον μετέβησάν ὄχεδὸν ὄλοι εἰς τὸ μέρος τοῦ Θεοδώρου. Ἀλλ' ὁ Γ. Ολύμπιος καὶ Ἱ. Φαρμάκης μετ' ὃν πολὺ ἐπέστρεψαν εἰς Κραιώβαν.

Τούτων ὅντως ἔχόντων, καθ' ὃν καιρὸν τὰ πράγματα ἐφαίνοντο εἰς βαθεῖαν σκέψιν καὶ ἀκινησίαν, ἐπρόφθασεν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Κοτσοφανίου καὶ ὁ Σερδάρης Δῖνος Μπαλτιάνος, (διωρισμένος ὧν ἐν Γορζίῳ Ισπράβνικος, ἀντὶ τοῦ ἐν Τιμάρανα ἐγκλείστου Ότετελεσανού), ὃς τις φέρων μεθ' ειποῦ ἵκανους Παντορίδες, ἀλλεντεν εἰς βοηθείαν τῶν τῆς διοικήσεως Ἀλβανῶν ἀλλ' ὡς ἐγνώρισεν ὅντος τὴν τῶν ἀρχηγῶν των δολιότητα, καὶ πιστοποιηθεὶς ἀρ' ἐπέρου ἀπὸ τὰς ἀκριβεῖς ἐξετάσεις καὶ παραπρῆσις ἐκαίμεν, στὶς ὄλοι ὅντοι ἥσαν συνωμόται τοῦ Θεοδώρου, ἀπενύρθη πάραυτα μὲν τρόπον ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψας εἰς Τιργουζήϊλον, ὃπου ειρών καὶ τὸν συνισπράβνικον ἀυτοῦ Γεωργιον Βακάρεσκον καὶ τὸν Σλουτζάρην Κονστήν μὲ 200: Παντορίδες, διέμεινεν ὅντος μετὰ τούτων· ἀλλ' ἐδοποίησεν εὐδίῃς εἰς τὸ Διβάνι τὰ ὄσα εἶδε καὶ ἐπληροφορηθῇ ἐκεῖ μετὰ βεβαιώτητος. (α)

Ο δέ Θεοδώρος μαδὼν διὰ κατασκότων τὰ παρὰ τοῦ Μπαλτιάνου πραχθέντα, επεμψεν ἐυδίῃς τὸν ὄικεῖον τοῦ Δ: Γκίρμπαν μὲ 400: Ἀλβανὸνς εἰς τὸ τοῦ Γορζίου Θέμα, ἵνα διεγειρῃ ἀρ' ἐνὸς μὲν ὕδους τῶν Παντούριδῶν δυνηθῇ, ἀρ' ἐτέρου δὲ νὰ συλλάβῃ ὕδους τῶν ἀρχόντων, ἢ καὶ ἄλλους ἐκ τῆς Κωμοπόλεως Τιργουζήϊλον ἐπιτύχῃ, μάλιστα τὸν Μπαλτιάνον. Ἀλλ' ὁι

(α) ὅντος λέγουν, ὅτι ἴδεσε κατὰ πρώτην προσβολὴν εἰς τὴν ἔξουσιαν, τὸ μυστήριον τῆς συνωμοσίας καὶ τὰ τῶν ὄπλων πυγῶν ὑπουρλα στρατηγήματα.

ρηδέντες ὅμως ἐπιληπροφορήθησαν τὴν τούτων ἔροδον ἐν
τῷ ἀντῷ Θέματι, μη δυνάμενοι, διὰ τὸν ἐλαχιστὸν
ἀριθμὸν τῶν περὶ ἀυτῶν σωματοφυλάκων, καὶ ἀντίτε-
γωσιν, ἐδρεπέτευσαν εἰς τὰ ὄρη πλησίου Μονῆς τίνος,
Λαϊντς καλούμενης. Οὐ δέ Δ. Γκιρμπάς διώκων τού-
τους, κατὰ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Σάμεστη Βασιλείου Μον-
σεόνου, διέκοψε τὴν ἀυτῶν ὁδὸν εἰς τρόπον, ὥστε μόλις
οἱ Πετράβυνικοι ήδυνηθῆσαν ναὶ διαφύγωσιν, οἱ δὲ ένα-
πολειφθέντες, συλληρδέντες παρὰ τοῦ Λιγίρμπα ἐ-
φερθῆσαν σιδηροδέσμιοι καὶ κατεκλείσθησαν ἐν τῇ Μο-
νῇ τῆς Τισμάνας. (α)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Βο.

Αριές τῶν τοποτηρητῶν τῆς Ἕγεμονείας εἰς Βουκουρέστιον – προβλήματα τοῦ θεάτρου
προς τοὺς ἀρχοντας διὰ τοῦ Κ. Σαμούρκαση – Επιτοῦσι οἱ ὄφραντες βοηθεῖαν ἀπὸ τοῦ
Πλαστός τῶν πέντε φρουρίων – ἐμπόδιον τῶν ἀπειτήσεών των – ἀπροσδόκητος ἐιδοκούποις
διὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Α. Υγπλάστου ἐκ Βασαράβιας εἰς Μολδαβίαν – μερικαὶ
προκηρύξεις αυτοῦ – στρατολογία καὶ βοηθήματα ἀντοῦ ἐν Ιασίῳ.

Κατὰ τὴν 26 την τοῦ Φεβρουαρίου φάσαντες εἰς Βουκου-
ρέστιον καὶ οἱ εἰς Κωνσταντινουπόλεως πεμφθέντες τῆς Ἕγεμονείας
τοποτηρηταί (Καιμεκάμιδες, διὰ τοὺς ὄποιους ὀνεφέρειμεν εἰς
τὸν 3ον ἀριθμὸν), καὶ ἴδοντες τὴν γενικὴν ταραχὴν καὶ τὸν
συνεχόμενον τοῖς ἀνδρώποις φόβον, τῶν ἀρχόντων δηλαδή καὶ

(α) βεβαιώνοντες πολλοί, οἵτινες τὴν περίστασιν ταύτην ἔρονεύθησαν καὶ τινα ἀσήμαντα
τα ἀρχοντάκια, ἀντικαραταχθέντα εἰς μάχην, ἀλλ’ ἵνα ἡληθεῖς, ποῖοι ή-
σαν καὶ πόσος ὁ ἀριθμὸς των ἀγνοεῖται.

τοῦ λαοῦ, ἐις ὄπρον κατεδορυβήδησαν· μὲν δὲ τοῦτο ἐπεχειρίσθησαν νὰ δόσωσι τὴν κατά δύναμιν ἐμψύχωσιν, μὲ πλαγιον τρόπον, πρὸς κοινὴν παρηγοριαν καὶ εφησυχασιν· ἦρξαντο δὲν, καθόδον ἡ περιστασις απαιτουσε, νὰ δεωρῶσιν, ἔργαζόμενοι καθεκάσθην, τὰς Ήγεμονικὰς καὶ τοπικὰς διαφορούς υποδέσεις μετά τοῦ Μητροπολίτου, Επισκόπων τε καὶ Αρχόντων· Άλλ' ὥρᾳ τῇ ὥρᾳ μὲ τὰς ἀλλεπαλλήλους σύρρεουσας πανταχόδεν ἐιδῆσεις επηγένονται μεταξὺ τῶν κοινὴ ἀνησυχιῶν ἐν τῇ πόλει τοῦ Βουκουρεστίου, διότι ἐκτενομένος ὁ Θεοδώρος ἀωλύτως καὶ ἐις τὰ πέντε σχεδὸν Κραιώβικὰς δέματα, αποκατέστη ἀνεξάρτητος ἔξουσιαστης, ἐκτὸς τῆς πόλεως Κραιώβης.

Ο δὲ ἐν Κραιώβῃ ὑφίσκομενος Βόρνικος Κ. Σαμουρκάσης, πληροφορηδεῖς τὴν εἰς Βουκουρεστίου ἀφίξιν τῶν της Ήγεμονειας τοποτηρητῶν, ἐπέστρεψεν ἐις Βουκουρεστίου, ὁ οποῖος ἐμφανισθεῖς ἐις τὸ Διβάνι, δύσεν ἐφάνη ὅτι ἐκτέλεσεν, ἔιτε διὰ λόγου, ἔιτε καὶ διὰ τῶν χρημάτων, τὰ διόποια ἐπεν ὅτι ἐδόθησαν, (ποῦ δὲ καὶ πῶς καὶ πόσα; μένει ἀναισθέτικον μέχρι σημερον)· Άλλ' εἰς ἀπόδειξιν τῆς πρεσβείας του ἐπαρουσιασεν ἀλληλογραφικὰ τίνα γράμματα μεταξὺ ἀντοῦ καὶ τοῦ Θεοδώρου, (μόλονότι πολλάκις διητοί ἐλαφαν μυστικὰς συνεντεύξεις, καὶ συνδιηλλάγησαν διὰ ζώσης τὰ μεταξὺ ἀντὸν ἴδιαίτερα καὶ ἀπόρρητα, ὡς ἐφεβαύλῳ τοῦτο ἐις τὸ μετέπειτα παρὰ πολλῶν ἀξιοπίστων), καὶ συγχρόνως ἐπαρουσιασεν ἐνα κεφαλαιώδη κατάλογον προβλημάτων τινῶν τοῦ Θεοδώρου, τὰ ὅποια, ἐπεν, εἰ μὲν συγκατανεύσωσι νὰ ὑπογράψουν ὡς ἀρχοντες Διβανιέται, ὑπερεχετο καὶ δύτος νὰ καθησυχάσῃ, τούναντίον ὅμως ἐπαπειλοῦσε νὰ προξενήσῃ, ἐις ἀντούς μερικῶς ἀπειραθεινά καὶ ὄλεθρια ἀποτελεσμάτα ἐις τὸ μετέπειτα.

τὰ τοῦ Θεοδώρου προβλήματα .

Αλλά μεσολαβήσουν ἀμέσως δι' ἐπισήμου ἀναφορᾶς - των ὁρίζονταις Κελίτσιδες (βουλευταί) τοῦ Διβανίου πρὸς τὴν Οδωμανικὴν Πόρταν, ὥστε νὰ καταργηθῇ ἡ ἐπικρατήσασα συνήδεια τοῦ νὰ διορίζωνται ἢ Ηγεμόνες τῆς Βλαχίας ἀποκλειστικῶς ἀπό Γραικούς Φαναριώτας, ἀλλὰ ἀπὸ εντοπίους, διὰ νὰ παύσουν μὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ ἄυτῶν προέντονται καθ' ἐκάστην βαρυτάτα φορολογίαι καὶ ἀνυπόφοροι καταπιέσεις ἐις τὴν Τσάραν.

Βού Νὰ σχηματισθῇ συστηματικῶς διάδεκα χιλιάδων ὄντρων στρατος μὲ ὅλας τὰς χρειώδεις παλεμικῶς ἀποσκευάς καὶ ὅπλα, κατὰ τὸ ἔκπαλαι, δι' ἐξόδων τῆς Βιστιαρίας πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἱερούλιας καὶ ἀσφαλείας τοῦ Πριγκιπά-
του, καὶ ὁ ὄποιος νὰ χρησιμεύῃ ἐις τὰς αὐτές τις ἐνδεχομένην περι-
-στασιν δι' ἀλλαχού εἰκαφελῆ τῆς Τσάρας συμφέροντα.

Γον. Οἱ φόροι τῶν χωρικῶν νὰ προσδιορισθῶσι μὲ κοινὴν σύμ-
πνειαν διὰ ἑπτὰ ἔτη, ἀλλ' ἐις τὸ διαστήμα τοῦτο νὰ μήν
δύναται ὅντε νὰ ἐπαυξηθῇ ὅντε νὰ δημιουργηθῇ φορολογία
ἄντη επ' ὅνδενι λόγῳ, ἢ προφάσει.

Δον. Κοινὴ ἀσυνδοσία νὰ συγχωρηθῇ πρὸς ὅλους τοὺς Λακου-
-ιτόρους (ἔγκατοικους) διὰ τρεῖς ὅλουλήρους χρόνους, ἐκ-
-τὸς τῶν δικαιωμάτων τῶν Μοσσῶν (ὑποστατικῶν) ὃπου διαμέ-
-νει ἐκαστος, πρὸς ἀνακουφισμὸν τῶν βαρυτάτων φορολογιῶν
καὶ παντελῶν ἀπογυμνώσεων, οἷσαν ὑπέφερε στεναζῶν ὁ λαός,
κατὰ τοὺς ἀπελδόντας χρόνους ὑπὸ τὴν καταμυναστικὴν ἔξου-
-σίαν τῶν Γραικῶν Αὐδερτῶν.

Εον. Νὰ τῷ μετρηθῶσιν ἐπὶ τέλους ἡδη ἐμπροσθεν πεντα-
-κόσιαι χιλιάδες γρόσια, δι' ἀπόντησιν τῶν ἀναγκαῖων ἐξό-
-δων τοῦ στρατευμάτος του, καὶ ἐπομένως νὰ τῷ ὑποσχε-
-θῶσιν ἀξιοπιστῶς, ὅτι, θάσα καὶ ἐις τὸ μετέπειτα ἥδελε
λαμβάνει ἀνέγκην, νὰ τῷ διδωνται ἀπό καιρὸν ἐις καὶ-

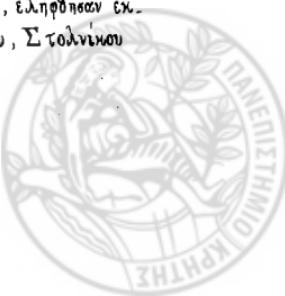

ρὸν ἐις καὶ ρὸν ἐκ τῆς Βιστιαρίας πρὸς διατήρησιν ἀντοῦ.
Καὶ δι' ὅλα ἀντὰ (α) νὰ τῷ ἀποκριθῶσιν ἔγγραφως, πρὸς
πιστοποίησιν τῶν ὅποιων ν' ἀποσταλῇ ἀνὰ ἐις πληρεζου-
σίος ὅπ' ὅλας τὰς συντεχνίας (ἔναφια) τοὺς πολιτικούς
καὶ ἀπὸ τὸ Ἱερατεῖον.

Τὰ ἀνωτέρω προβλήματα δὲν ἐφάνησαν δεκτὰ τοῖς ἄρ-
χουσι, δι' ἀνωτέρους λόγους, ὃνδε καὶ ἀποκρίσεως ηὔθισαν
τοῦτον. Άλλα βιασμένοι καὶ ἡδη ἀπὸ τὰς τοιαύτας ἀπαι-
τήσεις καὶ ἀπειλάς του, καὶ ἐντρομοὶ ἐκ τούτων γινόμενοι,
μὴ γινώσκοντες τὸ ἀποβθέομενον, ἔγραψαν τῷ διορισθέντι Ἡ-
γεμονὶ ἐις Κωνσταντινούπολιν τὰ πάντα, ἐπιστείλαντες καὶ
εἰς ερον Ἀρξ Μαχαρί πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν, περιγράψα-
τες τὸν τοῦ τόπου ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ ἀιτοῦντες τὴν
ἀνήκουσαν συνδρομὴν πρὸς ἀναχώτισιν τῆς δρμῆς τοῦ ἀντάρ-
του· καὶ ἐπειδὴ ἔιχον ἀυτομολήσει πλέον ὅλα τὰ τῆς ἔξου-
σίας στρατεύματα ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Θεοδώρου, πᾶσα
ἐλπὶς ἀπεκόπη ἀπὸ ἀυτούς, τοῦ νὰ διατηρήσωσιν ἐφεξῆς τὰ
χρέη των ἐν ἀνέσει καὶ ἀφρούνια. Άλλῳ ἐλδούσῃς μετ' ὃν πο-
λὺ τῆς ἀποκρίσεως, ὅτι, μὲ διοίς τρόπους καὶ μεσα γνωρί-
ζουν καὶ δύνανται νὰ ἐφησυχάσουν καὶ καταπαύσουν τὴν πα-
ροῦσαν δημεγερσίαν, ἐκριναν ἐυλογὸν ὄμοφώνως διὰ νὰ γρά-
ψουν εἰς τὰ περιξ τῆς Βλαχικῆς φρουρία, ἵνα ἥμελαν ἀπο-
τείλει ὁ Πατάρης Οδωμανικὸν στράτευμα ἐνωπίον τῶν
καταταραχτῶν τῆς κοινῆς ἱδυχίας.

Άλλῳ ὁ προρρόητες Κ. Σαμουρκάσης (συνδιβανίτης ὧν)
ἐφαίνετο ἐις ταῦτην τὴν ἰδέαν, κατ' ἐπιφάνειαν, ὅμογνώ-
μων, μυστικῶς δὲ, ἐν ῥῷ ἔμελλον τὰ προσκλητικὰ ταῦ-
τα γραμματα νὰ ὑπογραφθῶσιν, ἰδέασε τὸν Ρωσσικὸν Πρό-
ένον περὶ τούτου, ὅτις προλαβὼν ἐμπόδισε τὸν τὰ πρώτα

(α) ταῦτα τὰ προβλήματα τοῦ περὶ ὃ λόγος Θεοδώρου, εἰς τόσον ἔντονα, ἐλήφθησαν ἐκ-
τοῦ ἐις τημένων τερά τινος γραμματέως ὃντου ἐπονομαζομένου, Στολνίκου
Βούκου, διὸ τὴν ἀλλήλειον τῶν ὅποιων δὲν ἔγγυούμεδα.

φέροντα μεταξύ τῶν ἄλλων ἀρχόντων, μέγαν Μπάνον Γρηγόριον Βραγκοβάνον τὸ νὰ ὑπογραψῃ, καὶ τοὺς λοιποὺς ἄρχοντας απὸ τοῦ νὰ κάμωσι τὴν τῶν Ὀδωμανῶν προδόλησιν, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι οὐ ἐπὶ τῶν Βλαχικῶν χωμάτων ἔροδος τῶν Τούρκων ἀντιβαίνει εἰς τὰ δεεπισματα τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης μεταξύ Ρωσίας καὶ Τουρκίας καὶ τοὺς ἐνυπούλευσε τρόπον τινὰ ἵνα προφυλαχθῶσιν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀπὸ τοιαῦτας συζητήσεις, εἰς ὅποισι δὲν ἥδελαν φέρει ὁὐδὲ διὰ τὸν ὕδιον ἐμπότια ἀποτελέσματα· διὸ καὶ ἐμποδίσθησαν τὰ τοιαῦτα γράμματα· Ἐν τούτοις ὅμως τοῖς περιπεπλεγμένοις διαλογισμοῖς, δι’ οὓς ἐβασανίζοντο οἱ ἀρχοντες μὲ τὴν μεγίστην στενοχωρίαν, μὴ γινώσκοντες τὸ ποιητεον, διὰ νὰ μήπερ ἥδελαν προσκρούειν οὔτε εἰς τὸ εν οὔτε εἰς τὸ ἄλλο, ιδού επεστῇ ἀμφηδίως καὶ ετέρα εἰδῆσις, ὅτι καὶ ἐν Μολδανίᾳ ἐξεράση ἀπροσδοκήτως συμβεβηκός ἐτερον καὶ μᾶλλον σπουδαιόν.

Ἐπίσημος ἐμβολίησις ἐξ Πασίου.

„Ο Πρίγκιψ Ἄλεξανδρος Υψηλάντιος, ὑιὸς τοῦ πρώην Ἕγμονος τῆς Μολδανίας, καὶ Καισαροφωστικὸς Ἀρχιμαϊόρος, ἐξ ελδών ἐκ Βασσαραβίας ἥλιδε τὴν 22 αν τοῦ ἀπελδόντος Φεβρουαρίου (α) μὲ ἴκανὴν Ἄλβανῶν συνοδίαν εἰς Ἰάσιον, κηρυττῶν ἐσαυτὸν ἐλευθερωτὴν τῶν Γραικῶν ἀπὸ τὴν Ὀδωμάτων ἐξουσίαν, καὶ τὴν ὕδιαν ἐστέραν αφωπλίσθησαν δι-

(α) ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρεσεως, ξεναγούστον, ὅταν τοῦ ἐκείνη τῶν 25 Μαρτίου, ἀποφασίσμενην διῆλα τὰ μέρη τῆς Ηπαναστασίας, εἰς ταῦτης ἐπετο καὶ διῆψητης νὰ πρόξῃ ἐν τῇ Μολδοβλαχίᾳ τὸν ἔροδόν του, ἀλλ’ ὃ προκαταλαβόντων δύνατος τὸν τῆς Βλαχίας Ἡγεμόνα, ὃς ἐνέθη, συντριγγησεν, ὃς εἰς καλήν ἐπιτυχίαν, τὴν ἀμέσων κίνησιν τοῦ Θεοδώρου, καὶ ἐπομένως ἐπετάχυνε τὸν ὃς ἐπὶ τῷ μικρῷ ἐν αυτοῖς ταῦς ἐπειρχόμενος ἀρρονούσκοδον τοῦ Υψηλάντου.

„ἐν Τασίῳ ἐυρισκόμενοι Τοῦρκοι, ἔως τριάκοντα τὸν ἀριδ -
 „μὸν, τοὺς ὄποιους καὶ ἐφόνευσαν τῇ συναίνεσι καὶ τοῦ
 „Ηγεμόνος Μιχαήλ Σούτσου. Μίαν ἡμέραν πρὸ τοῦ ἐρ-
 „χομοῦ τοῦ Πρ. Υψηλάντου συνέβη καὶ ἐν Γαλατείᾳ φο-
 „νική τις ἀποστασία, διὸ ἐιδήσεως καὶ τοῦ ἐκεῖ Ηγεμονί-
 „κοῦ Προκαλάμπου (διοικητοῦ) ὑφ' ἑνὸς Καπετάν Βα-
 „σιλείου Καραβίᾳ ἐπιλεγομένου, Αὐδεντικοῦ χωροφύ-
 „λακος ταῦτης τῆς Πόλεως, ὅστις ἔχων τριάκοντα ὑπ'
 „ἀντὸν Ἀλβανούς, συνάξας καὶ ὑπὲρ τοὺς ἔκατον ἐτί²
 „Κεφαλληνεῖς καὶ ἄλλους Γραικούς ἐκ τῶν ἐκεῖς πα-
 „ρευρεδέντων πλοιών, ὥρμησε κατὰ τοῦ Οδωμανικοῦ Ζαμ-
 „πίτου τῆς Σκάλλας Τοπουκτῆ . ἀλλ᾽ ἔχων κάκει-
 „νος τριάκοντα σχεδὸν Οδωμανούς ὑπ' ἀντὸν, ἐκλείσθη
 „εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅδεν ηρξάτο ἡ μάχη διὰ ἱκανὰς ὡ-
 „ρας, ἐν τέλει ὑπερισχύσας ὁ Καραβίας ἐφόνευσε
 „πάντας, συνάμα καὶ ὄλους τοὺς ἐκεὶ ἐυρεδέντας ἐμ-
 „πόρους Οδωμανούς, σχεδὸν ὄγδοήκοντα, ἐκτὸς δεκαε-
 „πτά τοὺς ὄποιους συνέλλαβε ζῶντας . ἐκυριεύθησαν
 „ἐπίσης ἀπὸ τοὺς Γραικούς καὶ ἐνδεκα Οδωμανικά
 „πλοῖα (Σαμπέκα), τὰ ὄποια ἦσαν ἐις τὸν λιμένα.
 „Ἐπυρπολήθη δέ καὶ ἐν μέρος τῆς πόλεως ταῦτης .

τῇ 10. Μαρτίου 1821 : Τάσιον.

Άυτη ἡ ἀπευηταία καὶ ἀνέλπιστος ἐιδησις κατετά-
 ραξε τοὺς ἀρχοντας τοῦ Διβανίου, ἐτί μᾶλλον καὶ τοὺς
 Αὐδεντικούς Καϊμεκάμιδες, καὶ μείναντες κεχιπνότες διὰ
 πολλὴν ὥραν, δέν ἤξευραν τί νὰ πράξωσι πρὸς τὸ ίδιον
 ἀυτῶν καὶ τῆς κοινοτητος συμφέρον καὶ ἀνθρακεῖσιν . ἐνο-
 ησαν δῆμας ἢδη παδαρῶς τὴν Θεοδωρικὴν ἀγαρβίαν ποιεῖν
 πηγάζει, (α). καὶ διῆλθαν τὰς βαδίσας σκέψεις των μὲ

(α) ἐις μεγάσπιν ἀπορίαν ἐυρίσκοντο τινὲς ἐξ ἀνῶν διὰ τὸ, πόδεν ἐσουκονόμησεν ὁ Θεόδω-
 ρος τὰς διὰ ἀρχὰς πληρωμὰς τῶν ἀνδρῶν μηνιαίων μισθῶν, καὶ τῶν πρὸς τροφὴν ἀναγ-
 καίων, τοσούτων ἀνθρώπων, καὶ ὅσον καρφὸν δὲν ἐκτάπη διὸς ἐις ἀρπαγάς ,

άκρων σιωπήν καὶ σοβαρότητα, μέχρι τῆς ἐκ τῆς συνελεύσεως ἀναχωρήσεώς των.

καὶ διεκάρπτε προσποιούμενος τὴν δικαιοσύνην ἐν ὦ τοῖς καστοῖς ὃ το γνωστὸν, ὅτι ὅχι μόνον ἡ πόρει χρημάτων, ἀλλὰ ἔτον καὶ μὲ ίκανην ποδότητα καταχρεώμενος ἐις διάφορα ὄτορα. Πολλοὶ δῆμοι ἐβέβαιονται, καὶ ἔδειλον τοῦτο ὡς πιθανόν, ὅτι καὶ ἦν ἡμέραν ἐμελε ν^τ ἀναχωρήση ἐκ Βουκουρεστίου, ὡς ἐρέπη, ἐφωδιασθῇ μὲ σημαντικὴν χρημάτων ποδότητα ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ρωσικοῦ Προξενείου ἐπειδὴ καὶ τὰ τῆς φιλικῆς Ἐπεριφέας κατασθετάλλομενα χρήματα ἴσυναζοντα πάρε τῶν ὥρδεντων καὶ παρεδίδοντο ἐις τὸν Ταμίαν Τατερὸν Μιχαήλ Χρισταρόν, καὶ Ἰωάν: Νικολάοπαλον. ὅμοιως καὶ τὰ ἡπ' ἀρχῆς μυστικοσυμβούλια ἐγίνοντα μετὰ τῶν ὥρδεντων συχνότερα ἐις τὴν οἰκίαν τοῦ Βορίκου Κωνσταντίνου Σαμουράστη, ὡς μετέπειτα ἐδειχθῆσαν πραματικῶς. Ἐνικαὶ δὲ ἀναμμρίθολον καὶ παντὸς λόγου ἐπιδεικνυτατον, ὅτι ὁ ὥρδεις Σαμουράστης, καδὸ Ρωσικὸς ἵππενς (καθβαλίρος) ἦτον ὑπὲρ ἄλλον τινά καὶ σχετικώτατος τοῦ Ρωσικοῦ Προξενείου ὁ δὲ Θεοδώρος Σάντις ὁ καὶ δύος Ρωσικοῖς ἀξιωματικοῖς (δόρρικοις) καὶ πρὸ χρόνων δικεῖος ἀνδρωτος τοῦ Σαμουράστη, δὲν εἴναικολεύθη νὰ συνεννοηθῇ ἐν κόλως μὲ αὐτὸν, κερί τῆς μελετώμενης ἐπιχειρίσεως· διὸ καὶ δὲν ἔλεπεν ἀδιακόπως ἀπὸ τὰς μυστικοσυνελεύσεις των, ἐφδιαζόμενος μὲ διάφορα σχέδια μέχρι τῆς ἐδήσατης ἡμέρας τῆς ἡπὸ Βουκουρεστίου ἀναχωρήσεως του. Ἐπομέως καὶ δύο τῶν σημαντικωτέρων ὄπλαρχηγῶν τοῦ Θεοδώρου ἀνεφάνησαν τὸ μετὰ τάντα συνοπαδόν καὶ ὅμορφοντας του, καδὼν δὲ Χατζῆ Προδανός, Μακεδονοκής, Πολκόβυνος Ἰωβᾶς, Καπετάν Γεώργιος Όλυμπιος, Τισσόντης Φαρμάκης, Μακουλούτης Γιάντης καὶ ἔτεροι, ήσαν ὑπὸ τοῦ Ρωσικοῦ Προξενείου τὸν ὑπεράσπιον. Ἐνὶ λόγῳ δὲλος δὲ διοργανισμὸς, τα διέδια καὶ καθὲ ἔιδους ἐνκολίας μέσα τῆς Ἑλλήνικῆς ἐπαναστάσεως, ὑπεκινήθησαν μυστικῶς ἀπὸ τὸν διερμηνέα ἀντοῦ Γεώργιον Λεβεντίδην τὸν Πελοποννήσιον, καὶ Γραμματέα του Δομνάνδρον, ὅπινες δὲλως ἐνδουσιασμοῦ πνεοντες ἀπὸ οὐπερβολικὸν τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας ἔρωτα, ἐκίνησαν πάντα λίθον μὲ τὴν ἐμμεσως καὶ ἀμέσως γεννατάν δύτων συδρομῆν, καὶ συνῆργον ἀμφοτεροι, ὅσον τὸ κατά δύναμιν καὶ τὴ συμπεριφορὰ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς δέσσεως των τοις τὸ ἐπέτρεψε, διὰ νὰ ἐνοδῷ ἐις αἰσιάν ἀποπεράτωσιν τὸ ποδούμενον των· διότι καὶ ἡ ἐνωσις τῶν ὄπλαρχηγῶν τῆς ἕξουσίας μετὰ τοῦ Θεοδώρου, ὡς ἐφάνη, προσχεδίασθαι ἀρχηγορον διὰ τῆς τῶν ἐρημενων συνεργειας, συμβουλῆς καὶ συνεννοήσεως, συνεπέλεσε τὰ μέγιστα ἐις τὸν μέλοντα σκοπὸν· ἐπειδὴ ἄλλως πως ὅμδ' ὁ Θεοδώρος ἔδειλε δύνηθη νὰ ἐπιχειρισθῇ τοιούτον τόλμημα, ἵνα δὲν ἐλάμβανε τοὺς ἐνκολίας καὶ δὲλους τους τρόπους καὶ μέσα, (ἵνα τὴν ταπεινότητα καὶ ὀσηματίαν τοῦ ὀτομικοῦ χαρακτῆρος του) ἐπὶ τῶν δύοιων βασισθεὶς ἔδραξε τὰ ὄπλα μέτοιστας καὶ τοσαύτας ἐπικλαστους καὶ ἀπ-

Άλλος ο Πρίγκιψ Άλεξανδρος Υψηλάντης εἰσελθὼν ἐν τῇ Μολδανίᾳ ἔξέδωκεν ἐνδὺς ἐις τους συνεταιρους του διαφόρους προκηρύξεις, (α) μεταξὺ τῶν ὅποιων ἐδημοσίευσεν ἑτέρων πρὸς τοὺς Μολδαβίλαχους, καὶ ἄλλην πρὸς τοὺς παρεπιδημοῦντας ἐν πατατικῆς παρχίαις Ἐλληνας, οἵτινες ἔτενται παρὰ πόδας, διὰ τῶν ὅποιων ἐκήρυττεν ἐκυρὸν ὡς προσκεκλημένον παρὰ τοῦ Ἐλληνικοῦ ἐδνους ἐις τὸ ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεως του, καὶ περιέγραφεν ἐις ὅλας τὰς προκηρύξεις του ταῦτας, ὡς μίαν ἐκ πολλῶν ἦδη ψηφισθεῖσαν καὶ προπαρασκευασθεῖσαν μὲν ἀπὸ φιλοπατριῶν μυστικὰς Ἐταιρίας, ἦδη δὲ ἀπανταχοῦ ὀριμάσασαν Ἐπαναστασίαν ἐβεβαίουν ἐν τούτοις, οἵτι το επιχειρημα τοῦτο δέλει ἔχει την ἐπιστήρξιν καὶ δραστικὴν συέπιν καὶ συνδρομήν μιᾶς μεγάλης γειτνιαζουσῆς δύναμεως.

ράντους προφανοληγίας ἐν προσχήματι, ὡς ἐιρέθη, ἐναντίον τῆς κεντρικῆς ἀρχῆς, πρὶς ἐστὸν ἐλαμβανεῖ ὁ π' ἀρχῆς ἀμυνόντας διὰ τὸν κύριον αὐλίκον τῶν πραγμάτων, καὶ τὰν τροικῶν ὑδελῶν παρουσιάσθη ὑπερόπιον με τόσους περιτλεγμούς καὶ ἀμυνασίας, βεβαίως δὲν ἦδελε χάσει τὴν ευκαιρίαν ἀδιαφοροῦσα μέχρι τοῦ ἐις τὸ νότον ἐμποδίση τὸν Θεόδωρον ἐν πρωτης ἀφετηρίας ἀπὸ τοῦ να καρποῦ βῆμα ποδός· ἀλλὰ φαίνεται οἵτι τὰ πάντα ἐξῆχθησεν τοιουτοτρόπως διὰ τῆς θείας βούλης, ὧχι τόσον διὰ ὀφέλειαν τοῦ ἀποβλεπομένου σκοπού, ὅσον διότι ἔμελλαν ὅντα πιας νὰ λαβθουν τὴν ἐναρέν των τὰ πράγματα, τὰ δοια ἔδαφοι ὁλῶν παρὰ τὸ ἐλπιζομενον τέλος, διὰ τὰ μετα ταῦτα παρουσιασθέντα ἐτέρα ἀπροσδόκητα συμβεβηκότα, ἐνεκρ. τῶν ἐπιβούλων σκευωρῶν ἵπειδη τὰ διάφορα φρονημάτα, η ψυσικὴ συμπνοια τοῦ ἐθνικοῦ τετρωτισμοῦ, ἐπίσης δὲ καὶ τὸ ἀντιον ἐνος εκάστου τῶν χαρακτήρων, συναδευμένα με τὴν ἀλογανικὴν φιλαντιτικὰν ἢδιοτελειαν, ευρέθησαν μὲ καρυμφωιαν διαμερισμένα, καὶ ἐμποδίσαν ἐξαπροόπτου τὴν εφαρμογὴν καὶ συσεμματωτασιν κατατὰν πνεῦμα τῆς ὑποδίσεως, ἐξ ὃν ἐγράφεντον ἐν τέλοι τη μεταξὺ τῶν φανέντων ἀρχηγῶν φατριαστικὴ διαμέλισις, καὶ ἀπεσβέσθη τὸ πάντα ἐν ἀκαρεῖ, ὡς στρατος υπὸ ὄντεμου, χωρὶς τὴν παραμικρὸν ἐκτελεσσιν ἐνος ἐλαχιστου κατορθώματος.

(α) ή σειρὰ τῶν ὅποιων, καθὸς καὶ δι ἐπαχειρηματικαὶ πράξεις τοῦ περὶ ὃ ἀργός ἐν Μολδανίᾳ καταδημπάνονται ἐνταῦθα καὶ ἀς γραψων τοι ταῦτα ἀλλοι ὄμογενεῖς :

Προκήρυξις.

Πρὸς τὸ ἔδνος τῆς Μολδοβλαχίας.

Κάτοικοι τῆς ἀυτῆς Ἐπαρχίας Μολδαύιας σᾶς γνωστο-
 „ποιοῦμεν, ὅτι δεῖαι συνάρθει ἄπαδα ἡ Γραικία ὑψωσεν ἀπὸ^{της}
 „τὴν σημερον τὰς εἰρημάτιας απ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ ζυγοῦ τῆς
 „τυραννίας, ζητοῦσα τὴν ἐλευθερίαν τῆς: ἐγὼ μὲν ὅλους τοὺς
 „συμπατριώτας μου πηγαίνω ἐκεῖ, ὅπου μὲ καλοῦσιν ἂν ταῦλ-
 „πιγγες τοῦ ἔδνους καὶ τῆς πατρίδος μου. Ὁδεν σᾶς πιστο-
 „ποιῶ καὶ σᾶς ἐγγυοῦμαι τόσον ἀπὸ μέρος μου, ὅσον καὶ ἀπὸ
 „μέρους ὅλων τῶν συμπατριωτῶν μου τῶν ὑπαρχόντων ἐντάῦθα
 „καὶ τοὺς ὅποιους ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διοικῶ, ὅτι δέλετε ἔχει
 „πᾶσαν ἀνεσιν καὶ ἀσφάλειαν χαὶ διὰ τὰ ὑποκείμενα σας καὶ
 „διὰ τὰ ὑπάρχοντά σας, διὰ τοῦτο ἔκαστος νὰ θεωρῇ μὲ τὴν
 „ἀντην ἐλευθερίαν, ἵες ἦν ἐνρίσκεσθε, τὰ χρέη του καὶ τας ὑπο-
 „δέσσει του, καὶ μήδαμῶς μὴ συγχιθεῖτε διὰ τὰ κινήματά μου,
 „διοτί η ἐξουσία καὶ η διοικησις ἀντοῦ τοῦ Πριγκιπάτου μὲ-
 „νει καὶ ἥδη, ὑποτελοῦσσα διὰ τῶν ἀντῶν νόμων, νὰ ἐκτελέ-
 „σῃ τὰς ὑποδέσεις τῆς. Ἐν ἀληθείᾳ σᾶς λέγω, ω κάτοικοι
 „Μολδαύιας! ὅτι η οὐράνιος πρόνοια σᾶς ἔχαρισε τὸν Άυ-
 „δέντην, ὃστις σημερον διοικεῖ, τὸν Μιχαήλ Βοεβόδα Σου-
 „τεον, ἐνα προστατην μετ' ἐπιμελείας τῶν δικαιωμάτων τῆς
 „πατρίδος σας, ἐνα πατέρα καὶ καλοθελητὴν σας. Γνωρίσα-
 „σατε λοιπὸν, ὅτι ἡ Υψηλότης τοῦ ἔντονος τοιοῦτος, διον τὸν ὄνο-
 „μάζω καὶ ἐνωδῆτε μετ' ἀντοῦ, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς κοινῆς,
 „ἐνδαιμονίας.. Εάν ὅμως, ἐκ περιστασεως, τινὲς ἀπηλπισμέ-
 „νοι Τούρκοι, ἥδελαν ἐλλειπει ἐις τὸ ἔδαφός σας, μὴ φοβηθῆτε διά-
 „λου, διότι ἴσχυρὰ δύναμις ἐνέργεται ἐτοίμη, διὰ νὰ τι-
 „μωρήσῃ τὴν τολμὴν των.

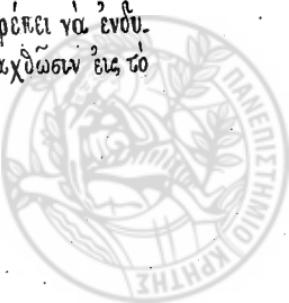

Ἐξεδόδη ἐις τὴν πόλιν Ιασίου
σήμερον τῇ 23 ἡ Φεβρουαρίου 1821.
Πρίγκιψ Α. Υψηλάντης.

Προκήρυξις Πρὸς τοὺς παρεπιδημοῦντας Έλληνας.

Αἱ πολυχρόνιοι τῆς Ελλάδος δυστυχίαι ἔβιασαν πολλοὺς
τῶν πιστῶν ἀντης ὑιῶν ν' ἀρήσωσι τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο ἔδαφος, καὶ
νὰ περιπλανῶνται ἐις ἔνους τόπους, ζητοῦντες τύχην καλητέρα.

Σ εἰς φίλοι μου συμπατριώται, ὅσους ἡ τύχη ἔσυρεν ἐις τὰς
Επαρχίας Μολδαύιαν καὶ Βλαχίαν, ἐβιάσθητε ἐκ τῶν ἐναντίων περιστάσεων νὰ καταπιθετε, ὥστε νὰ στέκεσθε καὶ ὅπις
σω τῶν ὄχημάτων τῶν ἐντοπίων ἀρχόντων περιφρόνησις καὶ
ὑβρίς ἐιστέτι ἀνήκουστος ἐις τοὺς κατοίκους τῆς Ελλαδικῆς
γῆς! Ἰδού λοιπὸν σᾶς ἀνοίγεται στάδιον λαμπτρὸν ὁ ὑπέρ τῆς
πατρίδος καὶ πιστεως ἱερὸς ἀγών. Σ πενθατε ν' ἀποπλύνητε
τὴν ἀκούσιον ταύτην ὑβριν, καταγραφόμενοι ἐις τὰς σημαῖας
τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἡ ἐγνωμονοῦσα πατρὶς συγχωροῦσα γεννᾷ,
ὡς τὸ πρώτον καὶ ἀκούσιον ἀμάρτημα, ἐιναι ἐποιητὴ ὁ ἀνοίξη
τὰς ἀγκάλας τῆς πρὸς ἀποδεξίωσίν σας, καὶ νὰ στεγητὰς κε-
ραλάς σας μὲ τοὺς πατρικοὺς στεφάνους τῆς δόξης ὃσοι ὄμως μένουσι
καφοί ἐις τὴν ἱερὰν ταύτην πρόσκλησιν τῆς πατρίδος, καὶ
δελέγουσιν ἀντοί μόνοι νὰ ἥναι δουλοὶ τῶν ἀρχόντων τῆς Μολ-
δαύιας καὶ Βλαχίας, καὶ νὰ στέκωνται ὅπιδω τῶν ὄχημάτων
ἀντῶν, ἐν τῷ ὅλῳ διὸ λοιποὶ μάχονται ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας, ἀς
ἔξενορωσιν, ὅτι ἐις τὸ ἔξτις δὲν ἤμπορον νὰ φορῶσιν ὅπλα,
ὅντε τὸ ἐντιμὸν τῶν Αλβανῶν ἐνδυ μα, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐνδυ-
δωσι τὸ τῶν ἐντοπίων φόρεμα, καὶ νὰ συγκαταταχθῶσιν ἐις τὸ

„ώρτο γένος.

εξεύθη ἐν τῷ γενικῷ επεισοδεῖῳ ἀπὸ Ταλαστάν.

τῇ 25 ἡ Φεβρουαρίου 1821.

Α. Υψηλόντης.

Η προσωπικὴ ἐμφάνισις, ἡ διάφοροι προκηρύξεις καὶ ἡ διάθεσις ὑποχρέεις τοῦ Πρύγκιπος Α. Υψηλότευ, ἐπίσης δὲ ἡ παρακανητικαὶ συνθρυμμαὶ τοῦ προκατόρου ὑμέρονος καὶ τῆς σημ. πράκτορος Ἡνεμόνος Μιχαήλ Σούτσου, συνηγορεαὶ τῷ μεγίστᾳ, κατὰ τὴν ἐν Τσιώφ συντομον ὀιαζεριθή τοῦ Υψηλάντου, εἰς δύο τινὰ βοηθητικὰ μέσα, τὸ μὲν, διότι ἐσύναξε παρὰ τῶν ἐκείνῃς ἔγκατοικῶν. Ἐλλήνων ἀρχόντων τε καὶ ἐμπόρων, ἵκανὴν χρημάτων ποσοτίτα, τὸ δὲ, διότι ἐστρατολόγησεν ἐδελοντάς καὶ υπὲρ τὰς δύο χιλιάδας ἐνρισκομένους ἐν Ιασίῳ Ἐλληνας, ἐκ τῶν ὅποιων ἐσημάτισεν ἐν μέρος, ὑνομάσαν ἀυτὸν Ιερούν Δόχον, (τοὺς καὶ Μαυροφόρους ἐπιλεγομένους), καὶ ἐνέδυσε, μὲν στολὴν μελανὴν, δέσας καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀντῶν καλύμματος, τρίχων σφαιροειδές σύμβολον ἐλευθερίας (κοκκάρδαν) ἀπὸ χρῶμα κοκκινον, κυανον καὶ λευκὸν, κατὰ δὲ τὸ μέτωπον τοῦ καλύμματος, δύο ὅστα μέκρανίον, ἀπὸ ἄργυρον, ἢ λευκοσίδηρον (τενεκέν), σημαίνοντα, ἢ ἐλευθερίαν ἢ δάνατον, (ὡς φαίνεται ἐγχαράγμένον τὸ 5ημεροῦ τοῦ ἐις τὰς ἀρχὰς τῆς βίβλου ταῦτας), το ὅποιον τοῦτο ταχιὰ διώρισεν ὑπὸ τὴν ὑδινὴν ἀυτοῦ ὁδηγίαν Π. ΕΣΙΧ.ΟΥ, μὲ Ταγματάρχην τὸν Πρύγκιπα Γεώργιον Κανπακούζηνόν ετερον μέρος ἵππεων ἐνέδυσεν ὡς Ρωσικοὺς Κοζάκους, καὶ τετρον τῶν Εδελοντῶν ἐμείνε μὲ τὰ ἀυτὰ Ἀλβανικὰ καὶ Οδωμανικὰ φορέματα, ὡς ἐνρέδη ἐκαστος, επὶ τῶν ὅποιων ἀποκατεστησε Ταγματάρχης τὸν Δοῦκαν, τὸν Β. Καραβίαν καὶ τὸν Ι. Κολοκοτρώνιτην καὶ Τασκούλαν, καὶ ἐτερον πάλιν μικρὸν ἀριθμὸν ἐνέδυσε μὲ πορφυρᾶ ἴματα, ὡς τοὺς χουσαρούς ἵππεις τῆς Ρωσίας. Ἐρθριασμείς

ὅν σὺν τούτοις, (μᾶλλον παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος Μιχαήλ Σούτσου), μὲ πίπους, μὲ τροφάς, μὲ ὄπλα καὶ μὲ ἴκανὰ πολεμεφόδια, εκινήθη παντρατική περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαρτίου μηνὸς διὰ τὴν Βλαχίαν, ἵνα συσσωματωδῆ μετὰ τοῦ προμημονευθέντος Θεοδώρου, ὅπου ἐπεμψε καὶ τὴν ἐπομένην προκήρυξιν.

Άνδρες Δάκες!

„Σήμερον ἀρίνω τὴν ἐνδογημένην γῆν τῆς Μολδαβίας καὶ „πατῶ εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ἀγαπητῆς σας πατρίδος· μὲ ἀγκάλας „ἀνοικτὰς, καὶ μὲ δάκηρυν χαρᾶς μᾶς ὑπεδέχθη ὁ φίλελευθερός μοις λαὸς τῆς Μολδαβίας· με ἀπεθήμαστα τοιαῦτα περιμένω να „ιῷ, καὶ τὰ ἔγενη τέκνα τῆς Δακίας.

„Άνδρες Δάκες! πορευόμενος ὅπου ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος μου „μὲ προσκαλεῖ, ερχόμεαι καὶ πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἀγγελος, καὶ τῆς ὑ- „μετέρας πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐνδαιμονίας. Αἰώνας ἀρ- „κετούς ἡ δυνστυχῆς πατρίς σας κλίνουσσα τὸν ἀνήνεα εἰς τὸν ἀπε- „δρωπὸν ζυγὸν τοῦ τερατεύθεντος δεσμοτοιχοῦ, οὐχεὶς χασει καὶ ἀν- „τε τὰ λείψαντα τῶν δικαιωμάτων της, ἐν φέρει τοιαννία τῶν „Ἡγεμόνων σας, οὐχεὶς ἔξαμβλύνει τὰς πνευματικὰς δυνάμεις „σας, καὶ ἔξαχρειώσει τὸν ἐδυτικὸν ἔχεινον χαρακτῆρα, διὸν „ἡδυνήθητε εἰς τοὺς ἀρχείους χρόνους νὰ φυλάξητε τὴν πολιτικὴν „σας ἀνεξαρτησίαν, καὶ ν' αντιπαραταχθῆτε χρόνους ἵκενονς εἰς „τὰς ἐφόδους τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν τῆς ἀνδρωπότητος.

„Η ὥρα τέλος πάντων καὶ τῆς ανακτησεως τῆς ἐλευθερίας „σας ἐκτυπησεν, εἴναι μέγας ἐδνος, μέγα διὰ τὰ προπατορικά „του κατορθώματα, μεγας διὰ τὴν εἰς τὰς δυνστυχίας του ἀπα- „ραθείγματισσον γενναιοτητα, τρέχει τὸ λαμπρὸν επάδιον τῆς ἐλευ- „θερίας του, καὶ μαχράν δὲν εἶναι νὰ δεωρήσῃ τοὺς καρποὺς τῶν „γενναιών καὶ ἐνδόξων του ἀγώνων. Υμεῖς δέ, τὸ ἐτι περιμένετε; „πότε δέλετε ἐμρεῖ προσφορωτέρων ἐνκαρφίαν εἰς ὀνέκτησιν τῶν

„πρὸ τοσῶν ἀιώνων κακαπατουμένων Ἱερῶν δικαιωμάτων; Καίρος
 „λοιπὸν, φίλοι Δᾶκες! νὰ ἔξυπνήσητε, καὶ πότε νὰ ὠιδωθῆτε
 „καὶ νὰ ζητήσητε τὰ φυσικὰ καὶ πολιτικὰ ἐκεῖνα δικαιώμα-
 „τα, τὰ ὅποια ἡ φύσις ἔχειτεν ἐις τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἡ πόλη
 „τικὴ κοινωνία χρεωστεῖ νὰ ὑπερασπίζηται καὶ ν' ἀδραδίῃ.
 „Ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι παρῆλθεν ὁ καίρος. καθὸν ἡ φωνὴ τοῦ ὄχλου
 „ἄλλιγον ἐισηκούετο ἐις τὰς ἀκοὰς τῶν κρατουντῶν. τὴν δῆμε-
 „ρον βλέπομεν ἀντούς τοὺς Ἰδίους ἀρχηγούς τῶν ἐδνῶν ἐκου-
 „σίως ν' ἀποδίδωσι, τὰ ἐις τοὺς λαοὺς ἀνήκοντα ἐδνικὰ δίκαια
 „ώματα, καὶ νὰ πενθῶσι νὰ ἐνχαριστῶσι τὰς ἐυλόγους ἐπι-
 „δυμάς των.

„Ἄνδρες Δᾶκες! ἐνῷ διέρχομαι ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς φί-
 „λης πατρίδος σας, ἥ πρωτίστη μονοφροντίς δέλει ἔισθια να
 „φυλάξω τὴν στρατιωτικὴν ἐκείνην ἐνταξίαν, τὴν ὅποιαν
 „χρεωστεῖ νὰ δειπνηῇ ἐδνος ἐμψυχούμενον ἀπὸ τὰ γενναια
 „τῆς ἐλευθερίας καὶ πατριωτισμοῦ φρονήματα· ἐψι· σὲ βέβαιο
 „ος, ὅτι καὶ ἡμεῖς δέλομεν ἀπαντήσει ἐκ μέρους σας τὴν φί-
 „λοφρονεστάτην ὑποδοχήν, καὶ τοιαύτην, ὅια χρεωστεῖται ἐις
 „ἄνδρας ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐδαίμονίας.

1821 Μαρτίου 3: ἐν Ιασίῳ

Α. Υψηλάντης.

Άλλὰ παραποῦντες πρὸς τὸ παρὸν τὴν ἐξακολούθησιν
 τῆς ὅποιο Μολδαύιαν ἐις Βλαχίαν μεταβιβάσεως τοῦ Υψηλάν-
 του, ἐπαναλαμβάνομεν τὴν ἐξιστόρησιν περὶ τῆς τοῦ Θεοδώρου
 προόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ^{ον}.

Σλεισις τοῦ Θεόδωρου εἰς Κραιφφη - πράξεις τινές τον ὥιστον καὶ τῶν περὶ αὐτὸν - διασκορπισμές τῶν ἀρχόντων εἰς Βουκουρεστίουν εἰς Γρεβενίδανιαν - ἡ Καμινέρης Σάρρες ποικιλίστατος πολιτεύχης τῶν Βουκουρεστίουν - γενικός φύσεος εἰς Βουκουρεστίου καὶ καταγένεσις τοῦ λεωφ. εἰς τοὺς Μοναστήριοις - ἀναχωρήσις τοῦ Πατούκου καὶ Ανατρικού Προσέσοντος τῶν Καρυπέχαριδων καὶ τινῶν ἄρροντων ἀπὸ Βουκουρεστίου - ερώδιος τοῦ Θεόδωρου εἰς Σλεισιανό - δηλώσις περιστατικῆς πρὸς τοὺς στρατιώτας τον βασικούν πληνάμα τῆς πολεοσοσιάς - πράξις καὶ προκαρπήσεως ἀπό τοῦ εἰς Βουκουρεστίουν - ἐπιπλέοντος καὶ πραγματικῆς ἔχθροφασίας εἰσον μετὰ τοῦ Σάββα - αὐδοντος τοῦ Θεόδωρου εἰς τὰς ὑποδέσεις τῆς κατερνήσεως - φαντασιῶν ἀπό τοῦ τοῦ ἐποκαταστατῆρος Σεβαρίχη.

Μετὰ τὴν ἐπόνοδον τοῦ μητρονεύδεντος Κ. Σαμουράκεσθ ἐν Βουκουρεστίουν, καὶ ἐνωσιν τῶν σφραγευμάτων τῆς κυθερίσεως μετά τῶν Επαναστατικῶν, μείνας ὁ Θεόδωρος Κυριάρχης τῶν πεντε πέρον τῶν ποταμοῦ Ὁλτον Θεμάτων, καὶ μὴν ἔχων πλέον τινὰ ἀντιτεινοντα, δὲν ἥργισε νὰ κινηθῇ ἀπὸ Τειντεσφένι καὶ διὰ τὴν παρέδραν τῆς Μπανίας Κραιφφων, μὲν ὅλους τοὺς ὑπὸ ἀντὸν, ἐξ ἓν μολις ἥσαν οἱ ὀπλοφοροῦντες τρισχίλιοι Σέρβοι, Βούλγαροι, Αλβανοελληνες καὶ τινες τῶν Παντούριδων, το δὲ ίσαριδμόν σχεδὸν πλῆθος, ὅπερ προηγεῖτο ἀγεληθόν. ἦσον ὡς ἐπὶ τὸ πλειστὸν ὀπτλον, διότι εἴς ἔχεν ἐν μόνον πιστόλιον, κακεῖνο δυστυχισμένον, ἔτερος ἐν τουφέκιον μὲν κράββιστον(κονδών) συντριψμένον καὶ μὲ σχοινίον δεμένον, ἄλλος ὀπλὸν χωρίς πέτραν, καὶ ἄλλος πάλιν μὲ μόνην μιαν μάχαιραν διὰ ἑύλα, το δὲ περισσότερον πλῆθος μὲ λόγχες καὶ μὲ ρόπαλα. ἐκ τούτων πάλιν, ἄλλοι μὲν ἔιχον τεθίλα(τσαρούχια) εἰς τοὺς πόδας των ὄβλων, καὶ ἄλλοι μόλις ημισου, οἱ δὲ πλειονες ὄλοτελῶς, γυμνοὶ καὶ κοκῶς παρεργάταδεμένοι.

Συγχρονῶς μὲ τὴν αποφασιν τῆς κινήσεως του ταύτης ἐπεμψεν ὁ ῥηδεῖς καὶ προκατηρύξεις διὰ τὴν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἐισοδόντον, προτρέπων ακαντας τοὺς πολίτας, ἵνα ὀιαρμένωσιν ησυχοι καὶ αγεν φόβου τινὸς εἰς τὰς οἰκίας των, καὶ διακηρυτῶν ὅτι ὑδεῖς δέλει λάβει τὴν παραμικρὸν βλλάρην ἡ ἐνόχλησιν, ἐκτὸς τῶν ὅσων ἥδελαν δείξει ἐναντία κατ' ἀντοῦ εργα, ἡ πράξει ἔχδροπραξίας καὶ τὰ παρόμοια. Άλλα μὲν ὅλας ταυτας τὰς τοῦ ῥηδέντος ὑποσχέσεις, παλλοὶ τῶν ἐναποτεστῶν, αρχόντων τέ καὶ ἐμπόρων, μη δίδοντες πιστίν

εἰς τὰ λεγόμενα τῶν προκηρύξεών του, καὶ κατ’ ἔξοχὴν εἰς τοὺς ὑπὸ μυτὸν Παντούριδες, δὲν ἔχασμηρήσεν ἔκαστος, κατὰ τὴν 28ην τοῦ Φεβρουαρίου, να καταρύῃ, ὅπου καὶ ὅπως ἡ δυνηθῇ, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὕδαις ὄικογενειας καὶ κινητῆς ἀντοῦ περιουσίας· καὶ τολλὼ μὲν διεβησαν ἐδώδεν τοῦ π. Όντου, ἐλλασθῇ εἰς Σλάσιναν, Πινέστι καὶ Κυμπουλούγγι, καθὼς καὶ ὁ Καϊμεκάμης Δεπάλδος εἰς Βουκουρέστιον, καὶ ἄλλοι πρὸς τὰ ὅσα μεμακρυθμένα ὑποστατικά των.

Ἐισελθῶν δὲ ἐν τοσούτῳ ἐν Θεοδώρος ἐν Κραιώβῃ τὴν αὐτὴν Μαρτίου, ἐπερσκυνθήτην ὡς ωύριος ἀντεξόυσιος, ἀπὸ τοῦ ἔκει ἐναπολειφθέντα λιμὸν ὃντον ἐνρικόμενοι εἰσέτι οἱ τε Γ: Ολυμπίος καὶ Ι: Φαρμάκης ἐκοινωνησαν ἐλευθέρως τὰ μεταξὺ των προλαβόντα καὶ επόμενα σχέδια. Βεβαιώδεις ὅμως παρ’ αὐτῶν τὴν τῶν ἐπισημοτέρων πολιτῶν ψυγήν, ἐπρόσταξεν εντόνως τὸν Μακεδόνεων, Πολικόπιον καὶ Μπουλουκ: χρῆστον νὰ δράμωσιν ὅσον ὅπτω κατὰ τῶν φυγάδων πολιτῶν, καὶ ὅπου προφύδασσιν ἀντοῦς νὰ τοὺς κρατήσωσιν ὑπὸ φύλαξιν, χωρὶς να τοῖς ἐπιφέρωσι τὴν παραμικρὰν ἐνόχηλην· ἀλλὰ δὲ τοιοῦτα ἄλλα μὲν ἐπροτάχθησαν, ἄλλα δὲ ἐποίησαν, διότι δρμήσαντες εἰς τὰ πέριξ μερη μετά τινων Παντούριδων καὶ ἄλλων, καὶ επιπεδούτες επαιρήνης ὡς λυσσώδεις λύκοι επὶ τῶν καταφευγόντων, ὥστι μόνον ἀπεγύμνωσαν ἀντούς, ἀχρι δέρματος, ἐνδύσαντες τους μάλιστα καὶ μὲ τὰ ὕδαις ἀντῶν ράσην πρὸς περιφρόνειν, ἀλλὰ τὸ ἄξιον φρίκης ἦτο, ὃν ἐπράξαν σὺν τούτοις καὶ κάθε εἶδος τημαρίας καὶ παραβίασεις, ὅποιας ἀπεχρόν ἐστι καὶ λέγειν, ὡς ἡκαλούμησεν εἰς χωρίον Μιζούνεστι καὶ ἀλλαχοῦ, τούτη δὲ ἀντιτείνεταις καὶ ἀντιλέγοντας, ἢ ἐκ τῆς ἀνυποφόρου θλίψεως κακολογοῦνταις, παιδεύοντες ὀπτλάγχνως ἐπὶ τέλους ἐφευναν.

Ἀναχωρησάντων μετ’ ἐν πολὺ καὶ τοῦ Γ: Ολυμπίου, Ι: Φαρμάκη, Γέντση καὶ τῶν σὺν ἀντοῖς ἐκ Κραιώβης, καὶ

μιαβάντων τὸν π.: Ὄλτον ἐπορεύθησαν ὁδεύοντες ἀπὸ τῶν πρό-
ποδας τῶν βουνῶν ἱρὸς τὸ Βουκουρέστιον. Ἀλλὰ τὶς δὲ
ναται νὰ περιγράψῃ λεπτομερῶς καὶ ἀδικητὸν τὴν ἀπαραδείγ-
ματοστον καὶ ἐλεεινὸν συμφοροσν, πῆλις ἡχολούθησε καὶ δέδον
καὶ παρὰ τῶν ὄπαδῶν ἀντῶν, ἐναντίον τῶν πάσης ταξεως ἀρ-
χοντων, ἐνκαταστάτων ἐμπόρων καὶ ἑτέρων παλλῶν, παρευρε-
θέντων ἐις τε Κωμοπόλεας καὶ χωρία; τῇ ἐληθεῖα ἅμα διέ-
βησαν δύντο εἰς τῆς μεγάλης Βλαχίας, φαίνεται ἐριλούσιμηθ-
εον δὲ μόνον νὰ μιμηθῶσι τοὺς προόρηθέντας πέραν τοῦ π.: Ὄλ-
του ἐις τὰς ἀρκαδίας καὶ ἔλλας κακίας, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς
ὑπερβῶσι, διὸ καὶ ἐξετέλεσσαν πολλὰ περισσότερα ἀπὸ ἐκείνους,
δελεόντες μὲ τοιούτον σχλητρὸν τρόπον νὰ παραβιάσσουν ἐρεδίζον-
τες τὸ πᾶν, διὰ νὰ συσσωματωθῆ ἐις τοὺς σκοπούς τῆς γενικῆς
ἀποστασίας.

Οἱ κατακοι τοῦ Βουκουρεστίου πληροφορούμενοι καὶ ἐ-
κάστον ἐπιστήμως καὶ μερικῶς διὰ τὰ ἔξω παρὰ τῶν ἐμφημένων
διατρέχοντα, καὶ μάλιστα ὅτε διεδόθη ἡ φήμη, ὅτι ἐις ἀρχοντες
π.λ.λον ἐκ τούτου νὰ καταφύγωσιν ἐις Τρανσυλβανίαν, συνε-
χεδηποιαν ἀπὸ πανικὸν φόβον, καὶ τρομον ἀπαντες ὅδεν μιαν
τὸν ἥμερῶν συναδρούσδεν ἵκανὸν πλῆθος τῶν ἀγορέων, συνῆλδον
εἰς τὸ Διβάνι, ὃπου παρενορέθησαν ὁ, τε Μητροπολίτης μετά τῶν
Επικοινώποιων, οἱ Καμπελάμιδες καὶ ἐντόκοι αὐτοντες, προς τους
ἐποίους ἐκφρασθέντες τὴν περὶ τῆς φυγῆς τῶν διαδοθεῖσαν φήμην,
φρωτησαν τι γ' ἀκολουθήσωσι καὶ δύτοι; Ἐλαφον δὲ ἀπάντησεν, ὅτι
η μὲν διαδοθεῖσα φήμη μπάρχει ὅλως διόλου φευδῆς, ἀντοὶ δὲ
οἱ ἐφουρχαδῶν εἰς τὰ ἴδια, ἐξακολουθῶν ἐκαστος τὸ ἐπιτή-
τευχον του. Καὶ τρώνται ἡ τῶν ἀρχόντων ἀπόφασις ἦτο τοσού
το, ὅτι πρὶν ἡ Ἰδωσι τὴν τελευταῖαν ἀνάγκην, να μη δια-
καμένωσιν ἐαυτοὺς καὶ τὴν πόλιν. Ἀλλὰ ὡς ἔιδαν ἐμφημένως
τὸ ἐπιμαρτίον τῶν τῆς Ρωσίας καὶ Ἀυστρίας Προέένων, οἱ-
ποιοις παύσαντες τῶν ἐργασιῶν ἀντῶν, ἐμελλον ἥπη νὰ τεμηγω-
ει τὰ γραφεῖα των, διμοῦ καὶ τὰς οἰκογενείας των εἰς Τραν-

συλβανίαν, ἀκριώς κατεταράχθησαν, καὶ ἐν ταύτῳ ὑρώτησαν τούτους, ὅποιον τὸ ἄκτιον; τοῖς ἀπεκρίθησαν δὲ, ὅτι τοιαῦτην προσταγὴν παρὰ τῶν ἀνδῶν ἀντῶν καὶ τῶν προϊσταμένων Πρέσβεων Ἐλαφροῦ, δῆλος δή ὅταν θύελε πλησιάζει ὁ αντάρτης Τυψηλάντης εἰς Βουκουρέστιον, ἀμέσως ν' ἀναχωρήσωσι. Τότε οἱ ἀρχοντες συσκεφθέντες τὸ τελευταῖον, καὶ ὥντες ὅτι ἐνρίσκονται ἐν μέσῳ δύο κακῶν, τοῦ τε Θεοδώρου καὶ Τυψηλάντου, χωρὶς να δύνανται οὐδένα εἰς ἀντῶν ν' αντικροῦσθαι, ἀπεφάσισαν καὶ δύτοι ν' ἀναχωρήσουν.

Πρῶτος δὲ πάντων ἔκινήθη τὴν 8η Μαρτίου πανοική διὰ Τριανταφενίων δόθεις τὸ παραδειγματικόν διασκορπισμοῦ τῶν ὁ μεγας Μπανός Γρηγόριος Μπραγκοβάνος ἐστιμασσόντες δὲ κατόπιν καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχοντες να πεμψωσι τὰς ὀικογένειας των, ἐκηρύξανταν τοῖς πάσαν την πόλην δι'. ἐπιστημονού ἐγγράφου τοῦ Διβανοῦ, ὅτι να προφύλαξται ὅλοι τὰς πραγματειας καὶ λοιπὰ κινητά των, ὡσαπέρως να παραμερισθωσι καὶ τὰς ὀικογένειας των ἔκαστος ὅπου βούλεσται καὶ νές δύναται. Τὰ ἀντά εἰδοποίησαν καὶ ὅλοι οἱ Πρόξενοι τῶν ἀλλαριών δύναμεων πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν Ευρεικομένου δὲ εἰστει ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ τοῦ Τούρνατζῆ Μπάς Μπεσιλιάγα, (ὑπερασπιστοῦ τῶν ἐν τῇ Επαρχίᾳ περιφερούμένων Όδωματῶν), επιλήρωσε τὸ Διβάνι καὶ τούτου ταῦθα χρηματα ἔιχε λαμβάνειν διὰ μεծθύντων ἐνδηρώπων του, (κατὰ τὴν τοτὲ ἐπιχρεισθεων συνήθειαν), καὶ ἀπῆλθεν εἰς Γύργιεβον.

Αἱ ὀικογένειαι τῶν ὥρθεντων ἐν τοσούτῳ δὲν ἔργησαν να ἔξερχονται οἰκουμενικῶν ἐκ Βουκουρεστίου ἀγεληθόν, καὶ κατὰ πρώτον μὲν ἀνεχώρησαν διὰ την Τριανταφενίων αἱ τῶν μεγάλων ἀρχοντῶν με τὰς τῶν ειρημένων Προξένων ἐπειδὴ τόσον οἱ Πρόξενοι, καθὼς καὶ δὲ Μπροτολίτης μεταξὺ τῶν Επισκόπων, Καζμεκάμιδων καλπῶν προσχρέτων αρχοντῶν, ἔιχαν διεμείνειν εἰς Βουκουρεστίου προσωρινῶς, εἰς οὐ τῶσα τὸ ἀκοβηθομένον. Εκ δὲ τῶν τῆς κατωτέρας τέλεως ἀρ-

χοντων μετά τῶν ἐμπόρων, οἱ μὲν κατέψυγαν πανοικὶ ἐις Τραν-
συλβανίαν, οἱ δὲ ἐις τὰ τοῦ Πριγκιπάτου Μοναστήρια, καὶ
ἄλλοι ἐις τὰ ὑποστατικά των καὶ ὄφεινός Κωμοπόλεις,
τὰ Ἡ Σινητὰ ἀντῶν πράγματα ἄλλα μὲν ἔλαφον μεδ' ἐ-
συτῶν, ὡς ὕδυναντο, ἄλλα δὲ παραιτήντες ἐκλεῖται ἀν-
τὰ ἐις τὰ τῆς πόλεως Μοναστήρια, ὡς ἐις ὁδούλον, τὰ ὅποι
α ἔχει γεμίσει ἀπὸ τοιαῦτα ἐιδη.

Άλλ᾽ ἔλδούης ἐν τῷ μεταξὺ ἐπισήμου ἐιδήσεως ἐκ τῶν
ἐξωτερικῶν μερῶν, ὅτι, ὁ μὲν Θεόδωρος ἔκινῆδη ἐκ τῆς Κρα-
τιώρης διὰ τὴν Σλάτιναν, κακεῖδεν δὲι μέλλει νά διευθυνθῇ
κατ' ἐνδεῖαν ἐις Βουκουρέστιον, ὁ δὲ Νιγηλάντης ἀνίδεις ἐκ
Φωκαϊνίου ὥδειε διὰ τὸ χωρίον Μενζίλι, κακεῖδεν καὶ δύος
δεῖδει εἰσβάλει ἐις Βουκουρέστιον, δὲν ἐβράδυναν πλέον δι
περισσότεροι τῶν ἀρχόντων ἐις τὸ νά περιμενωσι καὶ ἐτέρας
ἐιδήσεις, ἄλλος δὲι ενεργεία εὑρισκόμενοι ἐις τὰς πολιτικας
υπηρεσίας παρηγόρησαν, καὶ ἔλαφον μᾶλλον τὴν ἀμεσον
πέρι τῆς φυγῆς των πρόνοιαν δὲν παρημέλησαν ὅμως ἐις τὸ
ν ἀποκαταστήσωσι καὶ μίαν χωροφυλακήν διὰ τὴν ὄπωδον
ἀσφάλειαν τοῦ λαοῦ. Όδει προτιμησαντες παρ' ὄλλον τίνα,
διὰ τοιτροκῆς τε καὶ συμβουλῆς τοῦ προσωναφερδέντος Βορνί-
κου Κ. Σαμουρκάση, προσεκάλεσαν ἐκ συμφώνου τὸν Μητρ-
πολιτην (χιλιάρχον) Καμινάρην Σάββαν, καὶ ἐδιόρισαν ἀντὸν
Πελιταρχην ἐις τὸ νά ἐπαγρυπνῆ διὰ τὴν τῆς πόλεως φύλαξιν
καλπ. καὶ μετα τοῦτο ἐνδὺς ἀνεχωρήσαν διευθυνθέντες ἐις τὸ Βρα-
σοφόν (Στεφανούπολιν) τῆς Τρανσυλβανίας.

Ἐν δὲ τῇ πόλει Βουκουρεστίου ἔχει ἀπομείνει ἵστει δι
δύο προρρήθεντες Πρόξενοι, ὅμοι καὶ ὁ Πρωσισκός, ὁ τε Μη-
τρεπολιτης μετά τῶν δύο Επιδικοπων Βουζέου καὶ Άρτζεσιου
(διότι ὁ τοῦ Ριμνίκου Γαλακτίων Πελεποννήσιος διὰ τὸν φόβον
τοῦ Θεοδώρου, ἔχει ἀναχωρήσει πρὸ καιροῦ ἐκ Κραϊώρης διὰ
τὸ Σιβίνιον (Ερμανούπολιν) τῆς Τρανσυλβανίας) οἱ τρεῖς
Καΐμεκάμιδες καὶ τινες τῶν ἐπισημοτέρων καὶ μικροτέρων

ἀρχόντων, οἵτινες συνερχόμενοι καθεκάστην ἔις εὑνέλευσιν, ἐδεώρουν δόμου καὶ μερικάς ὑπόδεεις τῆς κυβερνήσεως. Ή δέ πολυάνδρωπος ἀνὴ πόλις, πληθυσμένη ὡς ἐγγισταὶ ἀπὸ ἐννενηκοντα χιλιάδων ψυχῶν, ἀποκατέστη ἐισιτικρόν σχεδὸν ἐρημος, ὥστε μόλις ἐφαίνοντο ἐν ταῖς πλαστείαις ὄλιγοι ἀνδρῶποι· ἐπειδὴ οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκφύγωσι, δηλαδὴ ὁ κοινὸς λαὸς πάσῃς τάξεως ἐκ διαφόρων ἐδῶν, καθὼς καὶ ἀντοῖ οἱ Ἀρμένιοι, Τουδαιοί, κλποι, κατεκλεισθεῖσαν πανοικὶ ἔις ταῦτα ἐν τῇ πόλει καὶ πέριξ ὧντης Μοναστήριος, (α) τὰ διποῖα ἐκ τοῦ πλήδους προσωμοιαζόν, ὡς μελισσοστάσια.

Μεγάλη ἐπ' ἀληθείας δυστυχία ὑπῆρξε τοῦτο τὸ ἀπροσδίκητον συμβεβηκός· ἐις τὸν λαὸν, διότι ἀνδρῶποι μὲ ἐπιτηδεύματα εἰπανθεῖσι τῶν ἔργων ὡτῶν, καὶ καθῆμενοι ἐγκλειστοὶ καὶ στενοχωρημένοι, υπὸ σκηνῶν απὸ ψιλῶν καὶ ἔτερα, ἐις τὰς τῶν Μοναστηριών ἀκύλας (απ' ἔξαρκουσῶν τῶν ἐν αὐτοῖς ὀικημάτων) ἐν κακῷ ἀνοιξεως, κατεταλανίζοντο· τὸ δέ χειριστον πάστων, στερούμενοι καὶ ἔξοδων, δὲν ἔντεκκον οὐδὲ ἐκ δικειών με τόχον ὑπέρογκον ν' ὀπαντήσωσι κανὸν τὰ πρόστροφήν ἀναγκαῖά των, καὶ ὡς ἐκ τούτου πολλοὶ ἐβιάσθησαν νὰ πολνήσωσι μὲ τὸ ἐν δέκατον τῆς τιμῆς τὰ πλέον πολνήτιμα ὡτῶν πραγματα, καθὼς ὑδαμάντια κοσμηματα (τζεβαερικά), αργυρᾶ σκεύη (ἀσημικά) καὶ τὰ παρομοια, τὰ διποῖα ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἥγοραζόν οἱ Τουδαιοί καὶ Ἀρμένιοι, οἵτινες, θετέρον ἐφάνησαν μὲ ἀνέπιστον λαμπροτάτην περιουσίαν, μηδὲν ὑπάρχοντες πρότερον.

Ἐκτὸς δὲ τούτων τῶν στενοχωρῶν καὶ δυστυχη-

(α) τὰ Μοναστήρια ταῦτα ὑπάρχουν τόσον ἴσχυρά καὶ τοιουτορέτως ὡκοδομημένα, ὥστε ἐις τοιαύτας περιπτώσεις δύνανται ν' ἀδέξιωσιν, ὡς τεγκόκαστρα ἐις πολλῶν ἡμερῶν μάχην, ἐν ὃι οἱ πολῖται καταφεύγουσιν ὡς ἐις ἔσυλα ὄρμπιτρια.

μάτων, τὰς ὄποιας ὑπέφερεν ὁ λαὸς μὲ ψυχικὴν δλίψιν,
ἔτρεμε πρὸς τοῖς ἀλλοῖς φοβούμενος τοὺς ὑπὸ τὸν Σάρ-
βων ἔκεινους ἀπηλπασμένους, ἐis τοὺς ὄποιους ἐνεμ-
πιστεῦδη ἡ ἐυταξία καὶ ἀνφάλεια τῆς πόλεως (τοὺς ἐπο-
νομαζομένους κατὰ τὴν κοινὴν φράσιν Κραιθές), ἐπισῆς
καὶ τοὺς ἔξωδεν περιμενομένους ἀποστάτας, περὶ ῥῶ! ὅ-
ποιας τάχα ἐπρεπε νὰ ἔχωσιν ὃι φιλήσυχοι ἐλπίδας, ὅτε ἐ-
φανταζοντο, ὅτι λαὸς στασιαστής, ὀτακτὸς καὶ σκληροῆ-
δης, ἀποτεινάξας τὸν χαλινὸν, καὶ ἐν ἀυτονομίᾳ γενό-
μενος, ἐμελλε μετ' ὃν πολὺ νὰ ἐισέλθῃ ἐis τὴν πόλιν
ταῦτην; καὶ ὄποια ἄρα φρίκη δὲν συνεῖχε πάντας, ὅτε
ἐφερον ἐis νοῦν, ὅτι δελουν ἐισδωι ὑποτελεῖς καὶ ὑπο-
τεταγμένοι ἐis τὰς ἀνδακρέτους δελήσεις καὶ διαδέσεις
ἐνὸς τοιούτου στασιώδους λαοῦ, ὅπτις σὺν τοῖς λοιποῖς
προτερήμασιν ἔιχεν, ὡς πρῶτον κατεπείγον, τὴν ἀκραν
πενιαν, καὶ χαρακτηριστικὸν τὴν ἀρπαγὴν καὶ κλοπὴν
(ἐπόμενα τῆς ἀποστασίας), ὡς ὅι ὅπαδοι τοῦ Θεοδώρου
Παντούριδες; ὁ ἐμβριθῆς τὸ φρόνημα ἀς κρίνῃ περὶ τού-
του. Άλλ' ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔιχον καὶ κατοιαν μικραν
παρηγορίαν, τὴν τοῦ Πολιτάρχου Καμπυλῆ Σάββα (α)
ἐπιμηρυτονον φροντίδα καὶ ἐπιμελειαν διὰ τὴν τοῦ λαοῦ
ὑπὸ τῶν κακῶν ἀνενοχλησίαν, καὶ τὴν τῆς πόλεως φύ-
λαξιν.

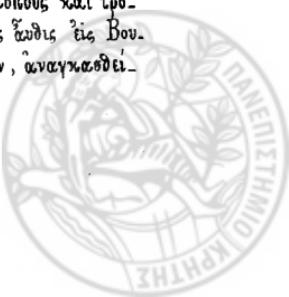
Τούτων ὄντως διατρεχόντων ἐλδούσης ἐιδήνεως δι'
ἐκτάκτου τὴν 16 πν τοῦ Μαρτίου ἐis τὸ Διβάνι, ὅτι ὁ

(α) Η τῶν ῥρέντος Σάββα πατέρις ἔνοιαι ἡ νύπεια Πάστορας, ὅπτις πρὸ πολλῶν
ἡδὸν ἐλδὼν ἐis Βλαχίων μετάρχετο ἐis ποτεπος ὑποπρεσίας ἐωσοῦ ἐπε-
τε κατετάχθη καὶ ἐis τὴν τῶν Ἀλβανῶν στρατιωτικῶν τάξεων, ὃν δὲ ἀντίρ μὲ γεν-
γαῖον ψυχήν, ἔγνε μετ' ὄλιγον καὶ ἀρχῆγος στρατιωτῶν τῆς ἐδυνατῆς φρουρᾶς:
ἔχουσα δὲ πρὸ χρονῶν ἡ Ὁδωρ. Κατὰ πόλεμον μετά τοῦ ἀντάρτου Πασβαντογλού,
διέταξε μὲ ἐκταγὴν ἀνακτορικῶν τὸν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐν Βλαχίᾳ
Ηγεμονεύοντα Μιχαήλ Σούτσον, νὰ πέμψῃ στρατεύμα πρὸς φύλαξιν τῶν Βλαχώ-

Θεόδωρος πλησιάζει πανστρατική ἐις τὸ Βουκουρέστιον, ἀνεχώρησε δία Τρανσυλβανίαν ὁ Ἀντριακός Πρόεδρος,

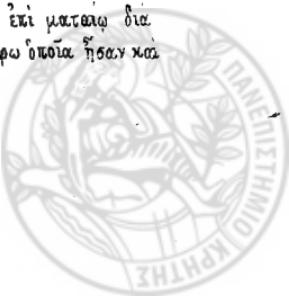
πῶν ἄκρων, ἀπένειστι Βιδνίου, καὶ πρὸς βοῆθειαν τῶν ἀντικρὺν βασιλικῶν στρατευμάτων τότε ἀπεστάλη ὁ ἥρδεις Σάββας διορισθεὶς χιλιάρχος (Μικρασσης), ὃς τις ἔδειξεν ἵκανας ἐκδουλεύεις. (ὅρας βιογραφίαν Μιχαὴλ Βοεβόδα Σούτσου ἐν τῷ β' ω τόμῳ τῆς Δασκικῆς ἱστορίας ἀρ. 410).

Πεστίων καὶ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἑξαετοῦ Ρώσσικου πολέμου τῷ 1806: ἐταῖς ἕντες κομένος ὁ ἀντος ἐις τὸ Ὁδωμ: επράτειν μα, πέραν τοῦ Δουναβίως, μετὰ τῶν Ἕγμονών Σκαρλάτου τοῦ Καλλιμάχη καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Σούτσου, δὲν ἐλειψε καὶ τότε νὰ δείξῃ ἀπέρους ἀνθρακαδίας κατά τῶν Ρώσων, ὃντεν καὶ ἐτιμήθη μὲ ὁρισμὸν βασιλικὸν (φερμάνι) ὡς ἄξιος καὶ πιστὸς τῆς Ὅδωμ: Πόρτας. Μετὰ δὲ την εὐρητὴν ὑγεμονεύεις ὁ Καλλιμάχης ἐν Μολδαβίᾳ, ἐλαφει τοῦτον μεδ' εαυτοῦ, καὶ τιμήσας κατά πρώτον με τὸ ἀξιωμα τῆς Σερβαρίας, ἀποκατέστησεν ἀρχηγὸν ὅλων τῶν τῆς Ἕγμονείας επρατιωτῶν, ἀλλ' ἐνυσσόμενος ὑπὲρ τὸ δέον παρε τοῦ Ἕγμονος τούτου, ἐπροβιβασεν ἐγχάτας ἀντὸν καὶ ἐις τῆς Καριναρίας ἀξιωμα. Συμπληρωθείσης δὲ τῆς προδεμιας τοῦ ῥηθέντος Ἕγμονος ἀπεπλήσθη ἐις Κωνσταντινούπολιν, τὸν διποίον συνηχολούμηνος καὶ ὁ Σάββας, καὶ ἐπιστρέψας κάπειδεν ἐις τὴν Βλαχίαν, ἐμεινε. καθησυχάζων ἐις Βουκουρέστιον ἀνεν τον ὑπερεσίας, διοτὶ ἔχει ἀποκτήσει ἵκανην κατάστασιν. Προοδεύοντες ἐν τοσούτῳ ὥι μυστικοὶ συνεταῖροι με τὴν φιλικήν τῶν Ἐταιρίαν, καὶ ὡς γνωστον τούτον ἐκ τῆς ἡμέρας, ἐμυηδὴ ἐις τὰ τῆς Ἰταρίας πράγματα, ὅστις καὶ δὲν ἐλειψεν ὅχι κολὺν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποστασίας, νὰ τροπολογίσῃ στρατηγῆμα πολλὰ τολμηρὸν διὰ τὴν ἀλιων τοῦ φρουρίου Βραΐλλας, ἐν τῷ διποίῳ διτὸ ο περισσοτέρα δύναμις, καὶ δὴ δη ἡ προσοχὴ τῶν ἐπὶ τοῖς Βλαχικοῖς ὄχυροις ἄλλων φρουρίων. Διὸ ἀπεστειλε κατά πρώτον κάποιον Πολκ: Σωτήριον παπαδόπωλον Πελοπον: μετασχηματισμένον ἐν ἐιδὴ Εμπόρου, ὑποσχέδεις πρὸς τοῦ τον, ὅτι ἐπομένως δέλει τῷ διεύδυνε καὶ ἄλλους 500: στρατιώτας ἐκδιελειμμάτων ὑπὸ τὸ ἀντὸ πρόσχημα, καὶ διοῦ μὲ μερικοὺς ἔγκατοικους, δίτινες καὶ ἀντοὶ θιαν τροκατηγρήμενοι, νὰ προκαταλαβωσιν ἐις ἡρτὴν ἡμέραν, (τὴν 25 τη Μαρτίου) μυστικῶς τοις ἐπαλάξεις τοῦ ἀντοῦ φρουρίου, νὰ στρέψωσιν ἐνδὺς τὸ κανονοβολισμὸν ἐπὶ τῆς πόλεως, καὶ σύτω νὰ κατασφράξωσιν ὅλους τοὺς ἐν ἀντῷ ἐνισχομένους Ὁδωμανούς. Άλλ' ὁ ἀπεσταλμένος Σωτήριος ἀρχιθέλεις προδύμως, καὶ ὑπομείνεις ἐν ἀντῷ ἵκανας ἡμέρας, ἐδεώρει μὲ ἔκστασιν τοῦ ἐπὶ ἀριξίν τὸν ὑποσχέδεντων ἄλλων συνεταιρίων, ἐκραγείσης δ' ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τῆς ἐν Γαλατεσίῳ Επαναστάσεως, πλαποίον δινος, ὁ Ὁδωμανὸς ἔνεκα ταύτης ἐλαφεν ἐπιτιν νὰ γίνωσι σκουδιωτέρας προσεκτικώτεροι γύλακες. Όδεν μὴ τιλεισφορῆσατος τοῦ σχεδίου τούτου, μόλις ὁ ῥῆδεις Σωτήριος με πολλοὺς χόπους καὶ τρόπους ἐξηλέσθη ἐκ τοῦ φρουρίου, καὶ διέσωσεν ἑαυτὸν, ἐπιτρέψας ἄδις ἐις Βουκουρέστιον. Άλλα μετε τὴν μεταίωσιν τῶν ῥηθέντων σχεδίων, ἀναγκασθεὶ-

συνωδευμένος ὑπὸ πολλῶν καὶ τῶν ἐπισήμων Ἀρχόντων. Συγχρό-
νως ἀνεχώρησαν καὶ οἱ τρεῖς Καΐμεκάμιδες διὰ Γύργιερον·
Ἄλλοι φύλασσαν τῆς ἀντῆς ἡμέρᾳ ἐις Βουκουρεστίον καὶ
οἱ πρὸ πμερῶν ἐκ Κριστίβης κινηθέντες Γ: Ὁλύμπιος, ὁ
Τ: Φαρμακῆς καὶ λοιποί, καὶ μὴ ευρόντες τοὺς φυγαδευ-
θέντας Ἀρχοντας, ἔδραμον ἐις τὴν ὀικίαν τοῦ Βορίκου
Γεωργίου Φιλιππείου, καὶ ἀπαντοῦσαν μὲ βίαν παρῆχ-
τοῦ τοὺς μηνιστίους μισθίους τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν, (ὡς νὰ
ἔιχαν ἐκτελέσει ὑπέρ τοῦ τόπου κάθημιαν δούλευσιν), παρ-
ευρεδέντος κατ' ἐμείνην τὴν στρυμὴν ἐκεῖ καὶ τοῦ Κ: Σα-
μουρκάση. Ο δέ Γ: Φιλιππείκος ὧν διαδέσιμος τοῖς

στοι κατ' ἐπιτυχίαν τῆς κυβερνήσεως ἐις τὸν παρούσαν περιστασιν, ἀποκατέστη ὁ
ἐπιρρήματος Σάββας καὶ Πολιτάρχης τοῦ Βουκουρεστίου, ὃς ἐπροτάτι, διὸ οὗ ἐπε-
ναγκες νὰ προκαταλάβῃ ποὺ δύνοται, καὶ συνωμότης, τὴν ἐνκαρπίαν, ἐις τὸ νὰ περι-
τοιχισθῇ ἐν προσχήματι, διὸ ἔξδων τῆς τοπικῆς διοικήσεως, μὲ σόους περισσοτέρους δυ-
νητῆ στρατιώτας, δηλεῖ διὰ τὴν φύλαξην τῆς πόλεως, ὑποκεφρυψμένως δὲ νό χρονιμ-
ηγ ὑστερον διὰ τὸν μέλλοντα σκοπὸν ἐις τὴν ἄρτζιν τοῦ Α. Υψηλάντου. Διὸ
καὶ προδυμοποιηθεὶς ἀμα διωρίσθη, ἐσύλλεξε περὶ ἓντον ὑπομισθίων, ὅλους τοὺς
ἐν Βουκουρεστίῳ ἀγύρτας καὶ ἀπληπισμένους Ἀλβανούς, ὑπέρ τοὺς 800. ὅπινες ἵστω
ἐπιφρούδοι διὰ τὴν πόλιν, καὶ τοὺς ὅποιους ἐις τόσην ἐνταξίαν ἐφερεν, ὥστε οἱ
ἀπειδεῖς, ἔγιναν ἐπιφεδεστατοι, οἱ σκληροπόδεις, πημεροι, καὶ οἱ ἀπληπισμένοι πτω-
χοὶ καὶ ἀχρεῖοι, ἐφάνησαν πάραπτα κατεργονταὶ τῆς ὀρπεγῆς, καὶ ἐπάγρυπνοι
τῆς πόλεως φύλακες· κατεγράφθη ἐπομένως ὡς ἀυτὸν ποὺ ὄλον τὸ τοῦ Βυρσο-
δέψιων (Ταρκανίδων) τοῦ Βουκουρεστίου σύστημα, περίου τῶν 1200, (ῶν ὅποιων
τὰς ὀικογενειας καὶ κινητὰς τῶν πράγματας ἐισῆξεν ἐν τῇ τοῦ Ράδουλ Βόδα Μονῆ
πρὸς ἀσφύλειαν, τὴν ὅποιαν καὶ ὄχυρως διὰ κάθε ἐνθεόμενον), καὶ τοὺς ἐκρέ-
σταξεῖν ἐντόνως νὰ παρευρίσκωνται νυχτιμερινῶς ἐφοπλισμένοι ὑπέρ τοῦ λαοῦ καὶ
τῆς πόλεως· τάντοχρόνων διεκήρυξε καὶ πρὸ ὄλους τοὺς ἐνοτας ἐπίλα ἀγροτίους, ὃ
νὰ ἴναι πάντοτε ἔτοιμοι, ἐις πάσαν τυχούσαν περιστασιν, ἢ ἀνάγκην. Όχυρωσεν ἐπὶ
στοι μὲ στρατιωτικὸν φρουρὸν ἐπὶ τε Μητρόπολιν, καὶ τὰς τοῦ Ἀνδίμου καὶ Μιχαλί-
δα Μονᾶς, καὶ ὅντα περιφέρομενος ὄχυρών της ἡμέραν τε καὶ νύκτα, ἐκπεργύροι καθε-
συχάζων τὸν λαόν. Ἄλλος ἐπρέπει σὺν τούτοις ὕντος ὁ καλὸς ἀπὸ νὰ ἴναι καὶ σταδερός ἐις
τὰς ὅποιας ἔδιδεν ὑποσχέσεις τῶν συνεταίρων τον, καὶ ἐπενδυμούμενος ἀδιαλέπτως τὸν
τρομερὸν ὄρον, διὸ ἔδωκεν ἐνώπιον τοῦ Παντεπότον ὄρδελμον, να μη γεινὶ ὁ ἄδικος
ἐις τὸ νὰ χυδώσειν ὑστερον τόσα καὶ τόσα ἀδῶνα χριστιανικὰ ὄμματα ἐπὶ ματεωι δια-
τὴν ἀτομικὴν του ἰδιωτιδ.εἰσιν, μολαταῖτα δέλομεν ιδεῖ περιστέρω ὅποια ἤσαν καὶ
τὰ ἴδια τα ἀπορεύεσματα.

ἀπεχρίδη μετὰ λόγου, ὅτι ἂν καὶ δίκαιος ἡ ἀποίτησί των, δὲν ἔ-
ναι ὅμως ἀντικείμενον ἐις ἀτομικὸν του μονομερὲς χρέος καὶ
ἀπολογῆδη ἀλλὰ τοῦ τοπικοῦ Διβασίου· μὴ ἐισακουόμενος δέ, καὶ
θεωρῶν τὴν τῶν ῥημάτων ὄργην ἐπαυξάνουσαν, ἐζήτησεν ὅλιγον ὡ-
ρῶν προδειμίαν, ἔως νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τοῦ Μπροκοπίου καὶ
τῶν λοιπῶν ἐκριτικομένων ἐισέται ἀρχόντων, καὶ τοιουτοτρόπως
ἐκκαιρίας δραστήριον ἀπῆλθεν ἐις τὸν Ρωσικὸν Πρόξενον, καὶ
ἀνέφερε τὴν ὑπόθεσιν· ὃ δὲ καλέσας τὸν Ὀλύμπιον καὶ ἐπι-
πλήξας διὰ τὸ κίνημα του, ἐπρόσταξεν· ἀντὸν νὰ παρατηῇ ἐκ-
τῆς παραλόγου ταύτης ἀποτίθεως, καὶ δύτος ἀποτυχών τοῦ σκο-
ποῦ του ἀπῆλθεν ἐυδίς ἐις προϋπαντησιν του Πρίγκιπος Ἀ. Υψη-
λάντου.

Τὴν δὲ ἐπιούσαν τῆς ἡ τοῦ ἀντοῦ, ἀνεχώρησε καὶ ὁ διαδηφ-
δεῖς τῆς Ρωσίας Πρόξενος μετὰ τοῦ προμημονευθέντος Βορ-
νίκου Κωνσταντίνου. Σαμουρκάση^(α) καὶ ἐτέρων ἐυγενῶν
ὅ δὲ Γεώργιος Φιλιπέσκος μην ἔχων ποδῶς σκοπὸν νὰ συνακο-
λουθήσῃ, ἀπεφάσισε νὰ διαμείνῃ ἐις Βουκουρέστιον πρὸς παρη-
μορίαν τοῦ λαοῦ, ὡς καλὸς πατριώτης· ἀλλὰ βιασθεὶς απὸ τὸν
Ρωσικὸν Πρόξενον, ἀπῆλθε καὶ δύτος ἐις τὸ Βρασούβον, καὶ κατέ-
πιν ἀλλοι πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τῆς βασικῆς καὶ γ' ἡ τάξεως
ἀρχόντων καὶ μεγαλεμπόρων.

Ἀποκατασταθεντος ταίενταῖον τοῦ Βουκουρέστιου σχεδὸν παν-
τερήμου, ἐκανερχόμεδα ἄνδις ἐις τὰς τοῦ Θεοδώρου πράξεις, ὅστις
μελλὼν νὰ κινηθῇ ἐκ Κραιώβης διὰ Σλάτινον, Κωμόπολιν τοῦ
Θέματος· Ὁλτου, διέταξε τὰ ἔχεισε κατὰ τὴν ἀνδαρίστον δέλπ-
σιν του, διορίσας ἐις μὲν τὴν πόλιν ὅμοι μὲ τὸ θέμα Δολζίου,
διοικητὴν, τὸν Σλουτζάρην Ιωάννην Σολομῶντα, ἐις δὲ τὸ τοῦ

(α) ἀξία ἀπορίας ἔτον ἡ ἀνεχώρησις τοῦ Σαμουρκάση ἐις Βρασούβον, (όπου κατά τὸ 1825
ἔτος ἐτελεύτησε). ἀλλὰ προθέσασθεις βασίμως πάρα τοῦ Ρωσικοῦ Πρόξενου διὰ τὴν
δισαρέσκεισαν, ἵνα ἰδείτεν ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Ρωσίας, ἐνεντίον τῶν κινημάτων τοῦ Α.
Υψηλάντου, ὡς δέλομεν ὑδεῖ ἐμπρόσθεν, καὶ ὑπονοίσις τὰ μέλλοντα, ἐκρίνεν ἐνδογο-
ρανεστέρων τὴν δραστέσσειν του.

Τρωματισίου, τὸν Σερδάρην Διαμαντὴν, ἐις δὲ τὸ τοῦ Μεχεδιντῖ
-ου τὸν Βιστιάρην Κραύντσανον, ἐις δὲ τὸ τοῦ Γορζίου τὸν ἀντέ-
δελφόν του Πάπα καὶ ἐις τὸ τῆς Βούλτσας ἔτερον τινὰ ἄνθρω-
πον του, (ὅντινος τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται). Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ἡ
πομπήστησεν Εὔφορον τὸν προλεχθέντα Σάμιον Βασιλεὸν
Μοντέσκον διὸ να παραλαμβάνῃ τὰ ἔκ τῶν πέντε τούτων δεμά-
των ἐισπραττόμενα χρῆματα, καὶ νὰ τὰ ἐξαποστέλλῃ τῷ ιδίῳ εἰς
Βουκούρεστιον καὶ ἀγκαλιά τὸ κατ' ἀρχὰς ἔχε διακηρύξει ἀν-
δοδίαν, μὴ πειθόμενοι ὅμως οἱ φιλήσυχοι χωρικοὶ νὰ ἔνωδῶσι μετ'
ἄντου, τοῖς ἐπέβαλε βαρυτάτην φορολογίαν, τὴν ὅποιαν μὲ διαφό-
ρους τυραννίας ἔσυναζεν ὁ ἐιρημένος Εὔφορος, μεχριστὸν ἀπο-
πιεδέντες καὶ ὅντοι ἐκ τῆς μεγάλης ἐλλειψεως χρημάτων, ἐβιο-
-σθησαν ν' ἀκολουθήσωσι πολλοὶ τὰ βίητας του, καὶ μὴ δέλον-
τες.

Ἐν τοσούτῳ τὴν ἡ πη Μαρτίου ἔθασεν ἐις Σλάτιναν, ὅπου
διατρίψας ὄλιγας πρέρας, τῷ ἐνεχειρίδησαν πολλὰ ἀναφροδί-
κατὰ τοῦ Πολκοβίνικου Τίθρα καὶ Μπουλούκμπαση Χρήστου,
διὰ τὰ ὅποια ἄξια φοίκης ἐπαρέκαν ὅντοι οἱ δύο μετά τῶν ἄνδρώ-
των των, ἐις τινὰ χωρία καὶ ὄικογενειας ἀρχόντων τε καὶ ἐμπό-
ρων, κατ' ἔχοχην ἐις Μπανέστι, ὡς προειρηταὶ, ὅπτις θέλων ν'
ἀποδείη πραγματικῶς τὴν παρ' ἀντου κηρυττομένην δικαιοσύ-
νην, ἐκάλεσε τοὺς δύο προρρηθέντας ἐις τὸ κατάλυμα του,
καὶ κατασφράξας ἴδια χειρὶ ὑμροτέφους, ἐρριψεν ἐξω τῶν
παραδίγμων τὰς πεφαλάς ἀντῶν, μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν
του, καὶ συναδροίδας ἀμέσως ὅλον τὸ τῶν Παντσύριδων καὶ
Ἀλβανῶν στρατευμα, ὥμιλπειτεν ἐις ἀντούς ὅντας.

„ Ανδρες Ἀδελφοι ! μέχρι τοῦτο δεν εἴς ἐρανέρωσα τὸν
„ μυστικὸν του κινηματος μου σκοπὸν, ὅπτις δεν προηλθεν ἀρ-
„ ἐσατοῦ μου, οὐδὲ ἀποβλέπει ἐις τὸ νὰ ἐξαλοδρεύσωμεν παν-
„ τάπασι τους αρχοντάς, οἵτινες δεν μᾶς ἐναντιουνται ποσῶς,
„ ἀλλ' ἐναι πολλὰ διαφορετικός ἀπὸ ὁ, τι εεις τὸν ἐξελα-
„ βετε, καθό μυστηριώδης.

„ Ήδη δὲ διότι πλησιάζει ἡ ὥρα, ἵδον τὸν ἀνακαλύπτω
 „ εἰς γνῶσιν πάντων, καὶ σᾶς ἐιδοποῖω, ὅτι τὸ κίνημα τοῦτο
 „ ἔιναι κατάπροσταγήν καὶ δέλησιν τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς
 „ Ρωσίας Ἀλεξανδρου, καὶ ἀποβλέπει ὁν μόνον τὴν ἴδικήν μας
 „ ἐλευθερίαν, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ Γραικικοῦ ἑδνους. Ο
 „ Πρίγκιψ Ἀλεξανδρος Υψηλάντης διαπεράσας τὴν Μολδα.
 „ νίαν, ἐμβῆκεν ἐις τὰ χώματα τῆς Βλαχίας μὲ ίκανὸν στρά.
 „ τευμα κατόπιν τούτου προφάνει καὶ μεγάλῃ Ρωσικῇ δίνει.
 „ μις, οἵτις ἐνρίσκεται ἐις τὸν Προύτον. (α) Ημεῖς μὲν δέλο.
 „ μεν ἐυκολώνει τὴν ἀπὸ τοῦ Δουναβεως διάβασιν τοῦ Πρίγκι.
 „ πας Υψηλάντου μή, οὐτέ έλληπη ἐις ὑπελευθέρωσιν τῆς πατρίους τη.
 „ οἱ Ρώσοι δὲ δέλουν βοηθόει ἡμᾶς διὰ νὰ κυριεύσωμεν τὰ πε.
 „ ρὶ τὴν πετρίδα μας φρουρία, ἐπειτα δέλουν μᾶς ἀφήσει ἐλευ.
 „ θέρους καὶ ἀντονομους. Διὸ προσέχετε ἐις τὸ ἔξης ἀπὸ φόνους,
 „ ἀπογυμνώσεις καὶ ἄλλα κακά ἔργα ἐπειδή, οἵτις πρόδελε
 „ φωραδῆ τοιεῖται ποιῶν, δέλω τὸν παιδεύειν ἴδιοχειρως μὲ δάνα.
 „ τον, κατὰ τὸ παραδειγμα τὸ ὅποιον ἐιδετε σῆμερον.

Καὶ ταῦτα ἐπών ἐκινήδη ἐκ Σλάτινας καὶ ἐφάσει τὴν
 ἢ πν Μαρίου ἐις τὸ Αὐδεντικὸν ὑποστατικὸν Τσορογκύρλαν
 πλησίον τοῦ Βουκουρεστίου. Άλλα μὲ ὅλας τὰς ἀνωτέρω δημη.
 γορίας καὶ ἀπειλάς ἀντοῦ, ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψῃ τις τὰ
 οὐα καὶ δόν ἐγειναν ἀπὸ τοὺς διάλαρχηγοὺς ἀντοῦ καὶ στρα.
 τιώτας των. οδεν ἐν συντομίᾳ λέγω, οἵτι, οὐκ οἱ μετὰ τοῦ
 Γ: Ολυμπίου καὶ Ι: Φαρμάκη ὄπαδοι ἐν τῇ ἀπὸ Κραϊώβης
 ἐις Βουκουρέστιον ἐπανόδω των, ὃς προειρπνται, δὲν ξίγον
 προφθάσει νὰ τελειοποιήσουν τὰ ἔξετέλεσαν οἱ παρακολου.
 θοῦντες τὸν Θεόδωρον, κατὰ τοῦ ἀρχοντικοῦ συστήματος, ἐν.
 ταυτῷ μὲ ἀπειρους ζημιας καὶ ἀφανισμοὺς τῶν ὑποστατικῶν,
 κτλ. κτλ. Ἀποσυρθεὶς δ' ἀνδημέρον καὶ απὸ τὴν Τσορογκύρλαν
 ἐστρατεύειν ἐις τὸ ἔξωδεν τοῦ Βουκουρεστίου Μοναστήριον

(α) ἐκφράσθη ἀντά τώρα ὁ Θεόδωρος πρὸς τοὺς ὄπαδούς του, διότι τοιστοτρόπως ἥτον προκα.
 τηχημένος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γραψομένων τοῦ Υψηλάντη.

Κορυφαίοι, ὅπου ἔξιδωκε καὶ τὴν κάτωθεν πρὸς τοὺς κατοίκους
ταῦτης τῆς πόλεως ἐιδοποίησιν.

Πρὸς τοὺς Ἔυγενεστάτους ἄρχοντας,
Ἐντίμους πραγματευτὰς, καὶ ὅλους
τοὺς ἔγχαστούς τῆς πόλεως Βουκου-
ρεστίου ἑντοπίους καὶ ξένους.

Ἄνδρες ἀδελφοί ! ἀναμφιβόλως ἡκουσάτε καὶ ἐπεληφο-
„φορήθητε τὰ τοῦ Θεοφυλάκτου λαοῦ ταῦτης τῆς Ρώμα-
„νας Τσάρας Σητήματα, περὶ τῆς ἐν γένει ὧφελίμου δι-
„καιοσύνης, τὴν ὄποιαν παλαιόδεν ἐκαρπούμεδα κατὰ χά-
„ριν καὶ ἐλεος τῶν κατὰ κατρούς κραταιῶν ἔξουσιαστῶν μας·
„ἄλλ? ἐπειτα ἀπὸ ἐν διάστημα, ἐνεκα τῆς τῶν ἑντοπίων ἀρ-
„χόντων ἐνώδεις μετὰ τῶν κατὰ κατρούς στελλομένων Ηγε-
„μόνων, διόλου κατελύθη ἀυτῇ καὶ κατηργήθη, καθότι οἱ
„ἄρχοντες ἀπέβλεπον μόνον ἐις τὰ ἴδια τῶν κέρδη, καθὼς
„οὐδὲ ἔιναι γνωστὸν, καὶ οὐδὲ τώρα ἐνδίδωσιν ἐις τὴν ἀπελευ-
„θέρωσιν τοῦ δικαιοίου. Διὰ τοῦτο ὅλη ἡ μέχρι τοῦδε σχηματισ-
„θεῖσα συνάδροισις τοῦ λαοῦ ὑπέρ τας δεκαέξι χιλιάδας συγ-
„κειμένη, (ἐν ὦ ήτον μόδις ἔξ) ἀφρύν κατεκράτησε τὰ πεν-
„τε πέρα τοῦ ποτ. Ὁλτου δέματα, διέβη ἐπὶ τῆς μεγάλης Βλλ.
„χίας, καὶ ἐκτάνθη ἐντυχῶς μέχρι τοῦ Πιτεστίου καὶ Ρούσσοι
„δὲ βέδε. Μία δὲ ἄλλη πτέρυξ ἀπὸ σημαντικὴν ἀνθρώπων
„ποδοτητα ἔξηπλάδη πρὸς τὰς τῶν ὄρέων ὑπωρειας, τῷ καν-
„τρον τῆς ὥπους δέλει φθάσει μέχρι τοῦ Φωκανίου. (α) Ἀλλὰ

(α) ἐνοῦσε τὸ ἐκ τῆς Μολδανίας ὑστάλον σῦμα, διότι ἐγνώριξε τὴν ἐις τὸ Φωκάνι
ἀφέντ τοῦ Υψηλάντου διὰ μεταξὺ τῶν ἀλληλογραφιῶν.

„τὸ μεγαλήτερον καὶ κυριώτερον τοῦ λαοῦ σύστημα ἔλαφε
 σῆμερον τὴν ἄφιξίν του θεῖαν συνάρρει εἰς τὸ Μπούν-
 τίνι, (4 : ὥρας μικρὰν τοῦ Βουκουρεστίου) μέρος τοῦ ὁ-
 ποιον ἐστάλη πρὸς τὰς ἄκρας τῆς πόλεως εἰς τὴν Μο-
 νήν τοῦ Κοτροτσανίου, καὶ μέρος εἰς τὴν Άυδεντικήν
 Τσορογκύρλων . „Οὐαὶ δὲ τῷ δώματα ταῦτα κινούνται
 καὶ εὐδεῖσαν εἰς Βουκουρεστίον, ὅπου μέλλει να γε-
 νη ἡ τοῦ τῆς Τσάρας λαοῦ συναθροίσις μικρῶν τε καὶ
 μεγάλων ἐν γένει, καὶ οὐ ποὺ δέλουν επιμείνει, ἐνδότου
 φθισῃ ὁ ἀποσταλμηδόμενος πιστὸς ἀνδρωπός τῆς κρα-
 τικῆς βασιλείας διὰ νὰ ἔχετάνῃ τὴν ἐλεείνην τῶν
 κατώτατων, καὶ ὑποδίδων τὰ δικαιώματα ἐνὸς ἔχα-
 στου, ν ἀποκαταστήῃ τὴν ευνομίαν . Διὰ τοῦτο τὸ
 κίνημα σᾶς ἔγραψε ποι ἀπὸ τας 8 ; ἦδη υπερβεσοῦν-
 τος, ιροειδοποιῶν σας, στι ἐξ ἕνος μεν μέρους να
 ἐτομάσῃς τ ἀναγκαῖα καταλύματα, καὶ ἀρ ἐτέ-
 φει να ἔχαποστείλητε ἀπὸ ὅλας τὰς συντεχνίας ἀν-
 έντος ἀνδρῶπον μὲν ἀπόδειξιν ἔγγραφον πρὸς πιστοποι-
 ούν μα , ἀλλ ὃνδεν εἰδον οτι ἐκτελέσατε μέχρι
 σημερούν . (α) Ἡδη δὲ μὲ τὸ ἔλεος τοῦ πενταγωνού δεοῦ
 θύμασας εἰς τὴν ἄκραν τῆς πόλεως σας, τάλιν κάμην
 τὸ χριστιανικὸν χρέος, καὶ τέσσι πιμρουδεῖς ἀπολυρικῶς,
 ὅτι ἀνευ ἀναβολῆς να μοὶ ἀποχριθῆτε ἔγγραφο : μη τας
 υπογραφάς ὅλων ἐπλασθή τῶν Συντεχνῶν, τοῦ Περα-
 τικοῦ καληρού καὶ τοῦ λοιποῦ λαοῦ .

„Ἄνδρες πολιμεροί ! Ὑποίας δρηκεῖας καὶ γένους
 ἔιδε, καὶ ἐνδικεσθε ἐν Βουκουρεστίῳ, τρεφόμενοι ἀπὸ
 ταῦτην τὴν Επανοχίαν, επιδυμῷμεν νὰ ἡξεύρωμεν αν
 ἥδε διμοφῶνοι καὶ ἥνωμένοι με τὸ δῶμα τοῦ Χριστοῦ .

(α) αιτητε τὴν προεδροποίησον ἔφερεν ὁ πρὸ αὐτοῦ κανονίς ἐκ Κρατιώβις Γ. Ολύμ-
 πιος, ὅστις ὅτε ἐφερεσεν εἰς Βουκουρεστίον μη ἐφών τοὺς ἄρχοντας καλπ: δέτι
 ἐνεχτέριτεν εἰς ὃνδεν, καὶ ἐμεινεν ἔγνωστος ὀλιγοδύνων .

„νικοῦ πλήθους, ὅπερ κινεῖται μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ γε-
„νικὸν δίκαιον, οὐτε ὅχι ἐπειδὴ ὅλοι ὁι τοιοῦτοι δέλουν
„ὑνομαδῆ πατριῶται, ὃι δὲ διαχωρισμένοι καὶ ἀντιτεί-
„νοντες ἐις τὸ κοινὸν καλὸν καὶ συμφέρον, δέλουν ὑ-
„ποτεδῆ, ὡς ἔχθροὶ τῆς πατρίδος.

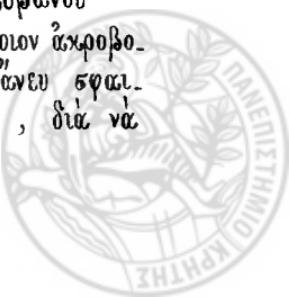
„Θέλετε ἡγεμύρει καὶ τοῦτο, διὰ τὸ ὄποιον σᾶς βε-
„βαιῷ, ὅτι ὅλοι, ὅσοι ἡδελαν ἐνωδῆ μὲ τὸ κοινὸν πλῆ-
„θος, ἀρχοντες, ἡ πολεμικοὶ, ἡ ὄποιας τάξεως ἀλλης,
„καὶ ἀκιλούιδηι συμφώνως καὶ ἀπαραλλάκτως ἐις ὅ-
„λο τὰ κινήματα μὲ ἀυτὸ πάποτε δὲν δέλουν μένει
„ἐις μεταμέλειαν, ἐξεναντίας δὲ ὅσοι ἡδελαν φρονή-
„σει διαφορετικὰ, δέλουν ἀποσθεδῆ τὰ ὄνόματά των
„ἐις ἀιώνας.

μετάρραπαις ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ.

1821: Μαρτίου 17.

Θεόδωρος Βλαχίμηρ.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ῥήματος προειδοποιήσεως,
ἐνελθὼν ὁ Θεόδωρος τὴν ἐπαυριον ἐις Βουκουρεστίου
μετὰ τοῦ Χατζῆ Προδόσανου, Μακεδόνσκη καὶ λοιπῶν
με τρεῖς χιλιάδας, σχεδὸν ἵππεῖς καὶ πεζοὺς Παντού-
ριδες, Σερβίους καὶ Αλβανούς, διευδύνθη κατ' ἐνδει-
κνέι την Μητρόπολιν, μένα ἐις τὴν ὄποιαν ὁ Σάβ-
βας ἔχε πρὸ ημερῶν ἴκανην φρουράν ἐμβοσμενην,
ητις κατ' ἐπιταγὴν του κλεισασσα ἐις τοῦτον τὰς πύ-
λας, ἀντέτεινε, πρὸς τὸ φαινόμενον μόνον διὰ λογο-
μαχίας ἀρκετὴν ὥραν, καὶ δὲν τὸν ἐδέχδη, νὰ ἐισελ-
θῃ ἐν ἀυτῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴν φθάσῃ ἡ ἐπιταλαστος
λογοτριβὴ καὶ ἐις τὰ ὄπλα, ἐπέστρεψεν ησυχως ἐκε-
δεν, καὶ κατέλυσεν ἐις τὴν ἀπέναντι τῆς Μητροπόλεως
στοικιαν τοῦ Ἐμμανουὴλ Μπάνου τοῦ Μπραγκοβανου·
τὴν νύκτα ὅμως τῆς ήμέρας ταύτης ἐκαμπαν κάποιον ἀκροβο-
λισμὸν μὲ πυροβόλα ὃ ἐις κατά τοῦ ἀλλου, πλὴν ὕπεν δρα-
ριθῶν, ὅστις διήρκεσεν ὑπέρ τὴν μίαν ὥραν, διὰ νὰ

δείξουν ὅτι ἐις τὸ κοινόν, ὅτι ἀντιφέρονται τὸ μεταξύ
των.

Τὴν ἐπισύσσαν τῆς 19 τοῦ ἀυτοῦ ἔξεδωκεν ὁ Μη-
τροπολίτης ἐιδοτοιτεκόν πρὸς ὄλον τὸν ἐν τῇ πόλει ἐν-
τικόμενον λαὸν, ὅτι “ ή πρώην διοίκησις ἐπαυσε, καὶ
ἐκαστος ὡς φροντίσῃ διὰ νὰ φερθῇ καλῶς πρὸς τὴν
νέαν διοίκησιν, καὶ ὅτι ή πανιερότης του μέλλει ν'
ἀναχωρήσῃ· τοῦτο κατετάραξεν ἐις ἦκρον τὸν λαὸν,
“ οὐδὲν εν ᾧ ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τῶν ὄμαξῶν ὄλα τὰ κι-
νητὰ ἀυτοῦ πράγματα, καὶ τὰ τῆς Μητροπόλεως ἐ-
ραί αἱρεῖ, καὶ, ομοῦ καὶ τὸ του ὄδιον Δημητρίου Μπα-
σαραμπόβι ἀγιον λείψανον, καὶ ἐμελλε ν' ἀναχωρήσῃ
μετὰ του Καπισόπου Βουζαίου καὶ τινῶν ἐπισήμων ἀρ-
χόντων, ὡρμησαν ἀφινης ὑπὲρ τὰς τρεῖς χωλιάδας ἀν-
θρώπων ἐις τὴν Μητρόπολιν βιώτες, ὅτι ὅπε τὸ λεί-
ψανον του ἀγίου παρατίσσει νὰ ἐξέληη τῆς πόλεως,
ὅπε τὴν πανιερότητα του νὰ ἐκφύγῃ, ὥστε ὅπε κρυφώσ-
θέλει δυνηθῇ νὰ κατορθώῃ τοῦτο, διότι θέλουν φυλάσ-
τει κατὰ σειράν ἐις ὄλα τὰ πέριξ τῆς Μητροπόλεως·
ἐπειδὴ: ὅποια παρηγορία μένει πλέον ἐις τὸν λαὸν; ἐν
τῷ μεταξύ ἐκρόφθασεν ἐκεῖ καὶ ὁ Καμινάρης Σάββας,
ὑποτευθεὶς μητριας ἐπισυμβῆτι ἀπευκτάσιον ἐκ τῆς
ορμῆς του λαοῦ, καὶ ὡμίλησε τὰ χρειώδη πρὸς καθη-
σύχασιν του λαοῦ, λέγων σὺν τοῖς λοιποῖς, ὅτι ἔιναι συμ-
φέρουσα μᾶλλον ἢ ἀναχωρησις του Μητροπολίτου, διὰ
νὰ μὴν ἔθελεν ὑπογράφῃ βιαστικῶς τὰς ἀπαιτήσεις του
Θεοδώρου, ὅστις καὶ ἀμέσως ἐζητούσεν ἐκατόν χωλιάδας
γροσιῶν ἐκ τῆς πόλεως καὶ Μοναστηριῶν, πάρεξ γὰ δια-
μείνη ἐν τῇ πόλει. Ἀλλὰ μολαταῦτα ἐπιμενοντος
του λαοῦ ἐις τὴν δέλησιν του, ὑπεισχέθη ὁ ῥῆμας εἰς νὰ
διαμείνῃ ἐις τὰ ἴδια, μὴ δυνάμενος ὄλλως πια ποιῆ-
σαι, καὶ ταῖουστορόπως ἐξεφορτώθησαν ὅτι σκευοφόροι ἦ-

μαῖσα . Τοῦτο τὸ γεγονός ἡτον μᾶλλον ὑπουρῶν σχέδιον τοῦ Θεοδώρου , ὅπτις κατ' ἐπιφάνειαν ἔδειξε μὲν ἀδιαφορίαν διὰ τὴν τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀνυψώρησιν , ὑποκεκρυμμένως ὅμως διηρέθισε τὸν λαὸν ἐις τὸ νέα πράξην εἰς τοιούτον κινημα , διὰ να κατακρατῇ ἀντὸν πάντοτε ἐν χερσὶ , διὸ δι (ὡς κεφαλὴ τοῦ λαοῦ) ἡ ἐκτελῇ τὰς ποιήσεις του κατὰ τὴν διάδεσίν του μὲ πλειστέρων ἐνκελλίαν .

Τοποδειγμέας δὲ ἐν τοσούτῳ ὁ βῆδεις Θεόδωρος τὸ στρατευμά του ἐις τε τὰς ὄικιας καὶ πέριξ τῆς πόλεως Μοναστηρίου , (διότι τὰ ἕως ἐψυλάττεστον υπὸ τοῦ Σάββα ὠχυρωμένα) ἥρξατο νά διοικῇ Ἕγεμονικῶς , ὡς παρεξόυσιος , διατάξιων καὶ ἐνεργῶν ἀνθαρέτως ἐις τε τὴν πόλιν καὶ ὅλην τὴν Επαρχίαν , καὶ μέσον τινῶν ἀποληφθέντων ἐν τῇ πόλει ἀρχόντων , (οἵτινες ἀποπληροῦσσαν τὸ ὄλον τοῦ Διβανίου σῶμα) διώριζεν ὅποιος ἥθελεν , ἐις δέεις τῶν ἐπισημοτέρων ὑπουργημάτων καὶ ἐις τὰ τῶν δεμάτων ὅλων Ισπραβνικάτα , αἱ δὲ διδόμεναι υπὸ διαφόρων πρὸς ἀντὸν ἀναφοραί , ἐστέλλοντο παρὰ τοῦ ἴδιου μὲ πασαδοχὴν ἐις τὸ λεγόμενον Διβάνι , καὶ ἐξεταζόμεναι ἡμέματον τὸ πέρας τῶν ἐις τὴν Λιπαδαρίαν καὶ τὴν Ἀττίαν (στρατιωτικὸν καὶ Ἀστυνομικὸν ὑπουργεῖον) .

Αλλ' ὡν κατὰ τοῦ Μητροπολίτου πολλὰ διαφεστά μένος (ἀδηλοὶ εἰς πάνες ἀντιας) καθὼς καὶ μετὰ τοῦ Σάββα ἐν διαφωνίᾳ , διὰ τὰ ἕως τῆς πόλεως Μοναστηρίου , τὰ ὅποια ἐχράτει ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν του ὁ τελεταῖος , ὑποπτευόμενος μήπως ἐι ὅπαδοι του λεγατέρων τὰ ἐν ἀντοῖς περιεχόμενα πράγματα , προσέτι καὶ διὰ τὰς ἐπάγρυπνους γυναικας τὰς ὄντας ἐχει ὁ αἰτος κατὰ πάσσων τὴν πόλιν , καὶ ἐπειδὴ ἐιδίεφερεν ἀντὸν τὰ συνεινοῆται πάντοτε μετὰ τῶν βριδενῶν , δέν

ράδινε νὰ ευθείαλλαγῇ μετά τοῦ Μιτροπολίτου περὶ τῶν
έιρημένων ἀτιῶν καὶ ἄλλων πολλῶν ἐπιτοπίων πραγ-
μάτων· συγχρόνως δὲ διὰ μεσολαβήσεως ἀντοῦ νὰ συμ-
βιβασθῇ καὶ μετά τοῦ Σάββα, (ἄν καὶ ἐπομένως ἐκ-
μιενεν ἀμφοτέρους ἀμοιβώματος υποχώρησις τρόπον, ὥστε οὐδὲ-
καὶ πρήχετο ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, ἐπροφυλάσσετο ἡπού ἐνό-
τλους σωματοφύλακας τοὺς ἀνδρειότερους καὶ πιστοτέρους
(ἀνδρώπους τῶν), ὅπινες διηρχοντο τὸ μεταξύ τῶν μὲ τὴν
ψευδοπολιτικὴν. Ὁδεν συμβιβασθεῖς μετά τῶν ἥρθεντων,
καὶ λαβὼν τὴν ἀντοδέσποτον ἐπιφρόνην τῶν τῆς κυβερ-
νήσεως πραγμάτων ἐις τὸ νὰ διοικῇ τὰ πάντα κατ'
ἔφεστιν, εἴ ἔδωκεν ἐνδὺς ἐις ὅλα τὰ δέματα τὰς κά-
τωδεν περοσταγάς.

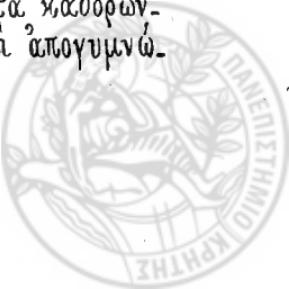
**Παρὰ τοῦ Σλούτζάρη Θεοδώρου
Βλαδιμιρέσκου πρὸς Ἀπαντασ τοὺς
κατοίκους τῶν Κωμοπόλεων καὶ
χωρίων τοῦ Δέματος (οὗδεῖνα) ἐκάστης
τάξεως, ἦτοι Νιγρούρα, Ποστελ-
νιτσέλους, Μανζίλιδες, Μπρεσλά-
σιδες, Ρουπτάσιδες, Μπιρ-
ίκους, Σκουτελνίκους, Ποδ-
λαιονίκους καὶ Σλούτζιτόρους καὶ**

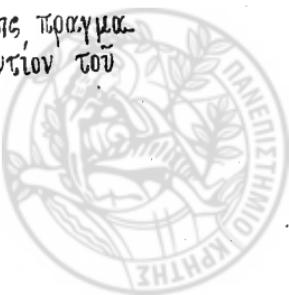
Τρὸς ὄλους τοὺς ξένους Μπαρ-
νίκους τοῦ ἀυτοῦ δέματος.

„Εἰναι πασίγνωστον, τὸ μέχρι τοῦδε κίνημά μου,
„τὸ ὅποιον μὲ τὴν φωνὴν τοῦ ηδικημένου λαοῦ ἐ-
„-ξηριολούθησε καὶ διατρέχω πρὸς ἀνάκτησιν τῶν δι-
„καταματῶν ἀπεφάσισα ἐκ τοῦ πρώτου χαρακτῆρος
„τοῦ καλοῦ πατριῶτου ἐν τῷ ὄρδονός τοι Βλαχικῷ τού-
„τῷ ἐδάφει, επὶ τοῦ ὅποιον ἔχω προπατορικήν γέννη-
„σιν, νὰ γείνω πηδαλιοῦχος ὅλων ἐκείνων, τῶν ἐκ
„μέρους παντὸς του λαοῦ περιζωσαμένων ὅπλα πρὸς
„κατάργησιν καὶ κατάπαυσιν ἐκάστης ἀπογυμνωσεως
„καὶ ἀδικίας, ὅπου ἄχρι τοῦδε ὑποφέρατε ἐξ αι-
„τίας τῶν χρηματισάντων διοικητῶν Αὐδεντῶν, οἱ-
„τινες ἐν παντελεῖ ἀπλαχνίᾳ διακείμενοι, ἐπεπ-
„δεύθησαν ἐπ' ἀσχολίας παντοδαπούς τρόπους, καὶ ἀπε-
„ρροφησαν τὸ ἀιμά ταξ, καταφέροντάς τας ἐις ἀντὸν
„τον μέγαν κρημνογ, καὶ ὑπιδανεστατην κατάστασιν,
„ἐν ἦ δημερον ευρισκεδε. Άλλος ή ἴδιαν μου δεμε-
„λιωδεστερα ἀπόφασις ἐίναι, συνάδουσα τῇ τοῦ ὄχλου
„φωνῇ, ὥστε νὰ μὴ παύσω κατ' ὄνδένα τρόπον ἐκ τῆς
„ἀπαιτησεως τῶν τῆς Τσάρας δικαιωμάτων, ἀτινα
„καὶ ἀν δεν ἴδω ἀποκτημένα διὰ τῶν ἀποχρόντως ἄχρι
„τοῦδε κοινωδέντων ἐκείνων, ὅπου ἐδει, λόγων, τας
„ὑπόσχομαι ἐκ ψυχῆς, ὅτι δέλουν ἀποκτηθῆ ἀφεύκτως
„δι' εἰματοχείας ἐναντίον ὅποιουδήποτε ἔχδροῦ, ἀπο-
„δειχθεομένου καταφρονητοῦ, τῶν δικαιωμάτων τούτων,
„περι τοῦ οιοίου δεις πρωτοι ἔχετε νὰ χαρῆτε.

„Ἐις ταύτην δυν τὴν ποδητὴν πατρίδα τας, μᾶς συ-
„έβραμεν ἄχρι τοῦδε ὁ παντελέήμων δεός καὶ ὄχι μό-
„νον τὰ ἀντιπεραν τοῦ Οἴτου πεντέ δέματα καδορῶν-
„ται σεωδέμενα ἐκ τε τῶν καταχρίσεων καὶ ἀπογυμνώ-

·εων τῶν προδοτῶν πηδαλιούχων, καὶ διαφόρων ὑπουρ-
 „γῶν, ἀλλ᾽ ὅπου ἂν ἐφάσαμεν καὶ ἐκπρύξαμεν, ἐκόπα-
 ·σαν ἡ τῶν ἀπογυμνούντων κακώσεις συτῷ λοιπὸν
 φύσας κάνταῦδα ἐν τῇ πόλει Βουκουρεστίου, πτει-
 „ενοι ἡ καθέδρα τῆς διοικήσεως τοῦ λαοῦ, καὶ εὐρών
 πολλούς πατριώτας ἀρχοντας, τὰς ἀντά καλῶς συμ-
 φρονοῦντας ἔντινα τῷ ὄχλῳ, ἀπεφάσισα ὡς ἐδελόσι-
 „κός τις νὰ γνωρίσω τὴν ἐπικαίριον ἔξουσίαν τῆς Ἰδα-
 „ρας, πειδαρχούντων ἀπόστολον τῶν περιζωσαμένων ὄπλα
 „ἀναρρύσεως ἐις τὸ δόγματα καὶ τοπικὰ ἐδίπλα, ἀτινά
 „δέλουσι τοῖς ἀποδειχθῆ παρὰ τῆς ἔξουσίας δι? ἐμού,
 „καὶ δέλω τὰ γνωρίσει, ὅτι ὑπάρχουσι τῷντι ἐπωφελῆ
 „εις τὴν πατριδία καὶ λίαν ἀναγκαῖα διὰ τὴν κοινότη-
 „τα τοῦ λαοῦ, καθότι χωρὶς νὰ γνώρισῃ τις μίαν ἔξου-
 „σίαν, οὐκ μόνον φυσικῶς δὲν ἔιναι δυνατόν, ἀλλ᾽ ἐμ-
 πορῷ νὰ εἴπω καὶ λίαν ὀλέθριον ἐις τὸν ἀποκλήρω-
 σιν τῶν ἀναγκῶν, καθὸ ἀξ ὁμολένεν ἔχει ἡ παροῦσα δω-
 τήριος πραγματεία. Εφ' ὧ σᾶς ἐιδοποιῶ ὅλους τοὺς
 „Τιθαγενεῖς ἀδελφούς, ὅτι τὸ τε προσῆκον καὶ ἀπαναγ-
 κεῖς σᾶς ὑποχρεοῖ νὰ γνωρίσῃτε μίαν ἔξουσίαν, ἡ ὥποια
 „ἔχουσα τοὺς πλοκάμους ἐπὶ ἐφηπλωμένους ἐις τὰ περι-
 χωρα τοῦ Πριγκιπάτου ἔξεικονιζεται καὶ ἐν τῷ παροντι
 „δέματι διὰ τῶν ἀρχόντων Τσεραβνίκων τῶν ἐντεῦθεν διο-
 φριζομένων, ὑπὸ τοὺς ὄποιούς, οἵοι ἔιναι κατοικοὶ ἐν
 „τῷ ἀντῷ δέματι, πρέπει νὰ ὑπόκεινται ἐκτελοῦντες
 „τὰς ἐκδιδομένας προσταγάς των, ὅταν δέλουν συνάδει
 μὲ τὰς γενικὰς γνώσεις τοῦ χρεούς, καὶ ευναντιληπ-
 τικάς τῶν χρεῶν, οἷα ἀπαιτούσι τὰ στρατεύματα,
 μέλλοντα ἥδη νὰ κινηθῶσι πρὸς ἀνάκτησιν τῶν δικαί-
 ῶν τῆς κοινότητος τοῦ λαοῦ καὶ συτῷ κινητοῦντες
 ἀπαξάπαντες τὴν ἐννοιαν τῆς βατοπίου ταύτης πραγμα-
 τείας, οἵοι ἐιδε ἀξιοὶ νὰ ὄπλοφορῆτε ἐναντίον τοῦ

„ἔχθροῦ τῶν δικαιωμάτων τῆς Τσάρας, ἔλλετε πρὸς με νὰ
 ἔξετάνω τὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνδραγαθίας σας, καὶ
 „ἄν εὑρώ σύμφωνό: μὲν ἐκείνην, πτίσις προσήκει νὰ ἴναι
 „ἐν ἀπαρατίχητῳ προγματείᾳ παρευθυς, να σᾶς ὑποδέχεται,
 „δῶ, καὶ νὰ σᾶς συμβουλεύσω τὰ ἄπερ ἔχετε νὰ ἔχετε
 „τελῆτε χρέη, ἐπιγνωσκούντες ὅμως καὶ τοῦτο, οὐδὲ δῆ.
 „λαβὴ ἔχετε νὰ δουλεύσετε ὡς τινες στρατιῶται διὰ τὴν
 „ἀνάκτησιν μόνον τῶν Ἰδικῶν μας δικαιωμάτων, ἀλλά
 „διὰ διὰ τινα χρηματικὴν ὥρελειαν, καθότι καὶ ἐγὼ καὶ
 „ἄλλοι ὁι μετ' ἔμου συναδελφωδέντες δουλεύομεν, οὐχ
 „αφορῶντες εἰς χρημάτων ἀπόκοτησιν, ἀλλὰ ὡς κινητοί
 „δέντες ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ καλοῦ, ὅπερ καὶ πε-
 „ρὶ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν τέκνων μας προδιένομεν,
 „ἢ εὐνομικὴν ἀνακτησιν. Όσοι ὅμως δὲν ἐγεννήθησε
 „διὰ τοιοῦτον ἐπιχείρημα, ἀποπρώσατε τὰ χρέη σας
 „με δῆλην τὴν ἐπιεύδειαν, ὅπου προσήκει, καὶ ἀποδέσσατε
 „πρὸς τοὺς ἀρχοντας Ισπραβνίκους τοῦ δέματος, δηλα-
 „δή δεῖς ὁι Μανζίλιδες, Μπρεσλάσιδες, Κορμπανίσται(α)
 „καὶ ἔνοι, τὰ ἄπερ ἔχετε καταλεπτα τῆς διατρεχούσης
 „τετραμηνίας τοῦ Ιανουαρίου, ὠνεύτως καὶ δεῖς ὁι
 „Μπιρνικοί τελειώσατε τὰ λέγανα τῶν μεχρι τοῦ δέ
 „πρωταγῶν τῆς ἐξουσίας διαμολογηθέντων φόρων, τούτε
 „ετι εἰς λογαριασμούν τῆς Βιστιαρίκης Φεβρουαρίου καὶ
 „Μαρτίου μηνός, ἀλλα γρόσια δεκαοκτώ τὸ λουδουρον
 „(καὶ φαλακρώδεις ψυρολογιαί) τῆς δὲ διμηνίας τῶν μεσῶν
 „διὰ τοὺς ἀυτοὺς μῆνας, ἀνα γρόσια διώδεκα ἥμισι,
 „καὶ τὰ γρόσια τῆς ἐρενθουγιάλας (ἐκτακτα) τῶν τα-
 „χυδρομιών τῆς ἀνοίξεως ὅντα γρόσια δεκαεπτά ἥμισι
 „τὸ λουδουρον. Καὶ ἀπαξιάποντες ἐκάβης ταξέως
 „καὶ βαδιμοῦ δουλεύσατε τοὺς σωτηρίους τούτοις στρα-

(α) ὁι ἐξ ἐγερῶν ἀπόγοροι, οἱ ἐκ συντεχνιῶν καὶ ὁι ἐξ ἐμπόρων ἀντοχόδοντα.

„τείμασι τῆς Τσάρας, ὅπως καὶ ἂν διατεγχῶν ἐν δό-
 „δεις καὶ μετακομίζεις τῶν ἀναγκαῖων ἐφοδίων καὶ
 „λοιπῶν τροφίμων, καὶ πιστοποιήστε, ὅτι ἔις τὸ με-
 „τέπειτα δέλετε ἀισθανθῆ καὶ τοὺς καρπούς τῆς ἴδι-
 „κῆς σας ἐνδαμνίας. Όσοι δὲ ὁ ὑπό ταξιδεύοντας
 „ἀπολογίας τῶν πληρωμῶν ἐνρίκεσθε δῆμερον στρα-
 „τῶναι, ὑποκείμενοι ἔις τὰ ὄπλα τῆς ἀναρρύσεως, γνῶ-
 „τε, ὅτι ἔισθε διόλου ἀπηλλαγμένοι καὶ προνομιουχοί,
 „καὶ ὑμεῖς ὁ χωρικοὶ διὰ τοὺς τοιούτους ἔχετε νὰ ἐκ-
 „πεσθῆτε ἀπὸ τὰ λούδουρα μὲ τὸ ἀνάλογον τῶν συνει-
 „ψφρῶν ἀντῶν, καθάπερ καὶ ἡ ἐξουσία τῆς Τσάρας
 „προστατεύει περὶ τούτου διὰ τῆς Βιστιαρίας πρὸς τοὺς
 „ἀρχοντας Τσεραβνίκους τῶν δεματῶν.

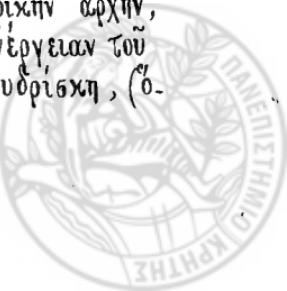
Ἀπαραλλάκτως δὲ δέλει διατηρηθῆ ἡ τοιαύτη ἐν-
 „ταξία καὶ διὰ τοὺς ὅσοι ἀλλοι στρατῶται δέλουν συ-
 „αδροτιθῆ ἐπὶ ἐκ τῶν χωρίων καὶ τοῦ λοιποῦ δι’ ἐιδῆ-
 „σεως ἐμοῦ τε καὶ τῶν παρ’ ἐμοῦ διωριθμένων. Καὶ ἀφοῦ τε
 „λειτούργετε ὅλα ταῦτα τὰ ὀλίγα ἀπομεινάρια διὰ τῶν Ζακτά-
 „δῶν (ὑποδιοικητῶν) τῶν πλασῶν (τυμπατῶν) πρὸς τοὺς
 „ἀρχοντας Τσεραβνίκους τοῦ δέματος, καθὼς ἐπεταῖ ἡ
 „τάξις, νὰ τελειοποιήσωσι καὶ ὅντοι μετὰ τῆς Βιστι-
 „αρίας τοὺς λογαριασμούς τῆς Τσάρας, πάλιν πρὸς ἀ-
 „παντησιν τῶν ἀπαιτουμένων ἀναγκῶν τῆς δωτηρίας.
 Γνῶτε, ἀναμφιβόλως, ὅτι μεγάλη ἀνακούφισις ἔχει
 „νὰ δᾶς γείνη, ὅχι μόνον ἐν τῇ πληρωμῇ τῶν δασ-
 „μολογιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐις ὅλα τὰ λοιπά δοσίματα
 καὶ ὀρενθουγιάλας (ἐκτάχτους διωρισμούς), καθὼς καὶ
 „ὅλογυμνώσεις καὶ καταχρήσεις μέλλουν καθάλουν νὰ
 „ἐκλείψωσι, καὶ δέλετε ἀισθανθῆ μόνοι σας τὴν ἀπολύ-
 „τρωδιν τῆς δουλείας, ἐν ᾧ μέχρι τοῦδε ὑπέκεισθε. Ἀκο-
 „λούδησθε διν πάντες τὴν παροῦσαν ἐξεπίτηθες, ὑμῖν
 „σταλαῖσσαν προχήρυξιν, διὰ ν’ ἀναγνωθῆ ἐις ἐπικρασίαν

„πάντων, καὶ ἐς παρόρθον τοῦ κοινοῦ, καὶ πέπεισθε, ὅτι
„ὑδεῖτε θέλετε μείνει χωρὶς τὴν ἀνάκτησιν τῶν δικαίων σας. ὑγιώνετε.. μετάφρασις εκ τοῦ Βλαχικοῦ

, 1821: Μαρτίου 20: Σλ: Θεόδωρος Βλ:

Η ἀνέλπιτος περιστοίχισις τοσούτων ὄπλων, ὁ
διασκορπισμὸς τῶν ἀρχόντων, ἐπίσης καὶ ἡ ὑπερίσχυ-
σις ἦν ἐλαβεν ἐπὶ τῆς κεντρικῆς ἀρχῆς ὁ Θεόδωρος,
διήγειραν τὴν φυντασίαν του ἐπ' ἐυκαιρίας, καὶ τὸν
Ἐκαμπαν νὰ ὄντερπολεύπται, καὶ νὰ συλλαβῇ ἐυδὺς
φαντατικὰς ὥστες διὰ ὕδιοτέλειάν του, εἰτε ἀπὸ κε-
νοδοξίαν τικνώμενος, ἐιτε ὑπὸ ἄλλων ἐρεδιζόμενος,
(παρεκτραπεῖς ὄλοτελῶς ὥπὸ τὸ ἔνθες πνεῦμα τῆς ὑπο-
θέσεως), φαντασθεῖς νὰ κατορθώῃ δυνάμει τῶν ὄπλων
ἐις τὸ νὰ λάβῃ τὴν ὑπεροχὴν, καὶ ν' ὀποιαστασιαδὴ δυ-
ναστικῶς Ήγεμών τῆς Βλαχίας. Ταῦτην τὴν ἀποτα-
νηδεῖσαν φαντασίαν του ἀρκετά ἔξεικονίζει ἐχρακόμε-
νος ὁ ἴδιος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς προλεχθείσης ἐις
ὅλα τὰ δέματα προκηρύξεώς του, καὶ μὲ ἄλλας ἐ-
πομένας πράξεις του, προστάζων ἡγεμονικῶς ἄλλα
μετ' ὃν πολὺ ἐματατάσσονται, ὡς πρὸς τὸ φρόνημά του,
τὰ πάντα, καὶ διελύθησαν ὡς ὑπό τὸς ἀράχνης, διὰ τὸ
ἀμετάβλητον τοῦ εκοποῦ του, ἐνεκά τοῦ ὅποιου ἐπιχει-
ριδεῖς νὰ ὑπενεργῇ πράγματα ὄλοτελῶς ἀσύμφορα, ὡς
πρὸς τὴν περίστασιν, ἀπόβλετεν ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὴν τὴν
ἴδιαν του ὑπαρξίαν· διότι μετά τὴν ἐις Φωκάνι ἄφιξην τοῦ
Πρ.: Υψηλάντου βεβαιώδεις δύτος ἐκ τοῦ ἐνὸς, ὅτι δὲν
φέρει ὁ Υψηλάντης μεδ' ἔαυτοῦ καὶ Ρωσσικὸν στρατὸν,
ὡς προεκτήρυττεν, προχιε νὰ δειλιᾶ, ἐκ δὲ τοῦ ἄλλου
παρασυρδεῖς ἀπὸ τὴν συμβουλὴν τόσον μερικῶν ἐντοπί-
ων ἀρχοντῶν, τῶν σχηματίζοντων τὴν κεντρικὴν ἀρχὴν,
ὅσον, καὶ πολὺ περισσότερον, ἀπὸ τὴν συνενέργειαν τοῦ
γραμματέως τοῦ Αυτοκράτορος Προξενείου Ὀυδρίσκη, (β-

στις κατεῖχεν ὁντιπροσωπεύων τὴν δέσιν τοῦ ἀπόντος Πρέξεων Φλαϊσάκαρ) ὅτινες ἐπεδύμουν νὰ φέρων περιστασμὸν καὶ φατριαστικὴν διαίρεσιν, ἀντιπολιτευόμενοι δι' ἁυτοῦ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Υψηλάντου, καὶ ἔκπορθωσαν, νὰ καταφύγῃ δύτος πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ κινήματός του ἐις διαφορετικὸν μεσον, τὸ νὰ ἀλληλογράψῃ δηλαδὴ μυστικῶς μετὰ τῶν ἐν τοῖς πέριξφρουριοῖς Τούρκων ἀλλ' ὁ τρόπος του δύτος ἐπέφερεν ὑπαμφιβολίαν καὶ τ' ἄδηλα ἀποτελέματά του, ὡς δέλλην μὲν μὲν περαιτέρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'^{ον}.

Ἐκπρεπεῖα τοῦ Πρ. Α. Υψηλάντη ἀπὸ Μολδαβίας ἐις Βλαχίαν - ἡφάσις καὶ ὑκοδοχὴ ἀποῦ ἐξω τῶν Βουκουρεστίου - μυστικὴ συνεννόησις τοῦ Θεοδώρου μετὰ τῶν Τούρκων - ἀκτια μεσολαβήσαντα ἐις ψυχρότητα καὶ φατριαστικὸν δισμελισμὸν μεταξὺ Υψηλάντου καὶ Θεοδώρου - ἀποφέσεις τοῦ Αυτοκριτορος τῆς Ρωσίας καὶ ἐπιστολὴ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια ἐναντίον τοῦ Υψηλάντου - συνθετιλλογὴ τοῦ Θεοδώρου μετὰ τοῦ Υψηλάντου - ὑψωσις σημαντικῆς ἐλευθερίας παρὰ τὸν ὄπλινχῆν τε Βουκουρεστίῳ - λεπτοταξίαν καὶ λεπτοτεισμοὺς τῶν στρατιωτῶν ἐναντίον τοῦ κονοῦ λαοῦ - διακοπτισμὸς δευτέρου φράγματος τῶν κατοίκων τοῦ Βουκουρεστίου - ἀρνήσας τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου πρὸς τοὺς Μητροπολίτας τῆς Μολδοβίλαχίας.

Ο Πρίγκιπά Α. Υψηλάντης κινηθεὶς ἐξ Τασίου, ὡς πρεφέδη, ἐφδασεν εἰς τὴν Κωμόπολιν Φωξανήν, (σύνορον ἡμ. φοτέρων τῶν Ηγεμονεῖων Βλαχίας καὶ Μολδαβίας), ὅπου ἐστάθη τινάς ἥμέρας ἀναμένων καὶ τοὺς ἐξ Ὁδοσσοῦ καὶ Κασσαραβίας ἐρχομένους ἐκ διαλειμμάτων στρατιώτων τῆς Εταιρίας. (α) Ἐκεῖ ἐνρε καὶ τὸν πρὸ τινῶν ἥμερών ἐλδόντα Βα-

(α) Σ τραπέζης τις Σέρβος καὶ ἀξιωματικὸς Ρώσος ὄνομ· Μλάδεμ καρπουσιασθεῖς

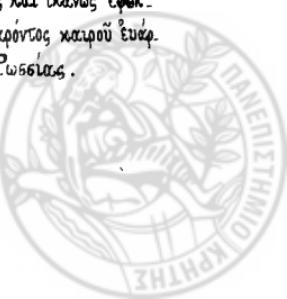
σίλειον Καραβιάν ἐκ Γαλατείου μὲ διακοσίους στρατιώτας καὶ μὲ ἕξ μικρὰ τηλεβόλα (κανόνια) ληφθέντα ἐκ τῶν ἐν Γαλατείῳ κυριεύμέντων Τουρκικῶν πλοίων. Εντεῦθεν ὑρξα-τό καὶ ἡ μεταξὺ Υψηλάντου καὶ Θεοδώρου ἀμέσος καὶ ἀναφανόδον ἀλληλογραφίς, θι' ἴδιαιτέρων καὶ συνεχῶν τα-χυδρόμων. Κακεῖδεν δὲ διεύθυνεν ὁ Υψηλάντης τὴν ὅδον τους εἰς χωρίον Μενζίλι τοῦ δέματος Βευζαίου, ὃπου συναπτη-τῆδη μετά τοῦ Γ. Ολυμπίου, καὶ πληροφορηθείς τὴν ἐκ Βου-κούρεστίου φυγὴν τῶν ἀρχόντων, ὡς προείρηται, εἰς Γρα-θυάρων, εξέδωκε τὴν κάτωθεν προχηρυξίν.

Ευγενεῖς κάτοιχοι τοῦ Βουκουρεστίου!

„ Διερχόμενος τὰς Δακιὰς Ἐπαρχίας, πληροφοροῦμαι μὲ ἄκραν μου δυσεκρέσκειαν, ὅτι ἀρήσατε τὴν Μητρόπο-λίν σας ἔρημον, καὶ διεσκορπίσθητε .

„ Κάτοικοι τοῦ Βουκουρεστίου! ἡ πατρὸς σας, ὁ οὐρδῶς φρονοῦντες, ἀποδοκιμάζουσι τὴν τοιαύτην διαγωγὴν σας τῶν γενναιών ἀνδρῶν ὁ πατριωτισμός εἰς τοιαύτας περιστάσεις, αναφαίνεται. Όταν ὁ στύλοι τῆς πατρίδος δεικνύουσι τοις οὔτον παραδειγμα, εἰς τὸν λαόν τι μένει; Ευγενεῖς κά-τοιχοι τοῦ Βουκουρεστίου! ἐπιστρέψατε εἰς τὰς ἔστιας σας· τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος σας, τοῦ ἐδουνούς σας, τῶν ἀτόμων σας ἀντῶν, σας προσκαλοῦσιν εἰς τὴν Μη-τρόπολιν σας. Ο λόγος τὴν σήμερον ἔιναι περὶ τῆς μελ-

ηρὸς τὸν Υψηλάντην, καθ' ὃν κατέρον δέμενεν εἰς Φωκάνη, ἐξηποτε παράντοι τὴν ἀδειαν νὰ δια-βῇ τὸν π. Δουναβῖν, δίσ τὰ κινήσῃ ἐν τῷ μεταξὺ τὴν Βουλγαρίαν εἰς ἀποστασίαν, ὑπεσχέμενος ευγχρόνως διὰ νὰ τῷ προστοιμάσῃ καὶ 4-5-6: χιλιάδες στρατόν καλῶς καὶ ἵκανος ἐφρ-λισμένον· ἀλλ' ὁ Υψηλάντης ἀπήντησεν ἀντέρ, ὅτι τοῦτο δεν ἔιναι τοῦ περόντος κατέρον ἐνέρ-μοστον δι' ἀνωτέρους λόγους, ἐνελπίζων βέβαια τὴν συνδρομὴν τῆς Ρωσίας.

„λαούσης ἐνδαιμονίας τοῦ ἔδνους σας : τίς ἐξ ὑμῶν θέλει,
φανῇ ἀνάξιος νὰ συνεισφέρῃ ἐις ἀντίν ; ἢν τοιοῦτος,
κατὰ μυστευχίαν , ἐφίσκεται μεταξὺ ὑμῶν , αἱ σφεδδῆ
τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸν καταλόγον τῶν προρύχοντων .
πατρις τοῦ θέλει ζητήσει μιαν ἡμέραν λόγον τῆς ἀσία-
φερίας τοῦ . ἃς βεβαιωδῆ , ὅτι ἡ δειλία του ἔιναι παρά-
λογος , καὶ ὅτι , πρὶν χυδῆ ῥανίς ἀιματος Δασκικοῦ , ὁ
τάφος θέλει καλύψει τα σώματα ὄλων ὑμῶν .

Ἐν τῷ γενικῷ Ἑλληνικῷ στρατοπέδῳ .

Μενζίλι τῇ 18ῃ Μαρτίου 1821 .

Α : Υψηλάντης .

Μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἥρησίτης προκηρύξεως ἐις
Βουκουρέστιον ἐνδὺς τὴν ἐπιστολὴν τῆς 19ης Μαρτίου ἀνα-
χωρήσας ὁ Υψηλάντης ἐκ τοῦ Μενζίλιου , ἀντὶ νὰ ἐλθῃ
ἀπὸ τὴν κατ' ἐνδεῖσαν ὅδὸν ἐις Βουκουρέστιον ; ὑπῆρχεν
ἀπὸ τὴν ἀνω ἐις τὴν Κωμόπολιν Πλοεστίου τοῦ δέματος
Πράχοβας , ὅπου χρονοτριβήσας ὀλίγας ἡμέρας , καὶ κη-
ρύττων καθ' ἐκάστην τὸ , ζῆτω ἦλευθερία , ἐστρα-
τολόγησε κακῆι ἀπὸ παντὸς ἐδνους ἀνδρῶπους , ἵκανους
στρατιώτας , ἐωσοῦ ἐκινήδη τέλος πάντων καὶ διὸ Βου-
κουρέστιον , ὅπου φάσας κατὰ τὴν 25ην τοῦ ἀντοῦ , ἐ-
στρατοπεδεύμη ἐξω τῆς πόλεως ἐις τὸ ὑποστατικὸν Κολε-
τίναν , ὁ ἴδιος δὲ μετὰ τῶν ἀνταδέλφων τοῦ Γεωργίου καὶ
Νικολάου , καὶ Πρύγκιπος Γεωργίου του Καντακοζῆνον ,
κατέλιπσεν ἐν τῇ τοῦ Μπάνου Γρηγορίου Γκίκα μεγαλοπρε-
πῆ ὄντια , ἐνδὺς ὑπῆρχε πάρουτα ὁ Καμινάρης Σάββας ,
καὶ συνδιελλέχθησαν τὰ μεταξὺ τῶν ἀπορρητα καὶ ἴδιαν
καὶ μέρος μὲν τοῦ στρατεύματος του μετα τῶν ὄπλων -
χτιγῶν Κολοκοτρώνη , Καραβία καὶ ἐτέρων , ἐισῆλθαν
ἐις τὰ πλησίον ἐκεῖ Μοναστήρια καὶ χωρία , μέρος δὲ
μετὰ τοῦ Ταγματάρχου Δούκα , Γ: Ὅλυμπίου Τ: Φαρ-

μάκη καὶ λοιπῶν ἐισῆλθαν ἐις τὴν πόλιν.

Τὴν ἐπισκέψανταν ὑπεδέχθη ὁ Υψηλάντης φιλοφρόνως τὸν τε Μητροπολίτην μετὰ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ λοιποὺς ἐυρισκο-
μένους ὄλιγους ἀρχοντας, ἐξελθόντας ἐις προηπάντησιν
ἀντοῦ καὶ μετὰ τὴν συνήδη φῶιδεξίων, ευθιελέχθη
μετ' ὄντων ἴκανάς ὥρας περὶ πολλῶν πραγμάτων, προσδε-
σας σὺν τούτοις, ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἐπεται νὰ συστήνων πρὸς
τὸ παρόν καὶ μίση πληρεξούσιον Γερουσίαν διὰ τὴν τοῦ τό-
που διοικησιν, χρείνοντος τοῦ τῆς Βλαχίας θρόνου ἐπει-
δὴ ἐφεξῆς θέλουν ἐκλείψει πλέον ὃ ἐξ Κωνσταντινουπό-
λεως Γραικοὶ Ήγεμόνες, (καθὼς καὶ ἀπεκλείσθη ἔκτοτε
ὁ διορισμὸς τῶν τοιούτων ἀχρὶ σήμερον) ὁ τόπος μέλλει ἐν
ἀυτονομίᾳ νὰ διοικῆται, θέλει σταδῇ ὄντος πρόξενος ἀπίστα
μιᾶς γενικῆς καὶ μεγάλης ὠφελείας, καὶ ἐτέρα πλεῖστα,
καὶ μετά ταῦτα ὀνεχώρησαν ὃι ῥημέντες.

· Ο δὲ Θεόδωρος θὲν ὑπῆγεν ὄλοτελῶς ἐις ὑποδοχὴν τοῦ,
διατρεχούσης τὸ μεταξὺ τῶν σφρόβας ψυχρότητος καὶ δυσαρεσ-
κείας ἀφ· ἡς ὥρας ὁ Υψηλάντης ἔιχε φάσει ἐις τὸ Φωξά-
νη, ἐπειδὴ ἐν ᾧ ἐυρίσκετο ἐισέτη ἐις Μολδαύιαν, τὸν ἐβίω-
ζεν ὁ Θεόδωρος νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐις Βλαχίαν ἐλευσίν του,
φοβούμενος μήπως γένηται κάμμια ἀπροσδόκωπος καὶ ἀμφί-
διος ἐφοδος Τούρκων ἐκ Βιδύνιου, ὅπου ἔιχεν ὑπάγει ὁ ἐις
τῶν Καϊφεκάμιδων Τωάνης ὁ Σαμουριάδης διὰ νὰ ζητή-
σῃ βοήθειαν ὅπο τὸν ἐκεῖ Πασάν πρὸς καταδίωξιν του, καὶ
ταῦτοχρόνως τὸν ἐπώηροφθει, ὅτι ἔιχεν ἀνά χεῖρας δεκαεξ
χιλιόμετρα στράτευμα ἔτοιμον, μὲ ὅλας τὰς ἀναγκαῖος προ-
παρασκευας, καὶ ἴκανην ποσότητος πυρίτιδος κόνεως,
σφραγῶν, σημειώλων καὶ τροφῶν. Καλλι ἐλδῶν ὁ Υψη-
λάντης ἔυρε τὰ ἐνστία, μόλις τὸ τριτημόριον τοῦ
ῥημέντος στρατεύματος, κακεῖνο ὅπλον, γυμνὸν, διστι-
λχισμένον, καὶ χωρὶς τὴν παρομιώραν προμήθειαν περὶ τρο-
φῶν καὶ λοιπῶν πολεμουσούσιων ἐκτὸς δὲ τούτων ἔιχε λάβει

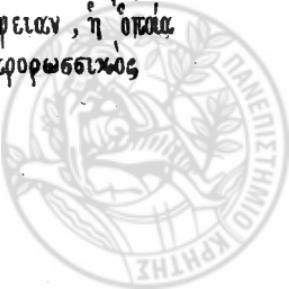
καὶ βασίμους πληροφορίας, ὅτι ἀντὸς πρὸ τίνων ἡμερῶν ἀνταπεκρίνετο μυστικῶς καὶ μετὰ τῶν ἐις τὰ πέρι θρούρια Τούρκων διὰ τὰ ἴδιαιτερα τέλη του, καὶ ὡς ἐκ τούτου συνέλθειν ἱκανὴν ὑποψίαν προδοσίας τίνος μὲ δίκαιων λόγον.

Κοντὰ ἐις ὅλα τὰ προρρήπθέντα καὶ ὃ τῶν Ἀλβανῶν ὄπλαρχηγοί, ὅτινες συνακολουθοῦσαν ἀντὸν, καθὼς καὶ ὁ Ἰδιος Σάββας, πολλὰ ἔιπαν τῷ Υψηλάντῃ κατ' ἀντοῦ, μήν ὑποφέροντες πρὸ πάντων τὴν ὑπεροχὴν ἦν ἐξῆτει ὁ Θεόδωρος νὰ ἔχῃ, διατάττων Ἡγεμονικῶς κατά τὴν θέλησιν καὶ φιλαυτίσιν του τὰ πάντα· ἐκ τούτου δὲ παρογιεδεῖς ὁ Υψηλάντης ἔτι μᾶλλον, ἐξέδωκε προσταγὴν, ὅτι χωρὶς ἀναβολὴν κατιροῦ. Ὁσοι Ἀλβανοὶ ἦσαν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Θεοδώρου γ' ἀποσπαθῶσι πάραυτα, καὶ νὰ ἐνωθῶσιν ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν ὑπὸ ἀντοῦ λοιπῶν Ἀλβανῶν, ὡσαύτως καὶ ὃ Σέρβοι καὶ Βουλγαροί ν' ἀποσυρθῶσιν ὑπὸ τὴν τοῦ Τουφεκτσήμπαση Μπουζίνη ἴδιαιτέραν σημάν. "Ολα ταῦτα ἔξετελέσθησαν ἀνευ ἀναβολῆς, καὶ μείνας ἀνελπίστως ὁ Θεόδωρος μὲ μόνους τοὺς Παντούριδες καὶ μὲ ὄλιγους τινὰς Σέρβους ὑπὸ τὴν ὁρχηγίαν τοῦ Χατζῆ Προδάκου καὶ Μακεδόνσκη ὁχώριεστοι τοῦ Θεοδώρου), καὶ ἵδιὸν τὴν μετὸς ταῦτα ἀδράνειάν του, ἐξῆλθε κατά τὴν 30 πν Μαρτίου ἐκ τῆς πόλεως ἐις τὴν τοῦ Κοτροτσανίου Μονήν, ἥτις ἔχουσα ἐκ φύσεως κατάλληλον δέσιν, ὥχυρώδη ἐν ἀντῇ μετὰ καὶ ἔλλην ἐνυούσιμένων του Καπιτάνων τῶν Παντούριδων, ἐνδασέν ἔπαινε νὰ δίδῃ ἀνθαυρέτως ὡς Ἡγεμών τὰς προταγάς του ἐις τὸ Διβάνι, καὶ ἀυτὸν νὰ τὰς ἐνεργῇ ἐις τε τὴν πόλιν καὶ Τσάραν διὰ τὰς ἀναγκαῖας τροφίας τῶν στρατευμάτων του, καὶ δι' ἄλλας πολλὰς ὑποδέσεις.

Άλλ' ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ ὁ Θεόδωρος ἔχει κά-

κινια δίκαια του παράπονα ἐπειδή, ἐν ᾧ περιέμενε τὸν Υψηλάντην νὰ ἔλθῃ μὲ δικανὴν ποσόσπεια στρατεύματος, ὡς τῷ προέγραφεν ἐκ Μολδαύιας, καὶ διὰ τῶν στελλο-
μένων του προχρηστῶν πρὸς ἀυτὸν ἐλεγεν, “ὅτι μία ἰσχυ-
ρὰ γειτνιάζουσα δύναμις, ὑπερεσπιζομένη τὰ δίκαια τοῦ-
των τῶν δύο Ἡγεμονεῶν Βλαχίας καὶ Μολδαύιας, δέλει-
κινηθῆ μὲ πολυπληθεῖς στρατευμα ἐν βοήθειαν, ἢ ἕιδεν
ἀνελπιστονά ἔλθῃ μόλις μὲ τρεῖς χλωρίδας ἀποδημία, καὶ
κεῖνοι ἀνίδεοι πολέμου δι πλείστους, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλε-
στον ἀνδρῶποι μὲ ἐπιτηδεύματα, ἐμποροὶ καὶ μαδηταὶ τῶν
σχολείων, ἀσυνήδιστοι ταλαιπωρῶν, (καθὼς καὶ μετά τοῦ-
τα πολλοὺς τῶν τοιούτων συνέλεξε καὶ ἐν Βουκουρεστίῳ).
Καὶ ὅτι ὅχι μόνον ἔιδεν ἄκραν ἀκινησίαν τῆς ῥημέσης δι-
νάμεως ἀλλ ἐξ ἐναντίας ἐγνώρισεν ἐπὶ τέλους καὶ τε-
λείαν ἀπελπισίαν παρ' ἀυτῆς, ἐκ τε τῶν Εφημερίδων
καὶ ἐξ ἐνὸς γράμματος τοῦ Κόμητος Ι: Καποδιστρία, επα-
λέντος κατ' ἐπιταγὴν ἀνακτορικὴν τοῦ Ἀυτοκράτορος
Ἀλεξάνδρου πασῶν τῶν Ρωσιῶν, πρὸς τὸν ἴδιον Πρίγ:
Α: Υψηλάντην, τὰς ὅποιας ἐφημερίδας ὁ μηχανορρόφαφων
Οὐδρίσκης ἐφανέρωσεν ἐξεπίτηδες τῷ θεοβόρῳ πρὸς πληρο-
φορίαν του, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ ἐνκολώτερα τὴν ποδουμένην
μεταξὺ ἀυτοῦ καὶ τοῦ Υψηλάντου διαιρεσιν. Καὶ ἡ μὲν
πρώτη Εφημερίς ὁ Ελληνικὸς Τηλέγραφος τῆς Βιέννης,
διελάμβανεν, ὅτι,

Ο Μεγαλειότατος Ἀυτοκράτωρ Ρωσίας, ἐμαδε μετ'
ἄκρας ἀγανακτήσεως τὰ στατιαστικὰ ἐπιχειρήματα ἐν
Μολδαύᾳ καὶ Βλαχίᾳ, καὶ ὅχι μόνον δεν ἥδελπε νὰ
δῶῃ ἐις τοὺς πρωταπίους τῶν ῥηδέντων ἐπιχειρημάτων
καφένεν ξίδος βοηθείας, ἀλλὰ καὶ ἐδειξε μὲ μεγάλην παρ-
έησιν τὴν ἄκραν του ὄργην καὶ ἀγανάκτησιν. Επροέ-
γνεν ἐκεῖ ἀπερίγραπτον θλίψιν καὶ κατήφειαν, ἡ ὥστα
κυριησεν ἄκρημη περιβούτερον, ὅτε ὁ Καισαροφωβεῖος

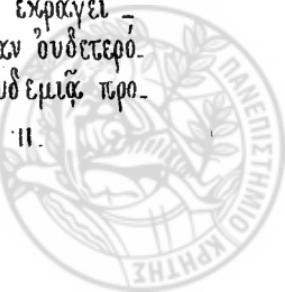
Κόνσοντος Πιζάνης ἐγνωστοῖς τεν, ὅτι ἐπροστάχθη καὶ ἀνα-
χωρήσῃ παρευθὺς ἐξ Ἱασίου. Πολὺ πλῆθος ἀρχόντων καὶ
ἀλλών μεγάλων καὶ ἐυκατημένων ἐγκατοίκων τῆς πόλεως
ἐνεχώρησεν ἐν ὁκρᾳ ἀπουδῆ ἐκ Μολδαύιας, κατέφυ-
γον τὴς τὴν Φωσσικὴν Ἀυστριακὴν Επικράτειαν· ὁ
ιδιος ἀυτὸς Ἡγεμὼν Μολδαύιας, ἥτοι μάζετο νὰ ἤπει-
σῃ μετὰ τῆς ὄικογενείας του πάσης, καταφύγιον ἔις
μιαν ἐκ τῶν δύο γειτνιακῶν πολιτειῶν.

Ἡ δὲ δευτέρα ἐκοινοκοινοῦσεν, ὅτι;

“Ο Πρίγκιψ Α: Υψηλάντης ἐγραψεν ἀναφοράν πρὸς
τὸν Μεγαλειότατον Ἀυτοκράτορα Ρωσίας, παρακαλεῖ
τοῦτον τὸν Σεβαστὸν Μονάρχην νὰ μὴν ἀρνηθῇ ἐις τὸ
Γραικικὸν ἔδνος, καὶ μάλιστα ἐις τὰς ἀμέσως κινδυ-
νευσόδας μεγάλας δύο Ἡγεμονείας, τὴν πολυδύνα-
μον βοηθείαν του. Ἄλλ’ ἐνδὺς ὅμα ἥλδον ἐις τὸ Λαζί-
πάχ ἢν ανωτέρῳ ἐδήσεις, πυδόνησεν ὁ Ἀυτοκράτωρ Α-
λέξανδρος νὰ κηρύξῃ, ὅτι ἡ Μεγαλειότης του ἥδυνατο
νὰ δεωρῇ τὸ ἐπιχείρημα τοῦ Πρίγκιπος Α: Υψηλάντου
μόνον ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ χαρακτηρίζοντος τὸν παρόντα,
καιρὸν φιλοταράχου πνεύματος, ἐτὶ δὲ τῆς ἀπειρίας καὶ
ἐλαφρονοίας τούτου τοῦ νεού ἀνδρός. Εν τάντῳ δὲ διέ-
ταξεν ἡ Καισαρικὴ Μεγαλειότης του τὰ ἀκόλουθα.
α) ὁ Πρίγκιψ Α: Υψηλάντης καθαρεῖται ἀπὸ τὴν Φωσ-
σὴν δουλευειν.

β) δέλει τῷ μηνδῇ, ὅτι ἡ Μεγαλειότης του ὁ Ἀυτοκράτωρ,
καταχρίνει διόλου τὸ ἐπιχείρημά του, καὶ ὅτι κατὰ τοῦτο
δὲν ἔχει ποτὲ νὰ διαρρῇ ἐις κάμμισαν βοηθείαν ἐν μέροις
τῆς Φωσσίας.

γ) δέλει προσταχθῇ ῥητῶς ὁ διοικῶν ἀρχιτεράτηγος, τοῦ
παρὰ τὸν Προῦτον καὶ ἐν Βασσαροβίᾳ Φωσσικοῦ στρα-
τοῦ, Κόμης Βιττύγενταῖν, νὰ διατηρῇ κατὰ τὰς ἐκραγεῖ-
σας ἐν Μολδαύᾳ καὶ Βλαχίᾳ ταραχάς ἀκραν ὄνδετερο-
τητα, καὶ νὰ μὴ συγκοινωνῇ μὲ ἀντας ἐπ’ ὄυδεμιᾳ προ-

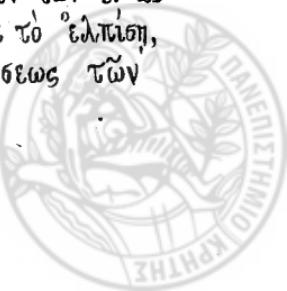

φάσει, ὅντε ἀμέτως ὅντε ἐμμέτως.
 δ) Άνται ὡς ἀποφάσεις θέλουσι κοινωδῆ ἐις τὸν ἐν Κων.
 σταυρινουπόλει Ρωσικὸν Πρέσβυτον, μὲ προσταγὴν τοῦ νὰ
 ἐιδοποιήσῃ περὶ ἀντῶν τὴν Υψηλὴν Πόρταν, καὶ νὰ ἐπα.
 βεβαιώσῃ ἵδης τὰς κατ' ἐυκαρίους τῆς νεωστὶ συμ.
 βάσης ἐν Βλαχίᾳ, δοδεῖσας ἐιλικρινεῖς βεβαιώσεις.
 Ο δὲ Βαρὸν Στρογανόφ νὰ κηρύξῃ ῥητῶς, στὶς ἡ πολι.
 τικὴ τῆς Μεγαλειότητος του ἔιναι διὰ παντὸς ξένη ἐις
 πᾶσαν οἰκουμέναν καὶ μηχανὰς, ἀποβλεπουσέας ἐνστίον
 τῆς ἡσυχίας ὅποιασδήποτε χώρας. Ὅτι πᾶσα κοινωνία ἐις
 τοιαῦτα κινήματα θέλει ἀντιμάχεσθαι ἐις τὰ χρηστὰ, καὶ
 τίμια φρονήματα τῆς Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητός του
 καὶ ὅτι δὲ ἡ Αὐτοκράτωρ ἐις τὰς σχέσεις του μετὰ τῆς
 Υψηλῆς Πόρτας, δὲν γνωρίζει ἄλλον σκοπὸν καὶ ἐυχήν,
 ἐι μὴ τὴν διατηρησιν καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρ.
 χουνῶν μεταξὺ ὀμφοτέρων τῶν δύναμεων συνθηκῶν.

Τὸν καὶ τὸ ἴσον τῆς παρὰ τοῦ Κόμητος Καποδίστρου,
 καὶ ἐπιταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, πρὸς τὸν
 Πρύκιπα Α. Υψηλάντην, ἐπιστολῆς, ἐκδοθεῖσης ἀπὸ Λάζι.
 παχ.

τὴν 14 ην Μαρτίου τοῦ 1821: ἔτους.

Κομισάμενος τὴν ἀπὸ 24 ην Φεβρουαρίου ἐπιστολὴν
 σας, ὁ Αὐτοκράτωρ ἐδοκίμασε τὸν πολιτικὸν μᾶλλον
 βαθεῖαν, δόσον ἐτίμα τὸ ἐγγενὲς τῶν ἀισθημάτων σας,
 τῶν ὅποιων ἐδώκατε πεῖραν ἐν ὑπερεσίᾳ τῆς Μεγαλειό.
 τητός του. Η Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότητος τὸν ἥτον
 λοιπὸν μακρὰν παντὸς φόρου, ὃτι ἡθύνωσθε ποτὲ ἀψινής
 νὰ παρασυρθῆτε ὑπὲρ ἀντοῦ τοῦ πνεύματος τῆς σκοτειδί.
 νιάσεως, ὅπερ φέρει τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἀλώνος μας νὰ
 ζητήσωσιν ἐις τὴν λήθην τῶν πρώτων χρεῶν των ἐν ἀ.
 γαδὸν, τὸ ὅποιον ὄνθεποτέ τις δύναται νὰ τὸ ἐλπισθῇ,
 ἐι μὴ μόνον ἀπὸ μιᾶς ἀκριβοῦς διατηρήσεως τῶν

κανόνων τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἡδικῆς. Τὸ λαμπρὸν τοῦ
 γένους σας, ἦ δός, τὴν ὄποιαν ὑρχήσατε, ἢ δικαία ὑπό-
 ληψίς, τὴν ὅποιαν ὀπεντήσατε, ὡλα ἀυτά, δᾶς ἔχορτίου
 τὴν περιστασίν καὶ τὰ μέσα να φωτίσητε πρὸς τὰ δυμ-
 φέροντα ἀντῶν τοὺς τὰ πρώτα φεροντας τῶν Γραικῶν,
 ὃι διποῖοι δᾶς ἔβειχναν μίαν τόσον δικαιίαν ἐμπιστούντων.
 βέβαια ἀνθρώπινον ἔιναι ἡ ἐφεσις τῆς βελτιώσεως τῆς
 τύχης του· βέβαια παλαιά περιστάσεις ἐμπνέουν ἐις
 τοὺς Γραικούς τὴν ἐπιδυμίαν τοῦ νὰ μὴ μείνωσιν ἀλλό-
 τριοι ἐις τὴν ὥδιαν ἀντῶν τύχην. Ἀλλὰ διὰ τῆς ἀνταρ-
 σίας ταχα καὶ δι' ἐμφυλίου πολέμου δύνανται νὰ ἔλι-
 θωσι τὴν ἀριξίν τοῦ μετεώρου εκποτοῦ των; μήπως διὰ
 εκτεινῶν ὑπωρύχων, καὶ ζοφωδῶν διενωριῶν δύνανται
 ἐν ἐδόνος νὰ ἐλπίσῃ ὀνταβίωσιν καὶ ὑψωσιν ἐις τὸν βαθ-
 μὸν τῶν ἀνεξαρτήτων ἐθνῶν; ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν τὸ φρο-
 νεῖ· ἕσπευσε ν' ἀσφαλίσῃ ἐις τοὺς Γραικούς τὴν ὑπερα-
 στασιν τῶν διὰ τῶν μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ Πόρτας γε-
 νιδεισῶν συνθηκῶν. Τὴν σημερον ἀι ἐιρηνικαὶ ἀνταὶ ὡ-
 φέλειαι ἔιναι ἡδετημέναι, καὶ νόμιμοι ὅδοι ἐγκαταλε-
 λειμέναι, καὶ φαίνεται, ὅτι δέλετε νὰ προσηλώσητε
 τὸ ὄνομά σας ἐις συμβεβηκότα, τὰ ὅποια ἀδύνατον ἔλ-
 λως, ἦ ἀπαράδεκτα νὰ ἔναι τῇ Μεγαλειότητι του τῷ
 Αὐτοκράτορι πατεῶν τῶν Ρωσσῶν. Η Ρωσσία ἔιναι
 εἰς ἐιρήνην μετὰ τῆς Οδωμανικῆς Μοναρχίας. Η ἐις
 τὴν Μολδαβίαν διαρράγεινα δημεγερσια δὲν δύναται κατ'
 ὄνδενα λόγον νὰ δικαιωθῇ διαρρήξιν μεταξὺ τῶν δύο
 δυνάμεων. Όδεν ἡδελεν ἔισθαι διαρρήξις μετὰ τῆς Οδω-
 μανικῆς θιωκήσεως, ἡδελεν ἔισθαι τροπος ἐχθρικός πρὸς
 ἀντὸν, ἡδελεν ἔισθαι ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀδέησις τῆς πιστεως
 τῶν συνθηκῶν, βοηθούντες καὶ τοι διὰ σιωπηλοῦ ἀντ-
 δίκαστος μίαν ἀποστασίαν, τῆς ὄποιας τὸ δικηπούμενον
 ἔιναι νὰ καταστρέψῃ μίαν δύναμιν, περὸς τὴν ὄποιαν

„η Φωεσία ἐκήρυξε καὶ κηρύττει, ὅτι ἔχει στερεάν·
πόφασιν νὰ διαψυλάττῃ σταθεράς σχέσεις ἐιρήνης
καὶ φιλίας.

„Άλλως, ὅποιον καιρὸν ἔξεδέξατε γὰρ πολεμή-
τητε τὴν Πόρταν; ὥστην τὴν ἴδιαν στιγμὴν, καθ'
„ἥν ἀλι πραγματεῖαι καθημέφαν ἐνφορώτεροι μετ'.
„Ἐντυχῶν ἀποβάσεων ἐπεριτριγύριζον ὥστην τὴν ἡ-
„ρῆντιν μὲν νέας ἐγγυήσεις τὴν στιγμὴν, καθ' ἥν ἀλι
„ἀπατήσεις τῆς ὄικογενείας σας ἐμελλον νὰ ἵκανοποι-
„ηθῶσιν. Η ἐκλαμπρότης σας ἔξεύρετε, ὅτι ὁ Σουλ-
„τίνος ἐσκόπευε νὰ σᾶς ἀποδόσῃ μιαν πλήρη καὶ ἐν-
„τελῆ δικαιοσύνην. Ειδόντες τὰς περιστάσεις ταῦτα,
„καὶ γνωρίζοντες τὰς ἀρχὰς, ἀλι ὅποιαι ἔχουσι γὰρ ἐν-
„θύνωσι πάντοτε τὴν πολιτικὴν τῆς Μοναρχίας, πᾶς ἔτοι
„μήσατε νὰ ὑποσχεθῆτε ἐις τοὺς κατοίκους τῶν Ήγε-
„μονεῶν τὴν ὑπεστήρξιν μᾶς μεγάλης δυνάμεως; ἀν
„πρὸς τὴν Φωεσίαν ἥθελήσατε νὰ στησητε τὰς ὄψεις των,
„οἱ συμπατριῶται σας θὰ τὴν ἰδωσιν ἀκίνητον, καὶ μετ'
„οὐλίγον θὰ ὑιεδουθῆτε πιπτουσαν ἐπάνω σας μὲν της
„τὸ βάρος τὴν ἀπολογίαν μᾶς ἐπιχειρήσεως, τὴν ὅποιαν
„τὰ ἐν μανίᾳ πάδη μονα ἥδιναντο νὰ ὑπαγορευθῶσι.
„Μολοντοῦτο δὲν ἔναια ποτὲ πολλὰ ἀργά ν' ἀποδώσητε τὸ
„ἄντοιον, σέβας ἐις τὸν ὄρδον λόγον καὶ ἐις τὴν ἀλήθειαν.
„Εἰσετι ἐις χείρας σας ἔχετε τὴν δικαιοσύνην περιστοι-
„χούντων σας επελανημένων ἀνδρώπων, δύνασθε νὰ τοὺς
„φέρητε ἐις ἀναγνώρισιν τῶν ἐπακολουθημάτων τοῦ σκοτῶν
„τῶν καὶ τοῦ ἴδιου σας. Επανέλθετε ἐκ ταύτης τῆς ὄλε-
„θριας τυφλότητος· δύνασθε νὰ τοὺς ἀποδύρητε καὶ ν'
„ἀποφύγητε ὃ ἴδιος ἐν τῆς ἐκδικήσεως, μᾶς διοική-
„σεως, ἐις τὴν οποίαν τὰ πολυτιμότερα της δυμφέρον.
„Ταῦτα ὑπαγορεύουσι νὰ ἐκδέσῃ κατὰ σοῦ καὶ κατ' ἀυτῶν
„μιαν δικαιοτάτην ἀστηρότητα. Οὐδεμία βοήθεια ἔμε-

„εος, η ἔμμεσος δὲν δέλει τὰς χορηγηδῆ παρὰ τοῦ Ἀυ-
τοκράτορος· Επειδὴ, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἀνάξιον
ζίναι νὸς ὑποσκάπτωμεν τὰ δεμέλια· τῆς Ὁδωμανικῆς
Μοναρχίας, διὰ τῆς ἀιχιστού καὶ ὑπευθύνου ἐνεργείας
μιᾶς μυστικῆς Εταιρίας. Άν ή Ρωσία, ἔχει μέρη,
φερεῖς ἐννόμους κατά τῆς Πόρτας, καὶ η Πόρτα ὄπε-
φευγε νὸς δικαιώσῃ αὐτός, ὃν ἐν ἐνι λόγῳ οἱ χρῆ-
σις τῆς δινάριεως τῶν ὄπιλων κατήντα, ὥφευκτος,
ἐις ἀυτὴν τὴν δύναμιν ἐπρεπε νὰ καταφύγῃ· ἀλλ’
ἐξεναντίας σχίσεις διόλον ἀρρηνικαὶ συνιστανται με-
ταξὺ τῶν δύο δινάριεων, καὶ οἱ πραγματεῖαι, τὰς
οποίας οἱ Υπουροί των ποχισαν, ἐπιβεβαιοῦσι καὶ δημε-
ρον ἐπὶ πλείω τὴν ἐλπίδα τῶν ἐντυχεστέρων ὁποτε-
λεμάτων.

„Σταθμίσατε Πρύγκιψ μου! Τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀυτο-
κράτορος προτεθειμένας εοι παραπρήπεις πόρος ὀπόδο-
σιν τῆς τελευταίας ἀποδείξεως τῆς πόρος τὴν Εἰκλαι-
πρόπτα τας καλοκαγαδίας του, ὥφελήδητε ἀπὸ μιᾶς
διωτρίου ὑποθήκης, διερήθαστε τὸ κακὸν, ὅπερ ποτὲ
ἐπράξατε, προλάβετε τὴν καταστροφὴν, τὴν ὄποιαν
μέλλετε νὰ ἐτείνυρητε ἐπὶ τὴν καλπὴν καὶ δυστυχῆ πα-
τρίδα τας. Άν μᾶς ἐνδείξητε τὰ μέσα νὰ καταπαυ-
σουν οἱ ταραχαὶ, χωρὶς νὸς καλλιεργῶσιν ὡς ὑπάρχουσαι
συνθῆκαι μεταξὺ Ρωσίας καὶ τῆς Ὁδωμανικῆς Πόρ-
τας, χωρὶς νὸς ἐπιφερθῇ η παρομικρὰ παρέκβασις
ἐις ὄυδεν τῶν συμφωνηθέντων, οἱ Ἀυτοκράτωρ δὲν ὀπο-
ψεύγει νὰ μεστείει τὸ πόρος τὴν Ὁδωμανικὴν διοίκησιν,
νὰ τὴν ὑποχρεωσῃ νὰ λαβῇ μετρα συνετα., τὰ ὄποια
νὰ μεταφέρωσιν ἐις τὴν Μολδοβάλαχίαν τὴν γαλήνην,
τῆς ὄποιας ὄμιται οἱ Επαρχίαι ἔχουσι τόσον οἰφευκτικά
ἀνάγκην· Ήας πάσαν δε ὀλλην ὑπέθεστιν, η Ρωσία,
δέλει ἔιδαι θεωτῆς τῶν συμβεβηκόνων, καὶ το, πόρ-

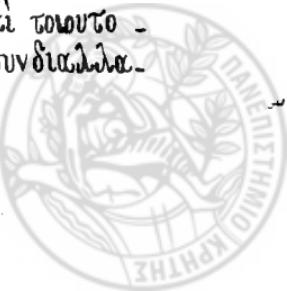
τεύματα τοῦ Ἀυτοκράτορος ἔσονται ἀδάλευτα.

Μήτε ἡ Τικλαμπρότης σας, μήτε ὁ ἀδελφοί σας
„εἰσδε πλέον ἐις τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀυτοκρατορικῆς
του Μεγαλειότητος. Η Πριγκιπέσσα Υψηλαντη δε-
λει ἐισδαι ὅμως ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν του· ἀλλὰ ἐις
„ὅ, τι ἀποβλέπει τὸ ὑποκείμενὸν σας, ὁ Ἀυτοκράτωρ
δεν δυχχωρεῖ ἐπ' ὄυδεμιᾳ ὑποθέσει νὰ ἐπανέλθῃ-
τε ἐις τὴν Ρωσσίαν.

Αυτῇ ἡ ἐπιστολή θέλει σᾶς ἀποστελῆ διὰ τοῦ
Βαρώνου κυρίου Στρογανού, ὃστις ὁ φ' ὃν τὴν κοι-
νωνίαν περιπέτειαν Πόρταν, ζειναι προσταγμένος να σας
τὴν ἐξαποστείλῃ, ἐις ἀυτὴν προσθέτει δυμβούλας,
τὰς ὅποιας ὁ Ἀυτοκράτωρ σᾶς παρακαλεῖ καὶ πα-
λιν νὰ τὰς ἀκολουθήσῃτε.

Ίσον ἀπαράλλακτον
Ἄλέξανδρος Πίνγ.

Ἄγκαλά ὁ Θεόδωρος ἔιχεν ἵκανα δικαιολογήματα,
ῶς ἐι τῶν προφρήθη ἐντων ἀποδεικνύεται, μολοντοῦτο
ἡ ὑπερβάλλουσα ὑπεροψία του, καὶ τὸ ἀυδαρέστον τοῦ
τρόπου του, παρέβηνεν ἐις τόσον τὰ τῶν ὀπλαρχηγῶν Αλ-
βανῶν πνεύματα, ὡστε συνομόσαντες ὑπὲρ τὰς τρεῖς
χιλιάδας ἐκλεκτοί, ἐμελλον νὰ ἐπιτεδουν κατ'
ἀυτοῦ, καὶ ν' ἀφανίσωσιν ἀυτὸν μετά τοῦ ἀπομεί-
ναντος στρατεύματος, του ἐξολοκλήρου· ἀλλ' ὁ Πρίγ-
κιψ Υψηλαντης μη ἐγκρινας γὰ γεινη μία τοιαύτη εμ-
φύλιος, αἰματοχυσία, δεν ἐγέδωκεν ὅλοτε λῶς ἐις
τὴν ἀποφασίν των, καὶ ὡκονόμησεν ἐμφρόνως τὸ πρᾶγ-
μα, ἀχρισότου, διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ τε Καμμιαρη
Σάρβα καὶ Γ: Ὁλυμπίου, διγένευσε τέλος πάντων ὁ
Θεόδωρος νὰ ὑπάγῃ ἐις τὸν Υψηλαντην, καὶ τοιωτό-
τρόπως ἐφάνη, ὅτι ἐγείνε καποια φιλική συνδικαλα-

γη, τὸ μεταξὺ τῶν, καὶ μείναντες σύμφωνοι ἐις τὰ σχέδιά των, ἐποιησαν ἐκ δευτέρου καὶ τὸν τῆς ἐλευθερίας οὐρανόν.

Ἄλλος ἐν ᾧ ὁ Γ.: Ὁλύμπιος καὶ Ἡ: Φαρμάκης ὥσπερ γειρῶν ἐν τῇ πόλει τοῦ Βουκουρεστίου τὴν τῆς ἐλευθερίας σημαῖαν, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, ὁ Θεός δώρος ὅμως καὶ ὁ Σάββας (α) διὰ τοὺς μέλλοντας σκοτεινοὺς τῶν δὲν ὑψωσαν ποσῶς τοιαύτας σημαῖας, ἀλλ’ ἔιχαν ὕδιαιτέρας μὲ τὰ τοπικὰ σύμβολα.

Ἡ ὑψωσις τῆς Σημαίας.

Τὴν 27ην τοῦ Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν μετὰ Μεσημβρίαν, κατὰ παρακίνησιν Ἀρχιμανδρίτου τινὸς Ἐλληνος παπᾶ Βασιλείου, φίλου καὶ συνοπαδοῦ τοῦ Γ.: Ὁλυμπίου, προσκληθέντες δύο Ἱερεῖς, ἀγνοοῦντες διὸ ἐν κα, ἵνα τὸν δικόν τοῦ Βελλίου, ὃπου ἐνέδρευεν ὁ Γ.: Φαρμάκης, ἐκεῖ προιτομασμένη, δύσα τὴν τρίχρωσον μετάξω τῆς σημαίας, σύμβολο τοῦ ἑρουσία, ἐκ τοῦ ἑνὸς τῶν ἄγιον Κωνσταντίνον σὺν τῷ Ἐλενῃ μὲ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, καὶ ὑπὸ ἀντοῖς τὸ „ἘΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΗ“ ἐκ δὲ τοῦ ἀλλού τὸν Φοίνικα μὲ τὸ „ἘΩ ΤΗΣ ΧΟΝΕΩΣ ΜΟΥ ΑΝΘΡΑΚΙΩΝ“ ἐκεκίμαν κατ’ εἰπιταγὴν λιτανείαν ἐπελέγοντο ἐν τοῖς Λερεὺς κρατήν τὸν σταυρὸν, ὃ δέ

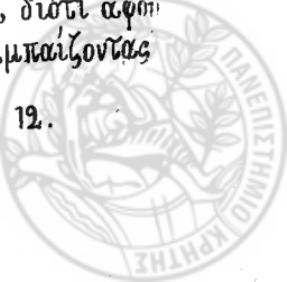
(α) ὁ διοριστεῖς ἐν Βλαχίδηγειών Σκαρλάτος, ὁ Καλλιμάχης, ἐνεργήτης ὁν καὶ ὑπερασπιστὴς τοῦ Σάββα, ὡς προσανεφερόμεν, ἔγραψεν κατόπιν ἐν τῷ μεταξῷ ἀποροῦς ὑποχέεις καὶ παρεκκανίσεις, διὰ νὰ τασχιζη μὲ διονθίσσεις τρόπον δινηθῆ νὰ διαλύσῃ τὰ σχέδια τῶν ἀπειστοῶν καὶ νὰ σβέσῃ ταῦτα τὴν θημεγερούσαν ταχύτερον, διὰ νὰ ἡμιπορέσῃ καὶ ὁ Ιδιος νὰ ἔιλη καὶ ἀποκαστατισθῇ ἐις τὸν θρόνον του. Λιό καὶ τοῦ λοιποῦ ὁ Σάββας λαβὼν διαφορετικὰ φροντίματα, προς ἐναρτούμενον τοῦ ὑπερασπιστοῦ ἀντοῦ, μεταβάλλει τὸ πολίτευμά του ἀπὸ τὸ ἀληθεύμα.

τὸν ἵερὸν ἐναγγέλιον, καὶ μεταξὺ τούτων ὁ ἐνίουσιαστη-
κώντας Κωνσταντῖνος Κυριάκου Ἀριστίας, φέρων ἐπὶ
ῶμον ἀναπεπταμένην τὴν ἵερὰν Σημάνων, κατοικίᾳ δὲ
τούτων ἔνας δέκα ὄπλοφόροις ἐψήρεις, ἐξῆλθον ὅμοι τῷ
ρηθέντος οἰκου ψάλλοντες τό, ἐλαυνεῖν τὴν χαρις
βου σημερον, καὶ τὸ μετά τοῦτο ἀδοντες τὰ φι-
λελεύθερα ἀσματα τοῦ ἀειμνήστου Ρήγα, Φερραίου
τό, δεύτε παῖδες τῶν Ελλήνων, τό φίλοι μου
συμπατριῶται, καὶ τό, ὡς πότε παλληκάρια
νάζωμεν στὰ στενὰ καὶ : καὶ παρακαλούσθου-
μενοι ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ πλῆθος πολλῶν ἀλλων ὄπλο-
φόρων ἐγκατοικων καὶ ὄπλομάχων φιλελευθέρων, ἐτά-
θησαν δι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πλήθους, δύο Ἱερεῖς μετά τοῦ
ρηθέντος σηματοφόρου, ἐις τὸ τετράδον τῆς παλαι-
ᾶς Κούρτης, ἐδεπηδησαν ἐκεῖ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν
ὅρδοδέξων χριστιανῶν, ἐυχάς, δυμακτα καὶ δάκρυα
πρὸς τὸν δεὸν ἀναπέμψαντες, ἐκφώνησαν τρανῶς τὸ
Σῶσον κύριε τὸν λαὸν δου! καὶ : καὶ εὐδίς μὲ
ἀκατάποστον πυροβολισμὸν ἐπί ἀέρος ὧνευ σφαριδί-
ων, δὲν ἤκουετο ἀλλο ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ πληθους,
ἐμπὶ τὸ ζῆτωντος ἐλευθερίας, ἐωσοῦ ἐπέστρεψαν ἐις
τὴν ῥηθείσαν οἰκίαν, ἐνέπιξεν καὶ ὁ Σηματοφόρος ἐυ-
τυχῶς τὴν θημασίαν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος, τότε ἐπροσκύνησαν
ποιητες ἀντην, ἐπιφρόβολησαν δύνας, καὶ τελευταῖον
ἐκαρέσσων, μεγαλοφωνως τό, καὶ ἐις τὰς πύλας τοῦ
Βυζαντίου. Μετὰ τοῦτο, δι μὲν ἐπανῆλθον ἐις
τὰ ίδια, δι μὲν ἐναπολούσθουστες ὀμδόρμητοι ἀπὸ ἐνδου-
σιασμὸν, πρήγισαν νά συγκατατέτονται ἐις στρατολο-
γιαν.

Μολονότι ἡ δῆθεισαι συμφωνίαι μεταξὺ τοῦ Πρ:
Α: Ψηλάντου καὶ Θεοδώρου Βλαδίμηρεσκου διε-
κραγματεύθησαν, ὡς ἐιρηται, καὶ ἐμελον τὰ πράγ-

ματα νὰ θείξουν τοῦ λοιποῦ κάποιων ἀρμονίαν καὶ καλῆ-
τέρευσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλῶν καὶ τησυχίας. ἐξενα-
τίας, ἀι φατριαστικαὶ διαμελίσεις, τὰ ἔρεδιθεντα
πνεύματα τῶν Ἀλβαγῶν, ὡς ἐιρηται, ἢ ἐλλειψης τῶν
ἀναγκαῖων, συναμμα καὶ ἡ δυσοικονομητος κυβέρνησις
τῶν Ἀρχηγῶν ἐκατέρῳν τῶν μερῶν, κατὰ παρεπηθεαν
ἀιφνιδίως ἐις τὸ κοινὸν σκηνὴν πολυαρχίας, (ἢ ὅρθε-
τερον ληταρχίας) τόσον τρομερὸν, τόσον ἀξιονατά-
κριτον, ὅσον ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ κινήματος τούτου ἐ-
χρεώστει, κατὰ τὸν ὅρθὸν λόγον, νὰ πνατ συμμορφω-
μενη παντοτε μὲ τὴν πλέον δυνατὴν προσότιτα, κα-
λακευτικὸν τρόπον, καὶ εἰλικρινῆ φιλίαν πρὸς τοὺς συ-
αδελφοὺς ἀπῶν χριστιανούς, ὃστε ἐπὶ τέλους ἔχρωμα-
τισθησαν τὰ πάντα μὲ θηριώδῃ καὶ ζωηρὰ ἀποτελεσμα-
τα. ἐπειδὴ λειποτακτήσαν ἀνδαιτρέως ἀπὸ τᾶσαν υ-
ποταγὴν καὶ πειδαρχίαν τοῦ Θεοδωρίκον στράτευμα, κατε-
ξοχὴν ὁι Παντούριδες, ὥρμπεε ν ἀπογυμνόνη ἐν ταῖς
οδοῖς τῆς πόλεως ἀναφανθὸν ὄνδρας τε καὶ Γυναικας,
νὰ σιντρίβῃ ἀφοβίας, τὴν ἡμέραν ταῖς τῶν ἀρχοτικῶν
οἰκιῶν θύρας, καὶ εἰσερχόμενον, ἐκ τῶν οὐα εὐρισκε,
τὰ μὲν ἐυχρηστὰ ἀντῷ πρεπεῖς καὶ οἴδιοι στρατιῶται ἐξε-
δεῖσαν ἐις θηριοπρασίαν καὶ ἐπώλουν τοῖς Ιουδαιοῖς,
τὰ δὲ ἀχρηστα, ὡς καθρέπτας, πολυελαῖοις οὐαλινα
σκεύη, καὶ ἄλλα ὄικασμα ἐτιπέλα, κατεσύντριβε
καὶ ἦψάντεν. ἐισερχόμενον δὲ ἐν τούτοις καὶ ἐν ταῖς
ὑπογειοῖς ἀποδήκατε, ὅσους μὲν οἵνους οὐδύνατο ἔκρα-
πιάλει, διακοινάζων καὶ ἐις ἄλλους φίλους του, ὅσους
δὲ ἐδεώρει περιττους, ἔχυνε συντρίβων μὲ πελεκεις
τὰ περιεχοτα ἀντούς σκεύη, ἢ διαπερνων αυτα μὲ
πιστομίων σφαίρας. Οὐδεὶς ἐτόλμα πρὸς τοῖς ἀνδρούς
καλοενδυμένος νὰ περιφερηται καδ' ὅσον, διέτι ἀφοῦ
ὡς θηρία ἐξηγριωμένα τὸν ἐδεώρουν, ἐμπαίζοντας

καὶ ἐξυβρίζοντες τὰ θρησκευτικὰ δόγματά του, (τῷδ' ὅτερ καὶ λέγειν ἀισχρὸν καὶ γράφειν ἀισχρότερον) τὸν ἐπεριφρόνουν προσετι, κατὰ τὴν κοινὴν ἐπιχρατοῦντας φράσιν, Τέοντοι, τούτους δοῦλον ἀχρεῖον καὶ παραπόνηρον, καὶ ἔτερα τούτοις ὅμοια, ποτὲ μὲν ἀισχρολογοῦντες, ποτὲ δὲ καὶ ἐιρωνευόμενοι, ἐχλεύαζον ἐν γένει πάντας τοὺς πολίτας. Τὸ δὲ Ὑψηλαντικὸν στράτευμα ἄσυδις, ὥρμπον ἐπίσης ἀναφανδόν νὰ δικριτά. Εῇ ἀρματα καὶ μπους ἀπὸ τοὺς ἐν ταῖς πλατείαις τυγχάνοντας ἀδιαφόρως, νὰ ἐισβάλλῃ καὶ ἐις ἀντά τὰ τῶν οἰκιῶν ἵπποστασια ἐν ἡμέρᾳ, καὶ λόνον δυναστικῶς τὸ ζεύκη τῶν ἀλόγων ἐξῆρχετο ἀκωλύτως, καὶ ἀν τις τῶν κυρίων κατὰ διστυχίαν ἀντέτεινεν ἐις τὴν φινερὸν ἀρπαγήν του, ἐρράβθητο παρ' ἀντοῦ ἀσπλάγχνως.

Ο δε Σάββας ὑποχρύπτων τὸ μεταβληθὲν πνεῦμα του, ἐπολιτεύετο μὲν διπλωματικῶς τὰ πράγματα μερις ἀρμοδίου κατροῦ, ἀλλ' αἴποτε συχνάζων ἐις τε τὸν Πριγκιπα Ὑψηλαντην καὶ Θεόδωρον, ἀνέφερεν ἀντοῖς τὰς παρὰ τῶν επρατωτῶν αὐτῶν γιγνομενας καθεκάστην ἀρπαγᾶς, καὶ π.: ὅδε καὶ ἐλαζε παρ' ἀμφοτέρων προσταγᾶς, ἵνα διακριθῇ ἐν τῇ πόλει, ὅτι, ὅπου ἔρελαν ἐισέλθει ὁι τοιοῦτοι βιατις, ἐτε εκ τού ένος, ἐτε ἐκ τοῦ ἀλλού μέρους, διὰ ν' ἀρπάξεται τὸ παραμυκρὸν ἀπὸ ὅποιον δηποτε, νὰ τοὺς κεντεῖνοι οἱ οἰκοκυροὶ μὲ τὰ ὄπλα, χωρὶς τὴν παραμυκρὰν ἐξαίρεσιν, η δειλίαν, η φοβον ἐκ μέρους των, καὶ οὐτω διαδοθεῖσης παρὰ του Σάββα τῆς προσταγῆς ταῦτης, ἐμετριασεν ὄποιον τὸ κακὸν τῶν λεπλακῶν.

Ἐν τοσούτῳ τὸ Βουκουρέστιον ἐχηματίσθη θεατρὸν τῶν πολεμιστῶν καὶ τῆς ἀναρχίας ὅπου δυνηθρομένοι ὄντες ὁι Ἀρχηγέται, δεν ἐλαβον κατρὸν ἀρμοδίου καὶ ἀναπαυτικὸν, ὥστε νὰ ευσκεψθῶσι τὰ πράγ-

ματα καὶ τὰς περιστάσεις ἐμβριθεῖέρως, ἐις τὸν νὰ περιστέψεις τὴν ἀνθεφαιτὸν ἀπεδειαν τῶν στρατιώτῶν ἀυτῶν, ν^ο ἀντικαταστήσουν τὴν χαλῆν ἀρμόνι· αν καὶ ὀπαραξίαν τοῦ πάσχοντος λαοῦ, καὶ νὰ πραγματοποιήσωτ πᾶν μέσον τείνον πρὸς ἔυκολιταν διὰ τὴν πρόσοδον καὶ ἔυόδωσιν τοῦ βιοπον τῶν.

Ἐπειδὴ ὁ φυσικὸς φύσονος καὶ οὐ κακία καταχθονίου διαδέσεως τοῦ Ἰρακοῦ τοῦ Αιστριακοῦ προξενείου Ὁμορίκης ἐισεχώρησεν ἐις τὰ ἀσύμφωνα καὶ διερεδέντα πνεύματα, νὰ ἵχνυμαστῇση ὅλας τὰς βαθύτατας τῆς ραδιουργίας, νὰ συντελέσῃ διὰ τῶν ἐπιβολῶν σκευωρῶν τοῦ διὰ νὰ στρεψῃ τὸ πᾶν ἐις τοιούτους τροχοὺς κατεύποντας περιπατομούς, καὶ νὰ κατερθωσῃ τελευταῖον τὸν γενικὸν τῆς συνδωματῶντος διαμελιζόμόν.

Ἄλλος ὁ λαός ἐντρομός, οὐ καὶ σχεδὸν ἀπτπλητοῦ μένος ἐνεκα τῶν τοιούτων καὶ τοσούτων ἕδραμεν ἐν τῷ μεταξὺ ἀσυλλόγιστα ἐις τὸ μέσον τῆς φυγῆς, ἀπομακρυνόμενος τοῦ Βουκουρεστίου ἐις ἔκαστος, οπως ἡδύνατο. Ὅδεν τόσον οὐ ἐν τοῖς Μοναστηρίοις ἐγκλειστοι, καθόδην καὶ οὐ ἐν τῇ πόλει κατοικοι ἥρχισαν νὰ ἐπιβιβάζουσι τὰς ὄποιας ενείας καὶ ὑπερχοντά τῶν ἐπιτῶν ἀμάξῶν, μετὰ τοσουθῆς μεγάλης, σκοπὸν θέμενοι να δραπετευσοῦσιν, ὡς ὑπὸ θείας ὀργῆς διωκόμενοι, διὰ τῶν Τρανσυλβανίων ἀλλὶ ἔξερχόμενοι οἱ τοιοῦτοι ἐκ τῆς πόλεως, ἐνέπιπτον ἐις ἀλλοι ἀνελπιστα συναντημέτα, ὥστε συνέβασιν ἀπεραλλάκτων ἐκεῖνο, τὸ τῶν διαβανόντων πλοιῶν μεταξὺ τῆς Σκυλλῆς καὶ τῆς Χαρούδεως μυθιστορούμενον, διότι μετὰ τὴν διακηρύξιν τοῦ Σαρβα βα διακορπισθέντες ἔξω τῆς πόλεως ἐις διαστημα ἴκανῶν ὠρῶν, μέχρι καὶ ἀυτῶν τῶν ὑπωρειῶν, ἀπειροι Θεοδωρῖται καὶ Υψηλαντῖται ἵππεις, Άλβανοι καὶ Παντούριδες, ἐάν οἱ φυγαδεύμενοι ἐπιπτον κατα πρωτον ἐις χειρας τῶν Θεοδωρῖτῶν, ἀπεγυμνοῦντο διόλου,

Ἐὸν δὲ ἐις τὰς τῶν Υψηλαντικῶν, ἔχανον ὅπλα, ἵππους, χρήματα καὶ ὄεα ἀλλὰ πολύτιμα τίχον μεδ' ἔσυτῶν, παρατείμενοι δὲ καθ' ὅδὸν ἀκίνητοι, ἐπροφθάνοντο κατόπιν Ἀπὸ τοὺς Θεοδωρίτας, καὶ ἀπεγυμνόνοτο ἐξαλοκλήρου, ὑποφέροντες κοντά ἐις ἀντά καὶ ἀλλὰ πολλὰς ἀντοπήματα. Πολλαὶ ἀναφοραὶ ἐνεκα τούτων τῶν λεπλασιῶν καὶ ἔχθροπραξιῶν εδίδοντο καθεκάστην ἐκ μέρους τῶν γεγυμνωμένων πρὸς τε τὸν Πρ.: Υψηλάντην καὶ Θεοδωρὸν, ὅλλα ὄνδεια ἵκανοποίησες ἐγίγνετο παρ' αὐτῶν ἐπὶ διαφόροις προφάσεσι, μᾶλλον δὲ, διότι δὲν ἦδυναντο νὰ καθυποβάλλωσιν ἐις ἐνταξίαν καὶ σωφρονισμὸν τοὺς τοιούτους λειποτάκτας καὶ κακοπραγοῦντας. Εν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐστάλπεσαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰ παρὰ πόδας Πατριαρχίας καὶ συνοδικὰ ἐγκύκλια πρὸς τοὺς τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας Μητροπολίτας, τὰ ὅποια ἐγνώστησαν ἐνθὺς τῷ Πρ.: Υψηλάντῃ καὶ Θεοδώρῳ.

Γρηγόριος ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος
καὶ Κωνσταντινουπόλεως,
νέας Ρώμης, καὶ ὀικουμενικὸς πατριαρχῆς.

„Τερώτατε Μητροπολῖτα ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε πλαγηῶν, ἐν ἁγίᾳ πνεύμασι ἀγαπητέ ἀδελφέ, φε, καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ριε (οὐδεῖνα) χάρις ἐπι δου τῇ Τερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ θεοῦ.

Πόσον διετάραξε τὰς καρδίας ὃν μόνον τῶν ἔκκλη-
 σιαστικῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν εἰς τῇ βασιλευ-
 ούσῃ κατοίκων ὅμογενῶν ἀπὸ μηχροῦ ἐώς μεγάλου,
 τὸ ἀπροσδόκητον ἀποστατικὸν ἀντόθι κίνημα, ἀδι-
 νατοῦμεν γραφῇ παραδοῦνται· ὅλοι πενθοῦντες καὶ
 σκυθρωπάζοντες, μενομεν ἔκστατικότες, ὅτι καὶ τῆς
 ἔκκλησίας καὶ τῆς θεόδεν ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένης
 κραταιάς καὶ ἀπτήτου βασιλείας, ἐψηκεν ἐπὶ
 τοσοῦτον ἀγνώμων καὶ ἀχάριτος να φανῇ, ὃ ἐπὶ
 τὴν Ἡγεμονείαν ἀντήν, ὡς μη ὥφελε, προσκέδεις
 Μιχαὴλ, καὶ μὲ τὸ προβούμα τῆς ἐλευθερίας, να
 κηρυχθῇ τῷ πράγματι καὶ τῇ ἀληθείᾳ, ἐχθρὸς τῶν
 γένους ἐπισημος, συμφωνήσας τῷ φυγάδι ἔκεινῳ,
 καὶ ἐπίσης ἀγνώμονι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Υπαλόντῃ.
 Αὐτοὶ μήτε τὰ πρὸς θεὸν ὅσια, μήτε τὰ πρὸς ἄν-
 δράπους δίκαια διατηρήσαντες, καταπατησάντες καὶ
 δρηκεντικά καὶ ἡδυκά, ὃν μόνον ἐξηπάτησαν τοὺς
 ἀντόδι ὄντεδανούς καὶ ἀφελεστέρους, ἀλλὰ καὶ τὸ
 γένος ὄλον ἀσυνειδήτως ἐευκοφάντησαν, προβαλλό-
 μενοι τὸ κακοηδεῖταν σχέδιον ἀντό, ὡς ἐδικόν.
 Άλλος η δεῖα ποόνοια καὶ η ἐπαγρύπνησις τῆς κρα-
 ταίας καὶ ἀπτήτου βασιλείας, δια τῶν κατα το-
 πους φωραδέντων γραμμάτων, καὶ ἐξ ἀντῆς τῆς ἐπα-
 γδεικῶς δοδείσης ἐιδοποιήσεως τοῦ ἐξοχωτάτου Πρέσ-
 βεως τῆς Ρωσίας, ἀνεκάλυψε τὴν σκηνὴν, καὶ ἐγνώ-
 -σην ή βάσις καὶ η ἀρχὴ πόδεν, καὶ ἐφωράῃ τὸ
 ψεύδος τοῦ προβλήματος, καὶ η ἀπάστη, τὴν ὄποιν
 ανατεχύντως μεταχειρίζονται, ὡς ἔχοντες δῆδεν διν.
 Εργὸν εἰς τοιούτους ἐκοπούς ὄλεθρους τὴν Ρωσίκην
 δύναμιν, καθὼς ταῦτα πάντα διεκπερύχθησαν οὐαὶ
 διὰ τοῦ ἐπιτηθέεις ἐπ' ἀντῆς τῇ ὑποδεει ἐκδοδέντος,
 καὶ δῆμερον ἐπ' ακροσέει κοινῇ πάντων ἡμῶν ἀνα-

γνωσθέντος ὑψηλοῦ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ, ὅρισμοῦ.

Τὸ βασιλικὸν κράτος ἐπεχειρησεν ἐντακτῶς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ κακοῦθου σχεδίου, καὶ ἡ ἄγια τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίᾳ κατὰ χρεος ἀπαραιτητον ἐπεγρυπνοῦσα ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ ὄμογενῶν, ἐξέδωκε γράμματα, καὶ διένει με δι' ἔξαρχων, ὑπαγορεύουσε πάσι τοῖς ὄμογενέσι κοινῶς τε καὶ κατὰ μέρος ταῖς διατήριαι, καὶ στηρίζουσα πάν.

Ταὶς ἐις τὸ πτερόν τοῦ Παχιαλικίου, καὶ τὰ χρέπ τῆς ἐλλακρινοῦς ἐνπειδίας καὶ ὑποταγῆς ἐκείνους δὲ τοὺς πρωτουργούς, καὶ τοὺς ἀμεταμελήτας ἀντοῖς καὶ τακολούθοις ταῖς καὶ συμφωνούσταις, ἀρετῇ ἀλίτοις καθηκοβάλλει καὶ ἀναθέμασιν, ὡς προφανῶς ὄλετηρας, καὶ τὴν ἐκχυσιν τόσων καὶ τόσων ἀδώνων ἀιμάτων ὄμογενῶν ἀπελάγχνως καὶ ἀπανθρώπως, ἐπιδυμήσαντας.

Τοιαῦτα γράμματα στέλλονται προσφορῶς καὶ ἐις τὴν Επαρχίαν τῆς Περώτης εον, καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Επιβοκόπων εον, ἐκ τῶν ὅποιων γραμμάτων καὶ ἀκριβέστερον πληροφορεῖσαι. Ἰδίως δὲ γράφοντες καὶ διὰ τῆς παρουσίης ἐντελλόμεδα εοι ἐκκλησιαστικῶς γὰρ διασκελπιστης ἐις ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν πενικαστικὴν εον προστασίαν χριστιανούς τὰς ἐννοίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας γραμμάτων, ναὶ ἀγωνισθῆς ἐκ πάντος τρόπου. ἐις τὸν ἀποβεβεητὸν τὴν πλάνην, ἐις τὴν ὄποικην Συρίαν τοι, ναὶ διαλέσθης τοὺς ματαίους στοχούς, τῶν, καὶ τέλος πάντων ν' ἀποδειξῆς, ὅτι μετὰ τὴν ἐπιμονὴν ἀντῶν ἐις τὸ ὑπονενοημένον τοῦτο καὶ αὐτα, διόργανίζουσι τὸν ὄλεθρον ὄλου τοῦ γένους, ναὶ πληροφορηστες ἀντοῦς, ὅτι ὁν δὲν διορδώσωσι τὸ σφάλμα με μίαν τελείαν καὶ ἐιλικρινῆ μεταμέλειαν, ἥτις εκκλησία τοὺς ἔχει ἀποκεκομμένους τῆς τῶν πιστῶν ὄλεθρείας, καὶ ἀποβλήτους, καὶ ἐνοχους τῷ αἰωνὶ ἀναθέματι.

Πρὸ πάντων δὲ προσεκτικώτατος ἔνο ή Τερόπης βου
 ἀκαπτῆς ἀδελφέ ! ἐννόπονον, ὅτι ἔχεις γὰρ δῶς ἀπολογίαν
 ἐπὶ τοῦ ἀδεκαστού βήματος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἐν τῇ
 φοβερῷ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάξεως περὶ ὄλων τῶν ἀν-
 τόδι ὄμογενῶν, καὶ τῶν ἀλλαχοῦ ἐυρισκομένων, καὶ
 ἑξατικας ἀντῶν κακούν τι ὑποστησομένων . Εἰκ τῆς χει-
 ροῦ σου ἐκζητηθήσεται τὸ ἄιμα ἀντῶν, ἢν μὴ καὶ λόγῳ
 καὶ ἐργῷ, δὲν προφθάσῃς τὸν ἀναγκαῖον δεραπεῖσν καὶ
 διόρδωσιν, ἢν δὲν ἐκτενεῖς τὰ ἀρχιερατικὰ χρέη σου,
 μεταπειδῶν τοὺς ἑξαπατηθέντας, ἀποδεχόμενος καὶ τυ-
 χωρῶν τοὺς μετανοοῦντας, καὶ τῶν ὄρκων ἐκείνων τῶν
 Σατανικῶν ἀπαλλάστων, μισῶν, ἀποστρεφόμενος,
 καταδιώκων, καὶ κατατρέχων τοὺς λειποτακτίσαντας,
 καὶ κατὰ πάντας συμφρονῶν τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, καὶ
 τῇ ἐφ' ἥμας Θεοδότῳ χρατοῖς βασιλείῳ· καθότι ἐστι,
 ὃ μὴ γενοίτο, ἀντιθίστεδεις καὶ ἀλλα πάρο τὰ ἐκκλη-
 σιαστικῶς γραφόμενος ἐπιχειρίσῃς, ἢ λόγῳ, ἢ ἐργῷ, ἢ δι-
 νοίᾳ, δὲ ἔχομεν ἐξ ἐκείνης τῆς ὥρας ἐκπιστον του Αρ-
 χιερατικοῦ βαθμοῦ, αὐτοκατακρίτον, καὶ μέλος ἀλλο-
 τριον, καὶ ἔνον τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ, καὶ καθα.
 -ρέεις ἀμετακλήτῳ ἐνοχον . Διὸ, περιτύθης ἀδελ-
 φέ ! ἀγωνίεστοι ὅσον τὸ συναστὸν, διὸ ν ἀποφύγης τὸν
 ψυχικὸν κίνδυνον, ὅτι ἐν ὄχετοῖς δακρύων καὶ τῷ στελ-
 λομένῳ σοι Συνοδικὸν γράμμα ἐπὶ τοῦ θείου ἐπιγράψῃ δι-
 σιαστηρίου . Οὐτῶς ἑξεκαυδη ἡ δικαία τῆς ἐκκλησίας αγα-
 νάκτησις κατὰ τῶν κοινῶν φθορέων καὶ λυμεώνων.
 Περιμένομεν γὰρ χαροποιηθῶμεν μὲ τὰς ταχείας ἀποκρίσεις
 σου, δηλωτικάς τῆς ἀτοίας τῶν γραφομένων ἀποτερατώ-
 νεως, διὰ νὰ σὲ καταστέψωμεν καὶ μὲ τὰς κοινάς ἡμῶν ἐν-
 χαῖς καὶ ευφημίας· ή δὲ τοῦ θεοῦ χάρις ἐπιμετά τῆς Αρχ-
 ερωσύνης σου .

φωκά Μαρτίου ια.

ο Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χριστῷ ἀδελφός .

Γρηγόριος Ἐλέωφ θεοῦ, ἀρχι-
επίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
νέας Ρώμης καὶ ὀικουμενικός
πατριάρχης . -

Ιερώτατε Μητροπολίτα ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε πλα-
γῆνῶν, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουρ-
γε ! καὶ Εὐγενέστατοι ὄρχοντες οἱ ἐν τῇ Επαρχίᾳ τού-
τη ἀντόχοντες τε καὶ ἡμιδαποί ! τιμώτατοι πραγμα-
τευταί ! χρησιμώτατοι πρόκριτοι τῶν ἀντόδι τευλογη-
μένων Ρουφεῖνων (συντεχνιών), καὶ λοιποὶ ὑπαξάπταν-
τες ἐνλογημένοι χριστιανοὶ ἐκάστης τάξεως καὶ βικ-
μοῦ, τέκνα ἐν κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητά, χάρις ἐπι ὑμῖν
καὶ ἐιρήνη παρὰ θεοῦ !

Ἡ πρώτη βάσις τῆς ἡδυκῆς ὅτι ξεναι ἡ πρὸς τοὺς
ἐνεργετοῦντας εὐγνωμοσύνη, ξεναι ἡ μίσου λαμπρότερον,
καὶ ὅστις ἐνεργετούμενος ἀχαριστεῖ, ξεναι ὁ κάκι-
στος πάντων θυμρώπων. Άυτὴν τὴν κακιαν βλέπο-
μεν πολλαχοῦ στηλιτευομένην, παρὰ τῶν Ιερῶν γρα-
φῶν, καὶ παρ' ἀυτοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ἀενυγχώρητον, καθὼς ἔχομεν τὸ παράδειγμα τοῦ
Τούδια. Οτοι δὲ ἡ ἀχαριστία ξεναι συνωδεύμένη
καὶ με πνεῦμα κακοποιὸν καὶ ἀποστατικὸν ἐναντίον
τῆς κοινῆς ἡμῶν ἐνεργέτιδος καὶ τρεφοῦ χριστιανᾶς
καὶ ἀπεττόπου Βασιλείας, τότε ἐμφανεῖ καὶ τρόπον
ἀνταῦθεν ἐπειδὴ δύναται, φησί, βασιλεία καὶ ἐξα-
ταξία, ἐι μὴ ὑπὸ θεοῦ τεταγμένη, καὶ πᾶς ὁ ἀντι-
ταξόμενος ἀντῆ τῇ θεόδεν ἐψ' ἡμᾶς τεταγμένη

χραταιᾶ βάσιν εἴφ., τῇ τοῦ θεῦ διαταχῇ ἀνθέστηκεν. Αὐ-
 .τὰ τὰ δύο ὅμελῶδη καὶ βάσιμα ἡδικά καὶ θρησκευ-
 .τικά χρέη κατεπάτησαν μὲ απαραδειγμάτιστον δρα-
 .σήτητα καὶ ἀλαζονεῖαν ὁ, τε προσύνορισθείς τῆς Μιλ-
 .δανίας Ήγεμών, ὡς μὴ ὥφειλε, Μιχαὴλ, καὶ ὁ
 „Αλέξανδρος Ψηφιλαντης. Εἰς ὄλους τοὺς ὄμογε-
 „νεῖς μας ἔιναι γνωστά ταῖς ἀπειραῖς ἐλέη, ὅσα η ὁέν-
 „ναος τῆς, ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένης κραταιᾶς βασιλείας
 „πηγὴ ἔξεχεν ἐις τὸν κακοβούλον ἀυτὸν Μιχαὴλ,
 „ὑπὸ μικροῦ καὶ ἐντελοῦς τὸν ἀνύψωσεν ἐις βαθμούς
 „καὶ μεγαλεῖα, ἀπὸ ἀδόξου καὶ ἀσήμου, τὸν προηγα-
 „γεν ἐις δόξας καὶ τιμᾶς, τὸν ἐπλούτισε, τὸν περιέ-
 „δωλψε, τέλος πάντων τὸν ἐτίμησε καὶ μὲ τὸν λαμ-
 „πρότετον τῆς Ήγεμονείας ἀυτῆς, δρόνον, καὶ τὸν κα-
 „τεστησεν ἀρχοντα λαῶν. ἀυτὸς ὄμως θύβει κακοβού-
 „λος ὃν, ἐφάνη τέρας ἐμφυχον ἀχαριτιας, καὶ συμ-
 „φωνήσας μετὰ τοῦ δραπέτου καὶ φυγάδος Αλέξαν-
 „δρου Ψηφιλάντου, ἀμφότεροι ἀπονενομένοι, επιστης
 „ἀλαζόνες δοξομανεῖς, π μαλλον ἐιπεῖν ματαιόφρο-
 „νες, ἐκήρυξεν ἐλευθερίαν τοῦ γένους, καὶ μὲ τὴν φω-
 „νὴν ἀντὴν ὑφελλκυσσαν καὶ πολλοὺς τῶν ἀντοδι, δια-
 „σπειραντες καὶ ἀποστόλους ἐις διάφορα μέρη, διὰ να
 „ἐξαπατήσωσι καὶ νὰ ἐφελκύσωσιν εις τον Ἰδιον τῆς ἀ-
 „πωλείας καρημον καὶ ἀλλούς παλλούς τῶν ὄμογε.
 „γῶν μας : διὰ νὰ δυνηθῶσι δὲ τρόπον τινὰ νὰ ἐνδαρ-
 „ρύνωσι τοὺς ἀκούοντας, μετεχειρίσθησαν καὶ τὸ ὄνο-
 „μα τῆς Ρωσσικῆς δυνάμεως; προβαλλόμενοι ὅτι καὶ
 „ἀυτὴ ἔιναι συμφωνος μὲ τοὺς στοχασμούς καὶ τὰ κι-
 „νήματά των, προβλημα διόλου ψευδεῖς καὶ ἀνύπαρ-
 „κτον, καὶ μονῆς τῆς ἰδικῆς τῶν μασταιοφροσύνης ἀποκ-
 „πια . ἐπειδὴ ἐνῷ τὸ τοιοῦτον ἔιναι ἀδύνατον ἡδικῶς,
 „καὶ πολλῆς πρόξενον μομφῆς ἐις τὴν Ρωσσικὴν Αυ-

„τὴν κεφαλὴν ἀυτῶν, χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ, ἡ ὑπὸ τοὺς πό-
 „δας ἀντῶν, σιδηρᾶ· ἐκκοπέστησαν ὁώρως τῆς παρουσίης
 „ζωῆς, καὶ προβηματισθεῖσαν καὶ τὴν μέλλουσαν ἐπι-
 „περιστώσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλάξ ἀυτῶν κεραυνοῖ τῆς θεί-
 „ας ἀγανακτήσεως· ἐιπούν τα κτήματα ἀυτῶν ἐις
 „παντελῆ, ἀφανισμὸν καὶ ἐις ἔξολοθρευσιν· γένηθτο-
 „σαν τὰ τεκνά ἀυτῶν ὄρφανά καὶ γυναικεῖς ἀυτῶν χη-
 „ροι· ἐν γενεᾷ μιᾷ ἔξαλεψθεῖτο ὅνομα ἀυτῶν μετ’
 „ηχοῦ, καὶ ὃν μὴ μένη ἀυτοῖς λίθος ἐπὶ λίθου ἀγγε-
 „λος κυρίου καταειώξαι ὀντούς ἐν πυρίνῃ ρομφαίᾳ, ἔχον-
 „τες καὶ ταῖς ἄρας πάντων τῶν ἀπ’ αἰώνος ἀγίων
 „καὶ τῶν θειῶν καὶ δειφορῶν πατέρων, καὶ αυτοῖς καὶ
 „οὐδοὶ τοῖς ἵχνεσιν ἀντοῖς κατακολουθησαν ἀμεταμελῆ-
 „τως, ἡ κατακολουθήσουσι τοῦ λοιποῦ. Τοιαῦτα ἀπα-
 „ρώμενα κατ’ ἀυτῶν, κρουνούς δακρύσων ἐκ τῶν ὄφθαλ-
 „μῶν τίμῶν ἀφίεντες, καὶ πλήρεις ἀγανακτήσεως δι-
 „κασίας ὑπάρχοντες· ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἀλλοις ἐ-
 „γνώσθη, ὅτι οἱ τὸ βατανικὸν τῆς, δημεγερδίας φρόνη-
 „μικ νοησαντες, καὶ ἐπιτικτικούς τοιαυτὴν συστηθεῖμενοι πρὸς
 „ἀλλήλους, συνεδέπεσαν δὲ καὶ μὲ τὸν δεσμὸν τοῦ ὄρκου,
 „γινωσκέτωσιν ὅτι ὁ ὄρκος ἀυτὸς ἔιναι, ὄρκος ἀπάτης,
 „ἔιναι ἀδιάκριτος καὶ ἀσεβῆς, ὅμοιος μὲ τὸν ὄρκον τοῦ
 „Ἡρώδου, ὅστις διὰ γὰ μὴ φανῇ παραβάτης τοῦ ὄρκου
 „τοῦ, ἀπεκεφάλιεν Ἰωαννην τὸν βαπτιστὴν· αν τὴ-
 „θελεν ἀδετήσει τὸν παράλογον ὄρκον, τὸν ὅποιον ἐ-
 „πενόησεν ἡ ἀλογος ἐπιδυμία τοῦ, ἢ η τότε βέβαια
 „ὁ δεῖος Ηρόδρομος, ὥστε ἐνὸς παραλογού ὄρκου ἐπι-
 „μονὴ ἐφερε τὸν δάνατον τοῦ Ηροδρέμου· η εἰπιμονὴ
 „ἄρα τοῦ ὄρκου ἐις διατήρησιν τῶν ὑποσχεδέντων παρά-
 „τῆς φατρίας ἀντῆς πραγματεύομένη ὑστιωδῶς τὴν ἀπά-
 „λειων ἐνος ὅλοκληρου γένους πόσον ἔιναι ὅλεθρια καὶ
 „δεομέστος, ἔιναι φανερόν· ἐξ ἐναντίας ἡ ἀδετῆσις

τοῦ ὄρκου ἀυτοῦ ἀπαλλάξτουσα τὸ γένος ἐκ τῶν ἐπερ-
 „χομένων ἀπαραμδήτων δεινῶν, ἔναις Θεοφίλης
 „καὶ σωτηριώπις. Διὰ τοῦτο τῇ χάριτι τοῦ παναγίου
 „Πνεύματος ἔχει ἡ ἐκκλησία διαλελυμένον τὸν ὄρκον
 „ἀυτῶν καὶ ἀποδέχεται καὶ συγχωρεῖ ἐκ καρδίας τοὺς
 „μετανοοῦντας καὶ ἐπιστρέφοντας, καὶ τὴν προτέραν
 „ἀπάτην ὅμολογοῦντας, καὶ τὸν πιεστὸν τοῦ Παγα-
 „λικίου ἀυτῶν ἐναγκαλιζομένους ἐιλικρινῶς ἀπο-
 „τείνοντες δὲ τὸν λόγον ἴδιας καὶ πρὸς τὴν Ἀρχιερω-
 „βάνην δου ἀποφαινόμεθα, ἐάν μὴ βαδίσης ἐις ὅσα ἐν
 „πνεύματι ἀγίῳ παραπούμεν διὰ τοῦ παρόντος ἐκκλη-
 „σιαστικῶς, ἐάν δὲν δείξῃς ἐν ἐργῷ τὴν ἐπιμέλει-
 „άν σου καὶ προδυμίαν ἐις τὴν διάλυσιν τῶν σκευ-
 „ωριῶν, ἐις τὴν ἀναστολὴν τῶν καταχρήσεων καὶ
 „ἀταξιῶν, ἐις τὴν ἐπιστροφὴν τῶν πλανηθεντῶν,
 „ἐις τὴν ἀμεδον καὶ ἀμμεδον καταδρομῆν καὶ ἐκ-
 „δίκησιν τῶν ἐπιμενόντων ἐις τὰ ἀποστατικὰ φρονή-
 „ματα, ἐάν δὲν συμφρονήσῃς τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐνὶ
 „λόγῳ, ἐάν καὶ δίονδήποτε τρόπον κατενεχθῆς κατά
 „τῆς ποινῆς ἥμῶν ἐνεργέατος πραταῖας βασιλείας, δὲ ἐ-
 „χομεν ἄργον πάντης ἀρχιεροπραξίας, καὶ τῇ δυνάμει τοῦ ἀ-
 „γίου Πνεύματος ἐκπιτωτον τοῦ βαδιμοῦ τῆς Ἀρχιερω-
 „βύνης, καὶ τῶν ἱερῶν περιβόλων ἀπόβλητον, καὶ
 „τῆς δεινᾶς χάριτος γεγυμνωμένον, καὶ τῷ πυρὶ τῆς
 „Γεεννῆτος ἑνοχον, ὡς τὴν ἀπώλειαν τοῦ γένους ἥμῶν
 „αιρετισάμενον καὶ προτιμῆσαντα;

„Οὐτω, τούννυν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί! ἀναντίψατε πρὸς
 „δεοῦ, καὶ ποιήσατε καθὼς ἐκκλησιαστικῶς ὑμῖν
 „γράφοντες καλέσυόμεθα, ὅτι περιμένομεν κατά τὰ-
 „χος τὴν ὁισίαν τῶν γραφομένων ἐκτέλεσιν, ἵνα
 „καὶ ἡ τοῦ δεοῦ χάρις, καὶ τὸ ἀπειρον ἐλεος ἐιη μετά
 „πάντων ὑμῶν.

φωκά ἐν Μηνὶ Μαρτίῳ.

- „**ὑπεγράφη** συνοδικῶς ἐπὶ τῆς ἑρίας Τραπέζης παρὰ τῆς
τῆς μετριότητος, καὶ τῆς, μακαριότητος του, καὶ
πάντων τῶν ἀγίων Ἀρχιερέων.
- „**ο** Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος ἀποφαίνεται .
- „**ο** Τεροβολύμων Πολύκαρπος συναποφαίνεται .
- „**ο** Καισαρείας Ἰωαννίκιος .
- „**ο** Ηρακλείας Μελέτιος .
- „**ο** Κιζίκου Κωνστάντιος .
- „**ο** Νικομηδείας Ἀδανάσιος .
- „**ο** Νικαιας Μελέτιος .
- „**ο** Χαλκηδονος Ἅρηγόριος καὶ Μελέτιος .
- „**ο** Δέρκων Γρηγόριος .
- „**ο** Θεοβαλδονίκης Ἰωσήφ .
- „**ο** Τυρνόβου Ιωαννίκιος .
- „**ο** Ἀνδριανουπόλεως Δωρόθεος .
- „**ο** Προυσίας Μελέτιος .
- „**ο** Δειμοτοίχου Καλλίνικος .
- „**ο** Ἀγκύρας Ἀδανάσιος .
- „**ο** Ναξίας Γρηγόριος .
- „**ο** Σίφνου Καλλίνικος .
- „**ο** Φαναρίου καὶ Φερδαλων Δαμασκινός κτλ. κτλ.

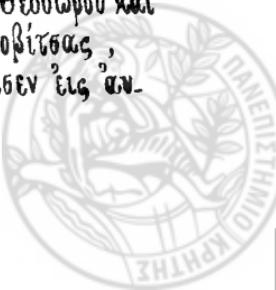
Οι πρόχριτοι τοῦ Βουκουρεστίου, ὡς προσαναφέοι -
μεν, κατέφυγαν ἐις τὸ Ἀυτοριακὸν χρατος, οἱ δὲ λοι -
ποι κατοικοι καταδλιβόμενοι ἀφ' ἑνὸς, ἀπὸ τὴν ἀγε -
ρωχίαν τῶν στρατιωτῶν τῶν διαταρασσοντων τὴν ήπι -
χίαν, καὶ τυπούμενοι ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὴν συνειδησιν ἀν -
ηδελμαν δεῖξει κλιειν καὶ συνδρομην εἰς τοὺς παρὰ τῷ
Πατριάρχον ἀφορισθέντας, ἀποστάτας, κατὰ τὰ ἀνω -
τέρω ἔγκυκλια, ἐβλασφήμουν καὶ ἐκαταρώντο ἀντους,
ἐμίσουν δὲ καὶ κατέτρεχαν ὅσον ἥδυναντο τὰ ἐπιχε -
ρήματά των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ὁ Προτετράλογος ὁπός Βουκουρέστιον διενθύνεται ἐις τοὺς πρόγοβιστον - ὄχυράματα ἀντὸν περὶ τὴν Κωμόπολιν ταῦτην, καὶ τοῦ Θεοδώρου περὶ τὴν Μονὴν τοῦ Κρτροτσανίου - ἔξακολού-
θητις εὐνεννόησες τοῦ Θεοδώρου μετὰ τῶν Τύρκων - καταχρατητῆς τοῦ Ηπειρωτικοῦ
καὶ τοντὸν ἑρχόντων ἐις Μικελβεδέρη - εὐνεννόησες τοῦ Σάββα μετὰ τῶν Γούρκων - ἀπατε-
ἔχθροπαθεῖταις μεταξὺ Σάββα καὶ Θεοδώρου - δραπέτευσις τῶν ὀπαδῶν τοῦ Θεοδώρου καὶ
Τηγριλάντου - σχέδια τούτων πρὸς ἀναχωρητῶν τῆς λεπτοτάξιας τῶν στρατιωτῶν ἀντὸν -
ἐποπημεωματικὴ παταχρεψή τῶν φονεύθεντων καὶ ἄλλων ἐν Κωνσταντινουπόλεις κατ'
ἔκεινην τὴν ἐποχὴν - νέας στρατιωτούς καὶ στρατιωτικούς νόμοι τοῦ Τηγριλάντου - ὑψωσεις
σηματικές τῆς ἐλευθερίας παρὰ τοῦ Θεοδώρου καὶ Σάββα ἐν Βουκουρεστίῳ .

Σοφαρὰ κατίφεια καὶ ὅλιψις ἀπεράντων λογισμῶν, μετὰ
τὴν κοινοποίησιν τοῦ προλεχέντος, Καποδιστριακοῦ γραμματος
καὶ Άυτοχρατορικῶν ἀποφάσεων ἐν τῇ ἀπὸ Λάζιππα συνε-
-λεύεται, συνάμα καὶ τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Πατρι-
αρχικῶν γραμματῶν, κατέλαβεν ἐκ τοῦ ἐνὸς, μετ' ἐκπλή-
ξεως ὅμηρος, τὸν πανταχόδεν παταπολεμουμένον Πρί-
κιπα Αἰγαλίωντην · ἐξ ἀλλού δὲ δεωρῶν, μὲν ὀκραν,
του δημαρέδειαν, τὴν ἀπέλθειαν καὶ λεπτοτάξιαν, καὶ τὰ
ἐναντίον τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καδήκοντος ἐπιχειρηματικὰ κι-
νήματα τῶν στρατιωτῶν του, ἐδικυρώπαξε καδημεριγῶς, καὶ
στενοχωρητεῖς ἐκ τούτων ἀπεφασίσε καὶ μετέβη παραντα
τὴν α' παν τοῦ Απριλίου ἐκ τῆς Κολεντίνας ἐις τὴν τοῦ Τυρ-
γοβίστου Κωμόπολιν ἐν τῷ δέματι Διμποβίτσας, ὅπου ἐστρα-
τοπέδευσε πρὸς κατρὸν ἐπὶ δικοπῷ νὰ περιβιναχθῶν ἐκεὶ καὶ
Ἱτερα τεμαχία Κιλληνικοῦ στρατοῦ ἐισρέοντα καθ' ἐκά-
στην ἐκ διαλειμμάτων ἔκτε Βασσαραβίας, Μολδανίας
καὶ ἄλλαχοῦ · ἐν ταῦτῷ δὲ νὰ στρατολογήσῃ καὶ ἐκ τῆς
Βλαχίας ὅσους ἥδειε δυνηθῇ ἐις τὸ μέρος του. Παραλα-
βὼν δὲ ὑπ' ἐξουσιαν του, τῇ συναίνεσι τοῦ τε Θεοδώρου καὶ
Διβανίου, τέσσαρα πέριξ δέματα, δηλαδή Διμποβίτσας,
Πράχοβας, Μουστέλου καὶ Σακοενίου, διώρισεν ἐις ἄν-

τὰ καὶ Ἱσπραβνίκους (διοικητάς) ὅποιους ἐνέκρινε, διὸν
ἴκανος εἰναὶ τὰ τῶν φορολογιῶν χρήματα, ἐπίσης δὲ καὶ
τὰ τῶν ἀρχοντικῶν Σκουτελνίκων δικαιώματα, (α)
διὸ τοὺς ἀναγκαῖους μισθίους τῶν ὑπομισθίων στρατιω-
τῶν τού. καὶ.

Τούτων οὖτας ἔχόντων ἐννοήσας ὁ Πρ. Ψυπλάντης τὸ
ἀμφιρρεπὲς καὶ ἀμφιβολὸν τοῦ Θεοδώρου Βλαδιμπρέσκου,
ὅτις συνεχῶς καὶ μισθικῶς ὄντα πεκμένετο μετά τῶν πέριξ
Παιδάδων διὰ τοὺς σκοπούς του), Θεωρῶν καὶ τὴν ὅλη-
γότπτα τοῦ στρατεύματός του, τὸ ὅποῖον, μεδ' ὅλων τῶν
Ἀλβανῶν καὶ τῶν ὄλλων Ἐδελοντῶν, μόλις συνεποδοῦ-
το ἐως δώδεκα χιλιάδας ἀνδρώπων, οἵτινες ἐνῷ ἤσαν δια-
μοιραζμένοι ἐις τὰς τῶν ῥηθέντων θημάτων Κωμοπόλεις,
τε καὶ χωρία, ἐπροχώρουν καὶ περιστέρω πρὸς τὰ ὄρεινά με-
ρη, καὶ ἀπεγύμνονον μερικῶς καθ' ὅδον τοὺς ἐις Τραν-
συλβανίαν καταφεύγοντας· καὶ τὸ κυριώτερον, οὐτε
διανθεῖσ πάρωρα καὶ τὸν ἐαυτὸν τοῦ ἐξηπατημένον, οὔτε ἐκ
τῆς Ἰδίας φαντασίας του, οὔτε καὶ ἐκ προτροπῆς ὄλων τῶν,
ἐις τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐπιχειρίσεως του, μηδὲ ἀναλογον τῶν
νοερῶν του δυνάμεων, συνέλαβεν ἐκ τούτου ἐνδόμυχον τι-
νικὸν δειλίαν ὄλλακ φύσικηδεῖς σὺν τούτοις νὰ διατηρήσῃ πολιτ-
κῶς τὴν σταθεράν ἀπόφασιν του, ἔτι δὲ νὰ ἐξασφαλισῇ καὶ
ἐαυτὸν ἐις πᾶσαν ἐνδεχομένην περίστασιν, τὸν μὲν Πρί-
κιπα Γ. Καντακουζηνὸν ἀπέστειλε περὶ τὰ μέδα του
Ἀπριλίου ἐις Μολδαύιαν, διὰ νὰ παραλάβῃ ὑπὸ τὴν
οδηγίαν του τὸν ἐκεῖ στρατὸν, καὶ αὐτὸν? αὐτοῦ? ἀπο-
καταστήσειν ἀρχηγὸν του Τεροῦ λόχου τὸν Βασάλειον Κα-

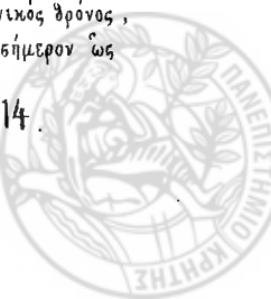
(α) φεολογίαι μερικαὶ ἐπροσδιορίζοντο παρὰ τῶν Ἕγεμόνων ταῖς ἀρχούσιαι, ἀναλ-
γνας κατὰ τὸ βαθὺν τοῦ ἀξιωμάτου ἐνὸς ἐκάστου, καὶ ὡς παρότις τῶν Σκουτελ-
νίκων, τοὺς ὄποιους ἐνέμοντο ἐφ' ὅρους ζωῆς των ὀλλαρίωντες ὡτὶ μισθοδοσίας,
μετά δὲ θάνατον, ἐλάμβανον ὡς παῖδες τῶν ἀρχόντων δικαιωματικῶς τὴν ἥμ-
ην παρότητα· τὰ νῦν ἐξέλαπτεν ὀλλασδιάλου τὸ τοιοῦτον.

ραβιάν, ἐπομένως δὲ ἔφερεν, ἀνεύ ἀναβελῆς καιροῦ, ἐκ τῶν ἀντών τεσσάρων ὃς² ἔζουσίαν τον δεμάτων, πλῆθος ἄπει-
ρον ἐργατῶν (σαλαχόριδων), καὶ ἐπεχειρίσθη ν³ ἀνεγένετη πε-
ρὶ τὴν πόλιν τοῦ Τυργοβίστον παλαιά ὁχυρώματα. Διὸ ἀνοί-
ξας τοὺς παραγγειδιμένους πρὸ τοσούτων ἐτῶν χάνδακας (α) ἐ-
περιστοιχίσθη ἐν ἀυτῇ, καὶ ἐναποταμεύει μετὰ σπουδῆς ὃν
μόνον τὰς πρὸς καιρὸν ἀναγκαῖας τροφάς, ἀλλὰ καὶ τὰς
ἐις περιστάσειν πολιορκίας απαιτούμενας. Στερούμενος δὲ⁴ τὸν
τάντω καὶ τὰν ἀναγκαῖων πολεμοφόδιων, ἐλαύνει τὸν τῆς Πη-
τροπόλεως τοῦ Τυργοβίστον μόλυβδον, (πτις ἡτο παλαιοῦδεν
μολυβδόσκεπος) καὶ ἔχυσε βραχίδια· σκηνὴν δὲ στρατιῶτη-
κήν ὑδεμίαν ἔτιχε.

Καὶ ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ Θεόδωρος τὰ ἀντά ἐποίει, ὡς
καὶ ὁ ἐν Τυργοβίστῳ Κηφιλάντης· δηλαθή συνήθροιζεν ἐκ τῆς
πόλεως καθεκάστην πλῆθος ὀνδρώπων δυναστικῶς, καὶ
ἐκκαπτει χάνδακας περὶ τὴν Μονήν τοῦ Κοτροτσανίου,
οὗποι ἔκάθητο, ὑψόνων ὁχυρώματα διὰ νὰ βαλῃ τέσσαρα
τηλεβόλα, τὰ ὅποια δὲν ἦτο γνωστὸν πόδεν ἐπρομηθεύση·
κατασκευάζων βραχίδια διὰ ἀντά, συνάμια καὶ κοντάρια
μὲ λόγχας διὰ τοὺς ἀστιλούς Παντούριδες, καὶ συνάων
ἀπέιρους τροφάς, κατεξοχήν παξιμάδια καὶ ταριχευτά κρέ-
ατα (καστούριμαδες) ὡς να ἐπρόβλεπε καὶ ἀντάς καρπιμάν
διεξοδικήν πολιορκίαν, ἐνεδυναμοῦτο ἐν ἀυτῇ. Πρὸς τὸν δικο-
πόν τούτον ἐλάμβανε διὰ τοῦ ἐπιστατοῦντος τὸ ἐδνικόν τα-
μεῖον (βιστιάρη) μὲ ταχίστην βίαν, καὶ τὰ τῶν φορολογιῶν χρή-
ματα, ὡς καὶ ἐκ τῶν Μοναστηρίων καὶ συντεχνῶν συνει-
φοράν, ἵν εἶχαν ὑποσχεδῆ ἐγγράφως, ὅτε κατ' ἀρχὰς ἐφδα-
σεν ὅντος εἰς Βουκουρεστίον. Εν δὲ τῇ πόλει, περιτρέχοντες
οἱ Παντούριδες, ὡς λυμεῶνες, δέν ἄφησαν ὅντε χόρτον, οὐτε

(α) ἡ ἴδιας ἀντη ἥτο ποτὲ πρωτεύουσα τῆς Βλαχίας καὶ Ηγεμονικός θρόνος,
ἥτις ήταν ἐκ φύσεως ὁχυράν καὶ μὲ φρουρίου, κατέτησεν ὅμως εῆμερον ὡς
Κωμόπολις, εχεδὼν ἐρειπομένη.

χριστίν, ὅπερ εὐριδας, ὅπερ εἴτερα εἴδη, κατέρημάσαντες ἐνὶ λόγῳ σχεδὸν ὅλας τὰς ἀνθάς, ἐξ ὅσων ἥδυναντο νόμοπάζουν.

Εἶακολουθῶν δὲ ὁ ῥῆθεις Θεόδωρος νόμοληγράφη μετὰ τῶν πέριξ Πασάδων τῆς τε Βραύλλας, Συλιστρίας, Γυργίεβου καὶ Βιδυνίου, ὅτι ὅταν δὲν εἰναι ἀντάρτης τοῦ Δεβλετίου, ἀλλὰ πιστὸς ὑπέρχοος τῆς βασιλείας καὶ, ὅτι, διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ καὶ μόνον, ἵναγκάσθη νὰ πράξῃ ἐν τοιούτον κινήμα, καὶ ἀνυπομονῶς ἀναμενει βασιλικὸν ἀπεσταλμένον, διὰ τὸ καύμη ἀκροβῆτης ἔξετασιν τῶν ὅσων μέχρι τοῦδε ἀδικιῶν καὶ καταχρήσεων ἡκολούθησαν ἐις τὸν λαὸν, καὶ νόμος ἀποκαταστήσῃ διὰ παντὸς τὴν γενικὴν ἐυνοίαν καὶ ἐυταξίαν· τοὺς παρεκάλει συγχρόνως νὰ μὴν πήδελον πράξει ἔνας τοῖς κανεναὶ ἔχορικόν κινηματογράφησεν τὰς παραδοσοναζικάς ὅπους τῆς Βλαχίας, καὶ ἀκολουθήσει ἐκ τούτου ἐις τοὺς πτωχοὺς Ραγιάδες ἢ παραμικρὰ ζημία, καὶ πά. Εἰς πιεστοποίησιν δὲ τῆς ὑποταγῆς του διεύδυνε καὶ ἀνθίτης δημόση ἀναφορὰν σύμφωνον τῆς προηγουμένης καὶ ἀπέπεμπεν ἀνδρώποις ἐκ μέρους του, ὡς ὅμηρος πρὸς ἀντόν, ἐις ἐξ ἀντῶν ἦτο κάπιος Μητροπατέρης, οὗτης ἐκροτήθη μετέπειτα ὡς ἀγράντως παρὰ τοῦ πατέρα τῆς Συλιστρίας διὰ παλὺν καρφὸν, ὅπινες, πειδόμενοι τρόπον τινὰ, ἐτελλὸν καὶ ἀπὸ μέρους τῶν μετημφιασμένους Τούρκους παλλάκις ἐις τὸ Διβάνι καὶ πρὸς ἀντὸν (α), τοὺς ὅποιους ὑποδεχόμενος περιποιήσας, καὶ φιλοφρόνως, ὀνειρεύμενος ἀνθίτης ἐις τὰ ἴδια ἀνεπάθεους.

"Ἐκαν, ὁ περὶ ὃν ὁ λόγος Θεόδωρος, ἀπὸ ἀρχῆς τὸν ἐφεσικὸν τὸ νὰ λάβῃ καὶ τὴν τῆς Μητροπόλεως Μονὴν ὑπὸ ἔξουσίαν του, ἐδίδε καθεκάστηγ διαφόρους ἀτίτας τῷ Σαββάᾳ, ἀτίνες ὑπέδαλπον καὶ διηρεδίζον τὸ μετεκέν τῶν πατόδος. Άλλος ὁ Μητροπολίτης προϊόντων, στὴν

(α) μάστιλον διὰ κατεσκόπευσον, καὶ ὅμηρος διὰ καρφίαν ἄλλην φύλωντὸν σχέσιν, ὡς ἐκροτοῦντο ἐις τὰς μετεκέν την ευδιαλέξεις.

ὑπόθεσις ὡς τη δέλει φάσει ἐπὶ τέλους καὶ ἐις τὰ ὅπλα,
καὶ ὅτι δέλει ἐπομένως, διακινδυνεύει καὶ η πόλις,
τὸν μὲν Σάββαν κατέπεισε μετὰ λόγου νὰ παρατηρῇ
ὅπο τὴν καταχράτην ταῦτης, τὸν δὲ Θεόδωρον παρ-
εκάλεσε νὰ τῷ παραχωρήῃ τὴν ἀδειαν ἐις τὸ ν' ἀνα-
χωρήῃ ἐξ Βουκουρεστίου, ὅμοι μεδ' ἑτέρων ἐν ἀντῆ
ἐνωκλείστων ἐξ ἐπιδήμων ἀρχόντων, τούτεστι τοῦ μεγά-
λου Σπαδάρη Γρηγορίου Μπαλιάνου, μετὰ τῶν δύο ἀντοῦ
γαμβρῶν Νικολάου τοῦ Βακαρέσκου καὶ Κωνσταντίνου
τοῦ Χαρέσκου, τοῦ μεγάλου Βιστιάρη Ἀλεξάνδρου Φιλιπ-
πέσκου, τοῦ μεγάλου Βορίνικου Γεωργίου Σλατινίάνου καὶ
τοῦ μεγάλου Βορίνικου Ἀλεξάνδρου Νευτσουλλέσκου, ὑπο-
τευομένων μήπως ἀμφιητοῖς ἐλθωσιν ὃι Τούρκοι, (περὶ ᾧ ἐψη-
δηρίζετο ἦδη, ὅτι συναδροίζονται ἐις τὰ περιέ ψρούρια δια-
γὰ κάμωσιν ἐφοδον κατὰ τῶν ἐν Βλαχίᾳ ὑποστατῶν) καὶ
διακινδυνεύεσσι τὴν ζωὴν των. Εφάνη λοιπὸν, ὅτι ἐνε-
δωκεν ὁ Θεόδωρος ἐις τὴν ἔνλογον τούτων παραχλησιν, καὶ
παραχωρήσας τὴν τῆς ἀναχωρησίας τῶν ἀδειαν, τοὺς ἐδυνό-
δευσε μέχρι τινὸς καὶ μὲ ἵκανην συνοδίαν Παντούριδων
ἀλλὰ μόλις ὀπειμαχρύνθησαν ὅποιοι τῆς πόλεως, ἐν ᾧ
ητο καὶ ὁ Επίσκοπος Μπουζάσιον (α), καὶ ὃ ἀδετήσας
την ὑπόβασιν του Θεόδωρος ἐπεμψεν, ἐις μὲν τὴν Μπέροπολιν
τὸν Χ: Πρόδαγον μὲ τριακοσίους χιλεὸν Σέρβους καὶ Παν-
τούριδες, καὶ κατέλαβεν ὄμτην, πίν ἐν τῷ μεταξὺ ἔχε πα-
ρατίθει ὁ Σάββας· κατόπιν δὲ τοῦ Μητροπολίτου καὶ
λοιπῶν, ἀλλοις, ὀπλοφόρους στρατιώτας, ὅπεινες βίᾳ καὶ
διναστείᾳ ὑπεχρεωθαν ὄμτον καὶ τοὺς εὺς αὐτῷ (β) νὰ ἐ-
πανέλθωσιν ὅπισθ, τοὺς ὅποιους καὶ ἐφερον κατὰ προσταγήν

(α) τὸν δὲ Αρτζεσίου Ιλαρίωνα ἐμπάθισεν ὁ Θεόδωρος πρότερον μεδ' ἔσπιτον, μεταχει-
ριζόμενος τοῦτον διὰ γραφῆς, ὡς ἄνθρακα τεπαίμενον, καὶ παρὰ τοῦ ὅποιού ἦρα-
νισθηκεν ὑπέρεργον καλλάξ του Θεόδωρου ἀγνώστους ἐις ἥμας πράξις.

(β) ἐκτὸς τοῦ Σπαδάρη Γ: Μπαλιάνου μετὰ τῶν δύο ὄμτον γαμβρῶν, ὅπεις δεῖξες

του ἐις τὸ πλήθεον τοῦ Κοτροτσανίου ὅικημα τῆς ἔξοχῆς τοῦ με-
γάλου λογοδέτου Κωνσταντίνου Γολέζκου, καλούμενον Ππελ-
βεδέρι· ὃπου κρατούμενοι περιωριζόμενοι, δὲν ἔιχαν τὴν παρα-
μικράν ἐλευθερίαν νὰ ἔξερχωνται κανὸν ἐκ τῆς τούτου περι-
οχῆς· ὅδεν καὶ ὄλοι ὡς ἐν αξιώμασιν ἐνεργεῖται ευρισκόμε-
νοι· ἐδειπρόσθιαν, συναδρούμονται καθεκαστήν
ἐκεῖ, ἐδειπρόσθιαν, ὡς ἐν Διβανίῳ, καὶ μερικάς ὑπόδε-
σεις, κατὰ τὰς τοῦ Θεοδώρου ἐπιταγάς.

Ἐισελδόντες δὲ τοῦ Χ: Προδάνου ἐις τὴν Μητρόπολιν,
(ἥτις ἔιναι ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου μέρους τῆς πόλεως), δὲν ἔχα-
ριστηθῇ μὲν τοῦτο ὁ Θεόδωρος ἐπὶ τοσοῦτον, ἀλλ᾽ ἔμ-
βασας μὲ δολιότητα Παντούριδας καὶ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Μι-
χαήλ Βόδα, ὃι τοῦ Σάββα ἐν ἀυτῇ ψρουροῦντες, διὰ νὰ
μὴν ἐπισυμβῇ ἐξ ὀμφοτέρων τῶν μερῶν φονικήτις πράξις,
ἀνεχώρησεν ἐν ησυχίᾳ· μειναντας δὲ ἐισέτι ὑπὲξουσίαν
τοῦ Σάββα μόνον δύο Μοναστήρια, τὸ τοῦ Ράδουλ Βόδα,
καὶ τοῦ Ἀνδίμου, ἀπεδύμει ἐπιμόνως νὰ ἔξουσιάσῃ καὶ
ἄυτα· Ἀλλ᾽ ὁ Σάββας μολονότι δὲν ἔδυνα-
τούσε νὰ ἀντιτείνῃ κατὰ τὰς τοῦ ῥηθέντος ἐπιμονᾶς,
μᾶλισταντα προβλέπων τὸν τῆς πόλεως κινδύνον, ἐὰν πέθε-
λεν ἐπιειρεῖται ἡ ὑπόδεσις ἀυτῇ τὴν χρῆσιν τῶν ὀπλῶν, συ-
κατένευσε νὰ παραιτηθῇ καὶ ἐκ τούτων· ὅδεν ἔξαγαγὼν
κάρκανον τοὺς φύλακάς του, κατέλαβε καὶ ἄυτα ὁ Θεό-
δωρος, καὶ ἐις μὲν τὸ πρῶτον ἔμβασεν ὀμέδως ὅσους ἦδε-
νήδη Παντούριδας, ἐις δὲ τὸ δεύτερον τὸν Κων. Ματαρακτζήμ-
παστην μὲ ξεβόμπικοντα Άλβανούς καὶ ἐκατὸν Παντούρ-
-δας, καὶ δέδας ἐπαγρύπνους σκοπους (φύλακας), διέ-

τὸ ἐπὶ τοῦ στήθους Ψωσσικὸν παράτημον. ἐπεικαὶ ὅτι ὑπάγει τῆς τὸν Πριγ-
γηλάντην ἐις Τυργόβιτον, μελιστα δὲ καὶ ὁ συνακολούθων γεμφρός του Κ.
Χατζέσκος, συγκατεταγμένος ὡν ἐις Ψηλαντικὴν δούλευσιν ἐν τῇ τοῦ Φε-
ροῦ λέκου τάξει, ἐφόρει καὶ τὴν στολὴν, ὡς τοιουτορόποις ἕκολουθουσιν ἀκο-
λύτως τὴν ὑδόν των.

ταξεις ν^ο ἀνταποκρίνωνται ὡς οἱ ἐν φρουρίοις φύλακες, κράζοντες δι' ὄλης τῆς νυκτὸς τὸ Φωστικὸν Σλούδαι (γρηγορεῖτε).

Τοιαῦτα πράττων ὁ Θεόδωρος ἔδειχνεν, ὅχι οὐτὶ ἐφιβεῖτο ἀπὸ καθημένων ἐσβολὴν τῶν Γούρκων, καὶ λῶς γνωρίζων, οὐτὲ ἐάν θηδελαν ἔλθει, δὲν ἥνον ἵκενος ἐκ τῶν ῥήθεντων Μοναστηρίων ν^ο ἀντιπαραταχθῆ μόνος ἐναντίον ἀυτῶν καὶ μὲν μόνους τοὺς Παντούριδας, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐπιφοβὸν μᾶλλον τοῦ Σάββα, (ὅστις πρήχιεν ἐν τῷ μεταξὺ ν^ο ἀνταποκρίνηται καὶ ἀντὸς μυστικῶς μετὰ τῶν Τούρκων, ὡς ἐπειροφορεῖτο ἀλλαγήστως ἀπὸ κοτάκηνοπευσιν τινα ἐνωτερικήν) (α) τὸν ὄποιον ὑποπτεύετο, τὸ μὲν μήπως, πρὶν φθάσωσιν ὁ Τούρκοι, τὸν κατεύπορη μ^ο ἐπιβουλὴν ἀνθρηπίνας, π^ο ἀφοῦ ἐλθωσιν, ἐνωδῆ μετ' ἀυτῶν καὶ μεταιώσῃ τὰ δικεῖα του, διακινδυνεύων καὶ τὴν ὕδναν του ζωὴν· τὸ δὲ ἐνόμιζεν, οὐτὶ μὲν τὴν κυρίευσιν τύσον τῶν ῥήθεντων, οἷον καὶ τῶν ἐπιπλοίπων Μοναστηρίων, ηδὲ μεν ἀδυνατίει βαθμηδὸν τὸν Σάββαν, καὶ μετὰ τοῦτο ἔκτελέεται τοὺς ὄνοις ἐτρεφεστοχασμούς πρὸς ληγλατισμὸν τῶν ἐν ἀυτοῖς ἔξασφαλισθέντων κινητῶν ἀρχοντικῶν τε καὶ ἐμπορικῶν κτημάτων. Άλλο ὁ Σάββας ὡςπ^ο ἐναντίας, μετὰ τὴν παράσυσιν τῶν ἐμπέμνων Μοναστηρίων, ἐννοπάς τὰ τούτου διέδιται, ἐγείνεν

(α) ὁ ῥήθεις Γραμματεὺς τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Λυστριακοῦ Προξενείου, ὃς τις ἐχρημάτισε πρότερον καὶ ταρά την ἐν Κωνσταντινούπολει Ἀν: Πρεβεΐψι Γραμματεὺς, Λέχος τὸ γένος, Όυδρικης ἐπονομαζόμενος, πικρὸς ἐγδρὸς τοις χριστιανισμοῦ, (διὸτι ἐκπατάγετο ἐξ Τουμπαίων), καὶ μισέλλην, ἀποδιστατος τῇ μορφῇ καὶ ὡμοτάτος, κακίᾳ φερόμενος ἴσχυε, πανθίζων πρὸ καιροῦ διαφοροτρόπως, μετά τὰς καδημερινὰς συμβουλὰς καὶ παρακινήσεις του, ν^ο ἀποσπάτησε, καὶ τὸν Σάββαν, καθὼς τὸν Θεόδωρον, ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς φιλοκῆς Επαφίας, καὶ νὰ συνενώῃ ἀντὸν μυστικῶς μεταξὺ τῶν Τούρκων, καὶ παλίν ὁ ίδιος διωργάνισεν οὐστερον τὸν πάρα τῶν ἀντῶν ἐπωθίσιν δάνατόν του, ὡς θέλομεν ἰδεῖ περιμέρω.

Ἐφεζῆς ἐπὶ μᾶλλον κατ' ἀντοῦ πολὺ προσεκτικώτερος· διὸ ἔχων ὑψὸν ἐπιτόν 800: σχεδὸν Ἀλβανοὺς ἐκλεκτοὺς, καὶ ὑπὲρ τοὺς 1000: Βουλγάρους βυρροδέψας (Ταμπάκιδες), τοῦ Βουκούρεστιού, ἕδωκε πρόσταγὴν ἐκ νέου καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, ὅτι ὅλοι οἱ ἀγοραῖοι γὰρ ἔιναι ἔτομοι μὲ τὰ ὄπλα τῶν ἐις πᾶσαν περιστασίν. ἐν δὲ ταῖς Μοναῖς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ νέου, καὶ Σερμπάν Βόδα, (ταῖς ὅποιαις ἔβλεπεν ὁ Θεόδωρος καὶ οἱ περὶ ἀντὸν ἀσκαρδαμικτές, διότι ἐμπεριεῖχαν τὰ περισσότερα καὶ παλυτιμότερα πράγματα ὡς ἐις ἀσύλον μέρος), ὃν μόνον ἐμποδίσε νὰ ἐισέλθουν Παντούριδες, ἀλλὰ θέσας καὶ ὄλην τοῦ τὴν προσοχὴν, ἐλαφε χυρίως πρόνοιαν ἐις τὸ νὰ διαφύλαξῃ ἀντάς, ἐσθενε καὶ ἐξαδεν μὲ τὴν πλέον δυνατήν επαγρυπνίην.

Ἐις τὴν σηματισθεῖσαν ταύτην πολυαρχίαν, ἦ μᾶλλον ἐπεῖν ἀναρχίαν, πτις βεβαίως ἐδιέ κατὰ πάντα λόγον, ἐις τοὺς ὄρδως φρονοῦντας ἵκανας ὑπονοίας, καὶ ἀφηρημένας ἀνελπιστώς ταῖς χρησταῖς ἐλπίδας τῶν ἐννοῶν τοῦ κατηματος τούτου, οἱ νουνεχεῖς καὶ χρήσιμοι μερικῶς στρατιωτικοί. δεωροῦντες μὲ βαδεῖσαν λυπην τῶν τὴν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοσούτην ἀρρυταν καὶ ἀκινητίαν τῶν ἀρχηγῶν ἀντῶν, καὶ ὅτι, ὁ μὲν Θεόδωρος ἀφ' ἐνός ἐνεισχολεῖτο σκάπτειν περὶ τὸ Κοτροτεάνιον γείους χάνδακας, ὁ δὲ Τψηλάντης ἀφ' ἐτέρου ἀνασκάπτειν περὶ τὸ Τυργόβιστον παλαιῶν, βασανίζοντες τοσοῦτον πλῆθος ἀνδρῶν, καὶ κατεξόδευοντες, ἐνεκα τὸν τοιούτων ματαίων ἐπιχειρίσεων, τὴν Βλαχίαν μὲ ἀδράς πληρωμάς, μετεβάλλον πάραντα τὸ γενναῖον φρονημα καὶ ὁ ὑπερβαλλικός, ἐνδουσιασμός τῶν ἐις δειλίαν, καὶ υποπτεύοντο ἐνλόγως τανακτία τῶν ὅσα οἱ δύο οὐτοι ἀρχηγέται τῆς Δημεγερβίας ἐφονέρωσαν κατ' ἀρχῆς ἐις τούτους, περὶ τῆς πράγματοποιήσεως τῶν ὅποιών ὑπεμένον, ἐλπίζοντες ἔως τοτε τὴν ἐκτέλεσίν τῶν. Άλλο ὅχι ὅλι-

γύτερον παράξυναν τὰ πνεύματα τῶν τοιούτων, ὡμικτέρως μάλιστα τοῦ τε Σάββα καὶ Θεοθόρου, οἱ παρὰ τοῦ Υψηλάντου ἀνάρμοστοι διορισμοὶ τῆς ὀπιλαρχηγίας, ὅστις ἀντὶ νὰ μεταχειρισθῇ τὸν ἄνδρειον καὶ φιλόπατριν Γ : Ὁλύμπιον, ἦ καὶ ἀυτὸν τὸν Σάββαν, ὅτινες, παρ' ἄλλου τινὲς, ἐγνώριζον καλήτερα τὰς τοποδεσίας τῶν μερῶν καὶ τὰ φρονήματα, τῶν κατοίκων, ὃποκατεστησεν ἐξεναντίας τὸν Καραβίαν ἀρχηγὸν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ Ἱεροῦ λόχου, καὶ τὸν Δώκαν τῶν Εἰδελοντῶν Ἀλβανῶν.

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια βλέποντες καὶ ἀισδανόμενοι ὅτι κριτικῶτεροι πρήχισαν νὰ λεπτοτακτῶσι, καὶ πρῶτος πάντων γνωρίσας τὸ ἀσυντέλεξ ἀποτέλεσμα, ὁ ἀρχιατρὸς τοῦ Υψηλάντου Ἦπιαμινώνδας ἀνεχώρησεν ἐξ Τυργοφίστου διὰ Τρανσυλβανίαν μεδ' ἐτέρων τινῶν ἐξ ἐμπόρων στρατιωτῶν τῆς τοῦ Ἱεροῦ λόχου τάξεως, τὸ κινητα τῶν ὅποιων ἐπρόκειντον ὅπκι ὀλίγην σύγχισιν ἔις τὸ στρατόπεδον· κατόπιν δὲ τούτων γνωρίσαντες τὴν ἀπάτην ταῦτην καὶ ἐτεροι, ἐζήτουν ἐπ' ἐνκακιριας παλλοὶ ἐκ τῶν φιλησύχων ἀνδρῶν νὰ δραπετεύσωσιν, (ὅτινες ἀπὸ μόνον ὑπερβολικὸν ζῆτον τοῦ πατριωτικοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ὑποδεδουλωμένης μητρός των Ελλάδος, ἥκολονδησαν τὸν Υψηλάντην, κατακαλλώσαντες καὶ τὴν ιδίαν ἀντῶν κατάστασιν)· καδότι ἐν ᾧ ὁ Υψηλάντης ἐκπέμπεται πρότερον, ὅτι δὲν εἰ διαπεράσει τὸν Δούναβιν, καὶ νὰ προφθάσῃ ὅπου τὸν περιέμεναν ἐνοπῶι ὅτι τῶν παραδουναβίων Ἦπιαρχιῶν Σερβίας καὶ Βοϊλάριας χριστιανοῖ, μεδ' ὧν ἐμελλε νὰ ὀρμῆσῃ, ἐις τε Θράκην Πακεδονίαν καὶ Ελλάδα, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ τοὺς μεγάλους, ετοχασμοὺς τοῦ σταδίου του, ἕιδον ἀπεναντίας ἐις τὸ μετεπείτα, ἀντὸν μὲν νὰ χρονοτριβῇ ἐν Λύργοβίστῳ, καὶ νὰ καταγίνηται ἐις ἐργα στερεα καὶ ἀκίνητα, τινάς δὲ τῶν ὑπὸ αὐτὸν ἀρχηγούς, ὡς τὸν Δούκαν, Καραβίαν κ.λ.ποὺς στρατιώτακούς, ἐπάνω ἐις τοὺς ὅποιους

ἀνετέσθη ἄλη ἡ ὁροσίωσις τῆς προόδου τοῦ ἐπιχειρήματος των,
νῦν ἀπογυμνώνουν ἀσυστάτως τὸν λαὸν, καὶ νὰ κατασπα-
ράττωσι τὴν ἀδλίαν Βλαχίαν, τὸν δὲ Θεόδωρον καὶ
Σάββαν διχοτομοῦντας ἐκ τῆς ὅλης μελείας νὰ συνενω-
οῦνται μυστικῶς μετά τῶν Τούρκων.

Μεσαύτως καὶ δι τοῦ Θεοδώρου Παντούριδες, ἐις τοὺς
ὅποιοὺς ἐνῷ ὑπέσχετο ὄντος, ὅτι ἀμμα φθάνει ἐις Βου-
κουρέττιον, δέλει ἀφίσει ἀντοὺς νὰ λεπλατήσουν τὰς ἀρ-
χοντικὰς περιουσίας, καὶ ὅτι καταβτέφων τοὺς ἀρχο-
τὰς δέλει διορίσει ἐκ τούτων, ἀντ' ἔκεινων, ἐις τὴν τοῦ
τοπού διοίκησιν, καὶ ἀκόμη περιπλέον, ὅτι δέλει διανεί-
μει ἐις ἀντοὺς τὰς ἔκεινων ὕδικησίας, κτλ., ἔιδαν ἀ-
προσδοκήτως ὅσδεν τῶν ὑποσχθέντων νὰ ἐκτελεσθῇ.
Ἄλλος ὁποῖον μὲν νὰ συναδροῖῃ χρήματα ἐκ τῆς Τού-
ρκιας, καὶ νὰ καταγίνηται ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Κοστροτσανίου
ἐις ἔργα ὄχυρωσεως καὶ ποδιορχίας, ἐαυτοὺς δὲ, χρο-
νοτριβοῦντας περὶ ἀντὸν ἀνεν μιεδῶν, καὶ λοιμοκτό-
νοντας, διὰ τὰ ὄλιγα διδόμενα ἐις τούτους ειτηρέεια,
ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ὅποιων νὰ ἔξοχείλωσιν ἐις κα-
ταχρίσεις, κλπ. Ἀλλοὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἔιχον ἀρχίσει ὅι
τοῦ Βυζαντίου Γούρκων νὰ κάμνουν συνεχεῖς ἐφόδους ἐις
τὰ ἄκρα τῶν πέραν τοῦ π.: Ὅλτου παραδουναβίαν θεια.
τῶν, καὶ νὰ ἐπαπειλῶν μὲ σφαγὴν τὰς ὄικογενεῖας των.
Οὐδὲν δὲν ἥργησον καὶ ἔντοι νὰ λειποτακτῶσι καθ' ἐκά-
την, καὶ φεύγοντες ἐις πλῆθος, ἐπανήρχοντο ἐις τὰς
ἔετιας τῶν, ἀλλοὶ ἐις τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐνδεν διέβα-
νον, ὅντε! ἐις τὰ χωρία ἐκεῖνα.

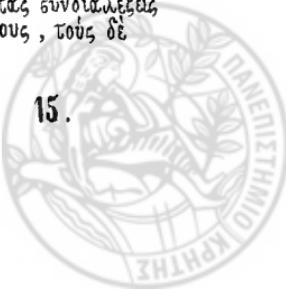
Ἐπ' ἀληθείας αἱ ἀπαραδειγμάτιστοι καὶ ἀλλε-
πάλληλοι ἀρπαγοί καὶ κακίαι κατὰ ταύτην τὴν ἐπο-
χὴν πρὸς τοὺς δυτικούς κατοίκους τῆς Βλαχίας, ὡμο-
αζον πολυσύνδεσον ἐπιδημικὸν ὄλεθρον, ἐπιτεθόντας ἐπ'
ἀντοῖς, ὡς φαίνεται, κατὰ δεῖχνην παραχώρησιν. διότι

τουαντη καινή συμφορά και γενικός αφανισμός δὲν ήκολου. θησεν ἐν τῇ Βλαχίᾳ ἀπὸ τῆς Ηγεμονείας Μίχνα Βοεβόδα τοῦ Γού ἐν ἑτερι 1658 : μ : χ : , τούτεστι πρὸ 163 : ἡδη ἐτῶν . Καὶ τῶν μὲν ὁπλέντων κακῶν τὸ παράδειγμα , ἔδωκαν πρώτιστοι οἱ υπὸ τὸν Θεόδωρον Παντούριδες καὶ Σερβοβουλγάροι μὲ τὸ „Ζαβέρα“^(α) (διὰ τὴν πιεστὸν) , τὸ δὲ τέλως ἐφιλοτιμηθησαν οἱ ἐπιλεγόμενοι Άλβανοί γὰρ καμμωσι μὲ ἀνηκουστὸν δηριαδίαν , μὲ τὸ „ζήτω, η ἐλευθερία“.

Ἐν τοσούτῳ ἡ ἀπὸ ἡμέρας ἐις ἡμέραν προοδεύουσα λεπτοτάξια τῶν ἀρματωλῶν τῶν , κατεδορύθησε τοὺς δύο τους ἀρχηγούς , οἵτινες καὶ κατεγίνοντο νὰ ἐφεύρωσι τρόπον ἐις τὸ νὰ περιστείλωσιν ἀυτὴν , ἀλλ ἡ περίστασις , ἡ ἀπεριβλεψία , δὲ καὶ ἡ ἀδράνεια , ἐις τὴν τέλους έιχον φθάσει , τοὺς ἐμπόδιζον ἀπὸ πᾶσαν δραστήριον ἐνέργειαν , μολαταῖτα ἐπεχειρίσθησαν πρὸς ἄναχαιτίειν ἐκ τοῦ προχείρου μέσον , ἐδοφίσθησαν δηλαδή , ἐις τὸ γὰρ διαδίδωσιν ἀδιακόπως ἐφημέρους νεας ἀνυπάρκτους εἰδήσεις , μὲ τὴν διαφορὰν , οἴτι , οἱ μεν Υψηλάντης ἐτροπολογοῦσεν ἀντάς ἐις Τυργόβιστον , οἱ δὲ Θεόδωρος ἐλάμβανεν ἐτοίμους , καὶ τὰς ἐξέδιδεν ἐις τὴν πόλιν τοῦ Βουκουρεστίου , πρὸς ἐπιτίσια καὶ διασκεδαστὸν τῶν τε στρατιωτῶν ἀντῶν καὶ τοῦ Ιασοῦ διαλαμψάνεις οἴτι ,

„οἷον ὃνπα προφθάνουσιν ἐις πλῆθος Ρωσσικὰ στρατεύματα μὲ ἵνανον πυροβολικὸν καὶ Κοζάκους , (τὰ ὅποια ποτὲ μὲν ἐφεραν ἐις Τάσιον τῆς Μολδαΐας , ποτὲ δὲ ἐις Μπουρλάτι , καὶ πότε ἐις Γαλάτει , καὶ καθεξῆς) .

(α) ἡ λέξις ὄντη ἀρπήκεν ἐποχὴν καθ' ἀλλη τὴν Μολδοβυλαχίαν ἦχρι επίμερον , καὶ σωεδίζεται κοινῶς νὰ λέγηται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων , ἐις τὰς συνδιαλέξεις των ἀπὸ τὸν κατιφρόν τῆς Ζαβέρας , ἀντὶ τοῦ 1821 : ἐτούς , τοὺς δὲ ἐπαναστατίσαντας „Ζαβερτζίδας“.

„Ολη ἡ Ελλάς καὶ Ρούμελη ἔναι τὸ εἰς ἀποστασίαν, προ-
ένοῦντες ὅτι χριστιανοὶ πανταχοῦ μεγίστην φθοράν κα-
τά τῶν Τούρκων.

„Η Κωνσταντινούπολις πολιορκεῖται ὑπὸ τῶν Ελλή-
νων κατά ἐπράν κατέδάλασσον, ὃντινες καὶ ἐκυρίευ-
σαν τὸν Γαλατὴν καὶ τὸ Αρβενάλι (ναυπηγεῖον), προ-
λέγουσαι ἐν ταυτῷ μὲ δητὴν προδεσμίαν καὶ τὴν ἀνω-
σιν ταύτης, καὶ.

„Κινηθέντος δὲ πρὸς τὸ φωτιάνι τοῦ Πρίγκιπος Γ: Καν-
τακοζίνον μὲ τινας ἐκαποντάδας πεζικοῦ στρατοῦ τῆς
τοῦ Ιεροῦ Λόχου τάξεως, διεδόθη, ὅτι ὁμα φδάσας ὁ ῥη-
θεὶς ἐις Γαλατὴν, ἐκαμε μέγαν ἀφανισμὸν κατὰ Τούρ-
κων, δυσιάσκει πολλὰς μυριάδας,

„ὅτι καὶ τῆς Βουλγαρίας διεγερθεῖσης, ὥρμησεν ἐν εὐ-
μα ἐκ δέκα χιλιάδων Βουλγάρων, καὶ ἐκυρίευσε τὸ
Σιτσόβι μὲ ὄλας τὰς Όδωμανικὰς Σαλούνας, (πλο-
άρια πολεμικὰ ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως), ἀιτινες ἦσαν ἐ-
κεῖ πρὸς φύλαξιν, διὰ τὴν ὅποιαν χαροποιῶν ταυτὴν
ἀγγελιαν ἐδόθη παρὰ τοῦ Υψηλάντου καὶ δυμπόσιον,
ἐγινε καὶ φωτοχυσία ἐις τὸ Τυργόβιτον, (μᾶλλον διὰ
νὰ διακειδάῃ ὁ Πρίγκιψ τοὺς καταπιέζοντας ἀντὸν
περιπατημοὺς καὶ μελαγχολιας). τοιαῦτα καὶ ἄλλα
παρόμοια στρατηγηματα διόλου ἀνυψιβίβαστα διενερ-
γουντο καθεκάστην, καὶ τὰ ὅποια ὡχι μόνον διὰ λό-
γων προφορικῶν ἐκπρύττοντο, ἀλλὰ πολλὰ ἐξ ἐκτῶν
ἐδημοσιεύοντο καὶ ἐγγράφως, διὰ νὰ ἐνδουσιάζωσιν ἐκ
τοῦ ἐνός τοὺς δυσπρεπημένους στρατιώτας, καὶ διεγε-
ρωσιν ἐκ τοῦ ἄλλου τὸν λαὸν ἐις κοινὸν ἐπανάστα-
σιν, ὡς ἡ παρὰ πόδας ἐκδεῦεισα ἀγγελία. Ἱτις διε-
λέμβασε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τινας ἀνηρεῖς ὡς εἰς,
καθὼς τὴν διέγερσιν τῆς Πελοποννήσου, τὴν ἐπαρχόντεσιν τοῦ Γρ-
γορίου Πατριάρχου ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ π.

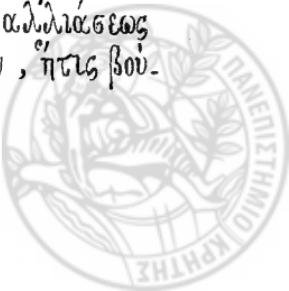

Ἐν τῷ Γενικῷ στρατοπέδῳ τῇ 5: Μαΐου 1821.

Τυργόβιστον.

Ἄι, ἐκ Βιέννης, ἐξ Ὁδησσοῦ καὶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τῆς Ἀυστριακῆς ἀπὸ Ρουμανίας ἐλθούσης πόρτας, επιζητοῦσιν εἰς μᾶς πληροφορῶν, ὅτι ὁ Μαρέας, ἀς ἦδη ἐξουσιάσθη ὑπὸ τῶν χριστιανῶν, τρία καστρα ἐκαριεύθησαν, τέσσαρα δ' ἔτι φυλάττονται πολιορκημένα, ἀπερι κακεῖνα μελλουν να παραδοθῶσιν ἐντὸς ὅλης τοῦ ὄλιγου δι' ἐλλειψιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων. Οτι ἐις Μελένην, καὶ διηγέρθησαν ἐναντίον τῶν Τούρκων ἀπαντεῖς, καὶ ἐις μίαν μάχην κατεκόπτησαν μετά τοῦ Μπέη οἱοι δια τοῦρκοι παρόμοιον συνέβη καὶ ἐις Καζάνη, καὶ ἐις ἑτερα μέρη τῆς Βουλγαρίας καὶ ὅτι οἱ μετά τοῦ Ἀλή πασα ἥμετεροι ἐλαβαν ὑπὸ ἐξουσίαν τῶν ὅλην τὴν ἀντούσατησιν μὲ πολλὴν αἰματοχυσίαν. Η Σερβία καὶ ἀντὴ ἥτοι μάσθη, ἀλλ' ἐισέται δὲν ἔχουσεν αἷμα. Εις Ἀλγέριον καὶ Τουνεζίην ἥτοι μάσθη ἐναντίον τῶν χριστιανῶν Τούρκικός στόλος, ἀλλ' η δικαιαία τοῦ θεοῦ ὄντα πόλοντος κατέστρεψε τοὺς ἔχδρους, καθότι μόλις ἐκινήθη, καὶ κατεβύσθισθη ἀμενῶς ἐξολοκλήρου ἀπό τοικυμιας, χωρὶς νὰ σωθῇ ὅυδεμια μυχή. Τὰ ὑδικά μας πλοῖα ἥτοι μάσθησαν, καὶ ἐις τόσην καλὴν ἐνταξίμην ἐτέθησαν, ὧστε θέλουν προφθάσει ἐις κάθε μέρος βοήθειαν.

Περὶ τάντων τούτων ἐιδοτοιῶν σας δὲν ἀμφιβάλλω, ἀλλ' οἱ φύλων γενεῖς καὶ ὅμογενεῖς, κατ' ἐξοχὴν τοῦ Ηλλήνων τοῦρκων, στρατιωτικὸν, ὀπερι ἔχει τὸν τοῦ πατριωτικοῦ μοῦ ἐνθερμόν ζῆμον, πληρες χαρᾶς καὶ ἀγαλλίασεως δένει δοξασει τὴν πάλιοφον θείαν πρόνοιαν, ητας βού-

λεται νὰ χαρίσῃ τὴν ἀνόρθωσιν ἐις τὸ χριστεπώνυμον γένος· ἀλλ ἡ παροῦσα χαρὶς ἡμῶν μεταβληθήσεται ἐις ἄκραν ἀδυμίαν καὶ λύπην· ἐπειδὴ ὁ ἐκχυτῆς τοῦ χριστιανικοῦ οὐματος, κινηθεὶς μὲ λύσσαν ἐις τὰ ἐνδότερα, ἐξέτενε χεῖρα θανατηφόρου καὶ ἐπὶ τοῦ Τικυληγιαστικοῦ Κληρου· ἐβαψε τὴν μάχαιράν του ἐις τὸ τῶν δουλῶν τοῦ θεοῦ στιμα, καὶ παρέδωκεν ἀυτοὺς ἐις ἐπωδύνον καὶ ὀπτιμον δάνατον, κρεμάντας τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα τὸν Πατριάρχην μὲν οὐλους τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ ἐτέρους πολλοὺς τῶν τοῦ γένους ἐγκρίτων. (α) Τίς νὰ μὴ

(α) ἡ καταγραφὴ ὅλων τῶν παθόντων τότε, ἐτάλη πρὸς τὸν ἐν Βρασιόβῳ (Στεφανούπολε) τῆς Τρανσυλβανίας ευρισκόμενον Μπεγζαδὲ Νικόλαον Σοῦτσον, παρὰ τοὺς ἐξ Οδεσσοῦ φίλους του, καταψυγόντος ἐκεῖ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὴν ὥραν παραλαβόντες ἡμεῖς ὑστερον δὲ ἐτέρου φίλου, δὲν λείπομεν νὰ καταχωρίσωμεν ταῦτην ἐν τῷ παρόντι πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὡς κατωτέρω.

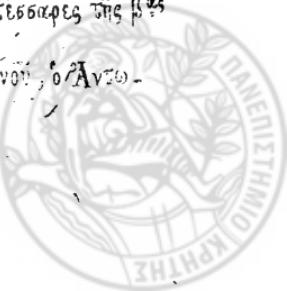
φέρουσαν ἡμέρομπνίαν τὴν 18: Ιουλίου 1821, ἔτους.

‘Οι διὰ προσταγῆς φονευθέντες

ἡ Παναγιώτατος δικοιουμενικος Πατριάρχης Γρηγόριος, ὁ Αγχιάλου, ὁ Εφέσου, ὁ Τουρνόβου, ὁ Θεσσαλονίκης, ὁ Ανδριανουπόλεως, ὁ Ἰλαρίων, ὁ Νικομηδείας, ὁ πρώτην Τουρνόβου, ὁ Δέρκων, ὁ Σωζουπόλεως, ὁ Μετρών, ὁ Σοφίας, ὁ Αρχιερεὺς τοῦ Ἀρχαιτκιούρη, ὃλοι ὧν Βλαχαραιται, τρεῖς Εφημέριοι πατριαρχικοι, ὁ Πρωτοευγελλος Εφέσου, ὁ Κύριλλος πρώτην Πατριάρχης ἐις Ἀνδριανουπαλιν, ὁ Άρχιμανδρίτης ἀδελφὸς τοῦ Ἀλεξανδρου ὃντο τοῦ Μπεγζαδὲ Κωνστάκη, ὁ Ποστέλνικος Παντελέονυγλος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ παλλοὶ ἄλλοι ιερεῖς. ὃλοι ὧν ἀνωτέρω ἐκρεμάσθησαν.

Ἀπεκεφαλίσθησαν δὲ, ὁ Μπεγζαδὲ Κωνστάκης Μορούζης, ὁ Χάτμανος, Μιχαλάκης Μάνος, ὁ Μπεγζαδὲ Νικόλαος, Μορούζης, ὁ Μπάνος Νικόλαος Χαντζερῆς, ὁ Μπεγζαδὲ Μιχαλάκης Χαντζερῆς, ὁ Μπάνος Παναγιωτάκης, ὁ Ποστέλνικος Νικόλαος Σκανεβῆς, ὁ Λογοδέτης Στεφανάκης Μαυρογένης, ὁ Λογοδέτης Θεοδωράκης Ρίζος, ὁ Μιάνος Φεώργιος Μαυροκορδάτος, ὁ Κομισος Άλεξος Ραλῆς καὶ ὁ ὑιός του, ὁ Παχάρνικος Γεώργιος Θεραπικούς, ὁ Χάτμανος Κωνστάκης Γεράκης, ὃστις ἐτι ψλωθη, ὁ μισι Θεοδώστης, ὁ Λαμπίμης Σαράρης, ὁ Αφετούλης με τὸν ὑιόν του, ὁ Αγιατράκης Σαρῆς, ὃι δύο ὑιοι τοῦ Τσανάκη, ἐξ πρώτιστων τῆς Σμύρνης, καὶ ἐξήκοντα τέσσερες τῆς βασικεως, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ποιειδὴ δάνατον ἐλεύθερον, ὁ ὑιός της Ζαΐτρου Φατείνοι, ὁ Αντω-

, φρίξη ἐις τοιοῦτον Θηρῶδες, παράνομον καὶ βαρβαρικὸν ἔρ-

νάκης Τερές, ὁ Δημήτριος πατέρας Ρηγόπουλος, ὁ ἀδελφός του, ὁ βεῖτερος ὑιός του, ὁ γειτόνιος τοῦ Σκανθανῆ, ὁ Τσερλῆς, ὁ Χατζῆς Βασίλης από τὰ Γατάβλα, δύο φερμανάτερες πλούσιαι, ὁ Σάββας τοῦ Δραγομάνου Ια-
κωβάκη, ὁ Δημήτριος Τσαλίκης, ὁ Κάλφας Κομπνός, ὁ Χατζῆς Πανα-
γίως, ὁ Κυριτσήμπασης τοῦ Χαλέπη, ὁ Γραμμάτικος καὶ ἀνεψιὸς τοῦ πατέρα
Γεωργίου, ὁ Φραντέσκος Γεωργαντόπουλος Τήνιος, ὁ πρωτίστοι Μωράϊται,
Ρουμελῶναι, Ἀλβανῖται, Ἀσπροδαλασσῖται καὶ Κρητικοὶ πλῆθος ἄνωρῶν μη-
τοῖον· ὁ Γάστηρης Σαράφης τοῦ Ἀλῆ πατέρα, ὁ Τσερονῆς Σαλτζῆς τῆς Δου-
δοῦς Ἀρμένιος, καὶ ἄλλοι πολλοὶ προγυματευταὶ καὶ τεχνῖται. Οὗτοι ὁι κα-
τοικοὶ τῶν Κυδωνιῶν καὶ Μοσχονησίων, ἐκτὸς μερικῶν, οἵτινες ἐκρόλαβεν
καὶ ἔψυγον.

ΟΙ ΕΞΩΡΙΣΤΟΙ

ὁ Ποστέλινικος Γεωργάκης Νέργης, ὅστις ἀποπεμπόμενος ἐις τὴν ἔξορταν
ἀπέδεινε καθ' ὃδὸν, ὁ δὲ Χάτζημανος Κωνσταντίνος καὶ Μπεγζαδὲ Ιεσουάκης
τερελάδησεν· ὁ Λιδένητης Σκαρλατ Βόδας ὁ Καλλιμάχης μὲν ὅλην τὴν ὃι
κογένειάν του ἐις 158: ψυχὴς ὁμοῦ μὲ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ μὲ τὴν Δομνί-
σαν τοῦ Μπεγζαδὲ Γιάγκου, ἐις Μπολοῦ, ἀπέχουσαν ἐξ ικονάκια ἀπὸ τὴν Νί-
κομήδειαν· ὁ Δραγομάνος Ιακωβάκης μὲ τὸν ἀδελφόν του καὶ μὲ δύο ὑιούς
του, καὶ μὲ τὸν Κωνστάκην Μάνον, ὁ Χάτζημανος Ἀλέκος Μαιροκορδάτος μὲ
τὸν ὑιόν του καὶ μὲ δύο ἀδελφούς του, ὁ Ποστέλινικος Ἀλέκος ὑιός του, ὁ
Σπαδάρης Κωνστάκης ὁ Ἡμερος, ὁ Κόμισος Παναγιωτάκης, ὁ διὸν ὑιὸς τοῦ
Δημητρίου Χαντζῆρη, ὁ Δανιήλης, ὁ Ἀλέκος Σιουγουλτζῆς ὁ Θαραπιανός,
καὶ ὅλοι ὁι ἄλλοι Σιουγουλτζῆδες. Αὐτοὶ καὶ ἄλλοι περιεστεροὶ ἔξω-
ριεθησαν ἐις διάφορα μέρη τῆς Ανατολῆς.

ΟΙ ΦΥΛΑΚΗΜΕΝΟΙ

ἡ Δομνίτσα Σιυφροσύνη Μορούζη, ἡ τοῦ Μπεγζαδὲ Δημητράκη Μορού-
ζη, καὶ ἡ Χουρμούζακίνα, ἐις ἓν τετταὶ τοῦ Φαναρίου φυλακωμέναι διὰ
νὰ μὴ φύγουν· ἡ Δομνίτσα Σμαράγδα τοῦ Μαιρογένους, ἡ Λογοδεσέεα Στε-
φανάκη Μαιρογένη, ὁ Δημητράκης Σλαυτζάρογλους, ἡ Δόμνα Τάρσου, ἡ
Ποστέλινιτσεσσα Κωνστή Σιουτσή, ἡ Δομνίτσα Σμαράγδα Μορούζη, ἡ
Ἄργύρα Σκανθανῆ, ἡ Λογοδεσέεσσα Σιυφροσύνη Μάνη μετὰ τῶν τελετῆ
Ἀλέκος, ὁ Μπεγζαδὲ Γιάγκους Μαιροκορδάτος, ὁ Ποστέλινικος Γεωρ-
γίου μετὰ τῆς Ποστέλινιτσεσσας Σλαυτζαρογλου, ἡ Κλωτζαρέεα τοῦ Σαμ-
φειράκη, ἡ Καμιναρέεα τοῦ Παρασκευᾶ, καὶ ἡ θαμαρίτσα, ὅλαι ἀνταί
κάθηταις ἐις ἓν τετταὶ περιωρισμέναι ἐις θαραπιά διὰ νὰ μὴ φύγουν·
Ἡ Δομνίτσα Μαριώλα τοῦ Δραγομάνου Ιακωβάκη ξίναι ἐις τὴν Πό-
λιν καὶ κάθηται μὲ τὸν νέον Προύδην, ὅστις ξίναι ὁ Γεράσιμος ἀνεψι-
ός τοῦ πατέρων Χαλκεδόνος· ἡ κοκκώνα τοῦ μακαρίτου Μπεγζαδὲ
Γιάγκου, ἐις τὴν Πόλιν· ἡ Δομνίτσα Σμαράγδα, ἡ Μπανέσσα Μαυ-

γον; Ποία σιδηρᾶ καρδίανά μή δρπνήσῃ ἐις παρέστασιν

ρυκορδάτου, ἡ Λογοδεῖσσα Θεοδωράκη, καὶ τοῦ Μπάνου Κάρατζα ἡ ἄρχοντισσα, ἐις τὸ Ἀρναούτ κιοῖον· καὶ κάμποσαι ἀλλοι καὶ ἄλλοι ἐις διαφορὰν ἀλλα μέρη, τοὺς ὅποιους ἀδύνατον ὁ νοῦς καὶ ὁ κάλαμός μου καὶ περιγράψῃ ὄνομαστι.

Μέγος Δραγομάνος εἶναι ὁ Ποστέλνικος Σταυράκης, μέγας Λεγοθέτης ὁ Ἅγιας Ἄισκος τοῦ Πετράκη, καὶ Μώνης τοῦ Δραγομάνου, Καπού κιλαχαρίας τοῦ Πατριαρχοῦ ὁ Γεώργιος ἔγγονος τοῦ ὇χσηνη, Δραγομάνος τοῦ στόλου κανένας, μυστικὸς δὲ Δραγομάνος τῆς Πόρτας, Γενιάς ὁ Καλλιπολίτης.

Οὐ κανό βασιλεύουσαν ἐνταῦθα ἐις Ὁδησὸν ἐνριμχόμενοι.

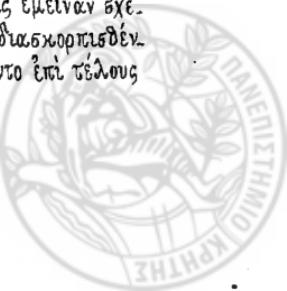
Ὁ Αὐδίνης Χαντζέρης μὲν ὅλην τὴν ὄικογένειαν καὶ μὲ τὸν γαμβρὸν του Χανον, ὁ Σπαδάρης Νικολάκος Σούτεος μὲν ὅλην τὴν ὄικογένειαν του, ἡ Δομνίτσα Ζωή μὲ τὸν Μπεγζαδὲ Δημητράκην μὲ τὴν Δομνίτσαν Λωτσίκαν καὶ Άλέκον ὑιὸν τοῦ Μπεγζαδὲ Δημητράκη, ἡ Δομνίτσα Ραζλού μὲ ὅλα τὰ παιδία, ἐγώ (δηλαδὴ ὁ ἐκδέσας τὴν καταγραφὴν), μὲ τὴν Δομναν καὶ μὲ τὰ παιδία μου, ὁ Ἅγιας Ταϊγαρᾶς μὲ τὴν ὄικογένειαν του, ἡ Φιλοδωρέσσα μὲ τὴν κόρην της καὶ ὑιὸν της, ἡ Ἀριστέα τοῦ Σπαδάρη Χαντζέρη, ἡ γυνὴ τοῦ Μπεγζαδὲ Μιχαλάκη Χαντζέρη μὲ τὰ παιδία της, ἡ Γιανναβή μὲ ὅλας τὰς κόρας της, ὁ Κόμιστος Κωνστάκης Σκουλίτης, ὁ τῆς Ευφροσύνης ὑιός, ὁ τῆς Ἀργυροῦς δύο ὑιούς, ὁ Κομινάρης γαμβρὸς τοῦ Ραζλῆ, ὃστις τῇ τρίτῃ ὑμέρᾳ τῆς ἐλεισθεῶς του ἐπροστάχθη παρὰ τῆς ἔξουσίας διὰ ν' ἀναχωρήσῃ ἐις Χερσώνα, ἡ Δομνίτσα Μορούζη μὲ τὴν ὄικογένειαν της, ὁ Όικονόμος διδάσκαλος τῆς Σμύρνης, ὁ Τερεπάλεως τῆς Δομνίτσας Ζωῆς, ὁ Μαριωρίτσα τοῦ Δημητράκη Χαντζέρη μὲ τὰ παιδία της, ὁ Ποστέλνικος Βασιλάκης μὲ τὴν γυναικά του καὶ παιδία του, ἡ κόρη τοῦ Κλωτσάρη Σαμφειράκη μὲ τοὺς ἀδελφούς της, ἡ κοκκώνα τοῦ Μπεγζαδὲ Άλέκου μὲ τὴν κόρην της, ἡ Ποστέλνιτσεσσα Σταδάκη μὲ τὴν Χατμανέσσα Ελέγκο, ὁ Ποστέλνικος Κωνστάκης Πλαγινός καὶ Μιχαλάκης ἀδελφὸς του, ὁ δὲ Άλέκος ἄμα ἥλιδεν, ἀπεδανεν εἰς Κιλνόβι, ὁ Καμινάρης Σαχαρίας, ὁ Παχάρνικος Μάρκος ἀπὸ Αρναούτ κιοῖον, ὁ Παχάρνικος Γεώργιος τοῦ Σπαδάρη Νικολάου, ὁ Μιχαλάκης Νάζους, ὁ δύο Φραγκίνοι μὲ τὴν ὄικογένειαν των, ὁ Σπαδάρης Άλεξανδρος Μάνος μετά τῶν ὑιῶν του Κωνστάκη, ὃστις ἔγεινε Ποστέλνικος μὲ πιττάκι ἀρρυν ἐπέρασεν ἐις τὸ ἐνταῦθα μέρος τὸ ὑφεστοῦ, (Ἐννοῶν τὸν Μιχαήλ Βόδαν Σούτεον τοῦ Ιασίου), ὁ Σπαδάρης Άναβτασάκης, ὁ Σπαδάρης Ραμεδάνης μετά τοῦ Δημητράκη τῆς κοκκώνας καλόπται ἐις τὸ Ἀκαρεμάνε, ἀπέχον ἐντεῦθεν ὥρας ἔξι, πραγματευτῶν δὲ καὶ ἐναφίων (εντεχνιῶν) πλῆθος, ὥστε ὅλοι ευηγμένοι ὄντες ἐκ ἐν μέρος σχηματίζουν ὅλοκληρον πόλιν.

τοιούτου φρικώδους δράματος; Τικανῶς ἐκ τούτου ἀποδεῖ.
„κινύεται ἡ ὄντιασταγής λύσσα τῶν ἀνθρωπομόρφων μηρίων·
„·τὸς ἐξ ἡμῶν δύναται ἐις τὸ ἔξης νὰ ἐλπίζῃ τὴν τῆς ζωῆς
„του πολύτιμου ἀσφάλειαν καὶ ἐκείνην τῆς περιουσίας του; ἢ,
„τις ἀμφιβάλλει, ὅτι δὲν δέλουν ἔχει παρόμοιον τέλος καὶ ὃι

„Οὐλα τὰ τρόφιμα ἔιναι ἐνδηνά, καὶ ὃ ἔχων ὄπωσον κατάστασιν ἐμπορεῖ
να. Τῇ ἐδώ καλήτερα ἀπό καθέ ὄντα μέρος. Αυτὴν τὴν ἐβδομάδα
τῆς ἡλιοῦ διπό τὴν Πόλιν ἔως δέκα καράβια, καὶ ὅλα ἡλέουν,
„ὅτι ἔιναι ἄκρα ἡσυχία, ἐπαυσε καὶ τὸ σκότωμα, τὸ ἀυτὸ δέγουν καὶ
„οἱ ἐλδότες. Φωτια ἡκαλούμησεν ἐις τὸ Σταυροδόρομον μετὰ τὸ
Κουρμπάν Μπαΐραμ, καὶ ἐκάπεσαν ἐξῆντα επήτια. Οἱ Ἀσπροδαλασσιται φαίνεται ὅτι ἐβαρέθησαν καὶ ἀποσυρονται. Τις γενή ἐις
τὰ ἐδῶ εὐνόρα ὄμιλία τις περὶ διαλλαγῆς. Οἱ Τούρκοι κηρύττουν
„ὅτι πόλεμον δεν ἔχουν, ἐδόκων καὶ ἐμνηστείαν ἐις τους φυγάδες διὰ νὰ
„ἐπιτετρέψουν, τους δὲ ἐξορίστους δὲν τους ἔκαμψαν ἀκόμη. Ιτάλει (ἔλει
„δεροχαρτή) . Εδῶ οἱ ιδικοὶ μας ἐδειξαν φιγούραν (μορφήν) ποδιά
καλὴν, ποτὲ μεν τους διωχνουν, ποτὲ δὲ τους μεμφονται διά
τὰς καρέτας καὶ καλέσκας (οχήματα) ἡγόρασσαν, καὶ περιπατοῦν
με τέσσαρα ἄλογα διὰ τὰς Λόιδας (θεσεις), τὰς ὄποιας ἐπι-
ασσαν ἐις τὸ δέατρον καὶ κλουπί διὰ τους χορούς, τους ὄποι
ους μενθάνουν νὰ χορεύουν ἐις τους Μπάλους διὰ τὴν ὄντο-
σιαν, τὴν ὄποιαν κάμνουν ἐις τὰ συμπόσια, καὶ γίνονται παιγνιον
„ἐις τὰς ευναναστροφάς ἄλλην ὄμιλίαν δὲν ἔχουν, πάρεξ ἀντὰ καὶ
πάλιν ἀντὰ φοροῦ δὲ μακρού ροῦχα καὶ ὑποδημάτα φραγκικά, καὶ
χαρτούτια ἐις το κεφάλη. Ήγεινε δὲ Χατίκανος ὁ γαμβρός του Σχινᾶ
ὁ Μαυροκορδάτος, καὶ ὃ ἄλλος γαμβρός του Ποστέλικος, ὁ Κων-
στάκης Μανος Ποστέλικος, ὁ νιος τῆς Φιλοδωρέσσας Μπάνος, καὶ
ἄλλοι πολλοί, δοι Άρχοντες του Κουραχανίου (ἐπὶ ὑψηλῷ ὄν-
ματι) ὃ δὲ ἀδελφὸς του Μιχάλ Βόδα φορεῖ ὄνχάκια Ἀιδεντι-
κὸν. Ο Βαρών Στρογανόφ ἐκίνησε διὰ τὴν Πετρούπολιν. Ο Φον-
τέν καὶ οι Φραγκίνιδες ἐμειναν ἐδῶ, καὶ φαίνεται ὅτι τὰ πράγματα δὲ ισιέ-
σουν. Ήδελον νὰ τῇ γράψω καὶ ἄλλα, πλὴν κατέρον δὲν ἔχω, μὲ β* αν ὄμως
τικατίνω (ένκαριάν) τῇ γράψω καὶ ἄλλα.

Σημ: τοῦ συγγραφεως. Ἄλλα τόσον ἀπό τους ἐξορίστους, καδὼς καὶ ἀπό τως
φυλακισθέντας παλλὰ ἀλλιγοὶ σχεδὸν ἐμειναν ὑπερον ἐν τῇ ζωῇ, τὸ δὲ πλεῖστον
μέρος, οἱ μὲν ἀπὸ φυσικὸν, οἱ δὲ ἀπὸ βιασμένον, καὶ ἄλλοι ἀπὸ ἐπιβούλον δέ-
νατον, ἐγναν δύματα. ἐπιστεις καὶ οἱ ἐις Ὁδησσόν καταφυγόντες ἐμειναν σχε-
δὸν τάντες παρανάλωμας τῆς σκληρᾶς πτωχίας, ὅπινες διαβορπισθέν-
τες ὑπερον ἐις διάφορα μέρη τῆς Βασσαραβίας, ἐπορίζοντο ἐπὶ τέλους
τὰ πρὸς τὸ ξῆν ἀναγκαῖα των μούδεσσ.

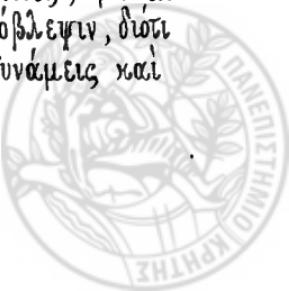
„εναπολειφθέντες οὐ πό τὴν ἐξουσίαν τῶν βαρβάρων τυράννων,
οἵτινες τὸ νομίζουν ἀμάρτημα, ἀν δὲν ἐνοχοποιήσουν τοὺς
ἀδώους χριστιανούς;

„Μακάριαι ἄι νῦν ψυχαὶ πατέρες ἄγιοι! συγχωρή,
εατε νὰ ἐχθύνωμεν τὰ ὄφειλόμενα δάκρυα ἐις τὰς ἄγα-
δοεργίας καὶ ἀρετάς σας, ὡς ἐις διαδόχους χριστοῦ· ὅν -
τοι οἱ θεοὶ σας, τὸ πλήρωμα τοῦ χριστονύμου λαοῦ καὶ τῆς
Ἐκκλησίας, προστρέχοντες ἀιτοῦσιν ἐξ ὄλης ψυχῆς τὰς τι-
τρικάς ἔυχας καὶ ἐυλογίας νῦν, ἃς καθικετεύουσιν, οὐα
χορηγήστε ἀντοῖς ἀράτως.

„Διὰ ταῦτα ὡς ἀδελφοὶ μου χριστιανοὶ! τῶν πνευματι-
κῶν μας ὁικονόμων τὰ ἀιματά, ζητεῖ ἡ ἐκκλησία τὴν
ἀνταπόδοσιν, ἥτις ἐκ βάθους καρδίας στενάζουσα προ-
κλαίεται τὴν χηρείαν της, καὶ προσκαλεῖ ἐναντίον τῶν
τυράννων τὰ τέκνα της, τῶν ὄποιων τὴν ἀσφάλειαν ὑποχρε-
οῦται διὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου νὰ διατηρήῃ ἐνδυνα-
μόνουσα ἡμῶν τοὺς βραχίονας.

„Ἄς κινηθῶμεν θυν μῷ ἐνδερμὸν χριστιανιζμῷ ζῆλον,
καὶ μὲ ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ τὸς ὄρμησωμεν ἐνα-
τίον τῶν χριστιανομάχων θηρίων, ἐναντίον τῶν τοῦ ἀνδρω-
πίνου γενούς ἐχθρῶν, καὶ ἐναντίον τῶν διωκτῶν τῆς δι-
καιοσύνης.

„Ἄς σπεύσωμεν μὲ τὴν τίστην ἐις τὴν καρδίαν, καὶ μὲ
τὴν μάχασθαν ἐις τὴν χειρα ὑπέρ πίστεως καὶ πατρίδος,
διὰ νὰ ἐνωθῶμεν μετα τῶν ἀδελφῶν μας, ὁιτινες ὄληδο
δὲν περιμένουν, ἐιμὶ μόνον τὴν παρουσίαν μας. Τὸ τῶν
βαρβάρων ἀνανθρόν πλῆθος, δὲν θέλει ὑποφέρει τὴν ἀγή-
τητον παρουσίαν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, καὶ
νὰ ἐφορμήσουν ἐις τὸ σημεῖον μας. Εκφοβίσατε καὶ
κατατρομάξατε τοὺς τῶν χριστιανῶν ἐναντίους, ἔμπλεο
ἀπὸ ἐπανετήν ἐντολμίαν, καὶ ἀνδρικὴν πρόβλεψιν, διότι
ὅτι ἐν τῷ παρόντι ἀξίως μεθηρμοσμέναι δυνάμεις καὶ

Ἐλπιζόμεναι διὰ τοῦ δοτῆρος θεοῦ, μᾶς τὸ ὑπόσχοντα.

Πρὸς τούτους καὶ ὁ ἐξ Ιακού ἐλάδων ἀνθρωπος μᾶς ἔλ-
δοποίησεν, ὅτι ἐκεῖ ἀπήντησεν ὑπὲρ τοὺς χωλίους ἐκ τῶν ἥμε-
τέρων, ἐν Γαλατείᾳ δὲ ὑπὲρ τοὺς τριεχιλίους μὲν τοι : τό-
πῳ, καὶ προιμάξετο ἵκανὸν ἐτὶ πλῆθος στρατευμάτων.
Οἱ δὲ ἀιχμαλωτισθέντες ἐν Ιακώ Τούρκοι ἐστάλησαν
ἐις Ρωβίαν· ἢ τῆς Μολδανίας διοίκησις ἐβάλλη ἐις κα-
λὴν ἐνταξίαν καὶ ἐξακολουθεῖται. (α)

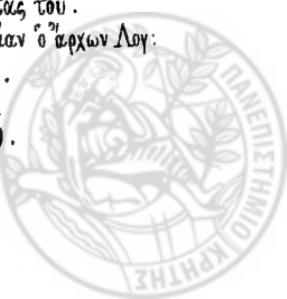
Διὸ ἄς μὴ βραδύνωμεν ἀδελφοί! καὶ ἄς δράμωμεν,
ὅσοι πιστοί, ἐις τὴν στρατιωτικὴν ταύτην ἀγίαν ὅδον, ἐναν-
τίον τῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὑπόσθιων ἐχθρῶν, πρὸς ἀπό-
λαυσιν τῶν τῆς ἀιωνίου μακαρώτητος ἀδενάτων στεφάνων,
καὶ δόξης τῆς ἐγκοσμίου.

Α. Υψηλάντης.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ὁγγελίας ταύτης ἐνόμισεν ὁ
Πριγκιψ, ὅτι τὰ γραφόμενά του ἥδελον κάμει πολλὴν ἐντύ-
πωσιν ἐις τὰ τοῦ λαοῦ πνεύματα, καὶ ἐπὶ τοῦτο πάραντα τὴν
7 πν Μαίου ἀπέπεμψεν ἐκ Τυργοβίστου ἐις Βουκουρέστιον τὸν
Καραβίαν, ἵνα καταγράψῃ, ἐδελοντάς στρατώτας ὑπομι-
σθίους, διὰ ν' ἀγαπῶληρώντις ἴωσ, ἢ καὶ πλεονάσῃ, τὰς Ἐλλει-
πεῖς φάλαγγάς του, ἐκ τῶν ὅσοι πρὸ μικροῦ ἐδραπέτευσαν, ὡς
ἐφέδη· ἀλλὰ μόλις διακόσιοι σχεδὸν κατεγράψησαν, κάκει-
νοι ὅυδειμινοι δοῦλοι ἀρτοποιῶν καὶ ἐτέρων, ἐξ ὧν ἦσαν καὶ
25: Κατείβειοι, τοὺς ὅποιους ἐξαγαγόντες μετὰ Μουσικῆς (β)
ἐκ Βουκουρεστίου, ἐφερον ἀπαντας ἐις Τυργοβίστον. Συγ-

(α) ἀ τοιποῖοι διακτυχεῖσαι ἐιδίσεις ὑπῆρχαν ὀλιγοδέλου ἀνύπαρκτοι, διότι οὐ
ἐκ τοῦ φρουρίου Βραζιλίας Τούρκοι τὸ ἀντὸν κατέρνει τὰς ἀρχαὶ Μαίου ἐιχον
κάμει ἐισβαλήντιν ἐις τὸ Μολδανίκον ἐδικρος πρὸς καταδιωγμὸν τῶν ἀποστατῶν
καὶ ἐν ᾧ ἐδει ταύτην τὴν ἐιδοποίησιν, ήτις συνέτεινε πολὺ περισσότερον
ὡς πρὸς τὴν κρίτιμον ταύτην περίσσειν να κοινοποιήσῃ, μᾶλλον τὴν ἀπεισώ.
πηγει στρατηγηματικῶς, διὰ νὰ μήν δηλιάσῃ ἴωσ τοὺς στρατώτας του.

(β) τὰ ὄργανα ταῦτα ἐπρόσφερεν ἐις τὴν τοῦ Υψηλάντου ὑπερείσιαν ὁ ἄρχων Δογ:
Δινίκος Γολέσκος, κυριευδεῖς ἀπὸ ἀισθητικα ἐνθουσιασμοῦ.

χρόνως ἐτοιχοκόλλησεν ὁ ἀπεσταλμένος ἐις πολλὰς ἀγυιὰς
καὶ καφενεῖα τοῦ Βουκουρεστίου, τοὺς ἐπομένους στρατιώ-
τικοὺς τυπομένους νόμους.

Νόμοι Στρατιώτικοί .

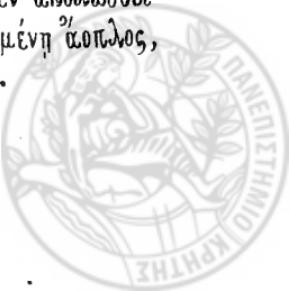
Α'ος. Κάθε στρατιώτης, Στρατηγός καὶ πολεμικὸς ἀνθρω-
πος πρέπει νὰ ὑποτάσσηται ἀφώνως καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐις
κάθε καιρὸν καὶ περίστασιν ἐις τὸν ἀνώτερόν του, νὰ
φέρηται πρὸς αὐτὸν μὲ δέβας, καὶ νὰ ἔκτελῃ τὰς προ-
σταγάς του μὲ κάθε προδυμάτων καὶ ταχύτητα. Ὁ ποιος
δὲ ἀδετήσει τοῦτον τὸν νόμον νὰ παιδεύηται ὡς ἔχδρος
τῆς πατρίδος, δηλαδὴ μὲ τὸν δάνατον.

Β'ος. Οποιος ἀφίσει τὸν τόπον ὅπου ἐδιορίεθη νὰ φυλάξῃ, ἢ ἐπὶ
τοῦ ὄποιου νὰ πολεμήσῃ, νὰ παιδεύηται μὲ ἀτίμον δάνατον.

Γ'ος. Ὁ ποιος ἀφίσει τὴν σημαίαν του, ἢ τὸ τάγμα του καὶ φύγει,
νὰ ἀτιμάζεται πρῶτον ἐμπροσθεν τοῦ στρατεύματος (ὡς ἀνά-
-θετῆ τῆς τιμῆς διὰ νὰ δουλεύῃ τὴν πατρίδα), καὶ ἐπειτα νὰ
κηρύξτηπει ὡς ἀτίμος ἀνθρωπος ἐις ὅλον τὸ γένος, νὰ μὴν
ἀναλαμβάνῃ τὴν τιμὴν του ποτε, ἐκτὸς μόνον ἂν ηδελε κα-
μει μεγάλα καταρρώματα καὶ δουλεύεις ἐις τὴν πατρί-
δα. Μίαν δὲ καταφύγῃ ἐις τὸν ἔχδρον καὶ πιασθῇ με τὸ ἄρ-
ματος ἐις τὰς χεῖρας κατὰ τῆς πατρίδος του, τότε ν' α-
τιμάζηται ἀιωνίως, ν' ἀναδεματίζηται καὶ νὰ κρεμᾶται,
καὶ τὸ μὲν δῶμα του νὰ μὴν ἀξιώνηται ταφῆ, τὸ δὲ ὀ-
νομά του νὰ μένῃ ἀναδεματιζεμένον ἐις ἀποετραφήν καὶ
ἔχδραν τῶν μελλουσῶν γενεῶν.

Δ'ος. Ὁ ποιος κλέψει νὰ ἀτιμάζηται παρρησίᾳ, καὶ νὰ ἐπιετρέ-
ψῃ τὸ κλέψιμον.

Ε'ος. Ὁ ποιος χαρεῖ, ἢ πωλήσει τὰ ἀρματασά του, νὰ πηγαίνῃ κα-
τὰ τοῦ ἔχδρον χωρὶς ὄπλων, καὶ ἐν ὅσῳ δὲν ἀπολαύσει
μὲ τὴν ἀνδρείαν του ἀλλὰ ἀρματα, νὰ μένῃ ὕσπλως,
καὶ νὰ ἔναι νηπρέτης τοῦ στρατεύματος.

ΣΤ'. Ὁποιος φονεύεται τὸν σύντροφόν του, ἢ τίνα διμογενῆ του, ἢ ἄλλον ἀνδρῶπον, ἐκτὸς ἀπὸ ἔχδρον ἀφεσθεμένον, νὰ παι-
δεύηται μὲ δάκνατον.

Ζ'. Ὁποιος ἔθελε γνωρισθῆ, ὅτι ἔχει τινὰ κοινωνίαν μὲ τὸν
ἔχδρον πρὸς ἐπιβούλητῆς πατέριδος, νὰ παιδεύηται καθὼς
διορίζεται ὁ τρίτος νόμος.

Η'. Πᾶντα συνωμοσία κρυφή, ἢ φανερός, ἢ μικροῦ ἢ τοῦ ὑπερ-
τασία ἐναντίον τῶν ἀνωτέρων καὶ πρόχυτῶν, ἀφοῦ ἀποδέχ-
θῇ νὰ παιδεύηται μὲ δάκνατον.

Θ'. Αἱ ταραχαί, συγχίσεις καὶ καυγάδες ὥναμεταξὺ τῶν
ετρατιώτων, νὰ παιδεύωνται ἀνετηρῶς, ἐπειδὴ ὅντες ὁ-
λοὶ σύντροφοι, πρέπει νὰ ἔναι καὶ φύλοι ὥναμεταξὺ των.
καὶ νὰ συμβοηθῶνται ἐις κάθε ἀνάγκην.

Ι'. Η μέδη, ὡς ἀπίστα ὅλων τῶν κακῶν, νὰ παιδεύηται ἀνετη-
ρότατα.

ΙΑ' **Ο** Στρατιώτης ὁ ὅποῖος λείψει καὶ ἐν λεπτὸν, χωρὶς
τῆς ἀδείας τοῦ ἀνωτέρου του, νὰ παιδεύηται ἀνετηρῶς.

ΙΒ' **Ο** Κάθε Ἀρχηγὸς ἀποκρίνεται διὰ τοὺς ὑποκειμένους του, καὶ
παιδεύεται διὰ τὰς ἀταξίας, ἀντῶν.

Ο Ἀρχηγὸς χρεωστεῖ νὰ βαστᾶ πάντοτε τοὺς ετρατιώτας
του σωστοὺς ἐις τὸν ἀριθμὸν, κατὰ τὸ Τάγμα, τὸ ὅποῖον ἐ-
ξουσιάζει, καὶ στε κατὰ περιστασιν ἕκοτική τις ἐξ ἀν-
τῶν, ἢ χαδῆ, ἢ ἀρρωστήσῃ, νὰ ἐμβαίνῃ ἐις τὸ καθηρε-
ρινὸν βασιόρτον πρὸς τὸν ἀνώτερον του. Ἐιδὲ καὶ λείψει,
νὰ παιδεύηται χάνων τὸν τόπον του, καὶ νὰ ἐπαριθμῆται πά-
λιν ετρατιώτης. Ὁποιος δὲ φεύδομαρτυρήσει, ἢ φεύδορ-
ραπορτάρει, ἀφοῦ λάβει τὴν πρέπουσαν ἀνιμίαν, νὰ χάνῃ
πανταπασιν καὶ τὸν βαθμὸν του.

"Ορκος .

Ἐγώ ὁ δεῖνας (ὄνομα ἐπίθετον) ἀπὸ Επαρχίαν
πόλιν ἐτῶν δεληματικῶς ἐκιδυμῶν, ν" ἀφιερώσω

τὸν ἔαυτόν μου καὶ τὴν ζωὴν μου ἐις τὴν δούλευσιν τῆς πατρίδος μου Ελλάδος, ἐπαρακάλεσα τὸν Ἀρχηγὸν (δεῖνα) νὰ μὲ δεχθῇ ὡς στρατιώτην τῆς πατρίδος, καὶ νὰ μὲ ευναριθμήσῃ μὲ τὸ τάγμα του· ὅστις Ἐυρών με ἄξιον τοσαύτης τιμῆς, μὲ ἔδωκε νὰ διαβάσω τοὺς πολεμικούς νόμους, τοὺς ὄποιους ὑφῶν τοὺς ανέγνωσα, διοίωσ τοὺς ἐξαναδίαβασε καὶ ἀυτὸς ὁ Ἰδιος, ἐξηγῶν με ἐν πρὸς ἐν ὅλᾳ μετὰ μεγάλης ἐντελείας, διὰ νὰ μοι γίνωσι φανερώτεροι, καὶ διὰ νὰ μὴν ἔχω πρὸς ἀυτοὺς τὴν παραμικράν ἀμφιβολίαν. Τογώ διαβάσας, καὶ ἀκούσας μὲ μεγάλην προσοχὴν τούτους τοὺς ἱεροὺς νόμους, τοὺς ἐπαναλαβεῖ ἀκριβῶς καὶ τοὺς ἐνετύπωσα ἐις τὴν καρδίαν μου, μὲ τὰς στερεὰς καὶ ἀδβεστὰς γράμματά τῆς ἱερᾶς ἀγάπης καὶ τιμῆς πρὸς τὴν πατρίδα μου· ἐξετάσας δὲ ἀκριβῶς καὶ τὴν καρδίαν Ἐυρον ἐις ἀντὴν ἀρχετὸν πατριωτισμὸν, ἀφετήν ἀνδρείαν καὶ ὑπομονὴν, διὰ νὰ ἐπιμένω ἐις τὴν ἐπαθυμίαν καὶ ζήτησίν μου, καὶ διὰ τοῦτο ὄρκιζομαι ἐνώπιον τοῦ ἀοράτου καὶ Παντοδυνάμου θεοῦ, καὶ ἐπάνω ἐις τὸ ἱερὸν Ειαγγέλιον, τὸ ὄποιον μᾶς διδάσκει ὅλα τὰ καλὰ καὶ τὴν ἀιώνιον ἀλήθειαν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ (τάδε Ιερέως), καὶ τοῦ (τάδε Ἀρχηγοῦ μου), ὅτι δὲλα δούλευει, δειπνεῖ τὴν πατριότα μου μὲ ὅλην τὴν δυνατήν ἀγάπην, πιστίν καὶ μὲ κάθε κινδύνον τῆς ζωῆς μου, τὴν ὄποιαν διόδου ὑφέροντα εἰς τὴν ἐλευθερίαν, διαφέντευσιν καὶ καλὸν τῆς πατρίδος, νὰ ὑποτάσσωμαι ἀδιστάκτως, καὶ ἀνευ δυδεμιᾶς ἐξετασσεως καὶ ἀντιτάσσεως, ἐις τὰς προσταγὰς τῶν Ἀρχηγῶν καὶ ἀνωτέρων μου, νὰ ὑποφέρω κάθε κινδύνον καὶ κόπον, πᾶσαν ὑπερηφεν καὶ πολυπάθειαν μὲ ὑπομονὴν καὶ παραμικροῦ παραπόνου. Εάν δὲ καὶ προσκρούσω ἐις τις ἐναντίον τῶν νομών, τῶν Ἀρχηγῶν μου καὶ τοῦ χρέους μου, γὰρ κατακρίνωμαι καὶ νὰ παρεύωμαι κατὰ τοὺς νομούς·

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ Κώδηκος.

Ἀλέξανδρος Υψηλάντης

Ο δέ Θεόδωρος ἄνθις θέλων, ν^η αναχαιτίσῃ τὴν ὄρμήν τῶν καθεκάστην λειποτακτούντων ἀπὸ τὸ μέρος του, καὶ νὰ ἐμφύ-
χώσῃ τὸν μείναντα στρατὸν του, ἐπίσης δὲ νὰ συλλέξῃ καὶ
ἄυτοὺς νεοσυλλέκτους ἐκ Βουκουρεστίου ὅπους ἦδελε ὁν-
νηδῇ, δὲν ἐπραξεν ἄλλο τι ἄξιον περιεργείας, ἐι μὴ, προ-
καλέσας τὴν 8ην Μαΐου ἐις τὴν Μονὴν τοῦ Κοτρετσα-
νίου, (ὅπου ἦτο ἡ διαμονή του), τὸν ὑπὸ φρουρὰν κρατοῦ-
μενον Μητροπολίτην, (α) ἥξισε τοῦτον νὰ ιερουργήσῃ·
μετά δὲ τὴν δείαν λειτουργίαν ποιήσας ἀγιασμὸν, ὑψωσε μὲ
πολὺν κανοβολισμὸν καὶ τὴν τῆς ἐλευθερίας σημαῖαν, ἣν,
διὰ τὸ πρόστοντος Τούρκου πολιτικὸν τέλος του, ἀχρι τοῦ
νῦν δὲν τίχεν ὑψώσει. Άυτη ἦτον ἀπὸ κυανοῦν μετάξω-
τὸν, ἔχουσα ζωγραφισμένην τὴν ἁγίαν Γριάδα, καὶ ἐκ
πλαγίων τοὺς μεγαλομάρτυρας Γεώργιον καὶ Δημήτριον,
ῶσαντως καὶ ὑποκαταθεν μὲ χρυσᾶ γράμματα τὸ, ζῆ-
τω π ἐλευθερία. Τὸ ἀντὸν ἥκολουθη ταυτοχρόνως
καὶ ὁ Καμινάρης Σάββας, ἐν προσχήματι, μετά Μεσημ-
βρίαν τῆς ἀντῆς ὑμέρας, καὶ, διὰ νὰ ἐξαπατήῃ τὸν τέ
Θεόδωρον καὶ Τιψηλάντην διὰ τοὺς εκοπούς του, ὑψωσε
λευκὴν σημαῖαν μὲ τὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σταύρωσιν,
ἐν τῇ ὑποίᾳ δὲν ἦτο γεγραμμένον ὅυδε ἐν ετοιχεῖον.

Ἐν τοσούτῳ τὰ σχέδια ενὸς ἐκάστου ἐπιλησιάζον πλέον
νὰ διαρρῆχθωσι, καὶ τὰ πράγματα ἐκ τῆς ἀνυμφωνίας,
καὶ κακῆς κυβερνήσεως νὰ παρουσιασθῶσι μὲ ἀλλοι.
αν μορφὴν πρὸς κοινὸν ὄλεθρον, ὡς κατωτέρω ὅρμήσεται.

(α) ὁ Σάββας πρό τινων ἡμερῶν δεῖπνας νὰ ἐλευθερώῃ ἀπὸ τὸ ὑπο-
τατικὸν Μπελβεδέρι τὸν κατακρατούμενον Μητροπολίτην καὶ λοιποὺς,
ῷρησεν ἐκεῖ μὲ τριακοσίους σχεδὸν ἵππεις διὰ νὰ πάρῃ μὲ βίσιν ἄλλ?
ἢ Παντούριδες φύλακες τοῦ Θεόδωρου ἐμπόδισαν τὸν ῥῆθέντα τὸ νὰ εἰ-
σέλθῃ, κλέισαντες τὰς πύλας τῆς περιῳῆς ταῦτης, καὶ διὰ νὰ μὴν ἔπι-
συμβῇ κακοίς ἀγιαστοχυσίᾳ, διακινδυνεύσων καὶ ὁ ἴδιος Μητροπολίτης
με τοὺς περὶ ἀυτὸν, ἐπέστρεψεν ἀπραχτος .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ^{ον}.

Φαντασίαι καὶ ἀλλόκοτοι συμπερασμοὶ τοῦ τε Θεοδώρου καὶ Υψηλάντου_
ἀνφίδιοι ἐιδήσεις ἔις Βουκουρέστιον διὰ τὴν ἐισβολὴν τῶν Ὀθωμανῶν ἐις
Βλαχίαν – πράξεις μερικαὶ τῶν Ὀθωμανῶν ἐν Γαλατεῖᾳ – ὄρισμὸς τῆς Πέρ-
τας διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῶν Τούρκων – ὑπουρός ενδιαλλαγὴ μεταξὺ Θεο-
δώρου καὶ Σάββα – προσέγγισις τῶν Τούρκων ἐις Βουκουρέστιον – φυγὴ
τοῦ Θεοδώρου καὶ Σάββα παντρατιᾶ ἡπό Κουκουρέστιον – ἀρξῖς, ὑπο-
δοχὴ καὶ πράξεις τινες τῶν Ὀθωμανῶν ἐις Βουκουρέστιον.

Τῇ ἀληθείᾳ ἐις πάντα, λογικὸν καὶ ἔμφρονα ἀνδρωπον
προξενεῖ τόσον ὅμιλος καὶ ἐκτασιν ὁ βαδμὸς τῆς φαντασί-
ας, ἐις τὸν ὄποιν ὃι ὅμοι ὅντοι Ἀρχηγοὶ τῆς Δημεγερσίας ὑφώ-
δησαν (καὶ μάλιστα ὁ Θεόδωρος) ὅσον ὅντοι ἕπελαμβανοντες;
Ἐνδείας ἔνκολον καὶ βεβαιῶν, τὴν τῶν ἐπιχειρημάτων ἀντῶν
ἐκβασιν, διότι καὶ πρὶν ἀρχίσων νὰ φαντασθῶσι τὶ ὑπέρ δύ-
ναμιν, ἀπεράβειζον τὴν ἐντακτικὰν ἀποπεράτωσιν μεγάλων
κατορθωμάτων. Καθὼς λόγου χύριν, καντά ἐις ἀλλούς πολ-
λοὺς ἀλλοκότοις τυφλωτοῖς ισμούς τεν ὁ Θεόδωρος, ἔνγε φά-
νει επομένως νὰ κειμεῖ καὶ εποφθητον Βασιλέα τῆς Βουλγα-
ρίας, Ἀλέξανδρόν τα. καταγόμενον ἐκ Βουλγάρων, καὶ
αἰκιστεὶ συνοικοῦντα μετὰ τοῦ Χατζῆ Προδίκου, ἀνδρωπον
ἀνημον, ἡ μᾶλλον ἐπειν ὅντιδων καὶ ἐντελεῖς ἀνδρω-
πάριν, ἐνδεδυμένον χρυσοκέντητον πορφυρᾶν στολὴν πατό-
κορφα, τὸν ὄποιον δεοποιοῦντες ὃι ἐν τῷ στρατεύματι Βούλ-
γαροι ἐπωνόμαζον Μπουλγάρεκι Κράλ, ἦλπιζον δὲ καὶ
τὴν ὄδονούπω ἀποκατάστασιν ἀντοῦ ἐις τὸν δρόνον τῆς Βουλ-
γαρίας. Ὁμοίως καὶ τὸ ἀττιν, διὰ τὸ ὄποιον ἐποίουν ὅν-
τοι τὰ ὄχυρά ματα τεφρὶ τὴν Μονὴν τοῦ Κοτροτσανίου, καὶ
περὶ τὸ Τυργοβίστον, ἦτο, καθότι ὁ μὲν Θεόδωρος ἦλπιζεν,
ὅτι, ἀν διατηρηθῆ ἡ μεταξὺ Ρωσίας καὶ Πόρτας ἐφήνη,
καὶ δὲν ἦθελον πατέσσει τὸ Βλαχικὸν ἐδαφος ὃι Τούρκοι,
κατὰ τὰς συνδήκας, ἀλλ ἀποσταλῆ μόνον ὁ παρ' ἀντοῦ

διὸ τοῦ Ἀρέων Μαχεστίου ζητηθεὶς βασιλικὸς ἀνδρωπός πρὸς
ἔξετασιν τῶν καταχρήσεων τῶν τε Ἡγεμόνων καὶ τῶν Ἀρ-
χόντων (α) καθὸ προταίτης τοῦ γενικοῦ τούτου καλοῦ,
θέλει ἀποκατασταθῆ, διὸ ἀιτήσεως τοῦ λαοῦ, Ἐθνάρ-
χης, ὃς ἐφαντάζετο, ὃν δὲ τὸ ἀνάπολιν καὶ ὑδελον
ἔισβάλλει ὁ Τούρκοι ἐις τὴν Βλαχίαν ἐναντίον τῶν συ-
δηκῶν, ὅτε ἔπειτο νὰ διαλυθῇ ἡ ἐιρήνη, τότε ἐξάποντος δέ-
λουν ἐφορμήσει τὰ Ρωσικὰ στρατεύματα, καὶ ἄμα μὲ τὴν
ἀφῆται τούτων νὰ διεγείρῃ δύτος ἀπαντά τὸν λαόν, καὶ ὡ-
φελούμενος ἀπὸ τὴν περίστασιν, νὰ ἀποκατασθῇ ἀνδρὶ Κο-
μανδίρης (διευδυντῆς) ὅλου τοῦ στρατοῦ. Καὶ ἀναμφιβό-
λως τοιαύτη ἥτο ἡ φαντασία τούτου, διὸτι ἀφοῦ πολλά
κιν ἐξεφράσθη ἐις πολλοὺς ἴδικους του τὰς τοιαύτας
παραλόγους ἐλπίδας, ἐπειτα ἐναργεσταῖς ἀπεδείχθη ἐκ
τῆς λευκῆς τεόχες, πη ἐδεσε κατακορυφα ἐις τὸν πῦλον του,
πῆτις ἦν σημεῖον Ἀυθεντικὸν. Ο δὲ Ὑγηλάντης πάλιν
ὑπέδετεν, ὅτι, ἐι μὲν ὑδελε γενῆ ἐιεβολή Τούρκων ἐν
τῇ Πολδοβίλαχίᾳ, βεβαίως δέλει διαταραχθῆ ἡ μεταξὺ¹
τῶν ὑδειεῶν δύο δυνάμεων ἐιρήνη, (ῷς πλιζεν αὐχρ τῆς
ἐνχάττης στιγμῆς) καὶ, ὅτι, ἐκομένως ἥτο ἐπάνογκες νὰ
παρευρεθῆ ὄχυρωμένος διὰ γ' ἀντατέινη ὅπωσδουν ἐναντίον
τῶν Τούρκων διὸ οὐλιγας ἡμέρας, ἐωσοῦ προφθάσωσι τὰ
Ρωσικὰ στρατεύματα τούτωντον ὅμως καὶ δὲν ὑδελεν
ἀκολουθήσει τὸ πράγμα τοιουτοπρόπως, ἐπειδετο, ὅτι ἐπ'
οὐδενὶ λόγῳ ἡ ἀτία, δὲν ὑδελαν ἀποδοκιμάσει ὁ Τούρ-
κοι τὴν παραμικράν ἐφοδὸν ἐις ταῦτα, τὰς Ἐπαρχίας,
καὶ τότε ἐξακολουθῶν τὸ στάδιον του με ακραν αταράζι-
μη, νὰ ἀποφασίνωσιν ἀντά τὰ πράγματα καὶ αἱ πέρι-
στάσεις τὸ ἀποβιθόμενον τοῦ ἐπιχειρηματόρ του, νὰ παρω,
— τῆν τούτεστι τὴν Βλαχίαν νὰ διαβῇ με τοὺς δυνεῖσαι.

(α) ἡ θωμανικὴ Ἀνὴ, ἣτις ἔιχεν ἀναγορεύειν Ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας

ρους του μυστικῶς τὸν Δούναβιν, καὶ μέσον Σερβίας καὶ Βουλγαρίας ἀπὸ βουνὸν ἐις βουνόν, νὰ φθάσῃ ἐις τὴν στερεὰν Ἐλλάδα, ὡς πολλάκις ἐξεφράσθη ὁ ἴδιος ἔχατως ἐις τοὺς περὶ αὐτὸν. Ἀλλὰ μὲν ὅλους ἀυτοὺς τοὺς συμπεριφερούσας καὶ τὰ σχέδια τῶν, ἐφάνησαν καὶ ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς φαντασίας τῶν ὄλωνδιόλου ἀμφότεροι ἐξηπατημένοι, καθὼς ἐπὶ τέλους καὶ αὐτοῖς οἱ ιδίοι τὸ ἔγνωρισαν. Ἐπειδὴ οὐ μόνον ῥῆξις πολέμου μεταξὺ τούτων δύο δυνάμεων ἤκολον ὅπερεν, ἀλλ' ἐξεναντίας τῇ συναίνεσι καὶ βουλήσει αὐτῆς τῆς Ρωσίας ἄμα καὶ τῆς Αυστρίας, δι' ἀλλα πολιτικὰ συμφέροντα τῶν Ἐυρωπαϊκῶν μεγάλων δυνάμεων, ἀποβλέποντα τὴν καταστολὴν τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν, ἀπεφασίδη ἐις τὸ νὰ πέμψῃ ἡ Πόρτα στρατεύματα. Οδωμανικά ἐν τῇ Μοιλδοβλαχίᾳ, πρὸς καταδίωξιν καὶ παντελῆ ἐξολόθρευσιν τῶν ἀποστάτων.

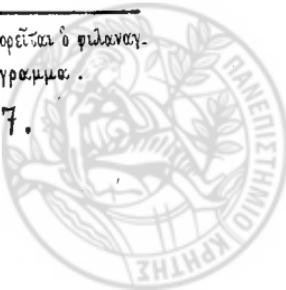
"Οὐδενὶδίν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπέστη ἐις Βουκουρέστιον ἀρνίδιος ἀγγελίᾳ παρ' ἐνός ὀπλαρχηγοῦ Ἀναστασίου Μιχαλογλού πρὸς τε τὸν Θεόδωρον, καὶ ίδιαιτέρως πρὸς τὸν ἐν Τυργοβίστω Α : Υψηλάντην . „οτι διαβιβασθείσα ικανή ποσοτής Τούρκων ἐκ Βυζαντίου ἐπὶ τῶν Κραιώβικῶν δεμάτων, ἐκρουνεδη μὲ τὴν ἐμπροσθορυματήν τῶν, καὶ κατέρρωπώθησαν ὅλοι σχεδόν οἱ ἐκεῖνε ἐυρισκόμενοι Παντούριδες, κατὰ τοις ἐπροσκάλει τοὺς ῥῆμάντας Ἀρχηγούς, νὰ δράψωσιν ὅσον τάχιστα ἐις βοήθειάν του". "Ο δυν Θεόδωρος πρήτερος νὰ κατασταράτεται ἀπὸ δεινὸν φόβον, μάλισ-

τὸν Σκαρλάτον Καλλιμάχην, ἕπτιε διὰ τούτου, μέχρι τόνος, ν' ἀποβέῃ ἢ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ, καὶ δὲν ἔδωκε τελέως προσοχὴν ἐις τὰ ζητήματα τοῦ Θεοδώρου, ἐις τὸ νὰ στείλῃ δῆλαδὴ ἐκτασιν ἐπίτροπος ἐκ μέρους της, μηδὲ στρατεύματα κατὰ τῶν ἀποστάτων, διὰ μὴν δώσῃ ἀποταλμὸν ἐις τὴν Ρωσίαν ν' ἀναμιχθῇ ἐις τὴν ἔρη ταύτην, ἐωσδοῦ ἐλαφε παρ' ἀυτῆς τὴν ἀδειαν νὰ μεταχειρισθῇ κατὰ τῷ ταράκταντῆς κοινῆς ἰδεούματος της.

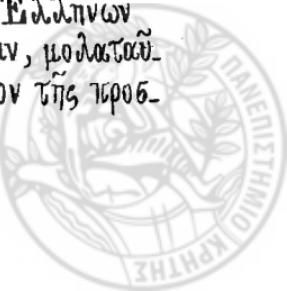
τα δὲ, ὅτε διεδόθησαν καὶ οἱ διαφόρους ἄλλους ἀλλεπάλλη-
λοι καὶ ἔκ τῶν λοιπῶν περισσουναρίων μερῶν παρόμοιαι ἐ-
δήσεις, ” ὅτι διαβαίνουν ὃι Τοῦρχοι τὸν Δυνάμειν εἰπὶ τῶν
Βλαχικῶν ὄχδῶν, συναδρούσιόμενοι ἐις τε Βραΐλλαν, Κα-
λαράσι καὶ Γύργιεβον ἐις πληθὺν στρατευμάτων, καὶ ,
” ὅτι διωρίσθησαν Σερασκιέριδες (στρατάρχαι), διὰ μὲν
Μολδανίαν, ὁ τῆς Βραΐλλας Πασᾶς Τσούφης Περιόφτεα-
λης, διὰ δὲ τὴν μεγάλην Βλαχίαν, ὁ Σελήμη Μεχμετης
Συλίστρα Βαλεσῆ, καὶ ὡδιαιτέρως διὰ τὴν μικρὰν Κλα-
χίαν, ὁ τοῦ Βιστινίου Δερβῆς Πασᾶς, πρὸς βοήθειαν τοῦ
ὑποίου ἔχεν ἔλιμει καὶ ὁ διαβόπτος ἐπὶ τῶν Κυρτζαλί-
δων Καραφείζης.

Κατά τὰς ἀρχὰς λοιπὸν τοῦ Μαΐου κινηθεὶς ὁ τῆς,
Βραΐλλας Πασᾶς, μὲν περιπου τῶν 6.000 Τούρκων ἵππε-
ων τε καὶ πεζῶν, ἐισέβαλεν ἐις τὸ Μολδαυίκον ἐδα-
φος, καὶ φέρεις ἐις τὴν παραπλήσιον πόλιν τοῦ Γαλατ-
είου, ὃπου ἐνρίσκετο ἐν ὅπλῳ Υψηλαντίκοῦ στρατοῦ
ἀπὸ 900: διεδόν ἀνδρας Ελληνας, καὶ τὸ ὅποιον ὅχι
μόνον ἀπεφάνειε νὰ δεχθῇ πληγείον τῆς πόλεως τῶν τῶν
Οδωμανῶν προσβολὴν, ἀλλὰ καὶ τὸν λαὸν ἐμπόδιε τοῦ
νὰ ἐκφύγῃ, ἐνυγκρούσθη ἐις πεισματώδη 16: διεδόν ὄρῶν
μαχητὴν, ὃντε ήττηδέντων τῶν Κιλλήνων, ὡρμητεν ὃι 3000
μανοὶ λυσσώδεις ἐνδον τοῦ Γαλατείου, καὶ τὸν μὲν ἐυρε-
θέντα λαὸν μέχρι τῶν βρεφῶν, ἐως ἐγγιντα τῶν 1000 ψυ-
χῶν, διεπέρασαν ἐνετόματι μαχαιρας, τὴν δὲ πόλιν λεη-
λατήσαντες κατέβατρεγκαν διὰ τοῦ πυρὸς ἐξ ὃλοκλήρου,
ἐκτὸς τοῦ Αυστριακοῦ Υποπροξενείου, ἐνδον τοῦ ὅποιον ἐ-
πρόλαβαν καὶ ἐισῆλθον τινές ἐκ τῶν Γαβάζιδων τοῦ Πα-
σᾶ πρὸς διαφύλαξιν, διασωθέντες τινές ἐν ἀυτῷ καὶ ὅλι-
γοι χριστιανοί. (α).

(α) περὶ τῆς ἐν Μολδανίᾳ ἐισβολῆς καὶ πρακτέων τῶν Τούρκων, πληροφορεῖται ὁ φιλονο-
νότης ἐνσργέστατες ἢτο τὸ τοῦ Κυρίου Αθανασίου Ξεδήλου σύγγραμμα.

Ἐκ τοῦ ἀπὸ Βρατίλλαν ῥηθέντος σώμαστος ὑποσπασθέν-
τες τινὲς Ὁδωμανοί, οἵτινες πορευόμενοι ἐπὶ τῶν Βλα-
χικῶν χωμάτων, διὰ νὰ λεπλατήσουν μᾶλλον μερικὰ
γνωστά ἐις ἀντούς χωρία, διαρπάζοντες ζῶα καὶ ποτί:^έ
φασαν ἐπὶ τέλους ἐις τὴν Κωμόπολιν Σάμαρην.
καὶ οὐδὲν . Ἀλλὰ πληροφορηθέντες τοῦτο τινές ἐν τῷ φω-
ξανίῳ ἐνεδρεύοντες • Εἰλληνες, ἐκ τῶν ὄπαδῶν τοῦ Δ:
Χότζογλου καὶ ἄλλων , πλησίον ὅν, ἔδραμεν μεταπο-
δῆς 30 : Ἐφιπποι, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὄποιων διεκρίνοντο
οἵτε Ἀναστάσιος Καράκαλος, ὁ Χρῖστος Βρανᾶς, ὁ
Παναγιώτης Ζούλιας καὶ ὁ Νικόλαος Σκλαβούνας,
καὶ πολιορκήσαντες πάραυτα τοὺς ῥηθεντας Ὅδωμα-
νούς ἐως 70 : ἐις μίαν οἰκίαν, ἐπυροβολήθησαν ἀμ-
φότερα τὰ μέρη ὑπὲρ τὰς τρεῖς ὥρας, ἐπειδεὶς φονευμένος ὁ
Παναγῆς Κεφαλινένας, καὶ ἐτεροι δύο ἐλαφρῶς ἐπλη-
γώθησαν . Οἱ Εἰλληνες, ἐνεκα τούτων ἐξηγριώθησαν ἐτί^έ
μᾶλλον ἐβουλήθησαν ἐις τὸ νὰ πυρπολήσωσιν ὅλοχληρον
τὴν Κωμόπολιν, ἀλλὰ ἐνῷ ἡτοίμαζον τὰ περι τοῦ σκο-
ποῦ των χρειώδη, οἱ στενοχωρημενοι Ὅδωμανοι γνωρί-
σαντες τὸ βχέδιον, ἐχείνων, καὶ προειδόντες ἐις τὸν
ὅποιον ἀνεπαισθῆτας ηθελον ὑποπέσει κίνδυνον, ἐ-
τούλαν μυστικῶς ἐξ εκεινῆς τῆς οἰκίας, καὶ διὰ τῆς
οδηγίας, τινῶν ἐγκατοίκων, ὠφελήθησαν πρὸς ὥρας
ἐις τὸ νὰ καταψύγωσιν ἐξω τῆς Κωμόπολεως, ἐις
ένα μύλον, ἐις τὸν ὄποιον, ὡχυρωθέντες ἀυδίς, ἐωσόων
ἐκλειψη τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ βοηθούμενοι ὄντω
πῶς ἀπὸ τὸ βκοτὸς τῆς νυκτὸς, νὰ ὀπισθοδρομήσωσι
πρὸς, σωτηρίαν τῶν . Οἱ Εἰλληνες ὅμως δὲν προγησαν
καὶ ἐκεῖ νὰ περικυκλώσωσι τοὺς ῥηθεντας, καὶ οἱ
ὅποιοι μολονότι ἐμπόδιζον ζωηρῶς τὴν τῶν Εἰλληνῶν
πληγείαν, διὰ τὴν ἐπιδέξιον ἐκείνηγε θέσιν, μολαταῖ-
τα δεωρήσαντες οἱ Εἰλληνες τὸ ἀδίνατον τῆς προσ-

βαλῆς των, ἐπειόπουν στρατηγημάτικῶς ἄξιον δαυμαδιμοῦ μέ-
σου. Ὅδεν λαβὼν ἔις τελμητικό, ὀνομαζόμενος Παναγιώ-
της Πελοποννήσιος (οὗτος καὶ ἐπιληγώθη) ἐν βαρέλι μὲ αδ-
φαλτὸν γεμάτον, ἐκύλισεν ἀντὸν μέχρι τῆς θρίγγου τοῦ μύ-
λου, καὶ ἐμπρόπας παρεδόθη καὶ ὁ μύλος ἔις τὰς φλόγας
τοῦ πυρός, ἐξ ὃν καὶ βιασθέντες ὅτι ἐγκλειστοί ἐξῆλθον,
ἄλλοι ἐπιπεδόντες ὅτι Μίλληνες ἐπ' ἀντοῖς, πατέεφαξαν
μέχρι ἔνδος.

Μετὰ ταῦτην τὴν ἀρίστευσιν ἐπιστρέψαντες ὅτι ἀντοῖ
Ἐλληνες ἔις Φωκάνι, Εύρον καὶ ἐκεῖ ἐτέρους οὐ. Ὅδω-
μανούς ἐγκλειστούς ἐν τῇ τοῦ Ἀγίου Ιωάννου Μονῇ, καὶ
μαχήσαντες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὑπὲρ τὰς 5 ὥρας,
ἐφονεύθη ὁ περιφημός Πάνας Ὁλτιάνος, ὅμοῦ μὲ ἄλλους
δέκα ευνοοῦσι τους, καὶ ἀπισθημένοι ὄντες ἐπὶ τὴν
προγενεστέρων πάλην, ἐδειλίασαν ὄντω πᾶς, καὶ ἐτράπη-
πησαν ἔις φυγὴν, ἀφίσαντες τοὺς μὲν ἐγκλειστούς Ὅδωμα-
νούς ἐλευθερους, ὅτι ἀντοῖ δὲ διευδύνθησαν ἔις Τυρυόβιστον.

Ο δὲ τῆς Συλιστρίας Πασᾶς διωρίας τὸν Κιαχα-
γιάμπεάν του Χατζῆ Καρᾶ Αχμέτ Εφέντη στρατάρχην ο-
λῶν τῶν ἔις Βλαχίαν κινηθέντων Ὅδωμανικῶν στρατευ-
μάτων, ἀπεστειλε τοῦτον κατ ἐνδείαν ἔις Βουκουρέστιον.
Συγχρόνως ἐπεμψε καὶ ὁ τοῦ Γυργίεβου Πασᾶς τὸν Κια-
χαγιάμπεάν καὶ ἀδελφὸν ἀντοῦ, Ἐφορον ἐπὶ τοῦ ἐκεῖθεν
σώματος, διὸ νά ἐνωθῇ καὶ ὄντος ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ
ρήδεντος Κιαχαγιάμπεη τῆς Συλιστρίας. Καὶ τοιούτο-
τρόπως κινηθέντα τὴν α΄ πν Μαΐου ταῦτα τὰ δύο σώματα,
συνισταμένα ὡπὸ δέκα χιλιάδας πεζικοῦ τε καὶ πυροβο-
λικοῦ, καὶ τέσσαρας χιλιάδας ιππικοῦ, μὲ καλπὰν ταξίν,
μὲ ἵκανα τηλεβόλα καὶ μὲ ὄλα τὰ ἀναγκαῖα πολεμεφο-
δία, διενδύνθησαν ἔις Βουκουρέστιον. Πεσάντως καὶ
ὁ τοῦ Βυδνίου Πασᾶς διεβίβασεν ὑδιαιτέρως ἔις τὴν
μικρὰν Βλαχίαν ὑπὲρ τὰς ἐξ χιλιάδας ιππικὸν καὶ πε-

ζικόν, ἐκτὸς τοῦ Καραφεῖζη, ὅστις ἔφερε μεδ' ἑαυτοῦ χιλίου πεντακοσίους ἐπιλέκτους ἵππεῖς.

Ἄλλὰ ταύτοχρόνως μὲ τὴν κίνησιν τῶν ἀντῶν στρατευμάτων, διεύδυνεν ἡ Ὁδῷμανικὴ Πόρτα καὶ ἴδιαίτερον βασιλικὸν ὄφειρμὸν (φερμάνι) διατάπτουσα τὰ ἀκόλουθα.

Πρὸς τὸν Καϊμεκάμην τοῦ Βουκού-

ρεστίου, ὅστις ἥδη ἐυρίσκεται ἐις
τὰ πέριξ τοῦ Δουνάβεως, Ποστελ-
νικὸν Νέγρην καὶ Μητροπολίτην,
καὶ Ἐπισκόπους, καὶ Ἡγουμένους,
καὶ Ἀρχοντας τῆς Βλαχίας .

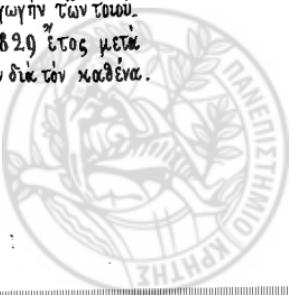
Διευδυνομένης ταύτης τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς βασιλικῆς μου προσταγῆς, γνωστοποιεῖται, ὅτι, ἐπειδὴ η Τσαρα τῆς Βλαχίας καὶ Μολδανίας, δελήσασι, νὰ διατηρήσῃ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Κελλερίου (ἀποδήκησ) μου όως ἐπενεσε διὰ τὸ συμφέρωτερον ἐις την δύναμιν τῆς βασιλείας μου, καὶ ὁ ἀνδρῶπος ἐκεῖνος, ὅστις μετὰ τῶν ὁμοφώνων τού, ἥδελησε νὰ καταταράξῃ τὴν ἡμερησίαν τῶν Φαγιέδων, ζητεῖ καὶ δέλει νὰ ἡναι πάντοτε (καθάπερ ὑπόρχεται) μετὰ τῶν ὅπαδῶν του ἐγκατοίκων, πιετοὶ καὶ ὑποτελεῖς τῆς ἡμῶν Ἀυτοκρατορίας, καὶ ὑποτεταγμένοι ἐμπροσθεν ἐις τὴν βούλησιν καὶ ὑποσκόπειν τῆς κτήτορος, μεν βασιλικῆς ἐυεπιλαχγήνιας, καὶ, ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν της Βλάχυπεπ Ἀλεξάνδρου

(α) Τοιουτούρόπας ἐπονόμασεν ἡ Ὁδῷμανικὴ Αυλὴ τὰς δύο ταύτας Επαρχίας,

Σούτσου, ὁ ῥηθεὶς Θεόδωρος ὄνομαζόμενος, παρουσιασθεῖς
 ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ περιγέλαιον, ἐφερεν ὑπὸ τὴν εὐημορίαν
 τοὺς ἀπειροπλῆθη στρατὸν ἀχρείων ἀνθρώπων, καὶ μετά
 τοῦτον ὁ ὑιός, ἐκείνου τοῦ ποτὲ φυγάδος Υψηλάντου,
 Ἀλέξανδρος, καὶ μετ' αὐτὸν παλιν ὁ Χαίνης (ἀρνώ-
 μων) νῦν Ἡγεμών τῆς Μολδαβίας Μιχαήλ, Σούτσου,
 περιεκάλωσαν κατ' ἀρχὰς τὴν πόλιν Τασίου, καὶ
 διεκόρπισαν ἐις τὰ πέριξ ἐκεῖ διάφορα γράμματα
 πλήρη περιμολογιῶν, διχηματίσαντες ὅμοφρόνους των
 ὑστερον τοῦτον ἀνθρώπους ἐις παντοῖα φουσάτα (δώματα
 στρατιωτικά), ἡ Υψηλή ἡμῶν βασιλεία πληροφορθεῖ.
 οὐδιατέρως περὶ πάντων τούτων, καὶ ἀπὸ ἀναφορᾶς
 τῶν τε Βοϊάρων (Ἀρχόντων), (οἱ ὄποιοι ἐις τὴν ἀρχὴν
 τῆς ἀποστασίας ταυτῆς, ἐκ δυμφώνου ἐγκαταλιπούντες
 τὴν πατρίδα των, κατέψυγον ἐις τὴν γῆν τῆς Αυτορίας,
 καὶ ἀλλοῦ), καὶ τῶν ἐγκατοίκων ὑποτελῶν ἡμῶν,
 (τῶν ὄποιων τὰ κλαυθμῆρά καὶ ζῷφερά γράμματα, ἀπερ
 ἀλληλοδιαδόχως ἀπέπεμπον ἐκ μέρους των τὴν ἐκίνη-
 σαν ἐις ὅικτον), ἀπεφανίσε νὰ εκκαθαρίσῃ, τὸν τόπον
 ἀπὸ τοὺς κακοποιούς ὑποτελῶν, καὶ νὰ ἔξαλειψῃ ἀπὸ
 ταῦτας τὰς δύο Επαρχίας τοὺς τοιούτους καταχθονίους
 ὑγράποις με πληγὰς καὶ παιδειας, καὶ νὰ παρει-
 δάξῃ ἐπιτῆς ἐν ὑπατίᾳ τὴν κοινὴν ηγεμονίαν καὶ ἀ-
 σφαλειαν τῶν ἀδυνάτων καὶ δυστυχῶν Ρωγιάδων,
 "οἵτινες ἐνρίκουνται νῦν ἐνθεν κάκειδεν απηλτιβε-
 νοι, καὶ ἡνδόκηγε νὰ πέμψῃ ἐκ τε Ανατολῆς καὶ
 Ρουμελῆς στρατεύμαστα τῶν ὄποιων ὁ κύριος σκο-

διότι ἀπελέμβανε κατ' ἔτος ὄσους Δημητριακούς καρπούς καὶ ἥῶα ἔιχεν ἀ-
 νάγκην, μὲ προσδιοριστέντη μηδεμιανὴ τιμὴν (φιάτι), ὡς πρὸς τὴν κατά κα-
 ρους ἀξίαν των, ἐμποδίζουσα πρὸς τούτοις ὑπετηρῶν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν τοιού-
 των ἐις ἄλλα κράτη· ἦδη δὲ ἐξέλικε τοῦτο ὄντοτελῶς ἀπὸ τὸ 1829 ἔτος μετά
 τὴν Ρωσσικὴν συνθήκην, καὶ ἐμεινε τὸ ἐμπόριον τούτων ἐλεύθερον διὰ τὸν καθέδραν.

πος δὲν ἀποτέλεσται εἰς ἄλλο, ἐιμὶ εἰς τὴν ἔξολόθρευσιν
 τῶν ἀποστάτων, τὴν ὑποκατάστασιν τῆς κοινῆς ἡγουμένης,
 καὶ τὴν διαχώρισιν τῶν δικαίων ἀπὸ τοὺς ἀδίκους· διό-
 τι, ὅσοι δεμνοπρεπεῖς καὶ ἐνάγωγοι, συγκοινωνοῦντες,
 ἀλλήλοις συγκατανευτικῶς, οὐχὶ μόνον ὃν τοιοῦτοι δὰ
 μείνωσιν ἀνεπαφοι, ἀλλ᾽ εἴτι μᾶλλον δέλουσιν ἐιδεῖαι
 πάντες καὶ πάντοτε ἐπεερχιασθμένοι ὑπὸ τὰς πτέρυγας
 τῆς δικαιοσύνης τοῦ βασιλικοῦ ἥμῶν χριτηρίου. Άλλ
 ἐπειδὴ καὶ οὐ ἀποστόλῃ τοῦ Αὐθεντοῦ παρατείνεται·
 πίστης πρὸς κατέρον, ἀχρισοῦ καθησυχάσει ὁ λαός, ὡς τὸ
 πρότερον, ἐνεκρίδη πρὸς τὸ παρόν ἄξιος διὰ τὴν Καϊμε-
 καμίων τοῦ Βουκουρεστίου ὁ Νέγρης. Διὸ πρέπει σεις,
 Μητροπολῖτα, Επίσκοποι, Ηγεμενοί καὶ Ἀρχοντες, ἀμα-
 φορέεις η βασιλικὴ ἥμῶν ἵερὰ ἀντη προσταγὴ, να συ-
 σωματωδῆτε ὅμοι καὶ νὰ ἐξακολουθήσητε καθ᾽ οὐλα
 τὰ συμφέροντα ἐν τάξει, παραχίζοντες μετά τοῦ Καϊ-
 μεχάμη, ὥστε νὰ χορηγήσητε τὴν ἀσφαλειαν καὶ
 τὴν ἡγεμονίαν εἰς τὸν ἀδυνάτους Ραγιάδες, καὶ νὰ καθο-
 δηγήσατε ἀντούς εἰς ὅλα κατὰ πάντα τρόπον ἐπι-
 εικῶς. Καὶ ὅσοι πάλιν ἐυρίκουνται ἀπομεμακρυ-
 δμένοι ἀπὸ τοὺς ἀποστάτας, δεικνύοντες τῷρα
 τὸ δεῖγμα τῆς πιεστοβεβαιώσεως καὶ δικαιοσύνης
 τῶν, νὰ ἐπανέλθωσην εἰς τὰς ἴδια, διότι καὶ ἀντοί
 μετά κατέρον, τόσον διὰ τοῦτο, καθόσον καὶ διὰ τὴν
 διευκόλυνσιν τῶν ἀναγκαίων τοῦ στρατεύματος,
 δέλουσιν ἀνταμειψθῆ πρεπόντως. Τικλέξατε προ-
 σέτι ἀνάμεσον τας τούς, ἀξιοτέρους Ἀρχοντας, καὶ,
 φερόμενοι πρὸς ἀντούς με πάν τεῖδος τιμιοτητος,
 τιμωρήσατε τοὺς ὅσοι θεδελαν ἀνακαλυφθῆ ὑποχε-
 κρυμμένως σύμφωνοι ἀποστάται, διότι καὶ ἐκτούτου
 ἔχει νὰ δειχθῇ η υποταγὴ, η ἀφοσίωσις, τὸ καλόν
 σας φερετιμον καὶ ὁ βασικός εἰς τὸ ν ἀκολουθήσῃ

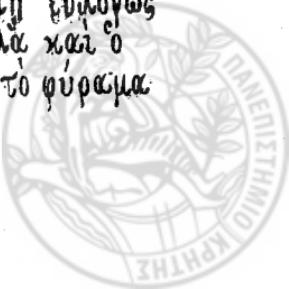

τὰ πάντα ἐυλόγως. Ήπι τούτῳ ἐξεδόθη ὁ βασιλικὸς
ἡμῶν ὄντος ὄρισμός, καὶ μαλιστα προς ἐκείνους, οὐ-
τινες γνωρίζουσι νὰ, σκεπτωνται ὅρθοτέρως, διὰ νὰ
πράξῃ τε προδύμως ἔχειν, οὐας εἰς προσταζονται.
Σὺ δὲ, ὡς Καίμεναμη πληροφορούμενος ὅλα ταῦτα,
νὰ συνεργήσῃς μετά τῶν Ἀρχοντῶν Αἰτῶν. Ἐκ συμ-
φώνου, εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃς τὰ προσταττόμενά τοι
με τὰς βεβαιωτικάς ἐκδουλεύεις σου. Ταῦτα πάν-
τα εἰς ὕδεαν σας, πρὸς δὲ τὸ ἄγιον μας βημέτον
νὰ ἥδεις ὑποτελεῖς.

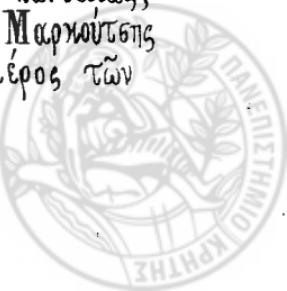
μετάφρασις κατ' ἐννοιαν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ φερμακίου.

Ἡ αειμυβίβαστος ἐριε καὶ μυστικὴ ἐχθροπάθεια,
ἥτις διετρεχει μεταξὺ Θεοδώρου καὶ Σάββα, ἐμεινεν
ηδη μὲ ὑπουλούτητα κατὰ μέρος πεφυλαγμένη· καὶ
μολονότι ἀμφίβαλεν ἐισέτη ὁ Θεόδωρος μετά τῶν ὁ-
πλαρχηγῶν του Μακεδόνεσκη καὶ Χ: Προδάνου διά-
ταξεις βεβαίως ἐπιειρευθείσας ἐιδήσεις περὶ τῆς ἐν
Βλαχίᾳ ἐισβολῆς τῶν Τούρκων μολοντοῦτο ποιή-
σαντες τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, ἐνέχριναν ἀπαν-
γκες εἰς τὸ νὰ συνδικαλαγῶσι μετά τοῦ ἀντιφερομέ-
νου ἀντῶν Σάββα περὶ τοῦ σπουδαίου τουτου ἀντι-
κειμένου, καὶ λαβόντες ἄνθιτες εἰς ἀνάμυησιν τον
Ἐταιρικὸν ὄρκον, ἀπεφανισαν νὰ γείνουν ἐν σῶμα
πρὸς ἀντίστασιν τῶν Τούρκων.

Ἄν καὶ ὁ Θεόδωρος συνενειτο πρὸ καιροῦ μετά τῶν
Τούρκων, ὡς ἐιρέθη, ὁ δικόπος τοῦ ὄποιου ἀπετείνετο
μᾶλλον εἰς τὸ νὰ ἀποκατασταθῇ Ηγεμών τῆς Βλα-
χίας, μήν ἔχων ὅμως τὴν παραμύκρων ἐπίβημον ὢδεικη
παρὰ τίνος, καὶ ἐκδικήσις γινόμενος ὀπού τὴν ἀνψη-
δίον τούτων ἐισβολὴν, ἀρχιτε νὰ προβλέπῃ ἐν λόγως
δικάρεστα τὰ ἀποτελεσματά του. Άλλα καὶ ὁ
Σάββας γνωρίζων ἐκ τοῦ πλησιεστέρου το φύραμα

καὶ τὴν διάδεσιν τοῦ Ὁθωμανικοῦ χαρακτῆρος, τρέφων τὸ
ἄπερ, συνέλαβεν ἐνδομήχας, φροντίμαται κατὰ τῶν συγκαμω-
τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιδύμων νὰ φανῇ συντελεστικὸς πρὸς
τοὺς Τούρκους, δίδων τὸ πρῶτον δεῖμα τῆς ἐκδουλεύεως
του, εἰς τὸ νὰ πικραδώῃ θῆμαστή κατ' ἀρχὰς τὸν Θεό -
δῶρον μὲ τοὺς ὑπὸ ἀντὸν εἰς χειράς των, καὶ ἐπομένως
τοὺς λοιποὺς, ἐπρόβαλεν ἐν προεχηματι πρὸς αὐτοὺς, ὅτι
δὲν ἔτρεπε νὰ περιμένουν τὴν προβολὴν τῶν ἐχθρῶν εἰς
τὴν πόλιν (τοῦ Βουκουρεστίου), δίότι ἀφεύκτως αὐτῇ μὲν
δέλει καταστριψῆ, ἐκεῖνοι δὲ ὑπὸ ὁλίγον δέλουσι ὡς -
κινδυνεύει, ἀλλ᾽ αφοῦ ἐξέλθουν ἀπαντες ἐκ τε τῆς πό-
λεως καὶ τῶν ὄχυρωμάτων τοῦ Κοτροτσανίου καὶ λοιπῶν
Μοναστηρίων, νὰ προλάβωνται καθ' οὐδὲν τοὺς Τούρκους,
καὶ νὰ ἐφθερμπεωται κατ' αὐτῶν· τοιουτοπροπως ἀντον
καὶ ἀπεφανισθεαν ἀλλα συμφωναι των, ἀλλά ἡ διαλλαγὴ
καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτῇ ἐγείνε μόνον διὰ λόγου, π δὲ ἐχ-
τέλεσις τούτων, ἐμεινεν ἀτελεσφόρητος· διότι γινώσκω
ὅ Σάββας πρὸ πατροῦ τὸ φρόνημα τοῦ Θεοδώρου, ὥπερ,
ἔιχε μετὰ τῶν λοιπῶν πρὸς λεηλασίαν τῶν Μοναστηρί-
ων, ἐπέμενε νὰ ἐξέλθῃ κατὰ πρῶτον ὁ Θεόδωρος ἐκ
τοῦ Κοτροτσανίου, καὶ ὃι λοιποὶ ἐκ τῆς Πητροπόλεως καὶ
ἄλλων Μοναστηρίων, ὃσα κατεῖχε τὸ οὐπὸ αὐτὸν ετρα-
τευμα, ἐπειτα δὲ νὰ συνακαλουμένη καὶ ὁ ῥηδεῖς κατοπιν
των· ὁ δὲ Θεόδωρος ἀνθίζει ἐπέμενεν ὠσαύτως νὰ ἐξέλθῃ
πρῶτον ὁ Σάββας, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐυκαιρίαν καὶ
ἐκτελέσῃ τοὺς κακοὺς εκπούσ του, ἀλλά ἡ Πανθεστής
δεξιά τοῦ Υψίστου ὥχονόμπει καὶ ηδπ καλῶς τὸ πρᾶγ-
μα· ἐπειδὴ ἴδων ὁ Σάββας, ὅτι ἐκεῖνοι βραδύνουσι
τὴν ἐξόδον των, ἀυτὸς μὲν ἐπροεποιήθη ὅτι ἐξέρχεται ἐκ
τῆς πόλεως, χωρὶς γ' απομακρυνθῆ ἐκεῖδεν παντελῶς,
ἀλλ' ἐτάσθη εἰς τὰ ἐξωδεν, Μοναστήρια Μαρκουτηπο
καὶ Πλουτουσίτας, τὸ περιεστέρεον ὅμως μέρος τῶν

στρατιωτῶν του περιφερόμενον ἐις ταλλούς λόχους διηρημένον ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐπαγρυπνοῦν ἡμερονυχίως μετὰ τοῦ ίδιου μετικῶς παρευρισκομένου, ἐμπόδιζε πᾶσαν ὀισχροπραξίαν τῶν ἐιρημένων.

Κατά τὴν 13 πν Πάσου ἡκουόντη μαχρόδεν τηλεβόλων κρότος καὶ κατεδορυθήδησαν ὃς ἐν Βουκουρεστίῳ ἀπαντεῖ· ἄλλος ὁ Θεόδωρος, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν, ἀπέστειλε πάντας κατασκόπους πρὸς τὸν δρόμον τῆς Συλιετρίας, ἐνδενή πηγεν ὁ κρότος, καὶ ἐις τὸν ἐπιειροφήν των ἐιδοποιηθό, ὅτι ἐις τὸ χωρίον Ομπιλέστι ἐδαν μαχρόδεν ἀπείρους, σκπνάς ἐπὶ τῆς πεδιάδος καὶ πληθεοῦ Γούρκων στρατοπεδεύμενων, καὶ οὗτοί, ὡς ἐπληροφορήδησαν παρὰ πολλῶν, προχοντο καὶ ἄλλα δώματα ἀπὸ τὸν τοῦ Γυργιέβου δρόμον. Ταῦτα βεβαιωθεὶς παρὰ τῶν κατασκόπων ὁ διαληπθεὶς, κατεταράχθη μὲ τὸν περὶ ἀντὸν ἐις βαδιμὸν τόσον, ὥστε ἐφαίνετο ἐκ τοῦ φόβου ἵναί εδητος καὶ ἀπολιθωμένος, διακείνας ἵκανάς στυμμάς διόλου ἀφώνος.

Τὴν 14 πν τοῦ ἁυτοῦ ἀμαζέφιδας καὶ τὸ ἐκ Γυργιέβου οὐδωματικὸν στράτευμα ἐις χωριὸν Κοποτένι, τέσσαρας ὥρας σχεδὸν τοῦ Βουκουρεστίου ἀπέχον, ἡκουόντησαν κάκειδεν ἵκανα τηλεβόλα μὲ πλειότερον κρότον, (διὰ τὴν τοῦ τόπου μικράν ἀπόστασιν), ἐβλεπε τις ξενον δεσμα καὶ ἀλλόκοτον δηπνήν ὅπό τὸν γενικὸν δόρυβον καὶ ἀλλαλαγμὸν. διότι, ὅτι τοῦ λαοῦ πλειστὸν μέρος, λαβόν πρὸ οὐλίγου κάποιον δάρδος, ἔιχεν ἐξέλθει τῶν Μοναστηρίων, καὶ ἐφησύχαζεν ἐκαστος ἐις τὴν θεικαί του, στειρόφυτης ἐκτιλαγεύτει, ἥντικαδημησαν να ἐπικανέλθωσι ἕνθις, ὡς ἀπηλπιζεινοι εἰς τὰ Μοναστήρια· ὡνεύτως καὶ οἱ υπηκοοι τῶν Ευρωπαϊκῶν δυνάμεων νὰ συρρέωσιν ἐντρόμοι καὶ πεφοβισμενοι ἐις τὰ Προξενεῖα των, ὡς ἐις μερος ἀσυλον, οιτινες ἐπὶ τοσοῦτον κατεπλακώδησαν ἐις ταῦτα τὰ μέρη, ἐκαστεις ἥλικιας, γένους καὶ τάξεως, ὥστε μὲ μόνα τὰ σώματά

των σχεδίων μόλις ἔχόρουν, καὶ καταδορυθημένοι ὡμοίαζαν τοὺς
καταδίκους ἐις καταστενοχώρους καὶ φρικτοτάτας. φυ-
λακὰς ἐπιτεωρευμένους.

Ο δὲ Θεόδωρος δοὺς γενικὴν προσταγὴν ἐις τοὺς ὑπὸ^τ
ἀντὸν ετρατήτας, διὰ νὰ ἐτοιμασθῶσι κατ’ ἔχειν την
τὴν νύκτα παντες, καὶ τὴν ἐπασύριον ν? ἀποσυρθῶσιν
ὅμοδυμαδὸν, λαμβάνοντες δι? ἔγγαροι διτρατιῶται μεδ’
ἔαυτῶν καὶ τὰς ὄικογενειας, των διέλινε τοῦ Μητρο-
πολίτου καὶ τῶν λοιπῶν τὸν ἀποκλεισμὸν ἐκ τῆς περι-
οχῆς Μπελβεδέρη, ὅτινες ἐνθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέ-
ρωσιν των διευδύνθησαν ἐις τὸ Τρανσυλβανικὸν ἔδαφος.
Κατὰ ταύτην λοιπὸν τὴν νύκτα, δι? ὑπὸ τὸν Θεόδωρον καὶ
Χ: Πρόδανον Μπουλουκμπασάδες, Καπιτάνοι καὶ Πα-
τούριδες περιτρέχοντες κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ὡς λυσ-
σώδεις κῦνες, διηρπαζον λητρικῶς ἐκ τῶν ὄικων ακῶν
ζυλῶν, ὅπου ἔνισκον, διάφορα ὄχήματα, ἀλογα καὶ ζεύ-
ματα ἀλόγων, μὲ τὰ ὅποια ἐμέλλον γὰρ διευδύνωσι τὰς
ὄικογενειας καὶ τὰ ὄικων των. Ο δὲ Χ: Πρόδα-
νος μετὰ τοῦ Μακεδόνος καὶ τοῦ προρρηθέντος Μπουλ-
γάροκηί Κραλ Ἀλέξανδρου, ἔχοντες σκοπὸν ἀποφα-
σιτικὸν διὰ νὰ ἐινβάλωσι μὲ πονηρῶν, ἐις τὰ δύο
Μοναστήρια τοῦ τε ἁγίου Γεωργίου τοῦ νέου καὶ Σερ-
ριάν Βόδα, καὶ λαφυραγγώνεων ἀντα, περιεφέροντο
οἱ ὅλη τῆς νυκτὸς μὲ ικανούς ετρατιῶτας, ἀλλ’ ὃν
δὲν κατώρθωσαν, διότι ἐις ὄποιον μερος, καὶ ἐν περι-
τρέχον, ὅποιον τὸν περιφερομένας πέριξ τὰς φυλακὰς τοῦ
Σαββά : ὅθεν ἀποτυχόντες τοῦ σκοποῦ των παρητή-
ζησαν ἀπὸ τὸ ἐπιχείρημά των, καὶ περὶ τὴν ἀσυγῆν ἐπέ-
στρεψαν ἀπρακτοῖ μὲ λύπην ἐνταυτῷ, καὶ φόβον, μήπως
ι περὶ τὸν Σάββαν ἥθελον τοὺς κτυπήσει.

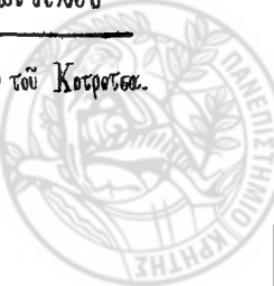
Τέλος πάντων τὴν 15 την τοῦ ἀντοῦ μηνὸς, ἡμέραν Κυρια-
κὴν, ὁ τε Χ: Πρόδανος μετὰ τοῦ Μακεδόνος καὶ τοῖς λοιποῖς,

μεθ' ὅλων τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ παρευρεθέντων Παντούριδῶν καὶ στρατιωτικῶν ὄχικογενετῶν ἔξελθόντες ἐκ Βουκουρεστίου, απῆλθαν ἐις τὸ Κοτροτσάνη, καὶ προσῆλθεν μετὰ τοῦ ἐκεῖσε ἐπισταθμεύοντος Θεοδώρου, οὗτοι παραλίβων καὶ εἶδεν ἐπτάκις χιλιόμετρά μικρά τὴν πεζίαν (ἐκ τῶν ὅποιων τὰ τρία εἰχε κατασκευασει ὑπερον ἀπὸ κάθισμας ἐκκλησιῶν), καὶ τὰς ὁσας τροφὰς ἡδυνήθη νὰ σηκώῃ μὲ τὰς ὁσας χειράς του ἀμάξας, ἔξηλθε μεθ' ὅλου του στρατεύματός του (συγκειμένου ἐκ 2000 σχεδόν πεζικῶν Παντούριδων, καὶ δυοῖς ἵπποις Σερβοβουλγαρῶν) ἀπὸ τὴν Μονὴν Κοτροτσάνηος, καὶ ἐκινήθη, εντὶ πρὸς τὸ νοτιοκανατολικὸν κατὰ πρόσωπον τῶν Τούρκων, πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος, διὰ τῆς φερούσης ὁδοῦ πρὸς τὴν Καμόπολιν Πιτεστίου· κακεῖδεν δ' ἐμελλε νὰ διαβῇ ὕδη τὸν ποταμὸν Ὁλτον, καὶ ν' ἀπέλθῃ πρὸς τὰ ὄρεια Κραιώβικά, δέματα, οἵου κεῖται ἡ Μονὴ τῆς Τιμουλάς καὶ λοιπὰ Μογαστρία, ὁχυρόμενα καὶ προμηδενμένα παρ' ἀυτοῦ μὲ ἴκανάς τροφὰς, ἐωδότου ἰδὴ τὸ ἀποβήσομενον. (α)

Ο Σάββας ἐυριεκόμενος, ἀχρι τῆς ὥρας ταῦτης μετικῶς ἐντὸς τοῦ Βουκουρεστίου, καὶ ὃδών ὅτι τὸ κίνημα τοῦ Θεοδώρου, διευθυνομένου πρὸς τὸν τοῦ Πιτεστίου δρόμον, ἀντιβαίνει ἐις τὴν ευμφωνίαν τῶν, περιενύαξεν ἐν ὀκαρεὶ ὀλούς τούς, ὑπ' ἀυτὸν ἐις χώλιοις σχεδόν ὑπεῖς, ευποσούμενους, (διότι πρὸς κακοῦ ἀπεσπάσθησαν πολλοὶ καὶ ἀπ' ἀυτὸν), καὶ ἀπῆλθεν ὁ μου μὲ τοὺς πρὸ πολλοῦ ἦδη ἐυριεκομένους πέριξ τοῦ Βουκουρεστίου Δελήμπαση Μιχαήλ, Μπουλούκμπαση Γεντεη, καὶ τίνων ἀλλων ὅπλαρχηγῶν, ἐις τὸ Τυργόβιστον, διὰ νὰ κατασκιπεύῃ μᾶλλον τὰς τοῦ Ὑψηλαντικοῦ

α Τουνταρέτης ἐκφέσθη καθ' ἓν στιγμὴν ἐξήρχετο ἀπὸ τὴν τοῦ Κοτροτσάνη

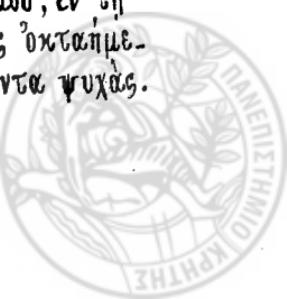
στριῶν δυνάμεις, παρό διὰ κανὸν ἄλλο τι φιλικὸν ἔτεσθιμα, οὐ στὶς ὁμιλίαις ἐφδασεν ἐκεῖ καὶ ευδιαλεχθεῖς μετὰ τοῦ Ὑγιαντοῦ, δίδων ἀντῷ διάφορα σχέδια ἐν ὑπουλότητι πρὸς ἀντίκρους, τῶν Ὀδωματῶν, καὶ τοῦ ὅποιού μὴ πειθθέντος, ἀπεσπάσθη πάροινα, καὶ ἀνέχωρης μετὰ τῶν ευνοιαδῶν του διεμυθέντες ἐξ τῆς Μονῆς τοῦ Παρτίωνενίου, ὃπου ἐνρόντες μερικοῦς ἐκ τῶν τοῦ Καπιτάν Φαρμάκου, τοὺς ἔξωσεν ἐκεῖδεν, καὶ ἐιδιδόντες ὑπετοῦ ἐκλείσθησαν πρὸς καρόν ἐν ἀπει-

Πλησιάσαντος καὶ τοῦ Κιακαγιάμπεη τὴν 16 πν Παιώνιον ἐις Βουκουρεστίου, ἐξῆλθον ἐις προϋπάντησιν του τινὲς τῶν ἐγκαταλειφθέντων Ἀρχόντων ἔως ἐις τὸ χωρίον Κατσελί, καὶ δέσαντες ὑπὸ ποδῶν ἀντοῦ τὴν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ὑποταγήν, τὸν ἐπροσκύνησαν κατὰ τὸ Ὀδωματικὸν ἐδνος. ἀντὸς δὲ ὑπέδεχθη ἐκεῖνος ἐυμενῶς, καὶ φιλοφρόνως, καὶ ἀφοῦ τοῖς ὥμιλησε τὰ δεοντα διὰ τὴν κοινὴν ἡδυχίαν, τοῖς ἐδωκε τὰς ἀναγκαίας διαταγαῖς, κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ προρρήπδεντος βασιλικοῦ Ὅριμου, καὶ ἀντοῖ μὲν ὑπετρεψαν ἐις τὰ ιδία, ὃ δὲ ἐστρατοπέδευσεν ἐξω τῆς πόλεως ἐις Καλεντίναν, ὃπου ἐξῆλθον ὅμοι πρὸς συνέντευξίν του ὁ τε Πρωσιακὸς Πρέσεος, ὃς ἀντιπροσωπεύοντες Γραμματεῖς τοὺς ἀπόντας Πρ.

νιον Μονίν, ἵρωτεις ἀπὸ τοὺς ὄπλαρχηγοὺς καὶ στρατιώτας ταῦτα ἢ ἀλίθεα τοῦ πρέματος διέτρεχεν ἄλλως πως, ἐπειδὴ, ειμβούλευεις ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Θεοδωρός μετὰ τοῦ προδευθέντος Γραμματέως Ὁνορίσκη, τί συμφερότερον διὸ ἀντὸν ἐπρεπε ν ἀκολουθήσῃ ἐις τείτον τὸν περιστατιν, ἐπείσθη, ὅτι, ὅνδιν ἂλλο, ἐμπὶ να ἐξέλθῃ τοῦ Βουκουρεστίου, να ὑπάγῃ καὶ σταδῇ πανστρατικὸς πρὸς ὄπρας ἐις τὸ Πιτεστί, ὡς ἐις ἀσιλὸν μέρος, καὶ ἐκ τὸς ὅπλων τοῦ Ὑγιαντοῦ ἐνδοκιμίσουν κατὰ Τούρκων, ἀντὸς να διεφῆ τὸν τ. Ὁλτον ἐις τὰ Κρατιώτικά μέρη, καὶ ἐναντίας δὲ καὶ ὁ Ὑγιαντης δὲν δυνηθῇ ν ἀντιπαρεταχθῆ κατὸ ἐκείνων, θέλει καταφύγει ἀφεύκτως ἐις τὸ ἐκεῖ μέρη πρὸς απερίσταν του, ὁποῖος ὅμως ἔχων τὰς ὄδους ἀποκλεισμένας, να πασχίσῃ μὲν οἰονοθίποτε τρόπον δυνηθῇ να τὸν σαλλάβῃ, καὶ μὲ τοῦτο δεικνύον τὸν τρόπος τους Ὀδωμανούς ἐμπιεστούντην του, δέδει παραστῆσει τοτε ἐκείνος τὰ δικαιολογήματα τοῦ κινήματος του ὡς ἐννομα καὶ συμφέροντα ἐις τὸν λαον, καὶ ἐπομένως θέλει μεσιτεύεις ἐις τὸ ν ἀναβῆ, ὡς προτατίος τοῦ κοινοῦ καλοῦ, τὸν Ὑγεμονικὸν τῆς Βλαχίας θρόνον.

ἔένους Ρωσσίας καὶ Ἀυστρίας τοὺς ὄποιόντες ὑπεδέχονται
καὶ . Καταληπὼν δὲ εἰπεῖται καὶ οὗτος εἰς Κολεντίναν
“ὅλον τὸ ὑπὸ ἀυτὸν στράτευμα, ἐισῆλθε μὲν ὅλιγον τὸν
βωματοφύλακας ἐις τὴν πόλιν, καὶ διορίσας τὰς ἀνα-
γκαῖας φυλακὰς διὰ τὴν τοῦ λαοῦ ἥδυναν καὶ ἀσφάλειαν,
ἐπεστρέψαντες τὸ στρατόπεδον, ἐνθα διέτριψεν ὁ-
λίγας τημέρας, ἐωσοῦ ἐκλήθη πανστρατικὴ κατὰ τοῦ Ὑπ-
λάνου εἰς Τυργόβιστον.

Κατὰ τὴν σύντομον ταύτην διατριβὴν του, περιφερόμε-
νος ὁ Κινχαγιάμπεης ἐν Βουκουρεστίῳ μεταβολιστιβρε-
νος καὶ ἀγνώριστος, παρετῆρε ἀκριβῶς τὰς παρὰ τῶν στρα-
τιωτῶν του γνωμενὰς ἀταξίας, καὶ ἐποίησε τοὺς ἀταχ-
τοῦντας εἰς τρόπον, ὡστε ἐν βραχεῖ διαστήματι καιροῦ ἐνέ-
λαβε διάρροος ὁ πεφοβισμένος λαός, ἥνεώχθησαν τὰ Μονα-
στήρια, ἐνεψυχώδῃ ἥ ἀγορᾷ, ἐλαβε χίνησιν ἥ βιομηχανία,
καὶ τὰ τροφῆμα πάντα μετεκομίζοντο ἐξωθεν ἀφόβως
καὶ ἀφδονα . ὁ δὲ συνήθης ἀπὸ τοὺς Ὁδωμανούς φύβος,
ἐπίστης καὶ ἥ κοινὴ περὶ τῶν συντῶν ὕδει, ὅτι ἄμα φύ-
σωσι, δέλουν βάλει εἰς μὲν τὴν πόλιν πῦρ, εἰς δὲ τὸν
λαόν μάχαιραν, εἰπὶ τοσοῦτον διαφορετικὰ ἐδείχθησαν,
ῶστε εἰσερχόμενοι καθεκάθτην, ἐν τῇ πόλει, καδίερονταν
μὲ τὴν πάρουσίαν τῶν τὴν πλέον συναττήν ευταξίαν καὶ
ἥδυναν . Ἀλλ’ οἱ Τουδᾶιοι καὶ Ἀρμενιοι ἀπὸ ἐμφυτον
μῆνος καὶ φυτικὸν φύδονον κινούμενοι, ἐπρόδιδον καθε-
κάστην εἰς τοὺς Τούρκους πολλοὺς τῶν χριστιανῶν ὡς ἀ-
ποστάτας, (μᾶλλον Ελληνας καὶ Σερβοβουλγάρους,
μεταξὺ τῶν ὄποιων ἥδαν πολλοὶ ἀδῶν), καὶ ὡς τοιου-
τους ἐπρόστακεν ὀνεξετάστως, ὁ Ἀρχηγὸς Κινχαγιάμπε-
ης καὶ τοὺς ἐφόνευον, μᾶλλον μὲν δὲ ἄγχοντας, μᾶλλον δὲ
διὰ πανσέλων, καὶ ἀλλοιος δὲ ἀποκεφαλισμοῦ, ἐν τῇ
ὅδῷ τοῦ ἐξωπαταρίου, τούτων δὲ ὁ ἀριθμὸς εἰς ὄκτακι-
ρον διάστημα ἀνεβῇ ὑπὲρ τὰς ἔκαστον πεντήκοντα ψυχὰς.

Ἐταῦθα παραπούμενοι νὰ ἐκδέσωμεν τὰς πράξεις καὶ πρό-
όδους τῶν Ὁδωμανῶν, ἐπανερχόμεθα ἐις τὸ περὶ φυγῆς καὶ
ἀδοιπορίας τοῦ Θεοδώρου κεφαλοκιον, καὶ τέλος ἐις τὴν
καταστροφὴν ἀντοῦ: διακόπτοντες ὅμως τὸν λόγον, χρεω-
στοῦμεν νὰ ἔπιωμεν, ὅτι ἡ τοῦ Ὑψητοῦ Πρόνουι ἐδουμα-
τούρητε καὶ ἐις ταῦτην τὴν περίστασιν, διοτί ἐδωλεῖ καὶ
πόλιν καὶ λαὸν· καὶ βέβαια ἀνίσως ὁ Θεόδωρος, ὅστις
ἐπρονόησε νὰ προμηθεύῃ ὅλα τὸ ἀναγκαῖα διὰ μακροτά-
την ἀντίστασιν, καὶ νὰ ὀχυρωθῇ, ἀπεφάσιζε ν' ἀντικρού-
σῃ τῷς Ὅδωμανούς, ἀναμφιβόλως τὸ πᾶν ἐμελλεῖ νὰ πα-
ραδοθῇ ἐις τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν ἀλλ' ἡ δείᾳ ὡ-
κονομία, ἡ τὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον διέπουσα, ἀπεμώρα-
νεν, ὡς διὰ θάνατος, τὸν ἀττικὸν τῆς τοπιστῆς καταστροφῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. ov.

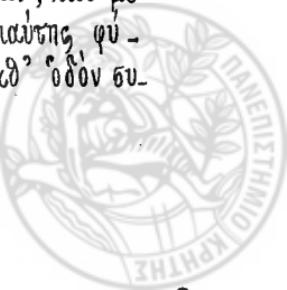
Ἄτιαν δικονομῶν μεταξὺ Θεοδώρου καὶ τῶν ὄπλωρχηῶν ἀντοῦ καθ' οὐδὲν ἔχ-
θροπραξίας μερικαὶ τοῦ Θεοδώρου καὶ τῶν στρατιῶν τὸν - συνωμοσία μαστικὴ τῶν ὄ-
πλωρχηῶν ἐναντίον ἀντοῦ - στρατή, καὶ ἀξιοπερίεργον καὶ δημητρία τοῦ Γ.
Ολυμπίου, ὃταν συνέλαβε τὸν Θεοδώρον ἐις Γολεστί - ρόνος τοῦ Θεοδώρου ἐις Τύρ-
οβιστον - ἐκστρατεύει τῶν Ὅδωμανὸν ἀπὸ Βουκούρεστον ἐις Τυργόβιστον - μάχη
ἀπέτων μετέ τῶν τοῦ Ὑψηλάντου ἐις Νοτεζέστι - ἀναχώρησις τοῦ Λ-
ψηλάντου καὶ λοιπῶν ἀπὸ Τυργόβιστον - ὁ Σάββας καὶ ἡ περὶ ἀντοῦ ὑπόταξσονται
ἐις τοὺς Τούρκους - ὁ Σάββας μετὰ τῶν Τούρκων διώκει τὸν Ὑψηλάντην - ὁ Κινητήρι -
πιτης κινητεῖς κατὰ τοῦ Ὑψηλάντου, ἐκιστέφει ἐις Βουκούρεστον - τρομερωταῖ
ἀνεμοζάλη καὶ ἀποταλέεμαται ἀντῆς ἐν Βουκούρεστιώ.

Ω. ὄπλωρχοι τοῦ Θεοδώρου βεβαιωθέντες ἐκ τοῦ ἐνὸς τὴν
ὑπόφεσιν τῆς Ὅδωμανικῆς Πόρτας, περὶ τῆς γενικῆς καταστρο-
φῆς των, κατὰ τὴν διαληψιν τοῦ πορρήδεντος Ὁριεμοῦ, καὶ
ῥύσασαντες ὅφ? ἐτέρους νὰ γνωρίσωτι τοὺς ἐπιβούλους, σκοποὺς
τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἀποβλέποντας τὴν ἐξαλούθρευσιν τοῦ Ὑψη-
λάντου καὶ λοιπῶν, ἔιχον συνομόδει τὸ μεταξύ των μεδ' ὅρ-
κου, ὅτι, τὰ μὲν σχέδιά του νὰ δικαίωσεν, ἀντὸν δὲ ὡς ἐπί-

ορχον καὶ προδότην τῆς πίστεως καὶ πατέριδος νὰ φονεύσωει . Διὸ καὶ ἐξίτουν ἀφορμὴν νὰ ἔχτελένωει τὴν συνομοδιὰν τῶν . Όδεν τὴν ἡμέραν τῆς ἐκστρατεύεώς τῶν ἀπὸ Βουκουρέστιον, ὁ Χ: Πρόδανος ζητήσας παρ' ἀντοῦ πολεμεφόθια καὶ χρήματα διὰ τοὺς χρεωτουμένους ἔως τότε μισθῶν τῶν ὑπὲν αὐτὸν στρατιῶν, τῷ ἀπεκρίθη ὑπεροπτικῶς, ὅτι πυρίτιδα καὶ μολυβδοφαίρας ἔιχε μόλις τόσην ποδοτίτα, ὥστε νὰ ἐκφέρει τοὺς διά τὸν ἔσατον του, χρήματα δὲ στερεῖται ὄλιστελῆς, προφασισθεῖς, ὅτι ὁ Υψηλάντης ἐκράτει ἐις Τυργόβιεστον τὸ χρηματικὸν κιβώτιον (κάσσαν) . Διὰ ταῦτας ὅντας, ἀνελπίστους προφασιωλογίας τοῦ Θεοδώρου, διὰ τῶν ὀποίων παλλόντων παλλάκις καὶ παλμειδῶς ἥπαστηε, παροργιζθεῖς ὁ Χ: Πρόδανος, ἐπηγριώθη κατ' ἀντοῦ ἐις βαθμον, ὥστε εἰ μελλεν ἴδιο χείρως νὰ τὸν φονεύῃ παρευθὺς . ἀλλὰ συναιδονθεῖς καὶ τὸν ἐπικείμενον ἀτομικὸν του κύνδυνον, (καθότι ὁ Θεοδώρος ἔιχε πενταπλάσιον ἔχεδον ἐις τὸ μέρος του στρατευματο), συνῆλθεν ἐις ἔσατον, καὶ ἀνέβιαλε τὴν ἐκδίκησιν ἐις ἄλλην ἀρμοδιωτέρων ἐυκαιρίαν . Καθ' ὅλον ὅμως τὸ διάστημα τῆς ὁδοπορίας τῶν ἔως ἐις χωρίον Γολεστί, τὸ πάθος καὶ ἡ δυσαρέσκεια, ἐφαίνετο, ὅτι ἔιχε κυριεύσειν ὄμφοτέρους ἐτι μᾶλλον .

Ἐρεδιθέντα μετὰ ταῦτα παρὰ τοῦ Χ: Προδάνου τὰ πνεύματα καὶ τῶν λοιπῶν ὄπλαρχηγῶν ἥρχισαν ὅντα πεις καὶ ὃι τελευταῖοι νὰ κάψινωσιν ἀπὸ σκοτοῦ ἐις τὸν Θεόδωρον παρομίας ἐπιμόνους ἀπαιτήσεις, καὶ δικαιοιογούμενοι διαφοροτρόπως ἐλογομάχουν καθημερινῶς μετ' ἀντοῦ, περὶ τῆς στερήσεως τῶν ἀναγκαῖων ἀντῶν, καὶ περὶ τῶν, ὅπα τοῖς ὑπέρεχετο ἀπὸ ἀρχῆς ὡχρὶ τῆς ἐκ Βουκουρεστίου φυγῆς τῶν, χωρὶς νὰ γείνῃ π παραμικρὰ πραγματικὴ ἐκτέλεσις . Άλλος ὁ Θεόδωρος μὲ τὴν φυσικὴν του ὑπεροψίαν, καὶ μὲ ὄπλαρχον περιφρόνησιν, ποτὲ μεν ἀπέφευγε τὰς τοιαύτης φυγῶν ὅμιλίας ἐκώστου ὄπλαρχηγῶν ἐις τὰς καθ' ὅδον συ-

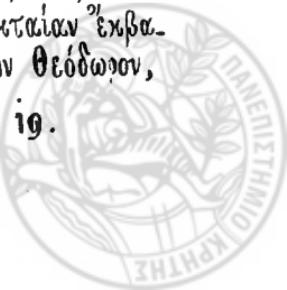
νεσταντίπεις των, ποτὲ δὲ στενοχωρούμενος ὁδοὶς σύμφωνον ἀ-
πόκρισιν μὲ τὴν πρὸς τὸν Χ : Πρόθινον ἀποδόθη ἔτσαν .

Τὸ διεκονόμητον ὅμως τῶν πραγμάτων, (ἔνεκα τῆς ἐλλέφεως τῶν
ἀναγκασίων), καὶ ἡ ἀνέλπιστος ἀσφάλτος μεταβολὴ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁ-
τιδιον πρήξεν ὁ Θεόδωρος νὰ μεταχειρίζεται τοὺς συνοπιαδούς ἀντού, ἐμεῖς :
Δε βέβαια νὰ ἐμπνεύσῃ ἴκανας ὑπονούσις, ὥστε νὰ συμπερενιωστεῖν ὃ περι-
στούντες ἀντὸν ὅπλαρχηγοι, σχέδια ἐπὶ τοῦτον ὑπόπτες, ὅσον μία ὑποχε-
κρυμένη προδοσία, ἢ ὡφελητοῦ ὑπελπισία, ἐξεικόνιζεν ἐν ἐκυτοῖς μὲ
ζωηρότητα τὰ πρώτα χαρακτηριστικά τῆς . Ὅδεν καὶ
ἴσταντο ἀμπλακοῦντες . Άλλος ὁ Θεόδωρος ἀνθίζει ψεωρῶν τὴν
προπέτειαν τούτων προχωροῦνταν, ἐσοφίζετο νὰ τοὺς ταπεινώῃ,
καὶ πρὸς τοῦτο κατέρυγεν εἰς μέσον τοσοῦ ἀπάνθρωπον καὶ ἀ-
ποτρόπαιον, ὅσον ἔνας καλὸς Ἀρχηγὸς χρεωστεῖ νὰ πολιτεύη-
ται τὸν καιρὸν, εἰς χριστίμους μαλισταὶ περιστάσεις, καὶ νὰ
ἀποφεύγῃ πᾶσαν ἀνετπόρητα, διὰ νὰ γίνηται ἀγαπητός
εἰς τοὺς Στρατιώτας του . Άλλος ἡ θεία βούλησε ἀπε-
μάρανεν ἀντὸν, διὰ νὰ δοδῇ ὄντως πως, εἰς τὴν μιαρὰν
ζωὴν του, καὶ τὴν πλήρη βρδελυρῶν κακοουργημάτων ἐ-
ξουσιαν του, ὅδυνηρὸν τέλος .

Ευδίς λοιπὸν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἀπὸ Βουκουρέστιον
ἀπεφάσισε νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὸν ἀιμοχαρῆ δικοπόν του,
καὶ πᾶσαν ἐσπέραν, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὁδοὶ-
πορίας του, δὲν ἐπάνευ, εἰς τὸ νὰ συλλαμβάνῃ τινὰς τολμηροὺς
τῶν μικροτέρων ἀρχηγῶν, καὶ τοὺς ὅποιους ὑπάπτειε μπτως
τὸν δολοφονήσουν, καὶ μὲ τρόπον ὑπούλον καὶ πονοῦρον, τοὺς
μὲν ἀπεκεφάλιζε, τοὺς δὲ ἐπινιε, μυστικῶς . τούτων ενεκά
ὁ ἀναβρασμὸς καὶ ὁ γιθύρισμὸς μεταξὺ τοῦ στρατεύματος ἐξα-
-κολούθει ἐπὶ τὰ κρείττω, καὶ ἐπρόσμενον ὃι περιέργοι τὸ
ἀποβιβόμενον . Άλλος εἰς τόσον ἐξετάσθη ἡ σκληροτράχηλος,
καὶ ἀιμοβορικὴ ἄντη διάδεσί του, ὥστε τὴν 10, πν τοῦ Μάιου
διὰ γυντός συνέλαβε καὶ κάποιον Βατάχον ΓιαγκονΓιεννέ-
σκον, ὄνδρο, πένυχον, ἐνύποληπτον καὶ ὅπο ὄλον τὸν ετροτὸν ἦ-

γαπημένον, τὸν ὄποιον, ἀμα ἔφερον ἐμπροσθέν του, ἐπρόσταξεν ἀκρίτως, καὶ ἐκρέμασαν ὃι σωματοφύλακες του Παντούριδες ἐπὶ τῆς ἀγχόνης· ὑδεασθέντες δὲ χωρὶς ἀναβολὴν καρυοῦ περὶ τοῦ προκτέου τούτου ὁ, τε Χ· Πρόδιανος, Μακεδονοκήρης καὶ λοιποὶ παῖς ἐνὸς Καππιτῶν Δινου, καὶ ὑποπτεύεσσαντες ἀλανδάστεως τὸν ἔχειν φόνον, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν προδανατωδέντων, ἐτρεξαν μετὰ σπουδῆς ἐις τὸ κατάλυμα τοῦ Θεόδωρου, καὶ εὐρόντες κατ' ἐπιτυχίαν τὸν συλληφθέντα ἐισέτη ἐν τῇ ζωῇ ἐπὶ τῆς ἀγχόνης ἐις μίαν ἵτεαν δεμένης, ἔχονταν ἐνδυς μὲ τὴν σπάδην τὸ σχοινίον, καὶ ἐσώσαν τὸν ὑπὸ κίνδυνον ἐυριεκόμενον· Τότε ὁ ἐλευθερωτὰί ὅυτοι ἐρωτίζαντες τολμηρῶς τὸν παῖς ευρεθέντα ἐις τὴν εκπνή ταύτην Θεόδωρον, τι τὸ ἐγκλημα τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ὄντορὸς, ἐμεινεν ὁ ῥηθεῖς διὰ ἱκανᾶς στιγμᾶς σιωπηλὸς καὶ ἀνσπαλόγητος, μὴ γνωρίζων τὸ ἐξαπροσποτὲν αἰτίον ἐθύνης νὰ προσκυψῃ κατ' αὐτοῦ. Τέλος μετὰ πολλὴν λογομαχίαν, ἦτις, διέτρεξε μεταξὺ τῶν, καθότι ἐπέμενον νὰ πάρουν ὥστο τὰς χειράς του τὸν ἐξ ἀγχόνης ἐλευθερωθέντα Γιεννέμα, καὶ, τὸν ὄποιον δὲν ἀφίνεν ὁ Θεόδωρος κατ' ὄυδενα λόγον, ἀντὸν μὲν παροκτίσαν πρός τὸ παρὸν ὑπὸ ἐγγύποιν ἀξιόποσον, διὰ δὲν δέλει ἐπιθεουλευδῆ τὴν ζωὴν του ἐως τὴν ἀυριον, ἀλλὰ κρατήσει μόνον ὑπὸ ἀπλὴν φυλάκισιν, τὸν δὲ Θεόδωρον δὲν ἔνωχλησαν περιπλέον, φοβουμενοί, ὥστο τὴν περιστοιχούσαν ὑπὸν φρουρὸν τῶν Παντούριδῶν, μήπως ἀπροδοκήτως επισινμβῇ μεταξὺ τῶν κάμμια σκληρὰ ἀιματοχυνία, καὶ ὄντως ἀνεχώρησαν ἐν ἡμέρᾳ.

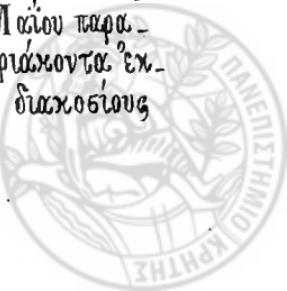
Ἄλλα, τόδον διὰ ταῦτας τὰς ῥηθείσας ἐνυπόπτους καὶ στυγηράς τῶν Ἀργηγοῦ τῶν πράξεις, καθόδον καὶ διὰ τὰς προκναφερθείσας κατ' ὄποιον ὕστερεσσεις τῶν, δὲν ἐθεώρουν ὃι ὀπλαρχηγοὶ τὰ πρόγματα μὲ ἐυχταῖσαν ἐκβασιν. Διὰ τοῦτο, ἀφοῦ ἀπεσπάσθησαν ὥστο τὸν Θεόδωρον,

δέν πρηγμάτων ὃς ἐκρημένοι νὰ συναεφθῶσι περὶ τούτων επουδαίστερως, καὶ συμβουλίου γνωμένου τὴν ἀντὴν νύκτα, ἐνέκριναν ἐυλογοφανὲς, παρ' ἄλλο τι μένον πρὸς ἐκδίκησιν τούτου, μᾶλλον τὸ νὰ γράψωσι καὶ τὴν γνώμην ἐν ἐιδοποιητικὸν γράμμα πρὸς τὸν Ἡπειροτικὸν Γεώργιον Ὁλύμπιον, ὡς πλησιέστερον, γνώριμον καὶ σχετικώτερον ἀντοῖς, καὶ κοντά ἐις ὅλα τὰ δίκαια παράπονά των, ἀπερ θῆδελον ἀνθρέπει, νὰ δείξωσιν ἐπίτης πρὸς ἀντὸν καὶ τὴν ὁμοφώνως ἀποσκιρησίν των ἐκ τοῦ πλησίου τοῦ Θεοδώρου, καὶ οἵτι ἐπιθυμοῦσι τὴν μετὰ τῆς γενναιότητός του συνένωσιν διὰ νὰ συντρέξωσιν ὡς ὄρκωται, ἐις τὸ στάδιον τοῦ ἀγῶνος μετ' ἐκάλεντον, ἀλλ' οὐχι μετὰ τοῦ Θεοδώρου, ὑπόπτου ὃντος διὰ τίνα μετακήπτην πρὸς τοὺς Τούρκους προδοσίαν.

Τὸ ἐιδοποιητικὸν τοῦτο ἔγγραφον πάρακτα ἔγεινε, προθύμως τὸ ὑπέγραψεν ὅλοι ὁι Ἀρχηγοὶ τῶν Σερβοβουλγάρων καὶ τινες ὑπαρχηγοὶ τῶν Παντούριδων, τὸ ἐπεφράγμασαν, καὶ μὲ ἐπίτηδες ἀπεσταλμένοι τὸ διεύδυναν μυστικῶς ὥστὸ Γενέσιον ἐις τὸ Πιτέειτι, (μίαν ὥραν σχεδὸν ὥπερχον), πρὸς τὸν διαλλιθέντα Γ: Ὁλύμπιον, Ὅστις παραλαβὴν ἔκποστον ὅικειοποιηθῆτα πράγμα πουδικωτέρως, μᾶλλον, διότι ἐμελέτα πρὸ πολλοῦ τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτου ἀντικειμένου, περὶ τοῦ ὅποιον ἐκακρυφιλάκτει τὴν περίστασιν, καὶ ἐγκρίνας τὴν ἐυκαιρίαν τούτην ὄρμοδιωτέρων παρ' ἄλλην τινά, βεβαιωθεὶς μάλιστα πραγματικῶς καὶ τὴν λεπτοταξίδιαν τῶν τοῦ Θεοδώρου ὅπιλαρχηγῶν, ἐπιδιμούντων τὴν κατ' ἀντοῦ ἐκδίκησιν, ἐτροπολόγησε μὲ ἀπελπισίαν στρατήγημα τόσον τολμηρόν, ὃσον καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπικίνδυνον διὰ τὸν ἔαυτόν του.

Οδεν δέν ἐκεῖσε καιρὸν καὶ τὸ σχέδιόν του ἐβλήθη ἐδίνεις πρᾶξιν. Κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν τῆς 21ης Μαΐου παραληφθῶν ὁ ὥρθεις Γ: Ὁλύμπιος μεδ' ἐκτιντούς τριάκοντα ἐκλεκτούς ἐφίππους στρατιώτας, καὶ ἐτέρους διακοσίους

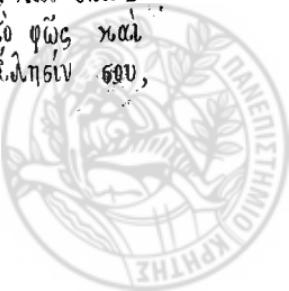

διέταξε νὰ συνακολουθήσουν ὁπτὸν ἐις λόχους δημητρημένοι,
ἀπέχοντας ὃ ἔις ὅπο τὸν ἄλλον ἐν τεταρτον τῆς ὥρας, ὡ-
τε βαθμηδὸν ἐρχόμενοι κατόπιν νὰ μὴν ἐπισω, ευθῶσιν ὅλοι
ὅμοι, καὶ ἐνεκά τούτου δώσωσιν ὑποψίαν τινὰ, μὲν σύνδη-
μα ὅμως ἀποφασιστικὸν, ἢ νὰ συλλάβοιν τὸν Θεόδωρον
ζῶντα, ἢ νὰ τὸν φενεύνωσι, καὶ τούτου ἐκτελεσθεντος
νὰ παραβάρουν μετὰ ταῦτα καὶ συνεωματώσουν ἐις τὸ με-
ρος τῶν τούτουν στρατὸν. Διευθύνθησαν λοιπὸν μὲ τα-
χυτατὸν βῆμα ὃ πρώτιστοι ἐις Γολέστι, ὅπου ἐμποδίσθη-
σαν κατὰ τὴν τάξιν ἀπὸ τὰς ἐμπροσθόφυλακάς τοῦ Θεο-
δώρου, ὁπεῖς, διὰ τὴν συνέντευξιν τὴν ἐιχε λάβει τὴν προ-
πγουμένην μετὰ τοῦ Ὁλυμπίου, ἵδιων ὁμοίων μακρόθεν καὶ
γνώρισας τὸν Γ: Ὁλύμπιον, ἐνυγχώρησε τὴν ἐισοδον ὁμοίων
μη ὑποπτευθεὶς ἐις τὸ παραμυκρόν. Διὸ ἐισελθόντες
ἐκνεμποδίστως, καὶ ἐνρόντες τὸν ἐιρημένον ἐις τὸ ἐπὶ τοῦ
πυλῶνος περιπτερον (Κιόσκιον ^(α)) ὅμοι μὲ ὄλους τοὺς
ὑπὲρ αρχηγούς ὁμοίους, πρῆξεν ὁ πνεῶν δυμὸν Γ: Ὁλύμ-
πιος νὰ λέγῃ βλαχιετὶ πρὸς τὸν ὠχριάσκεντα Θεόδωρον.
“Ω, ἀνάξιε ἀνδρωπε τοῦ φωτὸς τῆς πυμέρας, ἡ ζωὴ δοῦ
καὶ ἦδη καὶ πάντοτε ἔιναι ἐις τὰς χεῖράς μου, γνώρισον, οὐ
μὲν αἱ μόνοι ἴδικον μου νεῦμα, δύνασαι νὰ κινεσθῇ τῇ χε-
φαλῇ σου πρὸ ποδῶν μου· σὺ, ἐις τὴν ἱερὰν φιλίαν ὑπου-
λος προδότης ἐδείχθης, τὸν τρομερὸν ὄρκον σου ἀνατίθες,
τὴν πατρίδα σου ἥρνηθης, τὰ ἱερὰ δικαιώματά της κατεπά-
τησας. Σὺ, καὶ πρὸς τὸν μέγιστον καὶ ὑπέρτατον δεόν μας
ἐπίορκος ἐπαρουσιασθης. Σὺ, πρὸν δὲ πᾶτιάσει τῇ χείρ μου
ἀντη, ὡς τὸ γνωρίζεις, τὸ ήσουν; πῶς ειωπάς; ἐπέ μοι;
τὸ ήσουν; ἐνας ποτεσπός καὶ ἀστήμαντος μεταξὺ τῶν συμπατρί-
ων σου, ἐνας ἀνάξιος πολεμιστής, ἐνας ὑπηλπιεμένος σύρα-
τιώτης, μὲν δὲν τοῦτο τυχηρός, ἐνας, διστος χωρίς πλουτη,

(α) ἡ λέξις ὁμοίη ἐμπορεῖ νὰ ἐτυμολογηθῇ καὶ ἀπὸ τὸ ὄντος καὶ σκιάς κατ’ ἀποβολὴν δηλαδὴ τῆς ἀρχούσης συλλαβῆς (ὅτι) κιόσκιον.

χωρίς καταφύγιον καὶ ἐστερημένος πάντος μέσου, περιεφέρειο
 τῇδε κάκεῖσε ὑποτελῆς καὶ ἔξουθενημένος πρὸς ἀπόλαυσιν
 μικρᾶς τίνος ὑπηρεσίας, ἵνα πορίζεσse τὰ πρὸς τὸ ζῆν· δὲν ἔι-
 ναι σύντως; Ἐκφράσειν; τὶ σιωπᾶς; Ἐγὼ δὲ ἀνέστησα, δὲ
 ἐξυμβούλευπτοῖς πάντα, δὲ ἐβοήθησα μὲ τούτην μου τὴν
 χειρα, (δείξας τὴν δεξιάν του), δὲ ἐδεχόην ὅπερ ἀρχῆς ὅπα-
 δόν μου, δὲ ἐκαμα τυνεταιριετην μου διάτο κοινωνικούτων
 αποκυπετεπεα κεφαλήν ἐνός σώματος τοσούτων μυριάδων ἄν-
 δρώπων, δὲ ἐπὶ τέλους ἔισαι τέλειον ἀνάτημα, καὶ δέγε-
 ται πλάνη μου ἐνδυμήσου τὰς ἔις Τινταρέρει κατ'
 ἀρχὰς συνδιαλέξεις μας, τὰς νυκτερινὰς συνοπευτήσεις μας,
 ἐνδυμήσου, λέγω, τὶ ὑπερχέδης τότε πρὸς ἡμῖν, καὶ ἐνώπιον
 τοῦ ἀσφάτου Θεοῦ, καὶ τὶ ἐπροάξας μετα ταῦτα, καὶ τὶ ὑπε-
 γενεῖς, σήμερον; ποῦ ὑπάγεις; καὶ πώς τι τέλους; τὶ ὄντα λγῆσενοι, τὶ δικιάρωπαι.
 Κεις; τὶ σιωπῶν φανερόνεις τὸ ὑποκύρφια τῆς ψυχῆς ση; ἔις
 τὶ δὲ ἐλέγχει τὸ συνείδος, καὶ ὁ χαρακτήριος ἐνεκα τόπου
 ἀλλοιοῦται; δὲ καταλαμβάνω πλέον, τὸ γνωρίζω ὅλα·
 καὶ πῶς; σὺ τολμᾶς ἀκόμη νὰ φαντασθῆς, ὅτι δέλεις
 δυνηδή νὰ παραδόντης μὲ ἐπιβούλην ἔις χειρας τοῦ ἐχδρου
 ἐκείνον, ἔις τοῦ ὅποιον τὰς διαταγὰς ἥμεις ὅλοι χρεω-
 στουμεν νὰ ὑπακούσωμεν, νὰ δεβώμεδα τῷ ἀτομόν του ὡς
 ἐνα κοινὸν πατέρα, καὶ πρωταίτον συνεργον τοῦ καλοῦ τῆς
 ἀνδρωπότητος; ὅχι! ἀς μὴν ἐντυπωδῶσι ποτὲ ἔις τὸν νοῦν
 σου τοιαῦται ὕδαι, ὡς ἀνδρωπος καὶ ὦν ἔηηπατήδης, ὡς ἐν-
 δρωπος πάλιν πρέπει νὰ μεταμεληδης, (ὄυτεις ἀναμάρτη-
 τος, εἰ μὴ μόνος ἔις ὁ Θεός), οἱ ἀνδρωποι ἀπὸ ἀδυνα-
 μίαν ὑποτιπούσιν ἔις λάδη διὰ πάντα, καὶ ὅις ὅιοι μετά
 ταῦτα κρινοντες τὸ καλὸν, μὲ τὸ κακὸν, διαχρίνοντες τὸ
 φῶς ἀπὸ τὸ σκότος, καὶ ἐκλεγοντες τὴν ἀληθείαν ἀπὸ
 τὸ φεῦδος, ἐπιδιορθονούν τὰ σφάλματά των, καὶ ἐπα-
 νέρχονται ἔις τὸν ἐυδίνον δρόμον· τὸ καλὸν, τὸ φῶς καὶ
 ἡ ἀληθεία, ἐκφτώνται σημερον ἀπὸ τὴν θέλησιν του,

καὶ ἀντιεπόφως, νὰ ἔχεις τὸν ἄπο τὰ δύο ταῦτα ἀντι-
κείμενα· καὶ, ἀνίσως, ὁ καιρὸς, οὐ συμπεριφέρει. τῶν πραγ-
μάτων, η ἀδυναμία τοῦ νοός, η καὶ ἀντὴ η ἐνθαλμέ-
νη ἀκούσιος ὅλης σου, ἐπροΐένησε τὸν ἄπο ἀρχῆς μέ-
χρι τοῦτοῦ διαμελισμὸν μεταξὺ ἡμῶν καὶ
ὑμῶν, ἐνεκα τοῦ ὅποιον ὁ ἔχορὸς ἐφίσκων τοιούτορόπως
ἡμᾶς πάντας, ἐξο βέβαιος, ὅτι δέλει ἐπιπέδει καθ' ἡμῶν,
καὶ θηριώδης θέλει μᾶς κατασπάραξει μέχρις ἐνός, ὥστε
πρόβατα, μία πεινασμένη ἀγέλη εξηγριωμένων λύκων. (α)

"Ο δέ Θεόνωρος ἐις τούτους τοὺς λόγους ἔμεινεν ἡλίδιος
καὶ καφός, διὰ τὸν ἀνέλπιστον καὶ παρικεδόν θυμὸν τοῦ
Οἰλυπίου, δὲν ἐλειψεν ὅμιως νὰ ὅμολογήσῃ, ὅτι οσα, ὅπο
τῆς ἐις Βουκουρέστιον ἀφίεις καὶ μεχρι τῆς ἀναχωρήσεως
ἀντοῦ ἐδείχθησαν, ἐις ἀντενέργειαν τοῦ Υψηλαντικοῦ πολι-
τεύματος, πῆσαν σχέδια προερχόμενα ἐκ τῆς συμβουλῆς τοῦ Αυ-
τορικοῦ Γραμματέως Ουδρίδη. οὗτος ἐπὶ τέλους τὸν κατέ-
πεισεν ν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ Βουκουρέστιον, καὶ νὰ τοποθετηθῇ μέ-
χρι τηὸς ὧς Πτιστοῦ, ἀντὸς καὶ τῷ ὑπερβετῷ ἀπὸ ἀρχῆς, ὅτι
δέλει ἐνεργήσει πᾶν μέσον καὶ τρόπον πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ Η-
γειμονικοῦ τῆς Βλαχίας θρόνου. ἀλλ ἐπροσδεσεν ἐις ταῦτα,
ὅτι, γγωρίσας τὴν ἀπάτην ἐις ἦν παρεσύρθη, μετανοεῖ τῇδι,
καὶ συμφωνεῖς καὶ ὅλαι, ἀποφασίζει προδύμως νὰ ἔμησῃ τὴν
τελευταίαν ράντσα τοῦ ἀιματός του, ὑγκειολήσεις ἐις ἀνάμνη-
σιν τὸν φρικτὸν τῆς Ελληνικῆς ὄρμον, διὰ τὴν ὀιστήρησιν καὶ ὑ-
περάσπισιν τῶν Ελληνικῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἐλευθερίας.
Ἐπανακλαθόν δέ ὁ Γ: Οἰλύπιος τῷ ξεπεν · " ἐλδὲ λοιπὸν, τὰς
ὑπάγωμεν ἐις τὸν Ἀρχηγὸν μας Υψηλάντην, νὰ ζητήσῃς διὰ με-
σιτειας μου τὴν συγχώρησιν, τὴν ὄσοισαν ἐξο βέβαιος, ὅτι δε-
λεις ὀποιασδεῖ, καλοστὶ ἐιναι ὅλων ἡμῶν ἀγαθὸς πατέρ, δέλεις

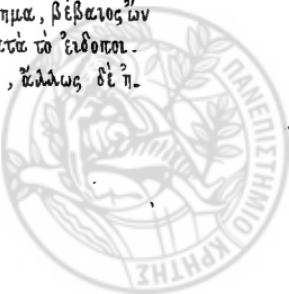
(α) ἡ διαληφθεῖσα δημητρία ἐμεβαινόμεν περὶ τάλον ἀπὸ τοὺς παρευρεθέντας ὄπλαρχη-
γούς του, ὅτι ἔνοιαι τοιαῦτη κατ' ἔννοιαν, ὃποιοις ἐφασμέν καὶ ἐις τὰς Γερμα-
νικὰς Φ. φημερίδας.

μάλιστα σὲ κοινοποιήσει ἐυαρέστους τινάς ἀγγελίας, τὰς ὅποι-
ας Ἐλαφε νεωτερὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας καὶ Ρωσίας,
καὶ ἃς ἐπιτεχνύωμεν διὰ να μήν χάσωμεν τὴν ἐυκαιρίαν ταῦ-
την. Προσποιηθεὶς δὲ ἐν τούτῳ ἀπετάνθη μὲν ἐντολμίαν καὶ
πρὸς τοὺς ὄπλαρχηγούς του λέγων, “ τί λέγετε καὶ εἶται, ὁ
Ἀδελφοί ; διὰ τὴν τρεχουσαν διαφωνίαν μεταξὺ τοῦ Πρίγκι-
πος Ἀ : Υψηλάντου πατρός μας, καὶ Γοσποδάρη Θεόδωρου,
ἐγκρίνετε ἐis τάντην τὴν κρίσιμον περίστασιν νὰ ὑπάγη ὁ Γοσποδά-
ρης, καὶ να φιλιωθῇ μετὰ τοῦ ῥηθέντος, ἢ οὐχ ; διὸ δὲ (χωρὶς
νὰ δεῖξουν ποδῶς, ὅτι ἔχουν τὴν παραμικρὰν μετ' ἀντοῦ συνε-
νόπτων) ἀπεκρίνησαν τραχῶς καὶ ὡμοφωνῶς : νὰ ὑπάγη : νὰ ὑπά-
γῃ : δίχας ἀλλο, δίότι ἀλλά ἔως ἐμεδα ὅλοι χαρένοι . (α)

Ταῦτην τὴν ἐγκρίσιν καὶ συγκατάθεσιν τῶν ὄπλαρχηγῶν του Ἰ-
δὼν ἀνελπίστως ὁ Θεόδωρος, σύμφωνον μὲ τὰς τοῦ Ὁλυμ-
πίου προτάσεις, καὶ ὡς ἐκ τούτου πτοηθεὶς ἀπὸ κανένεν ἀπρο-
δόκητον συνάντημα μὴ γινώσκων τὸ περὶ πλέον, ἐνέδωκεν ἐις
ταῦτην τὴν ζήτησιν κατίτοι μὴ δέλων · ἀλλὰ κατὰ σύμπτω-
σιν ἐυρὼν ὁ Ὁλύμπιος ἐν τῷ βωματίῳ ἐν γράμμα ἐφράγ-
τον, μὲ τὸ ὄποιον ἐκ νέου ἐπιειστούσει ὁ Θεόδωρος τὴν προς-
τοὺς Τούρκους ὑποταγήν του, καὶ παρέσταταινεν ἀντοῖς προδί-
δων τὰς δυνάμεις, καὶ τὴν κατάστασιν τῶν περὶ τὸν Υψηλάν-
την Φιλληνικῶν στρατευμάτων, τὸ ἐπῆρε, τὸ ἐβαλεν ἐις
τὸν κόλπον του καὶ ἀπεισώπησεν ὅλοτελῶς παρόντων τῶν ἄλ-
λων. Εἰωκοῦ ὅμως ἐτομικεδῶσι τὰ τῆς ὅδοιπορίας του χρε-
ώδη, περιφερόμενος ὁ Θεόδωρος ἐν τῷ ἀντοῦ δωματίῳ, καὶ
δεωρήσας ἀψινιδίως ἀπὸ τὰ παράδυρα ἐις τὴν περιφέρειαν
τοῦ καταλυμάτου του, τὴν παρὰ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Ὁλυμ-

ων ἀνεμφιβόλως ὁ Γρολύμπιος ὑποπτευόμενος ἐμφύλιον τινα εφαγήν ἀπὸ τοὺς σωματο-
φύλακας καὶ ἀπὸ ἄλλους ἐπιστήθιους, τοῦ Θεόδωρου στρατιῶτας, ἀπέργη πᾶσαν
σκληρότητα, καὶ ἐμεταχειρίζθη τοιωτὸν διπλωματικὸν στρατηγῆμα, βέβαιος ὡν
ἐις τὴν συμφωνίαν ταύτην καὶ ἐκ μέρους τῶν ὄπλαρχηγῶν του, κατὰ τὸ ἐιδόποι-
πτικὸν, τὸ ὄποιον ἀπέστειλαν διὸ ἴδιοι πρὸς ἀντὸν, ὡς ἐφέδη, ἄλλας δὲ ἡ-

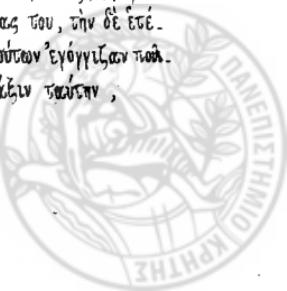
πάντας ἄμεσον κυρίευσιν τῶν τηλεβόλων, περιποθηκῶν, καὶ π. καὶ τὴν βαθμόδον συρρέουσαν ἐπὶ τῆς κλίμακος τοῦ περιπτέρου πληθύν τῶν ἐκείνου στρατιώτων ἐις τηλίματα, ὥστε παρηγκωνίσθησαν παρ' ἐκείνων καὶ ὃι ἀντοῦ φύλακες ἀπὸ τὰς θέσεις των, (διότι τοιωντο τρόπως ήσαν ὀδηγημένοι διὰ συμβουλῆς τοῦ Ὀλυμπίου), Ἐμεινεν ἐκπατεικός καὶ ἄφωνος. Ἄλλος ἐν τῷ μεταξύ ἡτοι μάσθησαν ν ἀναχωρήσατ, καὶ στρέψας κύκλῳ τοὺς ὄφθαλμούς του, ἔξεφώνησε γοερῶς πρὸς τοὺς παρευρεθέντας ὅπλαρχηγούς του, ὅτι, “Ἐγὼ μὲν ὑπάγω, ὅπου ἡ ἐπιθυμία μας ζητεῖ, ἄλλος ἡ ψυχὴ μου προσειδανομένη ἀπευκταῖόν τι, τὸ ὅποῖον, ἐάν κατὰ δυστυχίαν μοὶ ἐπιειμβῇ, δέλει ἐισθαι τὸ ἄγαμα μου ἐφ ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα· ὑμῶν καὶ ὄντως ἀνεχώρησε μετά τοῦ Ὀλυμπίου καὶ ἀλλαχει συνδίαις ἐις Πιτέετι, Γόδεν Ἐμειδε νὰ διευθυνθῇ διὰ Τυργόβιστον.

Τὴν ἐπαύριον ἐδεεν ὁ Γ. Ὁ λίμπιος τὸν ῥιθέντα θέεδωρον ἐπὶ μιᾶς τοῦ ταχυδρομείου ἀμέσης ἐλεύθερον, (καὶ ὅντις εἰδηρόδειρον, ὡς Ἱέγεται παρά πολλῶν), μεδ' ἐνός ἐνόλου στρατιώτου, καὶ προσπέστελνεν ἀντὸν μέδον Κυππαριδούγκιου διὰ Τυργόβιστον, ὑποσχεδείς, ὅτι δέλει παρακολουθήσει καὶ ὁ ἴδιος κατόπιν, ἄλλος Ἐμεινεν ἐις τὰ ἴδια.

Φθόρεσαντος λοιπὸν τοῦ Θεοδώρου περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐις τὸ πλεύσιον τοῦ Τυργοβίστου χωρίου Βακαρέστη, ἐμποδίσθη ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ἐμπροσθόφυλακήν ἐως τῆς πηρεας, καθὸς τὴν παραλαβόντες ἀντὸν καὶ τινες ἄλλοι συνοδεύσαντες στρατιώται, ἀπῆλθον ὅμοιον ἐνδον τοῦ Τυργοβίστου, τὸν ὅποιον ἀναβάσαντες διὰ τῆς Ιεροῦς κλίμακος (ω) ἐπὶ τῶν

δύνατο καὶ ὁ ἴδιος ἴδιοχείρως νὰ τὸν φονεύσῃ, ἄλλος πήδειε διακινδυνεύσει καὶ ἀντὸς ἀνυπερέέτως.

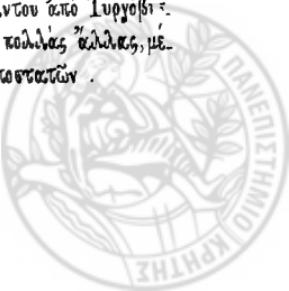
(ω) ὁ Μητράντης διά κατέλημμά του ἐις Τυργοβίστον ἔιχε τὴν λαμπρὰν οἰκίαν τοῦ Τζέρτογλου, (την καὶ παλαιὰν Κούρτην ἐπιλεγομένην), η τις ἔχουσα δύναμις κλίμακας, την μὲν ἐπινόμασεν Ιερόν, δι' οὓς ὅντες ἀδύνατο ν ἀναβῆ ὅπεις τῆς ἐδείνας του, την δὲ ἐπέραν ἐλεύθερον, η τις ήταν συγχωρημένη ἐις τὸν τυχόντα. Περὶ τούτων ἐγόγγιζαν πολλοὶ τῶν ἐνεργείαν στρατιώτων Ελλήνων, καὶ ἐλέγον τὴν πρόξενην πολέμην,

πριν κατέρρει τοῦ Πρίγκιπος Ἀ : Υψηλάντου, ἐπαρουσίασαν ἐις τὸ συνέδριον, κατὰ τὴν παρομιχεῖσαν τοῦ Γ : Ολυμπίου. Καὶ μοδιούστι, ἐξεταζόεις διὰ πολεμικοῦ δικαιοστηρίου, κατεδικάσθη, ὡς ἔνοχος διανάτου, κατὰ τὸ Γ : Ζ : καὶ Η : αρδρον τοῦ Ποινικοῦ επρατιτατικοῦ νόμου : (ὅρα ὅτι οὐδὲν ἐις τὸν ~~τοῦ~~ ἀριθμὸν) μοδον τούτῳ προσποιηθεὶς ὁ Υψηλάντης, ὅτι ἀπὸ ἐνεπλαγμάτων πινούμενος, ἐσυγχώρησεν ἄυτὸν, καὶ ἐμπόδισε τὴν τούτου καταδίκην. Ἐωσεν πληροφορηθείς ὑδιατέρως τὰ πάντα βασιμώς ἀπὸ τὴν ἐιδοποίησιν τοῦ Γ : Ολυμπίου, ὅτις συνεπεστείλειν ἀντῶ καὶ τὸ γράμμα, ὅπερ ἐνρειν ἐις τὸ διαμάτιον του, ὡς ἔρρεδη, ἐκροταξεῖν κατὰ μέρος τὸν Γεράσιμον Ὁρφανὸν νὰ ἐπιβλέπῃ ἐπ ἀντῷ ἀγρύπνιος, ὡς ὑπὸ φύλαξιν, καὶ μὲ τρόπον πολλὰ μιστικὸν νὰ ἐκτελέσῃ ἐπομένως τὸν τούτου φόνον, ὅπως ἔθελεν ὁδηγηθῆ.

Οδιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν περιεφέρετο ὁ Θεόδωρος ἐις Τυργόβιτστον ἐλεύθερος, πάντοτε ὁμιας ὑπὸ μιστικήν φύλαξιν δια τὰ μὴ δραπετεύση, καδῶς καὶ τὴν ἐπισῆσαν δοῦς ὁ Υψηλάντης κοινὸν συμπόσιον ἐνδον τῆς Μπροστάλεως, συνεκάλεσεν ἐις τὴν ὁμήρυντιν ταύτην καὶ τὸν ῥῆθ ἐντο. μετὰ δὲ τὴν διάλυσιν τῆς ὅποιας περὶ τὸ μεσονυχτιον τῆς 26 πα πρὸς τὴν 27 πα τοῦ Μαΐου, λαβόντες ὁμοῖον μὲ τρόπον ὑποκέκρυμμένον, χάριν διατεκνεώς καὶ περιτιμβάσεως τῶν ὀχυρωμάτων τοῦ Τυργόβιτσου, ὁ τε Βασίλειος Καραβιάς, Γεράσιμος Ὁρφανός Κεφαλίνεις, Κωνσταντίνος Καββαλερόπουλος Ηελοπονηπιως, καὶ ὁ Υπιπτιτσής Γαρνόφεκης Λέχος, ἀπίγγαγον πενήντας ἔξω τοῦ Τυργοβίτσου, ὅπισθεν

φαναριτειμὸν, κενοδοξίαν, δεσποτισμὸν, ἐμπόδιον τῆς Ελευθερίας, κτλ. κτλ. Άλλα μετὸς τὴν ἀνακώρησιν τοῦ Υψηλάντου ἀπὸ Τυργόβιτσου, κατηδάφισεν ὁ Γούρκος τὴν ὄμικάν ταύτην, καδῶς καὶ πολλὰς ἀλλαγές μεχρι διεμελίων, ἡς μεμολυσμένα τὰ κάτια ταῦτα παρέ τῶν ἀποστελτῶν.

τῆς Μητροπόλεως πλησίου ἐις ἔναπερι βόλον τοῦ Τσοκυρίου,
ὅπου ἦσαν προαπεβαμένοι δύο στρατιώται, καὶ ἐξαπτον
μὲ σκαπάνην ἐβαθεν ἐνὸς χάνδακος τὸν τάφον, ἐξ ὧν ὁ εἰς
Νικολῆς Πάργας παρουσιασθεὶς ἀψηνῆς ἐμπροσθεν τοῦ
διετυχοῦς Θεοδώρου, ὡς δήμιος, μὲ μιν πλατεῖαν μάχεται
ραν (βατίρι), τῷ ἐπειρ μὲ προστακτικὸν ψφος . “ καὶ
ἐπιώρχε καὶ προδότα, ἐις ταυτας τὰς τελευταῖς στηράσ
της ζωῆς του, τὴν πρὸς τὸν δεὸν προσευχὴν του, ὡς χριστο-
ονος, διανὰ ἐξελέγητης τὰς ἀνομίας του . ” ὁ δὲ, μὲ γλῶ-
σαν τρεμουσαν καὶ μὲ φωνὴν διακεκομμένην ἀνθεκθεὶς τὴν
διλοιποτα, ἀπεκρίθη Βλαχιτα τοὺς τελευταῖς τουτοὺς
λόγους ” ὁ - μοα - ρα - με - βε - σκαπ . ” τούτεστι φο-
νευσὸν μὲ νὰ γλυτώσω . ἐκέπεισε μὲ ἐκλεαμμένης καὶ
ρας τὸ ὥχριασθεν πρόσωπόν του, καὶ καλύψας τοὺς ὄρθαλ-
μοὺς του, πάραστα θιεχωρίδη ή κεφαλὴ του πεσοῦσα . ἐμ-
προσθεν τῶν πολεμιστῶν, καὶ τὸ μεν σῶμά του ἐρρίψαν ἐις
τὸν τάφον παραχώσαντες ὑπτὸ μὲ χῶμα πέτρας ἕντα, τὸ δὲ
ὄνομά του ἀφῆκεν ἐποχὴν ὅχρι τῆς σῆμερον καθ' ὅλην τὴν
Βλαχίαν .

Τοιωτὸν ἀδάιον τέλος ἐδώκεν, ἔνεκα τῶν ἐπιβούλων σκευ-
ωριῶν, ὁ πρωτοθητής ὄντος ἄνδρας, καὶ ὁ πρωτοκινήτας
ἐν Βλαχίᾳ τὴν Ελληνικὴν Επαναστασιν . Ο δὲ Γ: Ολυμ-
πιος παπροφορθεὶς ἐν τοσούτῳ τὸν τούτου φύνον, ἀπῆλθε πά-
ρουτε ἐις Γολέετι διὰ γὰς παραλίβη ὑπὸ τὰς οδογύμας του
τὸν χηρεύοντας ἐκείνου στρατὸν, οστις δέν προγέε νὰ λειποτε-
κτῇ καὶ νὰ ἐκφεύγῃ ἐκαστος, ὅπου καὶ ὅπως ἡδύναστο, μέ-
λιστα δι Λαυτούριδες, μείναντες ἐπὶ τέλους πολλὰς ὀλίγοι
τὸν ἀριδῶν . ἐκτὸς του Χ: Προδάνου καὶ Μακεδόνεκη, οἱ-
τινες συνενοημένοι ὄντες μετὺ τοῦ Γ: Ολυμπίου, διεμείναν
μεχρι τίνος ἀσύλευτοι καὶ ὀχώριστοι ἀπὸ ἄλιτρου .

Τούτων ὄντως ἔχοντων, διατρύφας καὶ ὁ Ἀρχιστρατηγὸς
τῶν Οδωμανικῶν στρατευμάτων Χ: Ἄχμετ Φιφέντης ἐις Βου-

καυρέστιον ὄντας ἡμερον διάτημα, ὡς ἔφηται εἰς τὸν ¹²⁶ _{τρίτον} ὥριθμὸν, ἐκινήθη τὴν 25 πν Μαΐου ἐκ τῆς Κολευτίνας, ὅπου ἦτο στρατοπεδεύμενος, καὶ διευδύνετο ἐις τὸ Τυργόβιστον, πρὸς καταδίωξιν τοῦ Ψηλάντου, μὲ 6000 : ἵππεis καὶ πυροβολικούς, καὶ 4000 πεζικούς Οδωμανούς, δι' ὧποιοι φάσ-
δαντες ὀνδημερὸν ἐις τὸ χωρίον Τσουκανέτη, συνέλαβον
ἐκεῖ ἐνεψυχαδεύμενον ἐκ τῶν τοῦ Ψηλάντου, ὃστις ἦτο τρο-
τερον ὑπέρετης ἐνὸς ταριχωπάλου (μπακούλη) ἀπὸ Πλοέστη, παρὰ
τοῦ ὄποιον πληροφορθῆσις ὁ Κιλχαργάμπεπς λεπιόμερῶς τὴν α-
δυναμίαν καὶ π.: τοῦ Ελληνικοῦ στρατοῦ, δὲν ἐβράδυνε τοῦ ν'
ἀποχωρίσῃ ἐκ τοῦ ὑπ' αὐτὸν σώματος 4000 ἐφίππους ἐκλεκ-
τοὺς Οδωμανούς καὶ Ζαπορόζους, (ψυγάδας Ρωσσούς, συτοτελεῖς
παρὰ τῇ Οδωμανικῇ ἐξουσίᾳ, ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῆς κέποις ὁ-
μοειδῆ των Κοσσουβέην), καὶ τοὺς ὄποιους αχηματίσας ἐις δύο πέ-
ριγας, ἐπρόσταξεν, ὅτι η μὲν νά διευδύνη ἐκ δεξιῶν, η δὲ ἐξ
αντιμέτων, καὶ νὰ προβάλλωσι τὰς τοῦ Ψηλάντου ἐμπροσθόφυλακάς.

Ο δὲ Ψηλάντης ἄνθις πληροφορθεῖς τὰ, δι' ἐπίτροπος προσ-
πεταλθέντων κατασκόπων, ἐνεκτίον του κινήματος ἐκ μεροῦς τῶν
Τούρκων, καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ φόνου τοῦ προμηνεῦτος Θα-
δώρου, διέταξε χωρὶς ἀναβολὴν, τὸν μὲν Ιωάννην Κολοκοτρώνην
(τὸν καὶ Τασκούλαν) νὰ λάβῃ ἐις δέσιν τὴν Μονὴν τοῦ Νεατέ-
του, (4: ὡραῖς σχεδὸν μωκρὸν τοῦ Τυργοβίστου) καὶ τὸν Γεράσι-
μον Όρφανὸν ἐις βοῆδειάν του τὸν δὲ Κωνσταντίνον Δοῦκαν ἐις
Νετεζετή π Κορνεστή νὰ τοποθετηθῇ πληποίον ἐνὸς παρακειμέ-
νου δέσους· συναριθμουμένων ὑπάντων ἔως 1500 Άλβενῶν καὶ
Σερβοβούλγαρων, δι' ἣδιος δὲ μὲ τοὺς λοιποὺς, νὰ ταδῇ καὶ
μέρος, καὶ, ὅπου η ἀνάγκη καλέσσει, νὰ δόῃ χειρα βόστρειας
καὶ ταῖσαντορόπως ηλπιζεν, ὅτι δέλει ἐμποδίζει τὴν προσβολὴν
τῶν Τούρκων.

Αλλ' ὁ Κ: Δοῦκας προχωρῶν ἐις τὴν βοῆδειαν διατετού-
μένην δέσιν του μὲ 400 : σχεδὸν Ελληνοαλβανούς καὶ Βουλ-
γάρους, συναπαντάδη μὲ τὸν Εκατόνταρχον Δημήτριον Χότζο-

γλου, τὸν Ἀλβανὸν Νεούμην Βεκιλεχάρτζιν, τὸν Κόντον, τὸν Παλ.: Σωτήριον παπαδόπωλον Πελοπον καὶ τὸν Μπίμπασπν Ἀνα-
στάσιον Ἀργυροχατέριτην μὲν ἔικοσι πέντε στρατιώτας, (οἱ ο-
ποῖοι ἐπέστρεψαν ἀπὸ Φωξάντεις Τυργόβιστον), καὶ ἐμά-
χοντο μὲν τοὺς Ὁθωμανούς· δυσεωματωδεῖς δὲ καὶ ὑπτος μὲ
τοὺς περὶ αὐτὸν, καὶ πράξαντες ἐκ τοῦ δάσους ἐπέκεινα τὸν
δύο ὥρῶν, κάπιοντες ἀκροβολιγμούς μὲν μικρὰν φορῶν τὸν Τεύ-
χων, ἡνῶς 16: πληγαδέντων καὶ φονευθεντῶν, πινακίστατο
ἀμφιρρεπῆς: Επι τελους ἀναφέας ἐφιππος ὁ Δοῦκας ἐπὶ
ἔνος παρασκειμένου λοφιδίου, καὶ δεωρήσας ἀφ' ἐνός τὴν μακρό-
θεν πλατθύν τοῦ ἔχδρου, ἀσύγκριτον μὲν τοὺς ὑπὲρ αὐτὸν στρατιώ-
τας, ἀφ' ἐτέρου τὴν φυγὴν τινῶν ὀλιγοψυχησάντων ἴδικῶν του
Βουλγάρων, ἐβιάσθη ἀπὸ φόβου νὰ τραπῇ καὶ μόνος ἐις φυγὴν,
οἱ δὲ πρώτοι μείναντες ἐις τὴν συμπλοκήν, καὶ δεωρήσαντες
τὴν τούτου ἀναχώρησιν, ἡκολούθησαν καὶ ἀντὸν τὸ ἴδιον, ἀφί-
σαντες τὴν δέσιν ταύτην κενὴν.

Προσεγγίσασα τῶν τοχρόνως καὶ ἡ ἄλλη πτερεῖ τὸν Ὅθωμανῶν
ἐις τὴν Μονὴν τοῦ Νουτερέτου, ἐκρύσσει τόσον, ζωπρὰ παρὰ τῶν
τοποδειπνετῶν Ταλλίνων, ὅπερε συμπλακποδέντες ἐις ἐνδουσι-
αστικὴν μάχην ἀπὸ ἀνατολῶν ἔως μετὰ Μεσημβρίαν ἡλίου,
προσήγενται ἵκανην ὅρασιν καὶ δειλίαν τοῦ ἔχδρου, φονεύ-
σαντες καὶ πληγασαντες ὑπὲρ τοὺς διακοσίους Τούρκους, ἀνευ
τῆς παραμικρᾶς βλάψης των. Καὶ ἐὰν ὁ Γ: Ὁρφανός ἀφ' ἐνός
δὲν ἐβλεπε μακρόδεν τὰ ἀεννάως ειρρέοντα εμπίη τῶν ἔχδρ-
κῶν φαλάγγων, δινεκανάλογα μ' ἔχεινην τὴν ἴδικὴν των ποεύ-
τητα, ἐξ ἧς ἀττίας δειλιασσας ἐτράπη ἐις φυγὴν, καὶ, ἀφ' ἐτέ-
ρου, ἐὰν οἱ ὑπὲρ αὐτὸν στρατιῶται ποδελον ἐισδιαι προπαρεκενα-
σμένοι καὶ προμηθευμένοι μὲν κανά πολεμεφόδια, κατέτο τὸν ὑ-
περβολικὸν ἐνδουσιασμὸν, τὸν ὅποιον ἔιχον, βεβαίως ποδελον
κερδίσει ὁ Ταλλινες λακμαρτσάντη τὴν πρώτην μάχην. Μολε-
ταύτα ἐπιμείνας ὅτε Ι: Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Σαχύνης ὄχι-
ρωμένοι ἐν τῇ ῥηδείῃ Μονῇ μέχρι διεμάς ἡλίου, μαχομένοι

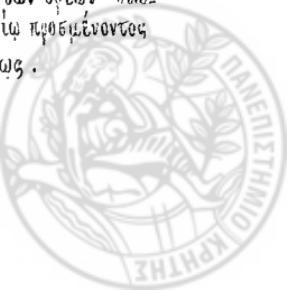
ἀκατάπαυστα μὲ τοὺς περὶ ἀντῶν τριακοσίους εἰριτώτας τῶν, ὡς ὄλλοι ἐν θερμοπύλαις Λεωνίδαι, κατώρθωσαν εἰς τὸ νὰ ἔμποδίσεων ἐκεῖ τοὺς Τούρκους, ἐωβότου ἀπελπισθέντες καὶ δύοτοι, ὅποι ἐδιεψήσαν πυρίτιδος καὶ σφαγιῶν, καὶ μὴ λαβότες παρὰ τὸν τὸν παραμικρὸν βούθειαν, ἐξῆλθον διὰ νυκτὸς ἐκ τῆς ὁχυρωδεως μὲ τοὺς εἰριτώτας τῶν, καὶ ἐπανῆδον εἰς τὸ χωρὶν τοῦ Βακαρεστίου, (μίαν ὥραν μακράν τοῦ Τυργοβίστου), ὃπου συναντηθέντες ὅλοι ὅτι προρρηθέντες ὄπλαρχηγοι μετὰ τοῦ Α : Υψηλάντου, ἐβιάζοντο παρ' αὐτοῦ να ἐπαναλάβωσι μὲ καρτεροψυχίαν, τας δέεις τῶν, διὰ νὰ δοκιμάσουν μετ' αὐτοῦ καὶ δευτέραν φοράν τὴν τύχην τῆς μάχης. ἀλλ' εἰς μάτην ἐντάσθεν ἀι παρακινηθεῖς του, αἱ συμβουλαὶ του, ὅτι ἐνδιατελεῖσι λόγοι του καὶ τὰ προτάγματά του, διότι, μακρόδεν ἴστάμενος δὲν ἦδονετο τὴν ὁδοπλὴν τῆς ἐχθρικῆς πυρίτιδος, δὲν ἀντηχούντες τὰς ἀκούσεις του ἢν πομπεληθῆσι σφαγῆι, (ὅτω τὸν ἀπεκρινόντο τὸν εἶς ἀντῶν), διδέει πλέον τὸν ἕκακον, ὅλοι ἀπηλτισμένοι ἀπέδιδον τροποντινά τὴν ἀπίσταν καὶ τὴν κατεισχυντην εἰς τὸν πρωταρτιον.

Θεωρῶν ὁ Υψηλάντης τὸ ἀμετάτρεπτον τῶν τοιούτων, καὶ ἐψηπος ἴστάμενος ἐξωθεν τοῦ Βακαρεστίου, καὶ συνδιαλεγόμενος μετ' ἀντῶν ἵκανες στιγμάς, ὀμηρανοῦσε τὸ νὰ πράξῃ, συσκεφθεῖς δὲν μὲ τοὺς πλέον ἐιδίμονας, ἐνέκρινας ὅμοφώνως, εἰς τὸ νὰ δραπετεύσωσιν εἰς Τυργοβίστον, καὶ νὰ διαφύγωσιν εἰς τὸ Φύμνικον τῆς Βουλγαρίας περαν τοῦ π : Όλτου, ὡς ἀρφαλέεστερον τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ ἐξώ κανδύνου, διὰ τὴν ὄρειν τὸν τοποθεσίαν του. Γεωντοτρόπως ἀπερασθῆτη νὰ πράξωσιν, ὅδεν περιερύναξαν ἐν ὀκαρεῖ ὅλοι τοὺς δειλιάσαντας εἰριτώτας τῶν, καὶ τὴν ἀυτὴν γύντα συγκατισθέντες, ὅλοι μετὰ επουδῆς εἰς δύο φάλαγγας, ἐδιευθύνθεσαν, ἥ μεν ἀριστερόθεν μετὰ τοῦ Αρχηγοῦ Δούκα πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Πιτεστίου μέσον Γαεστίου, (ἐνδεν ἐδραπέτευσαν μυστικῶς

ο Δοῦκας, ο Γ: Μάνος καὶ ἄλλοι τινές ἐπίσημοι διὰ Τροικού μεταβανίκαι), ἡ δὲ ἐτέρα μετά τοῦ Α: Υψηλόντου, Καραβῖα? Ορφανοῦ καὶ ἄλλων, διὰ τῶν ὅρέων πρὸς τὸ Κυμπούλονγκι, καὶ νὰ ἐνωθῶσιν ὁμοφότεροι ἐις Πιτέστι. (α) Τὸ δὲ Σάββατον πρώτη τὴν 28 πν του Μαΐου ἐμειναν τὰ χαρακώματα τοῦ Τυργοβίτεου ἐλεύθερα, καὶ ὑποθήκοι γεμάται Λημπτριακῶν (ζαχιφέδων) καὶ πλῆθος ζώων μικρῶν τε καὶ μεγάλων · ὁ δὲ λαός, κατοικοι τῆς ἀγτῆς πόλεως κατατρομάξαντες διὰ τὸ ἀνέλπιστον, κατέφυγον ἐις τὰ παλλείον δάση καὶ ὄρη, ἐκτὸς τοῦ Αυστριακοῦ προστατώρος Δόμουν Αλέξη Στάροστα, καὶ ὀλίγων τινῶν χωρικῶν ἐις τὰ προσδέεια τῆς πόλεως.

Μετά ταύτας τὰς ἀτυχεῖς πρώτας μάχας πρὸς κατασχύνην τῶν Ελλήνων, ἐνέχοι τῆς ὑπουργωνίας καὶ ἀκινητοτάσσιας, τὰ θωματινὰ στρατεύματα δὲν προώδευσαν κατ' ἔκεινην τὴν ἡμέραν περιπλέτερω, μείναντα ἐν ἀκινητίᾳ, τὸ μὲν, διάτι δὲν ἐγνώριζαν τὰς Υψηλαντικὰς πράξεις καὶ δυναμεις, τὸ δὲ, διάτι ὁ Αρχιστράτηγός των Κινηχαγγόπτερος ὑπέδειν, ὅτι δέλει ἔνορει τον Γρηγορίου ἔτοιμον καὶ ὄντι παρατεταγμένον διὰ μάχην. Ὁθεν τὴν ἐπαύριον προσέδεσε μὲν ἀφ' ἐνὸς τὸ στράτευμά του μὲ πολεμικὴν τάξιν, δέ-βοκε, ἐμπροσθέν καὶ πλαγιαῖς ὅλον τὸ ἵππικὸν, ἐις δὲ τὸ

(α) Τὸ στρατόγημα τοῦτο δὲν ήταν οὐδεὶς γνωστὸν, ὅτι δηλαδὴ ὁ Υψηλόντης ίθεδε πορευότης διπρημένος ἀπὸ τοὺς Κελλους, ἐνῷ μάλιστα ἡ διὰ τῶν ὄρέων διαβασία μέσον του Κυμπούλονγκιού διὰ Πιτέστι, ἐκτὸς ὅτι ἔνειναι δινώμαλος καὶ ἐπικινδυνός ἀπὸ ἀποτόμους βράχους καὶ δρακτικούς ποταμούς, ἀλλὰ καὶ ἡ ποταμοῦ τῆς ὄδοιπορίας σχεδὸν διπλασία ἀπὸ τὸν μέσον Γαστιού ἐπάρχουσαν ἐπίκειναν ὅδον · φαίνεται διὸ ἐκ τούτου, ὅτι δὲ ἥρθεῖς, ἡ συνέδλαβεν ὑποφίας παρὰ τινῶν ἐπιβοτάλων διδοφονέας, ἦ, φοβηθεῖς μῆπως περιστατικῶς συναντηθῆ μὲ κανέν θῶν, πληρικῶς ἀμμα καθ' ὅδον καὶ διακινδυνεύεις, ἦ, τὸ πληπλέστερον τῆς ὄλης ἀπόθειας, ἢ, παρὰ πολλῶν ἐλέγετο, ὅτι προσέχων τάντοτε διὰ τὴν ἀτομικὴν του ἀποστολήν. ὀπεράστεις ια ὑποφέρῃ ὅλας τὰς διακοδίας τῆς διὰ τῶν ὄρέων διαμήνειών του, καὶ νὰ συσσωματωθῇ μετὰ τοῦ ἐν Κυμπούλονγκιώ προβιβένοτες αὐτοδέλφου του Νικολάου, παρὰ νὰ διακινδυνεύσῃ ἀλλέως.

κέντρον τούτον τὸ πεζικὸν, ἐπομένως δώδεκα μεγάλα τπλε-
βόλα, τὰ δύον συνώδενεν ὁ ἴδιος, καὶ ἀκολουθῶς ἐσύροντο
οἱ οἱ σκευηφόραι καὶ τροφηφόραι ἀμαξῖαι· ἐπειγε δὲ ἀφ'
ἔτερου τὸν ὅδηγὸν ὁυτοῦ (Μάχανδρον) Πιτάρην Γεώργιον.
Πιπιτή, (α) μὲν ἔγγραφον προσταγὴν, προειδοποιητικὴν πρὸς
τοὺς ἐν Τυργοβίστῳ ἀρχοντας, Ἐμπόρους καὶ π. διαλλαμ-
βάνουσαν πρὸς τοῖς ἀλλοις, ὅτι, "μὴ τύχῃ καὶ φοβηθῶ-
σι παντάπασιν εἰς τὴν προσεγγιστὴν βασιλικῶν στρατευμά-
των διὰ τὴν παραμικρὸν βλάβην τῆς περιουσίας καὶ ὡρῆς των,
ἀλλὰ νὰ μένωσι διόλου ἄφοβοι, ὡς φιλίτυχοι Ραγάδες, καὶ ἂν τῷ
δὲν δελέσωσιν ὑποπτευομένοι τὰ ἐναντία, ὡς παραμερίδον ὅ-
λοι ἔξω τῆς πόλεως, καὶ δέλει ἀποστέλνει ὁυτοῖς ἵκανονς Ὁδω-
μανούς, διὰ νὰ τοὺς φυλάξωσιν, ἐμποδίζοντες πᾶσαν συνειδισμέ-
νην ἀταξίαν τῶν στρατευμάτων".

Φθιδάσαντος δὲ τοῦ ἀπεσταλμένου πλησίον τοῦ Τυργοβίστου, καὶ
πληροφορηθέντος μετὰ βεβαιώτητος, ὅτι ὅχι μόνον ἐκ τῶν ἐγκα-
τοίκων ὄυδεμικα ψυχὴ ἐμεινεν ἐν τῇ πόλει, (ἐκτὸς τῶν προλεχ-
θέντων), ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Υψηλαντῆς μεδ' οὐλού τοῦ στρατεύ-
ματός του πρὸ μεταξὺ ημέρας κατεψυγε πρὸς τὰ ὑπηλά ὄρεινά μέ-
ρη τοῦ Κυμπουλογχίου. Επιστραφέντος δὲ τούτου μὲ τὰς ὄγγε-
λίας τεμάτας, ἐνεδιαρρύνθη ὁ Κιαχαγιάμπετης καὶ ἐστρατεύεσθη
ἄνθημερον ἀμαχῆτι ἔξωδεν τοῦ Τυργοβίστου, τὴν 20 πν Μαΐου ἦ-
μέραν Κυριακήν, ὅστις δὲν ἐσυγχωροῦσεν ἐις ὄυδένα τῶν Ὅδω-
μανῶν, (ἐκτὸς τινῶν Ζαπορόζων) τὴν ἐισοδον ἐνδον τῆς πόλεως,
διὰ νὰ μὴ προένηδη, ὡς ἐλεγεν, ὀπίο τοὺς στρατιώτας του ἐις τε
τὰ Μοναστήρια (εννοῶν τὰς ἐκκλησίας) καὶ τὰς ὄικίας καμ-
μία βλάβη, τὸ ἀληθέτερον ὅμως, ὅτι ὑπωπτεύθη μαστιχήν τι-
να ἐπιβουλὴν καὶ στρατήγημα τοῦ Υψηλαντού. Συγχρόνως ἐπά-
σθησαν παρὰ τῶν Ζαπορόζων, διὰ προδοσίας τῶν ἐγχωρίων ἐικο-

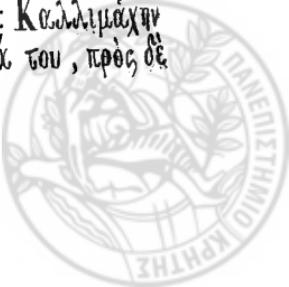
(α) τὸν ὄποιν ἔιχε διορίσει ἡ ἐπιτάκτια προσωρινὴ διοίκησις, ἐξ ὃν καὶ ὠφελήθημεν ἡ
κανάς ὑέστι τῆς προσοχῆς μας περὶ τῶν Ὅδωμανικῶν πράξεων.

σιτέεσσαρες Τεραλοχίται καὶ Ἀλβανοί, ὅπερες ἦσαν διεσκορπισμένοι
καὶ μετεχημένοι μὲ χωρικήν ἐνδυμασίαν ἐις τὸ πέρικλεῖον, ἵνα
διαφύγωσι τὸν κίνδυνον, καὶ τοὺς οποίους παρευθείασαν τας ἐις τὸν
Κιαχαγάμπεπν, τοὺς μὲν ἐκαρατόμησε, τοὺς δὲ ἀπηγόνισε.

Τὴν ἀντὶν ἡμέραν ἥλιθε κατὰ πρώτον ἐις προσκύνητεν καὶ ἔ-
ποτεγήν τῶν Τούρκων, ὁ Γέντσης μὲ ἔξι στρατιώτας του, προ-
ποστολήις παρὰ τοῦ Καμινάρη Σάββα, ἐνριεκομένου ἐισέτι ἥ-
κλειστον ἐις τὴν Ῥημέναν Μονὴν τοῦ Παρτζινενίου, ὃς προέρ-
γαι; Ἐπειτα τὴν ἐπιουσίαν ἐλθὼν ἐις Τυρούβιστον καὶ ὁ ἴδιος
Σάββας μετὰ τοῦ Δελίμπαση Μιχαήλ, Κιουτσούκ Τσολάκη
καὶ λοιπῶν μὲ χιλίους ἐπέκεινα ἐκλεκτούς ἐφίππους στρατιώ-
τας Ἀλβανούς τε καὶ Σερβοβουλγάρους, συνωδευμένοι ὄντες πα-
ρὰ τοῦ προμηθόδεντος Ὁυδρίσκη, καὶ Πᾶπα Μπεσιλιάχα Ταχύ-
ραγα τοῦ ἑξ Τιωννίνων, φίλου καὶ πρὸ χρόνων γνωρίμου τοῦ Σάβ-
βα, ὃι δοκοῖ ήσαν πρὸς ἀσφάλειαν ὡς ἐγγυηταί καὶ μεῖ-
ται ἐντῶν, ἐπροσκύνησαν τὸν Κιαχαγάμπεπν, καὶ ἀφερθέντες
ἐις τὸ ἔνεπλαγκνὸν τούτου ἐλεος καὶ τῆς βασιλείας, ὑπενθύμησαν
ἐις τὰς ἀντους ὁδηγίας. Ὅυτος δὲ ὑποδεχθεὶς ἀντούς με α-
κριαν ἐνδείξιν φιλοφρονήσεως καὶ ἐνοίκια, τοῖς ὑπεράθη, ὅτι;
τοὺς μισεούς καὶ τὰ διτηρέσια (ταῖνια) τῶν στρατιωτῶν ἀμ-
τῶν τοῦ λοιποῦ νὰ λαυρίζειν ὑπὸ τὸ ταμείον του.

Ἄλλ' ἐνδὺς μετὰ τὴν διαπραγμάτευσιν τῆς ὑποσχύης τοῦ
κατατατήσαντος τὸν ὄρκον τῆς φιλικῆς Επαναρίας Σάββα,
καὶ συνένωσίν του μὲ τοὺς Τούρκους, δὲν ἥρυπεν ὄντες νὰ
δείξῃ ὡς ἐν κατόπιντρῳ τὸν ὑπουρὸν καὶ διπλωματικὸν χαρακτῆ-
ρα του, παρουσιάσας ἐις τὸν κόβμον τὰ πρώτα βήματα τῆς προ-
δοσίας, ἀπερ ἐνδυμάχως ἐτρεψε περὶ τῆς ἐξοντώσεως τοῦ
Ψηλάντου, καὶ τῆς τελείας ἀποβέβεεως τῆς ἐν Βλαχίᾳ Ελ-
ληνικῆς Επαναστάσεως, μὲ τὴν πρὸ κατροῦ συνενόησιν του με-
τα τῶν Τούρκων, καὶ νὰ καθιερώσῃ, πρὸς μὲν τὸν κπδεμόνα
καὶ προστάτην του, τὸν διοριζόντα Ηγεμόνα Σ; Καλλιμάχην
πραγματικῶς πρέδυμον ἐστὸν ἐις τὰ γραφομενὰ του, πρὸς δὲ

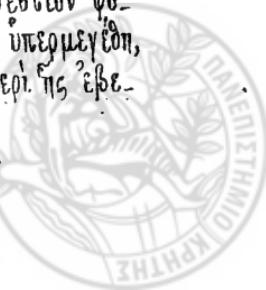
τοὺς ἥγαντιμένους καὶ σεβομένους ἀντῶ Τούρκους, τὰς ὑπειχνουμένας ἐκδιολέντες τον. Καὶ, μολυνότι ὅτι κατ' ἐκείνας ἐπιχράτησαν ῥαγνᾶῖαι βροχαῖ, (εἰς ἣς ἀντίας ἐπιλημμύρουν διὰ τῶν ὄρέων ποταμοὶ ἔις βαθὺν, ὧστε ἀποκατέστηνον ὁ βατόν τὴν διάβασίν των), ἀνεχαιτίεσσιν ἴμαντες, ἡμέρας τὴν περιστέρω προσδέεσιν τῶν Οὐδωματικῶν στρατευμάτων. Μολατεῦτα ἀφοῦ ἐπιληφροφόρηθη ὁ διαληφθεὶς Σάββας ἐν τῷ μεταξὺ τὴν διὰ τῶν ὄρέων διεύθυνσιν τοῦ Υψηλάντου, οστις, παραλαμψάν 2000 Οὐδωματούς ἐφίππους ὅμοιοι καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν στριώτας, ἐπεινε γε μετὸς επουνδῆς πρὸς καταδίωξιν ἀντοῦ, τὸν ὄποιον εργαταλαβὼν ἐκ τῶν ὀπισθεν πλησίον τοῦ μεταξὺ Κυμπούλων γκιον καὶ Τυργοβίστου πλημμυρεμένου ποταμοῦ Διμποβίστης, οἷον, μέρος μὲν τοῦ στρατοῦ ἐκείνου, βιασθὲν ἀπὸ τὸν ἐπιπερεόντα. ἐπ' ἀντοῦ κεραυνὸν, ἐδοκίμασε τὴν διὰ τοῦ ῥιζέντος ποταμοῦ διάβασίν του, καὶ ἐπινήπανταν ὑπερ τοὺς ἐξήκοντας Ιερούλαχτας, ὡς ἐκ συμπεράσματος, μέρος δέ προκαταλαβὼν ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ ὁδιαβίβαστον, συνέλαβεν ἔως ἔικοσι, παρὰ τῶν ὅποιων ὁδεφεδείς τὴν τοῦ Υψηλάντου διεύθυνσιν πρὸς τὰ μέρη τοῦ Πιτεστίου, τούτους μὲν ἀπεκεφάλιες, λαβὼν δὲ τὰς κεφαλὰς των ἐπεστρεψεν ἐις τὸ ἐν Τυργοβίστῳ στρατόπεδον. (α)

Τιμοτοκότως ὁ Υψηλάντης φεύγων, διωκόμενος, καὶ ἐθάνατος τέλος ἐις Κυμπούλων γκιον κακῶς, δὲν ἐστάθη ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ γκιον, ἀλλ' ἀφῆσας ὑπὲρ τὰς δύο: ἀμάξας φορτωμένας ὑπὸ ορύζιον, διδύρον, ἀλευματοκήρια, τυρκίευτα, κρέατα (πατσούμαδες) ἀλειμμάτα, καὶ ἀλλακτοφόρους, ὕδατάνως, καὶ ὑπειροπλάθην διαφόρων ὄχημάτων, διεύθυνθη διὰ τὸ Πιτεστί,

(α) Παῖδες ἔπον ὑπέρον, ὅτι ὁ Σάββας ἐυπλαγχνισθεὶς τὸν χένταν τοῦ χοιτσιάν τοῦ ταύπιτας, ἐπέστρεψεν ἐις Τυργοβίστον, διὰ τὰ δόσῃ κατέφον τῆς φυγῆς τούτων ἐν ἀνέστι, ἀλλ' ἔπει τὰς δέ της ἡμέτης μένει ἀμφιβολούν. διότι τὰς πράγματα ἐπειτα ἐπέδειξαν τὴν πόρι τούτων διάδεσίν του, καὶ ταῦτα περιεστέρων βασιζόμενα νέον ἐποιημένον, ὅτι ἐνεκά τῆς πλημμύρας τοῦ ποταμοῦ δὲν ἦδυνήθη νέον ἀποβιβασθῇ ἀπέναντι, καὶ ὅτι ἀπὸ τὰς τὰς δέ της ἡμέτης συμπαθεῖσας ἤσθημα.

ὅπου ξυρῶν τὸν Γ : Ὁλύμπιον, Χ : Πρόδακον, Μακεδόνεκην καὶ
ἀριποὺς χρείουνταις ὑπάρχηγούς τοῦ φονευθέντος Θεοδώρου
Βλασφημητέοκου, ἢ γάρθι μετ' ἀντῶν. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἄπει-
δεικν καὶ τὸ ἀτρεπές πολίτευμα τοῦ Βασιλείου Καραβίᾶ,
ἄφηρεν ἔκει τὴν ἐπὶ τοῦ Ιεροῦ Λόχου ἀρχῆγον ἡγεῖ ἀντὸν,
καὶ ἀποκατέστησεν ἀντ' ἀντοῦ τὸν ἀνταδελφὸν τοῦ Νικόλα-
ον Υψηλάντην. Καὶ ἐντεῦθεν πολλῷ τῶν ὑπαλλήλων καὶ στρα-
τιγῶν ἀντοῦ φοβηθέντες ἐδραπέτευσαν ἐις τὴν Ἀντερίαν· οἱ με-
ναντες ὅμως μὲ τὸν ἴδιον καὶ μὲ ὅλον τὸν στρατὸν ἀπῶν, δι-
ενύθησαν κατό. τὸ δρέπιόν των πρὸς τὸ Κύμνικον τῆς Βούλ-
τεας πέροι τοῦ π : Ὅλτον.

Μετὰ τὴν ἐις Τυρρανίτεον ἐπένοδον τοῦ Σάββα, ἐληροφο-
ρηθεὶς ὁ Κιακαγιαμπεης παρ' ἀντοῦ τὰ διατρέξαντα, πγέρδη
πάραστα ἐκεῖδεν μεδ' ὅλου τοῦ στρατεύματος του, καὶ ἐπορεύ-
ετο διὰ τὸν τοῦ Πιτεστίου δρόμον πρὸς καταδιωγμὸν τοῦ Υψη-
λάντου· ἀλλὰ φάσας ἐις τὸ Γαετοί; (οὗτῷ ὡρᾳς σχεδὸν α-
πέχον τοῦ Πιτεστίου), καὶ βεβαιωθεὶς τὴν πρὸ τινῶν ἡμερῶν
ἐκεῖδεν τοῦ Υψηλάντου ἀναχώρησεν, καὶ τὴν τούτου ἐις τὴν μι-
κρὰν Βλαχίσιν διέβασιν, λαζῶν δὲ ταυτοχρόνως ἐκεῖ δι' ἐχ-
τάκτου καὶ προσταγῆς ἀπὸ τον Πασᾶν τῆς Συλιστρίας διέν-
ἐπιστρέψατο ἐις Βουκουρέστιον, καὶ λαζῇ, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ηγε-
μόνος, τὰς ἡνίας τῆς πολιτικῆς διοικήσεως, ἀποκατέστησε δι'
ἐπιταγῆς τοῦ ἐμπημένου, Εφορον ἐπὶ ταύτη τῇ μαρδέσει τὸν νεο-
σταλεντὸν ἐκ Συλιστρίας, Σιλιχτάρην τοῦ Πασᾶ Λατῆφ Εψέν-
τη, καὶ διορίσας ὑπεριστράτηγον, ἐπὶ κεφαλῆς περίπου τρι-
ῶν χιλιάδων Ὁδωμανῶν, κάποιον Σιρικλόγλου, καὶ τὸν Σάβ-
βαν μὲ τοὺς ὑπ' ἀντὸν, πρὸς καταδίωξιν τῶν Υψηλαντοδοσῶ-
ρητῶν, ὁ ἴδιος μὲ τὸν ὑπόλοιπον στρατὸν ἐπεστρέψεν ἐις Βου-
κουρέστιον. Τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐισόδου τουτῆν 23 πν τοῦ Τού-
νιον περὶ διεμράς Ηδίου, ἡχολούσθησεν ἐις Βουκουρέστιον φο-
βερωτάτῃ τις ὑπερμοχέατ μὲ ὑετούς καὶ χόλαζαν ὑπερμεγέθη,
καὶ με τροπαχτικός βροντάς καὶ κερκυνούντς, (περὶ ής ἐβε-

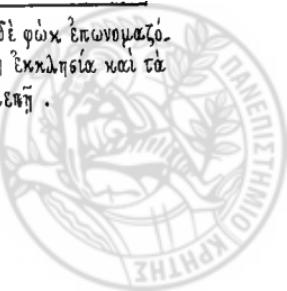
βατώθημεν, ὅτι συνέβη ταῦτοχρόνως καὶ ἐι, ἀλλὰ διάφορα μέρη τῆς Βλαχίας, ὅχι οὐμάς ἐπὶ τοσοῦτον ζωηρὰ, πάτις διήρκεεν πιλεῖταιν ἔχεδον ὥραν, ὥστε πολλὰς τῶν ἐκκλησιῶν καθόδου - στάσις ἐρρίψε, λαμπρῶν ὄντος μημάτων σκέπαις, ἀπεσφένδοντες; δὲνδρος διάφορας ἐξερρίψετε, ἀλλὰν δὲ τοὺς κορμούς συνέθλατε, καὶ εἰς ἐνα λόγον ἐπρέσπει μεγιστον ἀφάνισμον. (α)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η^{ον}.

Ἐτείσθι τῶν Τούρκων ἐις τὴν μικρὰν Βλαχίαν μεριμai ἐπέπειραι ἀντῶν κατὰ τῶν ἀποστάτων - μάχη ἓντι Σιβιλένιον παρὰ τὸν Σιλαμόντος, Μιχάλογλου καὶ π. διάβασις τοῦ Φηλάντου ἐπὶ τῆς μικρᾶς Βλαχίας - μάχη ἐις Δραγασάνι παρὰ τῶν Τερολοχιτῶν καὶ ἀποτύχια ἀντῆς - ζωτὰ ἀντίχρους κατέ Τούρκων παρὰ τὸν Π: Χόρκανοχώρην, τοῦ Φηλάντου ἐκ τῆς Κλαχίας ἐις τὸν Αυστριανόν - δημιογοί ἀντοῖ τροφούς τοὺς επρατιώνας τούς - φυλακτηρίους καὶ δάνεισις βαυτοῦ - ἀναχρόητος τοῦ Γ: Ολυμπίου καὶ Π: Φαρμάκων καὶ τὸν ἀποτελεσματικὸν ἀντῶν ἐις Μολδανίαν - προδοσία τοῦ Σάββα καὶ ἄλλων φύνος ἀποτελεστῶν ἐν Βουκουρεστίᾳ - δι Σερβίας Διαμαντίδης συλλαμβάνεται παρὰ τὸν Σάββα - ἀνδραγαθία καὶ συλλαβή τοῦ ποταῖ Σέρβου - διαβολὴ τοῦ Ζυδρίσκη κατὰ τὸν Σάββα - φύνος τοῦ Σάββα καὶ τῶν περὶ αὐτῶν - διαφορὴ δόλιος τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ μερικῶν κατοίκων - μάχη ἐνδιουσιαστικὴ τοῦ Κερτίτη Άδανος εἰς Χειμαρρίων - τελεία ἀπόβασις τῶν ἀποστατῶν - διοίκησις τοῦ Βουκουρεστίου - ἐπιστροφὴ τῶν Αρχόντων ἐκ Τρανσυλβανίας ἐις Βουκουρεστίον - Ήγεμονεῖ Γρηγορίου Δ: Γκίκας - ἀναχρόητος τῶν Οδωμανικῶν επρατευμάτων ἐκ τῆς Βλαχίας, καὶ τέλος.

Ἐπαμεν ἐις τὸν Π: ἀριδόμον, ὅτι ἡ ἐισβολὴ τῶν Οδωμανικῶν επρατευμάτων ἐις τὴν Βλαχίαν, ἔγεινε συγχρόνως ἀπὸ τρία μέρη, ἡ μὲν ἀπὸ Βραΐλλαν διὰ Μολδανίαν, (περὶ ηδὲ συγγράφει ὁ Κύριος Άδανάσιος Ξέβηλος), ἡ δὲ ἀπὸ Συλιστρίαν καὶ Τύρυεβον διὰ τὴν μεγάλην Κλαχίαν, (τῆς ὅποιας μερικάς πράξεις προαναφέρεταιν ἐις τὸ προπούμενον ΣΤ' ον καὶ Ζ' ον Κεράλασιον), καὶ ἡ τρίτη ἀπὸ Βυδίνη, Άδακαλέ, Λόμου καὶ Ραχοβα, ἐις τὴν μικρὰν Βλαχίαν, πάτις δικτύισασα κατ' ἀρχὰς τὴν εμπροσθόφυλακὴν ἀντῆς, ἐπέκεινα τῶν διωκοτῶν Οδωμανῶν, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν

(α) Τότε κατεκοπιώθη πάντα τὸ περιπτετεῖον τῆς πυρκαϊᾶς (φοίνισσορι δὲ φῶν ἐπωνομάζομενον) τὸ ὅποιον ὕστερον ἀνεκαλυπτόθη· τῆς δὲ Μητροπόλεως ἡ ἐκκλησία καὶ τὰ πηδονοστάταια, (όης ἐις ὑπηρεσίαν θέσιν) ἐμειναν διόλου ἀσκετῆ.

ὅποίναν ἡτο διωριζένος ὁ ἐκ Σερβῶν Πάθας Ρογκομπέτης (ὁ συλλαβών πρότερον τὸν Ἀριστεύδην Πάπη), σύντοι ὑποβάντες ἐν νυκτὶ ἀπὸ τα πλοιάρια, ἐπὶ τῶν Βλαχικῶν ὄχθῶν, καὶ εὐρόγεις ἐις Καλαφάτη ὥκτῳ ἐκ τῶν Παντούριδων φυλάκων κατέχορκαν τούτους.

Αὐτῇ ἡ τῶν Ὀδωμανῶν ἐμπροσθοφυλακή ἐκταυθεῖσα μετὰ τοῦτο μεχρι τοῦ χωρίου Κλενόβου, συναπτνήθη μετὰ τοῦ Ἀστασίου Μιχαλογλού (τοῦ καὶ Μανάκη ἐπιλεγομένου), ἔχοντος καὶ τούτου ἔως ἐκατὸν πεντήκοντα ἐνόπλους Ἐλληνας καὶ Παντούριδος, ὑπομεριδίους, ὅπου συγκροτηθείσης ἐνδουσιαστήκη ἐκατέρωθεν μικῆς, ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν ἔως 130: Ὀδωμανός, ὁ δε Ἀρχηγός συτῶν Ρογκομπέτης πληγωδεῖς βάρεως ἐσυλλήφθη, καὶ κατέσφαξεν ὑπὸ τὸν ὕδαις χειρὶ ὁ Μιχαλογλούς, ἐκ δὲ τῶν ὑπὸ αὐτοῦ χριστιανῶν, δύο ἐφονεύθησαν καὶ δεκαέξι ἀκινθόνως ἐπληγώθησαν.

Οἱ μείναντες ἐβδομήκοντα τὸν ἀριθμὸν Ὀδωμανὸν ὅπιεδο-
δρομούσαντες μὲν κατατέχυντην τῶν, καὶ φεύγοντες τῇδε κάκεῖ.
νε, κατεληφθησαν ἀπὸ τὸν Ι: Σολομῶντα ἐις χωρίον Τσερέ-
του, ἐνδικαὶ πεκαλείθησαν ἐις τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου, καὶ
στενοχωρηθέντες ἀπὸ τὴν κατάκλεισιν, καταπεισθέντες δὲ
καὶ ἀπὸ ποδῶνց κολακευτικοὺς ἐν ταυτῷ καὶ ἐπαπειλ-
τικοὺς λόγους τοῦ Σολομῶντος, παρεδόθησαν καὶ ὑπετά-
γησαν ἐις τὴν τούτου διάδεσιν, ἀλλ᾽ σύτεροι ἀφοπλίσας ὑπὸ τούς
πλευρέφων ἀνεπιρεάστους.

Οἱ διαφυγόντες σύντοι ἀσπάλοι Ὀδωμανὸν πολλαπλασια-
σθέντες καὶ ἀπὸ ἄλλας συρρέοντα εώματα, ἐπεστρεψαν μετ’
οὐ πολὺ ἀνθίτη, πρὸς καταδιώκειν τοῦ Α: Μιχαλογλού, σύτις,
διὰ τὴν ἀιτίαν ὅτι ἐιχεν ἐις ἐνοικίασιν ἐν ὑποστατικον, δεν
ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὰ πέρι τοῦ Κλενόβου, ἐωδότου βιασθεῖς
ὑστερον ἀπὸ τὸν 5φορδὸν καταδιώγμον τῶν τοιωτῶν, (οἵτινες
τῷ ἐκσυνδαν πληθύν ἐπισωρευμένων χόρτων καὶ ἀχύρων, ἀ-
ποδήκασσα γεμούσες ἀπὸ ὄφαθοσιτον, βίτον καὶ ἀλλας ἐδώ

διμα, προξενόσαντες ἀυτῷ ἀισθαιντικωτάτας ζημίας), ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν, καὶ ἀποκλεισθεὶς μὲ τὸν ὑπὸ ἀυτὸν στρατιώτας, ἐν τῇ Μονῇ τῆς Τισμένας, ἐνέσπειρεν ἐις τὰς παρδίας τῶν Τούρκων μεγίστην δειλίαν καὶ τρομον, φονεύσας ὡς ἔγιντα τῶν 120: ἐνώπιον τῆς Μονῆς, οἱ πλεῖναυτες δὲ μηδουνηθέντες, νοντισταθῶσιν ἐις τοῦτον πέρισσοτερον, διὰ τὴν ὄχυράν δέσιν τῆς ὑποδεικης Μονῆς, διελύθησαν καὶ διεπαρησαν ἐις τὰ κατω πεδινά μερη.

Τοιουτοτρόπως διαβιβαζόμενα κατὰ συνέχειαν τὰ Οδωμανικὰ στρατεύματα ἀκαταπαύστως ἀπὸ τὰ ὅρθεντα μέρη ἐις τὴν μικράν Βλαχίαν, ἔχοντα μεđ. Ἐαυτῶν ἐνα τῶν προλεχθέντων τοποτηρηῶν τοῦ διορισθέντος Ηγεμόνος, τὸν Ποστέλινον Ίωαννην Σαμουρκάδην, (ὅστις ὁ πέμπτον εἰς Κραιώβαν, ὃ δὲ ὑπὸ του οὗτερον διὰ τὰ τελη του μετέβη ἀυτοδελήτως ἐις τὴν Μωαφεδωνικήν δρηγκείαν), καὶ διὰ ὁδηγὸν ἀυτῶν ἐνα ὥρχοντα ἐντόπιον τὸν Κρούτερην Ίωαννίτεων Πουριανιάνον, (τὸν ὅποιον κατὰ τὸν ὁπλιθόντα Ρωσσικὸν πόλεμον κατέκοψαν μεληδὸν ὅι Τούρκοι ἐις ἐν ὑποστατικόν του), ἐπροόδεινθαν ἐν ἐκτάξει διεδόν καὶ ἐις τὰ πέντε πέραν τοῦ π: Όλτου δέματα, κυριεύσαντα καὶ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Μπανίας Κραιώβαν.

Αλλὰ διασπαρέντες ὁ Οδωμανὸς ἐις εώματα ἐνθεν κάκεῖθεν ἐν τῇ μικρᾷ Βλαχίᾳ, ἐπραττον διάφορα μικρὰ κρούσματα μετὰ τῶν ἀποστατῶν εἰπειγχάνοντες καὶ ἐπειγχανοντες, μέρος τῶν ὅποιων ὀικειοποιεῖται ἡ ἴστορία νὰ δημειώῃ, ὡς ἡρωϊκὸν κατόρθωμα, κάκείνην τὴν ἐπιειμβάσειν προς το Καράκαλον μάχην παρὰ τοῦ Ζώτου, (οὐκεῖον τοῦ Α: Μιχάλογλου), ὅστις με μονον εικοσιπέντε στρατιώτας του, ἀντεσταθη γενναίως ἐμπροσθεν τῶν περίπου 150: Τούρκων, καὶ φονεύσας ὕσσους τούτων ἡδυνήθη, (εως 15: τὸν ἀριθμὸν), χωρὶς τὴν παραμικράν βλέψθην του, ἐνδοκαπτεν ὑρίστα, καὶ ἐξεφυγεν ὑπὸ τας χείρας των.

Μετὰ τούτους τοὺς διαφόρους κατά μέρος ἀκροβολιμοῦντα καὶ μάχας, ἐκπλαγέντες οἱ ἐν τῷ μικρῷ Βλαχίῳ ὁποστάται ὑπὸ τὴν συνεχῆ συνάντησιν καὶ ὄντικρουσιν τῶν Τούρκων, καὶ ἐπιδυμοῦντες τὸν μέσον τοῦ Υψηλάντου συσσωματωσίν των, κατέφυγον. οὐδὲ εἰς ἄσταλον, ἐν τῷ δεματὶ τῆς Βούλας. (α) Ὁδεν συναθροισθεντες ἀλλεπαλλήλως ὅντοι πάντες, ὅτε Ι: Σολομὼν, ὁ Α: Μιχάλογλους, ὁ Ζωτος, ὁ Σερδάρης Διομαντῆς κατέτοιξεν τὸ ἀντό μέρος, εἰς χωρίον Ζαρύδενι, (πρὸς τὰ ὄντα τοῦ Δρεγανού) μὲν 650: τοιεδόν ὑπὸ ἀντούς Ελληνοβουλγάρους καὶ Παντούριδος στρατιώτας, συνενώθησαν ὅμοι, καὶ περιεμένον ἐν ἀκνηστιᾳ τὴν μελλουσαν ταχην τῶν.

Ἄλλα? Ἐν δῷμοι θεωτάμενον ἐκ τριῶν χιλιόδων Ὅδωμανῶν πυροῦ δεκατετάρας μέχρι τοῦ ἀντοῦ δέματος, καὶ πληρεφορθέν περα τῶν ἐγχωρίων τὴν συνάδροισιν τῶν ὀντωτέρω ἐις τὸ διαδηφέν μέρος, παρενταῖς ἔδροις μὲν εἰς καταδίωξίν των· καὶ προχιτεσν ἐνδιῆσιν ἀκροβολισμοῖ, οἱ οποῖοι διηρμεσον δύο ἡμερονύκτας, συγκροτηθείσιν δε πειρατῶδους μάχης τὸν 26 π. τοῦ Μαΐου, ἡ νίκη διεκρίθη μὲν πρὸς τὸ μέρος τῶν Ὅδωμανῶν, μὲν δραμύσιν των ὅμων ὅπλην, φονεύθεντες καὶ πληγωδέντες, ὑπὲρ τοὺς 400, ἐκ δὲ τῶν χριστιανῶν ἐπίτιπης ἔως 180. Εἰς τὴν συμπλοκήν ταύτην ὅπλη ὅπλην ἐχινούνευσε νότος συλληφθῆ καὶ ὁ ορμητικὸς Α: Μιχάλογλους.

Μετὰ τῶντα ὁ Ι: Σολομὼν κατέφυγεν ἐις τὸ Σιβύνιον τῆς Τρανευλβανίας, καὶ παρέδοσε τοὺς ὑπὸ ὄντον στρατιώτας ὑπὸ τοὺς ὅδηγούς τοῦ διαιληφθέντες Α: Μιχάλογλου, ὁ οποῖος ὁποστρέψει μὲν ὄλους τοὺς στρατιώτας πρὸς τὸ ὄντα ἐις Τύμνιχον, ἐπέμενεν

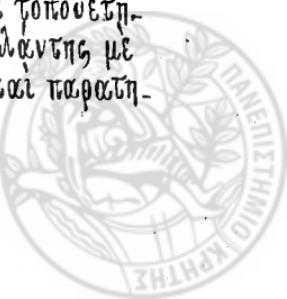
(α) ἡ δέεις τοῦ δέματος τούτου ἔισιν ἐκ φύσεως ἐπιδεξιωτέρα καὶ ἀσθολεστέρα διό πόλεμον· διότι ἐξ ὀντασιῶν ὄφοδεταιται ἀπὸ τοῦ μέγαν πατέραν Όζλον, πότιον χωρίζοντα τὸν μεγάλην ἀπὸ τὴν μικράν Βλαχίαν, ἐκ δὲ δυσμῶν καὶ Ἀρκτου μέχρι τῆς Αυστριακῆς Τιμπρατείας ἀπὸ τὸ ἀδιέβαστα Καρπάδια ὅπη, ἐχηματίουσι κατει μὲν τὸ μέτρον μιαν διεξοδικήν κοινόδε, κατὰ δὲ τὸ πλάνος στενεύουσαν ἀκτιναῖς. ματῶν ἀπὸ ἡμέσεως ἀχρι μιᾶς σκεδῶν ὥρας, καθ' ἣν ἐνόλως δύνεται γ' ἀκλεισθῆ γ' ὅδος ἐκ Μεσημβρίας ὑπὸ πασσάν ἐξωτερικὴν κοινωνίαν. ή ἐχθρικὴν ἐψόδον.

ἀνυπομόνως ἐπεὶκὲ οὐέρας τὴν ὁπὸ τὴν μεγάλην Βλαχίαν ἔλευσιν
τοῦ Υψηλάντου, τελευταῖον ἀπελπισθεῖς ἀνεκάρπες καὶ ὄντος
ἐις τὸ Ἀντερισκὸν ἐδαφος, οἱ δὲ λοιποὶ καὶ ὁ στρατός ἀσ-
τῶν ἀιελμῆσι, καὶ ὑεσκόρπισεν ἔκαστος ὅπου καὶ ὅπως ἥδυ-
νησι γὰρ ἔυρη κατεφύγων.

Οἱ μειναντες ὦμως Ὁδωμανὸι ἔως 2600 : τὸν ἀριθμὸν
στραφέντες ἐις τὰ ὄπισθι πρός Μεσημβρίαν ἐπὶ τοῦ στεμίου τας
ἐκτεταμένης ῥηθείσῃς κοιλάδος, ὡχυρώδησιν ἐις τὰς παρα-
κειμένας Μονας Σερμπανέστι, Σταντζέστι, Στραζέστι
καὶ Μάρμουλ, ἀπεχόντας ἥ μία τῆς ἀλλης ἔως ἡμέραιν Ὅ-
ρων πρὸς τελειον κατάχλεισιν τῆς ὁδοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ φθάσας κατὰ τὴν 4ην Τουνίου καὶ ὁ Υψη-
λάντης μετὰ τοῦ στρατοῦ ἀντοῦ, συνισταμένου ἐκ 4,000: δικε-
δὸν στρατιώτων, ἐις τὸ Πύμνικον τῆς Βουλγαρίας, καὶ πληρο-
φορθεῖς τὰ πρὸ τινῶν ὥμερῶν ἐις Ζαβιδένι γεγονότα, καὶ τὴν
ἐις τὰς ῥηθείσας Μονας ὄχυρωσιν τῷ Ὁδωμανῷ ἐτάχυνεν
ὅμοι μὲν ἄλλους ἐιδίπλιονας ἀντοῦ στρατηγούς νὰ κατασκοπεύ-
σῃ τὰς δέξεις : ἐκλέξας λοιπὸν καταλαμπλοτερον τὸ μέρος ἐν-
τεῦθεν τοῦ Δραγασενίου, διώρισεν, ὅπι, ὁ μὲν Γ: Ὁλυμ-
πιος μετὰ τοῦ Β: Καραβρία κατὼ πρόσωπον, οἱ δὲ λοιποὶ
ἐις τὸ κέντρον, λαμπράνοντες ἐις δέξεις τοὺς πρόποδας τῶν
βουνῶν, καὶ τὰς ἐπικειμένας καθ' ὅδὸν ξπρων ῥυσκων γε-
φύρας, καὶ τὸ κακῶς ἐφωπλιζένον, διστυχιζένον καὶ ἀ-
γυμνιζένον πολέμου μικρὸν τογμα τοῦ Ιεροῦ λόχου, (τὸ
πλεῖστον μέρος τοῦ ὅποιον ἦτο συνθεμένον ἀπὸ νέους καὶ
μαδητώς τῶν σχολείων), συνισταμένον ἐκ τριακοσίων σχε-
δὸν στρατιώτων μὲν ὃν μικρὸ τηλεβολα, μὲ τεττακος, Εκα-
τοντάρχους, τὸν Δημητρίον Σούτσον, τὸν Δρακούλην
Ιδακίσιον, τὸν Ανδρονίκον καὶ τὸν Τίζον, καὶ μὲ τὸν
ἄρχηγὸν ἀντῶν τὸν Νικόλαον Υψηλάντην, νὰ τοποθετη-
θῶσιν ἐις τὰ ὄπισθεν . ὁ ἴδιος δὲ Α: Υψηλάντης με
τὸν λοιπὸν στρατὸν, ἰστόμενος κατὰ μέρος καὶ παρατη-

ρῶν να διδῷ τὰς ὁδηγίας, καὶ χρέως καλούσθε, να δέσῃ χεῖρα βοηθείας.

Ἄπεφασίσθεν τὸν θεόν νὰ ἐφαρμοσθῶσι τὰ διά τὴν μέσην διατοχήν ταῦτα ὅντα πώς· ἀλλὰ να μείνωσι πάντες ἐν ὄντες ποντίκια, χωρὶς νὰ πράξωσι παραμυχόν ἀπόπειρον ἐναντίον τοῦ ἔχθρου, πρὶν δοθῇ τὸ παρόν τοῦ Αὐτοῦ προμήθεων τῆς μάχης.

Ἄλλα πρὶν ἔξανθρακισθῶσι πάντες ἐις τὰς προσδιοριζόμενας θέσεις, κατὰ τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν, καὶ πρὶν λάβωσι τὸ σύνθημα τῆς συμπλοκῆς, ὁ Β.: Καραβίας κατασκορεσθεῖς ὥσπερ ἵκεσνην ποσού την οἰνού, καὶ ἡ συλλαβροῦσα ἀντὸν φρίκτῃ χραιτέλη θολώσασα τὸν νοῦν, χωρὶς να πέρι μένη τι περὶ πάνεον, ἀπεινεν ἐν ἀκαρεῖ μετὰ οἰτακεσιῶν ἐφίππων ὅπαδῶν του, καὶ ἔδρασμέν ἀνδαρέπτως ἐναντίον τῆς γενικῆς ἀποφάσεως καὶ θελήσεως τοῦ Αὐτού πριν τετέλεσθαι.

Ο Γ.: Ολύμπιος περιφερόμενος ἐν τῷ μετοχεῖ εἰς τὰς οινογκάσιας δέσεις, πρὸς τοποδεῖπεν τῶν στρατιωτῶν του διὰ τὸν μελετούμενον βοκτόν, ὥσπερ ηγετεύοντος ἀπροσδοκήτως, τὸν Καραβίαν ὄρμαψεν, τὸν ὅποιον παρέχεις νοῦν ἀναχαιτίην ὥσπερ τὴν ὄκαριφον καὶ παράλογον ὄρμήν του, προσδέτων ἀντών μάλιστα καὶ τὴν προληπτικὴν παρούσαν Ἐλλησιν ἀποφράσας ἥμέραν τῆς τρίτης (τὴν 7ην Ιουνίου), εἰς οὐδὲν ἴσχυσον ὅτι λόγοι ὀντού, να ἐμποδίσουν τοῦτον ὅπο τὸ ποιῶντον μενῆμα· ἀλλ’ ἐπιμεινάς εἰς τὸν φρεντίτεμόν του, καὶ ἐπὶ μελλοντικούδεις διὰ τῶν φιλονεκιῶν, τὰς ὅποιας ἐιχεὶ πάντοτε μετὰ τοῦ Γ.: Ολυμπίου περὶ ἀνδραγαθῶν, περὶ μοξασίας τοῦ πολέμου, κ.λτ. Ἐλπίζων πρὸς τοῖς ἀλλοις καὶ νίκην λαμπρῶν εἰς τὸ μυομερές ὀστομόν του, ἐπέπεισε μετὰ τὴν ὄντασθλήν του Ήλίου, ὃς λέων ὀρυζόμενος, κατὰ τὸν ἵχυρο, μενων Τούρκων, καὶ λαλάζων, ἐξυβρίζων καὶ επαπελεύσεν τοὺς τοὺς, ἐπροσκάλεσι· οὐαὶ ἐξέλθωσι τῆς Μονῆς τοῦ Σερπίνεων σώμα, (3: τῆς ὥρας; μαχράν τοῦ Δραγαβανίου) κατατῶν ὅποιον

δις καὶ τρεῖς ὀπεδοχήμασε τὸν προθβόλην μὲν μικρὸν φθοράν του,
ἄλλῃ δύστεν ἐπὶ τέλους ἡδυνήθη νὰ ἔκτελέσῃ.

Οἱ Ἕγκλιτοι ὅμως δύτει πεποθέντες ἀπὸ τὴν μανίαν τοῦ βι-
θέντος, καὶ ὑποπτευομένοι μῆτως ἐπισωρευθῆ περισσότερος τῶν
τοιούτων ἀριθμὸς, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐμπνυσαν τοὺς ἐν ταῖς ἀλλαχι
Μονᾶς Στρεζέστι, Σταυτέστι καὶ Μάκμουλ ὀχυρωμένους
Τούρκους, νὰ δράμωσιν ἐις βοήθειάν των, ἀφ' ἔτερου δὲ, δεω-
ρῶντες τὴν ἀργυπταν τῆς ἐλεύσεώς των, πτοιμάζοντο νὰ παρα-
τίνωσι τὴν ἀυτὴν Μονήν, καὶ νὰ ἔκφυγωσιν ἐις τὰ ὄπισθεν.

Ἄλλῃ ἐν τῷ μεταξύ φθάσαντες καὶ δι' ἔτερον 1800 : ἀπὸ ταξιδί-
θειας Μονᾶς, ἐμπόδισαν τὴν τούτων ἀναχώρησιν, καὶ ἐνωδεν-
τες διοῦ, (έως 2600 : τὸν ἀριθμὸν), ἐξῆλθον τῆς ὀχυρωσεως ἐπ-
γριωμένοι, οἱ ὅποιοι προθβαλόντες πειρατῶν τους περὶ τὸν Κι-
ραβῖον, κατέσφατον ἀνιλεῶς τούτους, φονεύσαντες ὑπέρ τοὺς
140. Ἐις τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Γ: Ὁ λυρπίον, (τοῦ ὅποίου τὸ
ὄνομα ὁγνοεῖται) ἀφῆσας τὴν θέσιν, ὃπου ἦτο τοποδετημένος ἔκει
πληθίον, ἐσπειρεῖ διὰ νὰ ἐδοποιήσῃ πρὸς τοὺς λοιποὺς τὸ τρέχον,
καὶ ἀπαντήσεις πλησίεστερον τῷ τάγμα τοῦ Ιεροῦ Λόχου, ἐφα-
νέρωσεν ἀδημάίνων τὴν γιγνομένη τοῦ Καραβία ὅραισιν. Ο
Γεννάδας καὶ φιλόπατρος Ἀρχηγός τούτου τοῦ τάγματος Νι-
κόλαος Χρημάτης, πληροφορθεῖς τοῦτο, ἐφηρπάσθη ἀστιλό-
γιτα (νέας ὥν), καὶ κυριεῦσις ἐις ἀπὸ ἀισθηματικοῦ
ἐνθουσιασμοῦ, ἐπεριτιθυναῖς πάραπτα τοὺς κακῶς ἔχοντας τρι-
κοσίους Τερολοχίτας, (οἱ ὅποιοι ἐσύλλεγον ἐν τῷ μεταξύ ἐπὶ τῶν
ταρακονιμένων κερασιῶν καρπούς, ἵνα καταπαύσωσι τὴν κατα-
πλεύσουσαν ἀντοῖς πείνων) καὶ δράξαντες τὰ ὄχροπιμεντα ὁ-
πλα των, ἐδραμον προδύμως, διοῦ μὲν ὄλλους ἕκατὸν ἴππεις
Ἐλληνας, εἰς συνδρομὴν τοῦ πάρχοντος Καραβία.

Καὶ μολονότι ἔτιχεν ἀρχίσει διγανὴ βροχὴ, ἤτις βαδιπόδην ἐ-
πηυξάνεν, ἐβάδιζαν μολοντοῦτο μὲν βῆμα τοχὺ, βχηματιζέ-
νοι ἔτις δύο πτέρυγας, ὅτινες συμπλακεντες, μὲν ὑπερβολ-
ήσον τοῦ πατριωτισμοῦ ζῆλον, εἰς πειρατώδη μάχην, ἀπέναντι

τῶν 2600: Τούρκων, ἐπιπτὸν ἀπὸ τὰς ἔχθρικὰς σφαίρας σωρηδὸν δύματα ἡξιούσεβαστα. Ὁ Καραβῖᾶς, εἶτε, διὰ τὴν ἀττικὴν ἴσως τοῦ ὅτι ἀπεμαχρύθη ἀπὸ τὴν Ἀρχηγίαν τούτου τοῦ τάγματος, ὡς προερέθη, καὶ ἔδρεφε πάδος κατ' αὐτῶν, διότι ἄλλως πῶς δὲν ἦδυντο νὰ ἔχει μικρή πόλη, εἴτε καὶ ἀπὸ δειλίαν, ὡς ἔτι τοὺς Τερολοχίτας μαχομένους, ἀπειρύθη μὲ τοὺς σὺν ἀντῷ παιφευδήσας ἀπὸ τὴν συμπλοκὴν. Άλλ' οὐτοί, οἱ ἀσυνείδετοι τοῦ πολεμεῖν, μειναντες μεμονωμένοι, καὶ δελτίσαντες ὑστερον νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ δύο τηλεβόλα των εἰς ὑπεράσπισήν των, ἔχρησίμευσαν μὲν, εἰς ὄλγον δὲ, διότι ἕυρον ἀνελπίστως ἐν τοῖς πυριτούχοις μικροτάτην πεσότητα πυρίτιδος, ἔως 10-20: ὥκαδων καὶ ὄλγος σφαίρας, ἀντὶ δὲ δρυαλλίδων (φιτιλίων) ἀχυρώ, (α) ἐξ τῆς ἀντίτικης ἐβιάσθησαν καὶ ἐδίδον φωτίαν ἐις ἄντα μὲ ἰσχναν καὶ μὲ πιστόλιο (β). Ὁ δεν καὶ ὁντά ὅπωσδουν νὰ βοηθητικὰ μέσα, ἐμειναν τελευταῖον διόλου ἀχρηστα, διότι καὶ αἱ σφαίραι καὶ ἡ πυρίτις κόνις δὲν ἀπέκειναν.

Τοιωτούροπως δὲ ἐπιμείναντες μαχόμενοι οἱ Τερολοχίται, ἐναντίον τοσούτων ἔχθρικῶν φαλάγγων, ἔως περὶ τὴν δύσην τοῦ Ἡλίου ἐπέκεινα τῶν τεσσάρων ὠρῶν, καὶ δεωρουντες τὸν ἐστὸν τῶν ἔχνατα ελευθρόμενον ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην συνδρομήν καὶ βοήθειαν ταρά τινος, ὄλγοστεμέναντες, μάλιστα ἀπὸ τὰς ἀκαταπτονέτους, ἔχθρικὰς σφαίρας, ὡστε ἐκ τῶν τρισκοτίων μόλις ἐμενον ἐν τῇ Σωῆ σχεδὸν ἐκατὸν ἐικοσι, καὶ ἀντὶοι ὀνίχονοι πλέον ν ἀνδέσωσιν ἐις τὸσπ πλήθην Τούρκων, ἀπεφάνεσαν τελευταῖον πρὸς σωτηρίαν τῶν ν ἀποιρύθωσι μαχόμενοι.

(α) Β: Καραβῖᾶς ὧν πρότερον ὄρχηγὸς τοῦ Περού Λόχου, καὶ φροντιστής περὶ τῶν ἀναγκαῖων, ἐλαβεῖ εἰς Τυργόβιστον παρὰ τοῦ Ὑπαλάντου διασκούσες χλιάδες γροσίων, διὰ νὰ προμηθεύσῃ ἐν κατρῷ τὸν ἀναγκαῖο πολεμειόδικον ολού τοῦ στρατοῦ. Ἄλλα καταχρασθεῖς ἀντος ὅλην σχεδὸν ἀντὴν τὴν ποβότητα, ἐπρόβλεψε πολλὰ ὄλγα. Μηδὲ τοῦτο ὅντα κατέσχεσιν τῶν ὑπόθετων χρηματάων.

(β) ἐβεβαιώθησεν τοῦτο βασίμως ἐις τὸ μετεπείτα παρά διαφόρων ὀξειωτέστων φίλων μας, τῶν ὅπλο ταῦτη τὴν μάχην σωθέντων.

Καὶ μολονότι ἔιχον πέδει ἐις τὸ πεδίον τῆς μάχης θύματα ἀ-
 ἵνα εἴβαστα ὅι τέθεσρες ῥῆψέντες. Εἰ κατένταρχοι, ὁ Σημαν-
 ψόρος Ξενοφῶν, ἔιχει πέντε ἄλλοι οὐαξιωματικοὶ καὶ ἔιχε-
 τον ὑγδοπίκοντα σρατιώται, μολυταῦτα δὲν ἐδειλίασεν ὅλο-
 τελῶς ὅι μείναντες Ηρωες, οὐλα? ἀποσυρρέενοι μὲ βεαδὸν
 βῆμα πρὸς τὰ ὄπισθεν, ἔφωναζὸν τὸ Ευκάλως ὅι Εὐλη-
 νες δὲν παραδίδοντα, καὶ η μάχη μὲ απελπισάν ἐξη-
 κολούθει. Απήνδημένοι δὲ ὅντα πῶς ἐκ τῆς διεζοδικῆς
 πάλης, καὶ στενοχωρηθέντες καθ' ὑπερβολὴν ἀπὸ τοὺς ἐχ-
 θροὺς, οἵτινες ὡδοῦντες καὶ ὡδούμενοι, ἔιχον προσεγγίζει
 ἐις βολὴν τουφεκίου, μέχρις ἐνός παρακειμένου ἤρου ῥῆ-
 ακος Γκούρα βέρζηι καλούμενου, ὃπον τοποθετημένος ὡν
 ὁ Κεπτᾶν Ιωαννίτεας Χέρκα, αυτόχθων Βλάχος, αντέ-
 κρουσε τὸν τῶν Τούρκων ὄρμήν μὲ ζωπρὸν τρόμον καὶ ἐ-
 παιδεῖτην δραῦσιν. Εἰ φθασε δὲν τῷ μεταξὺ καὶ ὁ Γ. Ολύμ-
 πιος ἐις βοήθειαν των, (τοῦ σποίου ἐπαλγάθη τότε ἡ περιφη-
 μος φοράδα ὡτὸ τὰς μολυβδοσφαίρας) καὶ ὑπερασπίδη μὲ π-
 ρωϊδημον τοὺς φεύγοντας Τερολοχίτας. ἐις δὲ φύλογενης Γάλλ-
 λος ἀξιωματικὸς παρευρεθεις ἐκεὶ πλησίον, ἐπρόσφερε προδύ-
 μας τὸν πεπον του ἐις τὸν ὀποκαμόντα Ἀρχηγὸν Νικόλαον Υψηλόν
 την ὄστις διέψυχε τὸν κίνδυνον ἐνῷ ἀλλέως ἐμελλαν νὰ συλλάβουν
 ὄντον ὀτχμάλωτον. Εἰδόντες δινον ὁι Οδωματοὶ τὸν ὀνέσονέμε-
 νον τυρφοβλεψίμον τῶν χριστιανικῶν ὄπλων, καὶ τὸν γύντα τροσεγ-
 γίζουντο, δὲν προώδευσαν περιτέρω, ἀλλ' ἐπέστρεψαν ἐις τὰ
 ὄπισθ, μὲ μιαν σημαίαν, μὲ τὰ δύο τηλεβόλα τῷ Τερού Λόχου,
 καὶ μὲ τριάκοντα ἑπτά ἀλιχμάλωτους Τερολοχίτας καὶ Μονι-
 κούς κατειβέλουν, ἐκ τῶν ὄποιων ἐις ἐδραπετευσε, βοσθούμε-
 νος ἀπὸ τὸ δικότος τῆς γυντος, ἐσωθεν τῷ Μονῆς Σερμπανε-
 στιου, καὶ ἐπανῆλθεν ἐις τὸ στριτόκεδον, ὁι δὲ λοιποὶ δια-
 ληφθέντες ἀλιχμάλωτοι ἐστάλησαν ἐις Κωνσταντινούπολιν.
 Τις ταύτην τὴν μάχην ἀπαλλέλησαν περίπου τῶν πεντακοσίων
 Οδωματοῦν φονευμένον καὶ τελετοπλεύσαν, τι δὲ μένει τῆς ὑδρίας

ηπεαν ἔνθις ἐις τὴν ῥηθεῖσαν Μονήν Σερμπιανέστι.

Τὴν ἐπαύριον ἐπανελθόντες πάλιν οἱ ἔχθροι πρὸς καταδίκων τῶν Ελλήνων, ἀπέντηντον ἐις τὴν διαιληφθεῖσαν θέσιν ἀγίεστασιν τόσον τρομακτικὸν παρὰ τῷ Ι: Χόρκα, ψυλάττοντος μὲ πεντήκοντα Παντούριδες, ὡστε διάκατα παυστος καὶ ἐν θουντικός πυροβολισμὸς του, διαρκέσας ἐικοσιτετράκρας ὥρας, ἐν ἑπτετρεν ἐκ τοῦ ἐνός μὲν ἐις τὰς ψυχάς τῶν Τούρκων ἀρκετὴν δελίαν, ἀπολέσας ὑπέρ τοὺς 200: ἐκ τοῦ ἀλλού δὲ ἐμποδίσε καὶ τὴν περαιτέρω προοδευσίν των· καὶ, ἐὰν ἐις τὸ ὄυτό διάστημα, προσέλθει ὅντος μικρὰν βούδειαν παρὰ τινος, ἐιτε, καὶ ἀποτελεσθεῖ τοις εἰσαν δὲν ἐλαττοῦντο ἐντυχῶς, βεβαιώς: πότελε πατατροπωδῆ ὅλον ἐκεῖνο τὸ σῶμα τῶν ἔχθρῶν μέχρις ἐνός, καὶ τότε ἡδελαν στήσει ἐκεῖ τὸ χριστιανικὸν ὄπλον, προτατα λαμπροτάτης νικητής τελευταίον ομοῦ, ἐνεκα τούτων τῶν δύο ἀπτῶν, ἀπελπισθεῖς καὶ ὅντος ὁ Γεννάδιος καὶ φιλότιμος Δῆξ, ἐτράπη ἐις φυγὴν ἐνδον τῶν παραπλάσιων δασῶν καὶ ὄρέων, καὶ ἡλευθερώδη μὲ τὸν ἥρωισμὸν τοῦ πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἔχθρου. (α)

Μετὰ τὸ θλιβερὸν τούτο Δραῦμα, ὁ Καραβιᾶς ἐντρόμος κατέψυγε μετὰ σπουδῆς ἐις τὸ Ἀντιρριακὸν ἐδαφος, (οὗτοι, ἐισῆλθεν ὑστερὸν ἀπὸ τὸν Α: Υψηλάντην μετηπλωταρμένοις υπὸ χυδαικην ἐνδυμασίαιν) οἱ δὲ ἀπομείναντες ἀδλιοι Τερολοχῖται, ἀφοῦ ἡλευθερώδησαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀέως μετά τὴν κατάπαυσιν τοῦ ἀνταρτικοῦ ταύτης κερπερέτο ὄντος ἐις τὰ δάση, ἀλλ' ἂ τοπικὴ Αρχὴ προσκαλέσασα ἀντὸν δὲ ἐπιστήμον ἐγγράφου της ὑστερον, διώρισεν ὄπλαρχον τῶν ἔξω μερῶν (Κυρτερμάρην) ἐις τὴν μικρὰν Βλαχίαν, ὅστις ἐκπληροῦν τὰ χρέα του προδύμως, καὶ μειωσθεῖς ἐν μιᾷ τῶν ὑμερῶν, ὅστις ἐπισυεβίποιν ἀποθέλαι κατί: ἐις ἓνα χωρίον ἀπὸ ἐπτά ληστασ, ἔδραμεν ἐκεῖ καὶ χωρίς νὰ γνωρίσῃ ἀντούς, ὁ ποιοι ἦσαν, τοὺς συνέλαβεν ἔνθις καὶ τοὺς ἐφόνευσε. Κατὰ διστοχίαν του οὐμάς ὄντες οἱ τοιοῦτοι Όδωμανοί, καὶ βεβαιωδέστεροι ὅτι ἄλλοι διαμένοντες ἐισέτη ἐν Βλαχία ὄμοδρηκοι τῶν, ὑπέδεσαν τὴν πρᾶξιν ταῦτην, ὃς ἀπὸ ἀσκονδον μῆσος τούτου κατ' αὐτῶν ἐπικῆδες πραχθεῖσαν, διὸ τὴν ἀπίστην συνέλαβον δὲ ἐπιβουλῆς τούτου λόγων, τὸν ἀπέστειλον δειμεμένον πρὸς τὸν Πασάν τοῦ Βιδινίου, καὶ τὸν ἐφονευστὴν πατέλουν.

Ἐχθροῦ, ὡς ἐιρῆπη, δειλιάσσοντες καὶ ἔφυγον ἐις τὸ παραπλήσια δάσον, οὗτονες περιφερόμενοι γρυποί, ἀνυπόδηποι, γη-
στικοὶ καὶ ἐκτραχηλισμένοι, καὶ ὡς τὰ ἄγρια θηρία κρυ-
πόμενοι ἐκ τοῦ φοβου σχεδὸν μίαν ἐβόμαδε, (ἐνῷ εἰπά-
χιζεν ἐις μάτην ὁ Γ: Ο λύμπιος γά τοι βάσιλη ἀντοῦς ἐν
τοῦ δάσους, καὶ νὰ τοὺς φέρῃ ἐις τὸ Πύμνικον, ὅπου ἦτον
στρατοπεδεύμενον τὸ ἐπί λοιπον δῶμα), ἐωδότου βιασθέντες
οἱ ἴδιοι ἐκ τῆς πείνας, ἐξηλλόν υστερον καὶ ὑπῆγον μὲν μιαν
σημαίαν των ἐις τὴν Μονὴν τῆς Κόριας ὅπου ὁ Ἄ: Υψη-
λάντης ἐιχε καταφύγει ἐις τὸ μετεπείτα.

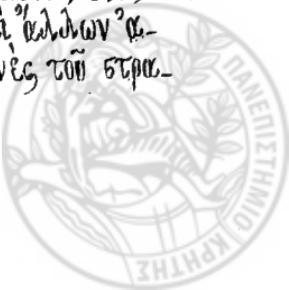
Τὰ δυστυχήματα τῆς ἀτυχοῦς ταύτης μάχης, ητος ἐδειξε
μὲ τοσαύτην δραμούν καὶ τρόμον τὴν τελευτούσιαν τύχην τῆς ἐν
Βλαχίᾳ Ελληνικῆς Επαναστάσεως, προύξενησον ἐις τὸ νὰ ἐρ-
ρίζωνται διάφοροι πολιορκοῦσι τὰς πρυτανίας τῶν ὀπλαρχηγῶν καὶ στρατιωτῶν ἀρ-
χετὴν δειλίαν καὶ ἀπελπισίαν, τοὺς ὑποίους κατετρόμακάν τα
διώκοντα διάφοροι τῶν ἐχθρῶν · διὸ καὶ ἐλαβον ἐγκατέρως πρόνο-
ον ἐις τὸ νὰ προκαταλαβωσι παρ? ἄλλο τι, ὡς πρὸς τὸν ἐπι-
κέμπενον κίνδυνον, τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς των · ὅθεν
καὶ μετὰ τὴν κατάπευσιν τῆς ὥρας ἐπείσης μάχης, ἐπιανῆλθον
ἐις τὸ Πύμνικον διὰ νὰ συντεφθῶσιν ἐκεῖ ἐν ἐυκαιρίᾳ τὰ
μέλλοντα.

Καὶ μολονότι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἅ: Υψηλάντης ἐπροστά-
θη παντοιοτρόπως μὲ παρκινετικάς καὶ ἐνδουσιαστικάς,
συμβουλάς νὰ ἐμπυχώσῃ καὶ ἐφελκύσῃ ἐις τὸ φιλοτείμον
τοὺς ὀπλαρχηγούς καὶ στρατιώτας του, διὰ νὰ ἐπανα-
λάβωσι μὲ γενναιοφυχιαν τὰς δέσεις των, καὶ δοκιμάσουν ἐκ δευ-
τέρου τὴν τύχην τῆς μάχης, διὸ ἦν ἡλπιζε νὰ στήσῃ τρόπαιαν
κηπούς, αμφιχανούσε μὲ πυχνῶν ὄγκων ὑπερτεπειν, καθότι οἱ ἐντρο-
μοὶ ὄντοι δὲν ἐπείδοντο ὅλοτε ἀδιάλογος ἐις τοὺς λόγους του · μά-
λιστα δὲ ζητοεπαθεῖς καὶ ὁ Ἅ: Φιλμάκης ἐντεῦθεν, καὶ
διαβάσεις ἀθιξ τὸν π: Ολτον, ἀπῆλθε καὶ ὀχυρώδη ἐν τῇ
Μονῇ Κούρτε δὲ Ἀρτεμεσι. Μολιταύτως ἐπιμένων ὅν-

τος ἐις τὴν ὁπόφασεν του, ὡφὲνος μὲν ὄφηκε μικρὸν φρου-
ρὸν, ὡς ἐμπροσθεὶς φυλακὴν, ἐις τὸ Ρύμνικον, ὡφὲντέρου
δὲ, ὑποκτεινθεῖς καὶ ὁ Ἰδιος δόλιον τίνα προδοτιαν, ἐπορεύ-
θη ἐνθημέρον διὰ ἀσφάλειαν του, μὲ τοὺς πλέον ἐμικρινεῖς
καὶ ἐπιστηθίους του ὑπαλλήλους καὶ μὲ ὅλίγους στρατιώ-
τας, ἐις τὴν Μενὴν τῆς Κόζιας, (δύο σχεδὸν ὥρῶν διέσπη-
μεν ἐπέχουσαν πρὸς τὸ ἄνω τοῦ Ρύμνικου), ἐνδεν ἀπεβάλῃ
ιωστικῶς ὁ Γ: Λασάνης πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Αυ-
τοριακοῦ Λοιποκαθαρτηρίου Τούρνου ῥόσσου, διὰ μὲν
λαβῆση τὴν περὶ τῆς ἐισόδου των ἀδειαν.

Περίμενε κακοῖς ὁ Υψηλάντης μιαν ἐβδομάδα, καὶ
συσκεπτόμενος καθεκάστην μετὰ τῶν λοιπῶν τι νὰ
πράξωσιν, ἔχων μᾶλλον τὴν ἐφεβιν τοῦ νὰ ἔξαρσλου-
θῆται τὸν πόλεμον, ἐνδεν ἵνελπιστας τοὺς ἐν Τυμνίῳ
παραστημέντας διὰ φρουρὸν στρατιώτας, (οἵτινες ἦμι,
Ἐπειροφορήθησαν τὸν τοῦ Γ: Χορχια πηροβολισμὸν μετὰ
τῶν Τουρκῶν, ὡς ἐιρέση), νὰ ἐπιστρέψωσι πρὸς ἄντον
ἐντροποι. Λαβὼν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἐδοκιμήτικο
γρύπυροτα, ἐκ Πολδανίας, ὅτι ὁ ἔκει στρατός, ἐνεχει
τῆς συνενώσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ Γ: Καντακοζῆνού μετά
τῶν Πολδανίων Ἀρχόντων, καὶ ἐπιβούλων χυτῶν σκευ-
ωριῶν, ἐμφίσκετο διχοτασπιμενος ἐις πολλοὺς φαντρίας,
καὶ ἐπικείμενος ἐις μέγαν κίνδυνον ἀπωλείας, διερέ-
θησεν ἐτι μᾶλλον τοὺς συλλογίσμους του, καὶ τὴν ψυ-
χικὴν ὄντησην του.

"Οὐδὲν ὅλα κατέλα εινέτρεξεν τάντοχρόνως ἐις τὸ νὰ ἐπ-
φέρωσε, γένικάν τὴν, δειλίαν, διὸ καὶ δυνάσθιεν ευδέντες τῷ
μετωπῷ των, τοι πρόγνωτα τοιού διατέρως, οἱ φρουριμωτεροὶ,
τῶν ἀξιωματικῶν του, μᾶλλον ὁ Γ: Ολύμπιος, ὁ δηγῆ-
θησεν ὡς τὴν περίστασιν ἐις τὸ ὄπιοφασίσωσιν, οἵτι,
τόσον διὰ τὴν Ἑλλειψιν τοῦ χρηματικοῦ καὶ ἀλμῶν ἀ-
ναγκαιῶν μεσων, κακόσον καὶ διὰ τὸ ἀδενές τοῦ στρα-

τεύματός των (μικροῦ ἀριθμοῦ ὑπομείνοστος) νὰ ἔχεις-
ει, παρ' οὐλόδο τι ἀποτεῖνο διὰ τον παντελῆ ἔξολοδρευ-
μόν των, κάλλαιον τὴν ἐκ τῆς Βλαχίας ἀναχώρησί τῶν,
καὶ μέσον τῆς Ἀυτοκρατορίας (πλησίον ὄν-
της) γ' ἀπέλλωριν ἐις τὴν Ελλάδα, Ο Ψηλαντής, ό-
γκαλα καὶ μὴ σύμφωνος, εἰς ταύτην τὴν γενικήν ἀποφα-
σιν, ἐνευρεῖν ὅμως μὲν ὄμφατον ὑγεινάκτησιν, καὶ περισυ-
νάξας παραστά, οἶλος τοὺς στρατιωτικούς ὀμβους, ἐπά-
θη ἐν τῷ μένῳ ὄχτων, καὶ εἰς ὑπερτελειτάτων πρός οἶλος γενικῶς
τους ἐπομένους λόγους τοὺς ὅποιους ὑπερτελειτάτους καὶ ἐγγράφως.

Στρατιώται ! τί λέγω; ἀπαγε τῆς βλαχοφημίας! δέν δέ-
λω νὰ μολύνω τοῦτο τὸ ὄρατον καὶ ἐνδοξὸν ὄνομα, διευδυ-
νόμενος πρός τὰς τὴν ἀγέλην τοῦ ὀνειρόδρου καὶ ἀνακήσιου
οὐχιού, καὶ νὰ ταξιδεύῃς ὄνομάσω τοιούτορόπως. Δειλίκ καὶ
ἀνδράτοδα ἀνδρωπάτερια! ὃν προδοσίαν καὶ ὃν συνωμο-
βίαιαν εας, τὰς οποίας ὑπενέργησατε, μὲ βιάζων δίας νὰ
ταξιδεύῃς ὁφήσω. ἀπὸ ταύτην την στιγμήν, πᾶς σύνδεσμος
μεταξύ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν διαλύεται. ὑποφέρω, μόγος εἰς
τὰ βαθη τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσεχύνην, διὰτι ἡθέλησα
νὰ διοικήσω ἐσας, οιτινες κατεπατήσατε τὸν ὄρκον
εας, καὶ ἐνθέτον δεσμοῦ, τῆς κατρίδος καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ εας
εψώνητε προδόται. οἱ ιδιοι τεις μὲν ἐστερήσατε τὴν δό-
ξαν, επιδυμοῦντα νὰ πέσετε πρωτεῖκως εἰς μάχην. Εγὼ πάλε-
ον ἀνασχωρῶ ἐκ τοῦ πλησίου εας, δεῖξ δὲ ὑπάγετε, τρέ-
ξατε πρός τοὺς Μισαμεδανούς, οἱ ὅποιοι μπάρχουν ἵκανοι
φίλοι τῆς γνώμης εας. ὁφήσατε τὰ δάεη καὶ τὰς ορη,
καὶ συνδεῦτε με τοὺς τυράννους. πάλεθητε ἀπὸ τὰς
τούτων χεῖρας, καὶ ὅποιαι εἴναι τούτους τεῦ! εἰσέτε ἀπὸ
τὸ ὄψια τοῦ Πετριάρχου εας καὶ τόσων μυριάσθων δυ-
μάτων. εἴσαγοράσσατε τὴν εκδιαβίξην εας μὲ τὸ πολύ-
τιμον τῆς Καστρού εας, μὲ τὴν τίμην τῶν γυναικῶν καὶ
τέκνων εας. Άλλα πρός εας ὡς ὄνδρες Ελληνες

τοῦ Περοῦ Λόχου, ὅτινες, ἀγκαλὰ καὶ προδομένοι, δὲν ἔδι-
σταξατε ν' αποδάνετε διὰ τὴν πατρίδα σας, δέχθητε διὰ τοῦ
στόματός μου τὴν ἐυχαρίστησιν τοῦ ἐθνους σας. Βεβαιώθη-
τε, ὅτι ἐις μικρὸν καιροῦ διάστημα θέλει ἀνεγερθῆ τρόπαι-
ον δόξης πρὸς δικαιωνικὸν σας, διὰ τοῦ ὅποιου θέλει μεταδί-
δεῖσθαι πρητῷ σας ἐις τὰς μεταγενεστέρας γενεὰς· τὰ δὲ
ὑγρόματα τῶν ὄντων μοὶ ἐτάδησαν πιεστοί, θέλουν ἐγχαρακθῆ
με ἀνέξαλείπτους χαρακτῆρας ἐις τὰ βάθη τῆς καρδίας, μου,
ἡ ἀνάμυησις τῶν ὅποιων ἐις ὃλον τὸ ὑπόλοιπον μικρὸν μέφος
τῆς ζωῆς μου, θέλει ἐισθαι ἐις ἡμέραν μόνη περηγορία.

Πρὸς δὲ, δὲ ὡς ἐπίορχε προδότα Σάββα, καὶ πρὸς τὰς ὡς
δρακόται Κ: Δούκα, Β: Καραβία, Β: Μπαρλάν, φαυλό-
φιε Σκοῦρε, Γεωρ: Μάνε, Γρεγο: Σοῦτσε καὶ λοιποὶ Φα-
ναριῶται! ὅσοι ἐφάνητε πρωτεῖτοι ἀποσυρμοῦ καὶ δικλύσεως
τοῦ στρατεύματός μου, σᾶς ἐγκαλῶ ἐις τὴν ἀπέχθειαν τῆς ἀν-
δρωποτητος, ἐις τὴν δικαιίαν τοῦ θεοῦ ἐκδίκησιν, καὶ ἐις τὴν
κατάραν τῶν μεταγενεστέρων.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ταῦτην ἡ ἀπόφασις τῆς ἀναχωρήσεως
του, χωρὶς περισσοτέρας εκέψεως, ἐβλήθη ἐις ἐνέργειαν, καὶ
τὴν 15ην τοῦ Ιουνίου λαβὼν τὴν ἀδειαν ὅποι τὴν Αυστρια-
κὴν διοίκησιν, διὰ τῆς συνεργείας τοῦ προσποσταλέντος Γ:
Λαζάρη, νὰ ἐις ἐλδη χωρὶς ἐνόπλους στρατιώτας, ἐδιενδύ-
θη συνωδεύμενος παρὰ τοῦ Γ: Οἰλυμπίου ἐις τὸ Ρύου Βάδοιου,
(ορούντον τοῦ Βλαχικοῦ Πριγκιπάτου), ὅπου ἀνελκίστηκε ἡμ-
ποδίσθη ἐκεῖ πλησίον παρὰ τοῦ Μπίμπαση Ἀναστασίου Αρ-
γυροκαστρίτου, ὅπου ἐγένετο διναττικῶς νὰ τῷ πληρῷ τοῦ
χρεωστούμενος μισθοὺς τῶν ὑπὸ τοῦτῷ στρατιωτῶν, προσθέσθων
διαφόρους ἀπειλές καὶ στενοχωρίας· ἀλλ' ἐκεὶ τέλοντο θεω-
ρῆσας ὁ Υψηλάντης τὸ ἀδιεώνιτον τοῦ βρούντος, ἐβιάσθη
νὰ ἔξικονομήσῃ ἐξ ἴδιων του καὶ ἐκ δανείων παρὰ τῷ τα-
ρευρεθέντων μόλις πεντακόσια ϕλαρίᾳ ὀλονδικά, τὰ ὅποια τῷ
εμετρητε, καὶ ὄντας ἡλευθερώθη ἀπὸ τὰς χειράς του· μετὰ

τοῦτο δὲ ἐισῆλθε πάραντα ἐις τὸ ἔγγυς Αυστριακὸν Λοιμοκαθαρτήριον μὲ τοὺς ἀδελφούς του Νικόλαον καὶ Γεώργιον, μὲ τὸν Γρηγορίον, Γαρνόφρεκην Κεββαλερόπουλον καὶ ἐτέρους ἐπτά ἐπετηδίους του, ἐν ἐιδεὶ ὑπηρετῶν. Οἱ ίδιοι ὑστερον ἐμεβοῦθε περὶ τὴν συχωρητὴν καὶ τὴν Τεραδοχῖτῶν ἵεισδος, τοὺς ὄποιους μετ' ἐν πολλὰς ἡμέρας ἐδέχθησαν ὑπὸ λοιμοκαθαρτῶν, τοὺς δὲ Ἀλβανούς ἐμποδίσαν ὅλως διόλου.

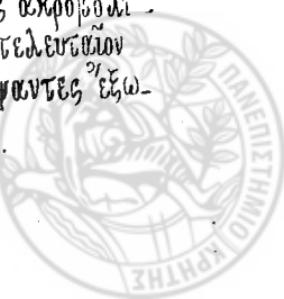
Μετὰ τὴν νομικὴν λοιμοκαθαρτῶν ἡ ἀπελιθήφωσί του ἐκ τῆς Βλαχίας χωμάτων, ἐπεφερε (χωρὶς ποτὲ νέ φαντασθῆ ὁ Υψηλάντης ἐν τοιούτον) τὴν δι' ἀνακτορικῆς ἐπιταγῆς κατακρυπτίσι του ὄμοιο μετά τῶν δύο ἀδελφῶν του καλπ: ἐις τὸ Αυστριακὸν Κροτός, ὑπὸ φυλακισμὸν ἐξαετῆ ἐν τῷ φρουρίῳ Μουνκάς τῆς Ουγγαρίας ὃπου θεωρῶν καθεκάστηπη τὴν κεκομιμένην δεξιάν του, καὶ συλλογιζόμενος τὰς ἐις Δρέσναν λαμπράς ἀνδραγαδίας του, παρεβαλλομένας μὲ τὰς ἐν Βλαχίᾳ ὀπτούχιας του, ἐφδερετο βαδυπόδον ἀπὸ ψυχικὴν ἕιειδησιν καὶ ὑπερβολικὴν λύπην ἀλλὰ μετεφερδεῖς ὑστερον ἐις Βιέννην, καὶ κατακρατούμενος ὑπὸ Αυστριομικὴν φύλαξιν ἐις διάστημα καιροῦ ἐξ εἰδόν μηνῶν, (διὰ ποιὸν τέλος ὀγνοεῖται), καὶ ἐμποδίζόμενος μάχῃ τίνος του νὰ κανεῖται μὲ τὸν τυχόντα, τελευταῖον τῷ 1828^ο ἐταὶ τὸν ἦ την τοῦ μηνὸς Πεντοκαρίου ἡμέραν Σεββάτου, ἐδωκεν ἐις τὸ ἐνδέσ της ήτικήσ του 40 - 42 ἐτῶν, καὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του (α) ἀφιεσε. Ἐν μὲν ταῖς Επαρχίαις τῆς Μολδοβλαχίας, ἐποχὴ τοῦ ὄνοματός του, πρὸς δὲ τὸ ἐνδός τῶν Ελλήνων αἰώνιον μακαριότητα, καὶ μνήμην ἀνεξάλεπτον μὲ τὰς τέσσας ἀμέτως τε καὶ ἡμέρως γενναιαῖς εὐδρομαῖς, τὰς ὄποιας κατὰ καιρούς ἐπρόσφερεν ἡ λαμπρὴ ὄικογέ-

(α) Πολλοὶ δίλεουσι, δια βίβαιον, ὅτι ἀπεβίωσεν ὁ ἑρδεῖς ἀπὸ δημητρίου, καὶ ἡλ.τοι πάλαιν τοι ἀλειθερωθεῖς ἀπὸ τὸ Μεγκάς διὰ προσταγῆς τοῦ Αυτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσῶν, καὶ ἀπερχομένος διὰ Τεργιέστην ἡδένησε καὶ ὅδην καὶ ἀπέδυσεν ἐις Βιέννην. Άλλο? ὅνται δι ίδεισ ἐις ἡμέρας μένουσι διόλου ὑβρέσθαιεν ἀχρι ἐπέμπτον, ἵνα δυνηθῶμεν νὲ κάμωμεν δειπνάσ τὸ ἐπὶ τούτων ταραχή μας.

νεία του, θινούσα τό πάν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἀνάστα-
σης τῆς Ελλάδος.

Οἱ δὲ συνοδεῦσαντες τὸν Υψηλάντην ἐις τὴν Δούκικάδαρ-
ειν, ἔμενον ὡς τοὺς Ἀντριακούς, μετὰ τὴν ἐλευθεροκομω-
νικῶν των πάντη ἐλεύθεροι· οἱ δὲ λοιποὶ ὄπλαιρχηγοὶ καὶ βτρα-
τιῶται δὲν ἦσαν πλέον παραδεκτοί (ἐκτὸς τινῶν Ιερολοχι-
τῶν) ἐις τὸ Δούκικαδαρτήριον, ἀλλ᾽ ἐπιστρέψαντες ἐις τὰ
ὄπιδεν διελύθησαν ἐνθυς, καὶ κατέφυγον ὅπου καὶ ὅπως ἔμα-
στος ἡμυνήδη ἐις τὰ ὑπηλότερα καὶ θύεβατα Καρπάθια ὅρη,
καὶ, μεταχειριζόντες δικροφρετικῶν τρόπους καὶ μεσα προς βι-
τηρίαν τῶν, ἀλλοὶ μὲν μετεχηπιατίδηθησαν ὑπὸ χυδαίκην ἐνδιμα-
σίου, ἀλλοὶ δὲ διέφυγον ἀπὸ καταστένους μυστικᾶς διόδους,
(ποτέχας), καὶ, ἀλλοὶ πάλιν ἔχοντες τὰ μεσα τῆς φυλικῆς γνω-
ριμίας τῶν φυλάκων, καὶ τῆς διωροδοκήσεως ὡς ἐπιτοποιὸν, μο-
λις διεώθησαν μετα ταῦτα μυστικῶς καὶ ἀναφανδόν ἐις τὸ
Ἀντριακὸν ἔδαφος.

Ο δὲ Γ: Ολύμπιος διενύσανδεις ἐις τὴν Ποντὸν Κούρτε δὲ Ἀρτε-
σι, καὶ ἐγράπων ἐν ἀντῇ τὸν πρὸ τινῶν ἡμέρων ἐγκλεισθέντα
I: Φαρμάκην, ἐνεσωματώθησαν ὅμου μὲ περιπου τῶν 450: ετρα-
τιων· καὶ πληροφορηθέντες ἐν τῷ μεταξύ, ὅτι ἐπληγέντον
οἱ Οδωμανοὶ συνωδεύμενοι μετὰ τοῦ Σάββα πρὸς καταδίω-
ξίν των, ἔχοντες μάλιστα καὶ τὴν ἐφεσιν νὰ μεταβῶσι διὰ
τῆς Μολδαυίκης Επαρχίας ἐις τὸ Ρωσσικὸν Κράτος, ἐν Βασ-
σικραβίᾳ, ἀνεχώρησαν ἐκεῖδεν, καὶ ὅδεισαντες ἀπὸ βράχους,
φαριγγαῖς καὶ ἀποτόμους κορυφαῖς τῶν ὅρέων, ἐφδασσον ἐπὶ¹
τέλους μὲ ἀπερόντους κακουχιαῖς καὶ δισκολίας ἐις ἐν Μο-
ναστήριον τῆς Μολδαυίας, Σεκου ἐπονομαζόμενον, ὃπου
προκαταλαβόν ἀντοὺς ἐν Οδωμανικὸν διώμα, ἐμπόδισε τὸν
περικατέρω προόδευσίν των. Ωχυρομένοι δὲ ὄντες ὅτι ῥηδέντες
διὰ μερικας ἡμέρας, καὶ πραττούτες διαφορους ἀκροβολι-
σμοὺς, ἐφόνευσαν τικανὴν ποσότητα τῶν ἔχθρων. Τελευταῖον
οἵμως διὰ προδύσιας τοῦ κιλκούχηρου Ηγουμενού, κόψαντες ἔξω-

δεν ὅτι Οὐδωμανὸς τὰ ὑδραγώγεια τοῦ ἐν τῷ ἀντῷ Μοναστηρίῳ
 ἐισέρρεοντος, ὑδατος, ἐβῆνοχώρπισαν τοὺς ἐγκλείστους, ἐνεκά-
 τούσου ἐις βαθμὸν, ὥστε ὁ Π: Φαρμάκης δειλιάδας, ἡ τὸ ἄ-
 λπδέεστερον ἐξαπατήθεις ἀπὸ τὰς φευδεῖς ὑποβήσεις καὶ πε-
 πονηρευμένας τοῦ Ἀρχηγοῦ Σαλήμπεπ καλακείας, ὑπετάχ-
 θη μὲν ὀλίγους στρατιώτας του ἐις τὴν διάδεσιν τούτου, ὁ
 ὅποιος ἀπεισάλη ἐις Κωνσταντινούπολιν χαὶ ἀπεκεφαλι-
 οῦ. Ὁ δὲ Γ: Ολύμπιος ἐπιφεύνας ἐις τὸν τοῦ πατριωτισμοῦ
 ἐνδέρμον ζῆτον, παρεπόδη μόνος ἡρωτάκης ἐνδόν τοῦ καῶν
 νοστασίου ἐις τὰς φλόγας τῆς πυρίτιδος κόνεως, ἐγχιφράξας
 καὶ ὁ γεννάδας οὐρας, μετὰ τοσούτων ἐντίμων ἄγωνων ἐως
 ἐχάτως, τὸ ὄνομά του ἀδάνατον ἐις τὴν γενικὴν ἱστορίαν,
 διὰ τὴν ανεξαρτησίαν τῆς μητρός του Ελλάδος. (α)

Ἄλλος οἱ Σάββας μετά τοῦ Σιριλόγλου, (οἱ διοριαδέν-
 τες ἐις Γαέτρι ὑπτιοτραπηγοὶ ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπιστηγον Κιλ-
 χιγύρημπεπην, ὡς ἐπιφεύν ἐις τὸν 147 ἄριδ:) διώκων καὶ διλ-
 λαμβάνων ὃνοις παρεπιδημοῦντας ἔνους, καὶ ἀυτόχθονας
 Βλάχους ἐγνώριζεν ὁ ιδιος, καὶ οἱ χωρικοὶ ἀπὸ πάθη καὶ
 κακίαν κινούμενοι ἐπρόδιδον, διὰ ἀποστάτας, (εἰς τῶν
 ὅποιων ἦσαν πολλοὶ ὄδων καὶ ἀμέτοχοι διόλου), ἐξαπέ-
 στειλλε. καθεκάστην τοὺς τουτούς δεσμόνδη ἐις Βουκου-
 ρέστιον πρὸς τὸν Κυακαγιάσμπεπην.

Αἱ τοιαῦται προδόται διέτρεχον καὶ ἐνδόν τοῦ Βουκου-
 ρέστιον ἀπὸ Τουμείους, Αρμενίους καὶ ἀπὸ τινας κακεν-
 τρεχεῖς ὅμοδρήκους μας χριστιανούς, οἱ ὅποιοι ἐπρόδιδον
 ἐις χειρας τῶν ἀγαρητῶν ὡς τοιούτους τοὺς δυναδελφούς
 ἀυτῶν, (β) ὁ ἄριδμός τῶν ὅποιων πλεονάσας ἀλληλοεστι-

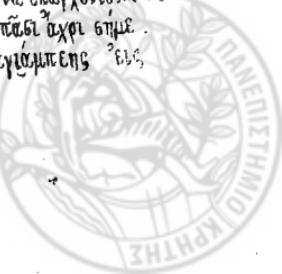
(α) Τὰ περὶ τούτων ὄφε πλευτερώς ἐν τῷ ἱστορικῷ ειγκράμματι τοῦ Κυρίου Λ: Ξεδίλιου.

(β) Ερατετον ἣν τοιούτας τὰς προδοτίας, οἱ μὲν ἀπὸ πάθενικώμενοι, οἱ δὲ ἐις τὸ
 νόο διέζων δούλευσιν καὶ νέκαλευσον τὴν Ἐυαναγά τὸν Τούρκην διὰ τὰ τέλη
 των, καθὼς ἐδείχθη ὡς τοιοῦτος, καὶ κάκοιος ἀντόχων Μιχαήλ Μαργιουνέ-

δόκως ἐις ἔννεακοσίους ἄνδρας, ἀποκατέστη τὸ ὥμιστερον τοῦ Κιλχαγγάμπεη δεεμοφυλάκιον (ὅπερ ἦν τὰ ὑπόγεια τῆς οὐκίας τοῦ Βορνίκου Ιωαννίτεα Δραγανέβκου) εχεδὸν ἀχώρητον.
 Διὰ τοῦτο θελήσας ὁ Κιλχαγγάμπεη νὰ ἐκκενώθῃ πλέον ἀντό, τοὺς μὲν ὅπωσδουν ἐυσημάντως, ἐβιεύθυνε κατά καιρούς, πρὸς τὸν Πασός της Συλλαστρίας (ἐνδιάλλωι ἐφορούντο καὶ ἀλλοι ἀπειτέλλοντο ἐις Κωνσταντινούπολιν) τοὺς δὲ ἀσημακύτους ἤρχι - δεν ἀπέτη τὴν πιμέραν τῆς μητῆρις τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου (τὴν 29 την Ιουνίου) νὰ προσφέρῃ θυσίας διὰ τῆς ἀγχόνης καὶ ἀποτομῆς καθ' ὅλας τὰς τριώδους, πλατέως καὶ ρύμας τῆς πόλεως Βουκουρεστίου· καὶ, ταῦτη τὴν επιγραφὴν ὀιματοχύσιν καὶ τραγῳδίν σκηνὴν, ἔξακολοθῶν εχεδὸν καθεκάστην ἐν διαστήματι ὅσο μποῦν, νὰ παραστατὴν ὅπ' ὅπερι τοῦ λαοῦ, καὶ μη δυγχωρῶν ὑδε τὰ πτωματα ἀντὸν τρίν τριῶν ἡμερῶν νὰ ἐνταφιάσῃσι ταῖ, κατὰ τὴν χριστιανὴν ταξίν, ἐμένωσε τὸ δεεμωτήριον του, καὶ ὅτι τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Φιλάδελφος μάρτυρες δὲν ἔιχον μείνει ἀλλοι, ὥστε νὰ καταχορέσσιν ἀκόμη τὴν ἀμοβόρον δίψαν του.

Ἐξακολουθοῦντες δύον ὅι Οδωμακοὶ μετὰ τοῦ Σάββα τὰς ἀκριβεῖς ἔξαιτάσεις των ἐις τε τὰς Κωμοπόλεις καὶ χωρίας τῆς περιθίαβάσεως των, ἐπληροφορήθησαν τὴν τοῦ Α: Υψηλάντου κατάκλιτων ἐν τῇ ῥηῷ ἐιση Μονῆ τῆς Κοζίας· διέβησαν τὸν Όλτον ἐπὶ τῆς μικρᾶς Βλαχίας, καὶ φύσασαν μετ' ὃν πολὺ ἐκεῖ, Σερον, τὸν μὲν φυγαδευμένον, νας ἐφέδη, ἐν α-

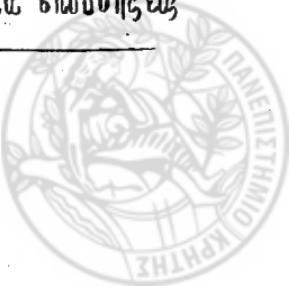
να, νας τοῦ Μεγελνιτσάρη Γεωργίου Βέλ Καπιτάνου ἐπιλεγομένου, ὃστις ίδων ἐίσα χριστὸν Βούλγαρον Σταγγένον τύνοντα ἀπό χωρίον Δομπροέστε, ἐλθόντας εἰς μιᾷ τῶν ἡμέρων ἐις Βουκουρέστιον μὲ τὸν ἀμάξιον του να παλάτη ξύλο, ἐκράδοσεν ἀντὸν δὲν πιεσθεῖ την κατ' ἐνδείαν πρὸς τὸν Κιλχαγγάμπεην, ὁ οποῖος ἔξετασε καὶ ἔλλους διὸ τὴν προδοθέντω, δὲν ἔμενεν ἐτῶτε τὴν παρασικράν ἐπιδύντων, ἀλλ' ἐπὶ τέλους βιοθεῖς, ἐπὸ τὰς γενοῖς κραυγής τοῦ προδόσαντος ἀντὸν, ἐπρόσταξε νὰ ἐπαγχονίσσῃ τὸ κετω τῆς οὐκίας τοῦ προδότου· (τοῦτο ὑπάρχει γνωστὸν τοῖς πᾶσι ἀχριστοῖς), τὴν δὲ ἀμάξιον μὲ τοὺς βίσσους του, ἀλέστεσιλεν ἐιδός ὁ Κιλχαγγάμπεης ἐις,

τῇ δὲ ὀχυρωμένον τὸν τε Ματορατζήμπασην καὶ Σερδάρην Δια-
μαντῖ μὲ τὴν ὄικογένειάν του, καὶ μὲ 160 : στρατιώτας, τοὺς ὅποι-
ους ἔνθες ἐτενοχώρησαν διὰ σφοδρᾶς πολιορκίας· καὶ ὁ μὲν πρῶ-
τος, διὰ τῆς ὁδηγίας ἐνὸς Καλογήρου, ἐξέφυγε διὰ νυκτός μὲ
ὑλίγους στρατιώτας, του τὴν πολιορκίαν καὶ τὸν κινδύνον, ὁ δὲ
βείτερος, ἐπιμείνεις τινάς τιμέρας, ἐγκλειστος, ἐπειδὴ ὑπε-
ρον ἦπι πολλὰς ἀπατηλὰς καὶ ψευδεῖς ὑποσχέσεις τοῦ Σάβ-
βα, τοῦ νὰ ἐξέλθῃ καὶ ζῆται τὴν συγχώρησιν, ὅστις ἐξεδὼν,
καὶ προσπέσων ἐις τοὺς πόδας τοῦ Κιφόρου Σιλιχτάρη, παρε-
κάλεσε διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς του, καὶ τὴν ἀεφάλειαν τῆς
ὄικογένειάς του· ταῦτα ὡλα ὡστά, ὑπερχεόη μεν πρὸς ὄποιαν
ἐνόρκωσ ὁ Σιλιχτάρης, ὅτι δέλουν διατηρηθῆ ἀποράλλακτα,
χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν παριστημάντον ὑμφίβολίαν, ἀπέστειλε δὲ μὲ
τοὺς σὺν ὡστῷ, μὲ δύο σημαῖας καὶ μὲ δύο τηλεβόλα (μεί-
ναντας ἐκεῖ ὡπὶ τὸν Υψηλαντόν) ἐις Βουκουρέστιον, διὰ ὑπο-
ταγήν καὶ προσκύνησιν τοῦ Κιχαχαγιάμπεη, πικρὰ τοῦ ὄποιου
ἔμελλον ἀξιωδῆναι, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τὴν τελείαν ἀμνη-
στείσκων τῶν. Ἄλλὰ καὶ ἕντος ἂπειροντος ἐδιεύθυνεν
“οἶλους πρὸς τὸν Παρόν τῆς Συλιστρίας, κάκεῖδεν ἐις τὸ
τῆς Κωνσταντινουπόλεως φραγμένον, ὅπου ἀπεκεφαλίσθη
μετά τῶν ἐπιτημτέρων του στρατιῶν, οὐ δὲ λοιποὶ γο:
”ἔμειναν ὑπὸ κρύπτησιν τῶν ἐκεί δεσμωτηρίων. Τοιοῦτον
τῆς ζωῆς του τέλος ἐδωκε καὶ ὕντος ὁ Πρωταδιάτης Ἀ-
νηρ ἀπὸ τίς ἐπιβούλους τοῦ Σάββα ὑποβλέειται, ἀξιωδεῖς
τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

Μετὰ τὴν ἀξιωκοστέαριτον ταῦτην πρᾶξιν τοῦ Σάββα, Ἰ-
δεασθεῖς ἐν τῷ μεταξὺ μετὰ τῶν τὴν ἐν τῇ Μονῇ Κουρ-
τε δὲ Ἀρτζεσι ὄχυρων τοῦ Γ: Ὁ λυμπίου καὶ Ι: Φαρμα-
κη, ἐπανηλθόν ὕνδης ἐις τὴν μεγάλην Βλαχίαν πρὸς κα-
ταδίωξιν καὶ τούτων· φθάσαντες λοιπὸν μετὰ σπουδῆς ἐις

τὴν χιρίεσσαν ὄικογένειάν του.

τὴν ῥηθεῖσαν Μονὴν, ὡπέτουχον τοῦ σκοποῦ τῶν, διότι ἔιχον ἀναχωρήσει ὅτι ἐιρημένοι πρὸ τῶν ὑμερῶν ἐκεῖθεν, ὡς προεφερεμένοι. Διὸ καὶ ἐπορεύθησαν ἐκτεινόμενοι ἄχρι τῶν ὁρεῶν μερῶν τοῦ Κυμπουλογύκιου, διὸ νὰ πληροφορηθῶσι περὶ τῆς φυγῆς τῶν ὁρεῶν, καὶ κατασκεψάσωσι ὑπερούς, ὡς καὶ τοὺς ἄλλους. Ἄλλος ἀποσπειθέντες απὸ τὴν ὁλομέλειαν τοῦ ἀνωτέρω βώματος δικόστιοι Ὁδωμανοί, καὶ προχωρήσαντες διηρημένοι ἔως ἐις τὴν Μονὴν Ἀντινῶπον, εὑροῦν ἐν ὑπῇ ὀχυρωμένους ἵκανους, Ἱερολοχίτας καὶ Ἀλβανούς, περιπλανομένους μετὰ τὴν τοῦ Δραγασενίου μάχην τῇ δε κακεῖτε, καὶ ὅτι ὅποιοι ὡς ἐιμον μαχρόθεν τοὺς Τούρκους, καὶ νομίσαντες, ὅτι κατόπιν τούτων ἐπετοι γὰρ συνακολουθῶν καὶ ἄλλοι ποτὲ περιβότεροι, ἐξῆλθον τῆς ῥηθείσης Μονῆς, καὶ ἐκφεύγοντες ὡς ἥδυναντο, προκατέλαβον ὅτι Ὁδωμανοί ἔικοσι τετταράρους τοὺς ἀδυνατωτέρους, καὶ ἐφόργευσαν ἀντούς, συλλαβόντες καὶ δύο ζῶντας, ὅτι δὲ λοιποὶ πολὺ μαχρόν ὤντες ἐβώθησαν ἐις τὰ δέρη. ἄλλος ὅτι Ὁδωμανοί ἐπιτερεψάντες κατέέπειρεκαν διά τοῦ πυρὸς τὴν ῥηθεῖσαν Μονήν.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ηλληνικοῦ στρατοῦ, Περεύς τις, πατέα Σέρβος ἐπωνυμομένος, καὶ Πιπεύς Ρωβενικός, ἐκ τῶν τοῦ Γ. Ολυμπίου παρηκολουθεύσαντων, οἷμον μὲ δέκα πεντε στρατιώτας, καὶ ἔχων τὴν ἐφεσιν ἥπο ενδουσιασμὸν κινούμενος, νὰ σχηματίσῃ περιβότερους ὑπαδῶν, διὸ νὲ ἀντικρισθῇ τοὺς Ὁδωμανούς, διεβῆ μέσον τῶν ὁρέων ἐις τὸ Μοέται, (σύνορον τῆς Βλαχίας καὶ Ουγγαρίας 12: ὡρῶν διάστημα ὡπέχον ἀπὸ τὸ Κυμπουλογύκι) ὅπου κατέώρθωσεν ἀπὸ τοὺς διασκορπισθέντας Ἐλληνοσερβούς νὰ συνάψῃ ὑπέρ τοὺς τριακοσίους στρατιώτας, μετὰ τῶν ὅποιων τοκοδετηθεῖς ἐπὶ τῷ ὄρους, Κόλται, ἐις τὴν δεσιν καλούμενην Βέλια Μούερη, περιεψεν τὴν ἀφιέντη ἐκείνων. Ἅλλα περὶ τὰ μετα τοῦ Ιουλίου φάσαντες ἐκεῖ καὶ ὅτι Ὁδωμανοί μετὰ τοῦ Σάββα,

συνεπελάκησαν ἀμφότερα τὰ μέρη ἐις ἐνδουσιαστικὴν μάχην, κατὰ τὴν Η. τοῦ ἁγίου μηνὸς, ὅπου ὁ πατὴρ Σέρβος ἔστηε μὲν τρύπαια νίκης μὲν περίπου τῶν 120: Ἐχθρῶν φθοράν, καὶ ὅκτω μόνον ἔχει τὸν μέρους του πληγωθέντων ἀκινθύνως, αἰλλὰ τὸν ἐπαυτιον θεωρήσαντες, καὶ ἐνός δι τοῦ οὐκοπαδόι τοῦ τόντορος εἰσέρεοντας ἀκαταπαυστας ἀριθμὸν τῶν Τούρκων, καὶ αἱ ἑτερον πειθέντες, (κατὰ παρεκκίνησιν τῶν ἐπὶ τῶν συνόρων αἵγιαλατικῶν Αιστριακῶν ὄροφιλάκων, διὰ νὰ προσβράμωσιν ἐις σωτηρίαν τῶν ὑπὸ τὴν ἀγίαν τοῦ Ἀιστριακοῦ συμβόλου), ἐδειλίασαν καὶ ἐισῆλθον ἐνδον τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου. Μετὰ τοῦτο πλησιάσαντες ἐκεῖ ὃ τε Σιλιχτάρης καὶ ὁ Σάρβος μὲν ὅκτακοσίους σχεδόν Οθωμανοὺς, ἐξίτησαν παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου, ἵνα παραδόσεων ὁντοῦς ἐις χειράς των, καὶ ἐὰν ἐις τοῦτο δὲν ἥδελαν συγκαταστεῖν, τὸν πατὴρ Σέρβον ὄμως ἐπιμόνως ἀποιτοῦσι νὰ λάβουν: Οἱ Αιστριακοὶ ὄμως διὰ νὰ μη προσβάλλωσι ἐις τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς διοικήσεως καὶ ἐις τὰ καθήκοντά των, δὲν ὑπήκουσαν κατὰ πρώτον τόσον ἐυκολαὶ οὐδὲ ἐις τὰς προτάσεις ὄυδὲ ἐις τοὺς φοβερούς τῶν τοιούτων, ὡλλαγῆπετα πρὸς χάρων μόνον, καὶ διὰ νὰ τηρηθεῖ τὴν γειτονικὴν φάλαν, ὑπερχέθησαν, οτι τὸν μὲν πατὴρ Σέρβον ὅποβάλλει ἐκ τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου ἐπὶ τῶν Βλαχικῶν χωμάτων ἐλεύθερον καὶ ἐντὸν, ἀντοὶ δὲ ἡς πασχίσουν νὰ τὸν ειλλάβωσιν. (α) Εμειναν δέν ἀμφότερα τὰ μέρη σύμφωνα, καὶ τὴν ἐπιστῆσαν, 14 πν Τούλιου, ἐγχειρίζοντες δι τοῦ Αιστριακοῦ τὰ ὅπλα τοῦ διωκομένου Πέρεως μεδ' ἐνός

(α) Τὸ ἀληθέστερον ἔνει, δι τοῦ ὁ Αιστριακοὶ ὑπάλληλοι φοβηθέντες μὴ τὰς ὁ Ὁθωμανοῖς, κατὰ τὴν βιαφρερικὴν συγενθιάν των, πράξασιν ἀνυσθός βίσιον τι καὶ ληστρικὸν κινητρα, (ῶς καὶ ἐγείνει συγχρόνως μὲ τὴν διαπραγμάτευσιν τῶν συντήσεων ἡποτὲν τὸν δῆμο 150: Τούρκων, ὅτινες ἐισβαλόντες ἐνδον τῶν ὅρίων ἴκανον διάστημα, κατέλαβον τὰ ὅπλα τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου), καὶ μην ἐχοντες ἐκεῖ ἀρχετάς δυναμεις νο ἀνθέκωσι τὴν ὄρμὴν τῶν Τούρκων, δὲν ἥδυναντα ἔλλας πως ν ἀποφεισιεσι, παρεκτός ν ὑποβάλλει τὸν ὥρθεντα Πέρεα ἐκ τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου.

νιπηρέτου ἀντοῦ, ἀπέβαλον ὑπὸ φύλακῶν ἐκτὸς τῶν συνόρων· οἱ ἀσυχεῖς δύτοι ἀφοῦ ἔξηλθον ἦνθις ἐπὶ τὸ Βλάχικὸν ἔδαφος, εδιώκοντο πάρα τῶν Τούρκων ὅποι βράχον ἔις κοιλάδα, καὶ ἀπὸ ὁροῦ ἐις φάραγγα, πυροβολοῦντες καὶ πυροβολούμενοι, καὶ, οἱ ὄποιοι πληγαντες ἐν τῷ μεταξὺ ὄχτω Τούρκους, οἱ μὲν ὑπηρέτης ἐφονεύθη, οἱ δὲ Πατᾶ Σέρβος ἀλισθεντος ἀπὸ μιᾶς ἀποσύμου πέτρας, καὶ συντριβὴν τὸ ἔμφος του, πάραμικα ὅτι ἔχθροι συνέλλαβον ἀντὸν ζῶντα, τον ὄποιον φέροντες ὑστερον σιδηροδέσμιον ἐις Βουκουρέστιον, καὶ παρειάσσοντες ἐις τὸν Κιλχαγγίαπεπον, πρώτης τον, ἐὰν τὸ τουρκικὸν ἔργον ἔιναι γλυκὸν, ἀλλὰ ὅτε, χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν φυσικὴν του ἐντολμίαν καὶ γενναιοψυχίαν, ἀπεκρίθη, ὅτι, ἐὰν τὸ σπαθίτου δὲν ἐσυντρέψετο, θήθελε τῷ φανῇ ἀκόμη γλυκύτερον ὄφρ' ὅσον τὸ ὑπερθέτει. Μετα ταῦτα ἀπειπάλη ἐις Συλιστράν, ὅπου ἀπεκεφαλίσθη, ἀξιωθεῖς, καὶ δύτος ὁ ὑπηρέτης τοῦ δεοῦ τῶν στέφανον τῆς δόξης καὶ τῆς ἀκινοτήτης ὑπέρ πίστεως καὶ πιετρίδος, καὶ συλλειτουργῶν ἐν ὕστροντι μετα τῶν λοιπῶν μαρτύρων ἐσταναπάνεται.

Τοιτοτρόπικας ὁ Σέρβος, κολακευόμενος παρὰ τῶν Οὐδωμανῶν, ἐπιστρίχιζεν ὅλαις δινάριμεσι καὶ πελουειδῶς, τοις τὸ νὰ ἐναρεστήῃ πολὺ τερισσότερον τὴν ληστεωθή ἐπιδυμίαν τῶν πικρῶν ἔχθρῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, καὶ ἔξετέλει ἐις τὴν συνεκεντρατείαν τῶν μὲ μεγάλην προδόμιαν τὰ στυγηρὰ τῆς ὑπερεσίας του καθήκοντα, διάκονον, σημάντικόν των καὶ φονέων καθεμάστην τοὺς χριστιανοὺς ἀδέωντας τε καὶ ἐνοχούς. Άλλος κατακορέσας καὶ δύτος ὁ διμόφρων τὴν ἀμφόρον δίτραν του ἀπὸ τὸ ἔχιθδεντα τόσα χριστιανικὰ ὑπίστατα, ἐτυφλώδη, χωρὶς νὰ φέρῃ ποτὲ ἐις νοῦν, ὅτα δι Οὐδωμανοί, ὃς ἵερὸν τῆς θρησκείας τῶν χρέος, ἔχουν, τὸ ν' ἀντιτριψαθεύων τοὺς χριστιανούς, δι "οσας πιστάς ἐκδαλεῖσις δύτερη διντῶν ἐκτελέσωσι, με τὸν φόνον. , Εἰ αὖν ὁ δεός ἀργητοὶ ν' ἀνταπείψῃ τὸν καθένα κατά τὰ ἔργα του, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἀντιμονεῖ."

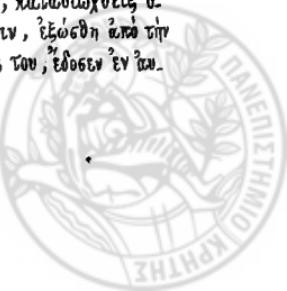
"Οδει ἀφοῦ δι Οὐδωμανοί ἔιδον τὴν τελείαν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐν Βαλαχίᾳ Επαναστησάντων χριστιανῶν, ἐμελλον ὥρα νὰ διρράψωσι τελευταίον τι καὶ διὰ τὴν τοῦ ἀπομείναντος Σέρβος ἐέόντωσιν; (ἐγκαώλε καὶ δινήργει ὑπέρ διντῶν), διὸ νὰ ἐξαλειφθῇ ὁλοτελῶς

ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τὸ διατεπάρεν πνεῦμα τῆς ἀποστασίας· κατὰ τοῦ ὄποιου ὑπὸ ἀλύγον συνέδραμε καὶ ὁ καλοθελητὴς καὶ συμβουλὸς ἡκτοῦ Όυδρίσκης, (α) ὅτις, κοντά² εἰς ὄλας τὰς ἄλλας συκοφαντίας, ὑπέβαλεν εἰς γνῶσιν τῶν Τούρκων, ὅτι καὶ ὁ Σάββας σύμφωνος ὡν πατ³ ἀρχός εἰς ὄλα μετά τῶν ἄλλων Επαναστατῶν, ψήφωνε καὶ ὅντος τὴν σπουδαίαν τῆς ἐλευθερίας, (ώς ἔρρεψεν τὸν ΙΙΙ: ὥρῳ), καὶ τοῦτο βέβαια ἐπρόσθετεν, ὡς εἴς μεριστὸν εγκαλημάτια, διὰ να⁴ ἐρεθίσῃ εἴτι μᾶλλον τὴν τῶν Οθωμανῶν ὄργην, ὡς κατὰ πάντα⁵ ἐνοχον καὶ συμπράκτορας τῆς ἀποστασίας.

Καὶ μολονότι ὁ Σάββας ἔιχε πάντα τρόπον καὶ εὐκολίαν νὰ σωθῇ καταφεύγων ἐις τὴν Αυστριακὴν Επικράτειαν, ὡς τῷ εἰχον προτείνει εἰς διαφόρους περιετάσεις, πολλοῖ, εἰκ τῶν ἐπιστηθίων φύλων του καὶ εἰκ τῶν ὑδίων συστρατωτῶν του, (τινες εἰκ τῶν ὄποιων μυτικῷ τῷ τρόπῳ ἐξέφυγον κατὰ κατρους, ὃπου εἰκ κατος ήδυνθη) μολονούστο⁶ απομωρωθείεις επειλενεν εἰς τὰς ψευδεῖς ὑποσχέσεις καὶ ἀλαπεκάδεις καλωκέιας τῶν Τούρκων, ὃντις ἐλάτερες, ἐπ⁷ ἐλπίδι ὅτι, διὰ μετειτέλες τῶν δικητικωτέρων του, δέλει ἀπολαύσει τιμᾶς, βραβεῖσ⁸ καὶ πολὺ περισσότερον, ὅτι δέλει συγκατατεθεῖ, κατὰ τὴν ἐπιδιψίαν του, εἰ τῇ τῶν Αρχόντων πρώτῃ τάξει, καὶ ἀποκατασταθεῖ ἐπομένως τῆς επιτοπίου φρουρᾶς Αρχιεπιστημός (μέγας Σπαθάρης) καὶ, ἀεροβατῶν κούφως με τοιούτους λογισμούς ἐνεδαρρύσετο ἀλλὰς “ἄλλοι μὲν βουλαῖ⁹ ἀνθρώπων, ἀλλα δ’ ο δεος κελεύει”.

Μετὰ τὴν κατάπιασιν λοιπὸν ὄλων τῶν προρρήθεντων κατορθωμάτων τούτου, ὁ Κικχαγύμπτερ¹⁰ εἰκ τοῦ εναντίου ὑποκρυπτῶν τὸν παγκαπασιν¹¹ ὥγνωστον βιοτόν του, εγράψε περὶ τοῦ δέλη τοῦ Ιουλίου Μηνὸς πρὸς τὸν περιφερόμενον μετέ τοῦ

(α) ἔνεκα τούτων καὶ τῶν προσπελθόντων ἐχθρικῶν συνεργημάτων του, καταδιωχθεὶς ὑπεροχερος ἡραδιούργος ἀπὸ τὴν ὑδίαν ἀποτον κυβέρνησιν, ἐώσθι ἀπὸ τὴν δέσιν του, καὶ παταδικασθεὶς ὑπὸ δεινὴν εἰρπτίν ἐφόρους ζωῆς του, εδοσεν ἐν τῇ τῇ καὶ τὸ τέλος κακῶς κακῶς.

Σάββα Εφορον Σιλιχτάρην, "ινα διατέξῃ ἐις τὰ ἔξω τῆς Τσάρας μέρη τὰ πάντα καλῶς, διὰ τὴν κοινὴν ἐνταξίαν καὶ ὡραῖον, καὶ χωρὶς ἀναβολὴν νὰ ἔμενε λόγη μὲ τὰ στρατεύματα. ὅμοιον καὶ μὲ τὸν Σάββαν καὶ: ἐις Βουκουρεστίον, διὰ να ἀναπτυ-
θῶσι καὶ βραβεύωσιν, ἔχαστος ἀναλόγως τῶν ἐμδουλεύεσσών του,
καθ' ἃς ἐλεγεν, ὅτι ἐλαβε γεωτσί δικαιαγάς, παρὰ τοῦ Πα-
τέρος Συλιστρίας: τὰ ἄντα καὶ ἄλλα πλειότερα κυλοκευ-
τικά μέντα μετεχειρίσθη γράψας ιδιαιτέρως καὶ πρὸς τὸν Σάβ-
βαν.

Ἄφου δ' ἐλαφρὸν τὰ ἐιδοποιητικά ταῦτα γράμματα, ἀπο-
κατέτασιν οἱ ἥρθέντες ἐις πᾶσαν πόλιν καὶ Κωμοπόλιν τῶν
δεμάτων διὰ φρουρὸν ἀνὰ 8-10: Τούρκους, καὶ ἐπ' ἄντοις
ἔνεκ ανώτερον (Μεσειαῖς ἐπιλεγόμενον): (α) οἱ ἀντοὶ δὲ μὲ
τὸν ὑπόλοιπον ετρατῶν ἐπειστρέψαν ὁμοθυμαδέν ἐις Βουκουρέ-
στιον τὸν 6 την Αυγούστου, ὅτινες ἐισελθόντες μετὰ Με-
σημβρίαν Ἡλίου μὲ πομπὴν, κατὰ τὸ Ὄθωμανικὸν ἔδυσι, οἱ μὲν
ετρατῶται Τούρκοι διεμοιράσθησαν, ὅπου ἦσαν προητομαδμέ-
να, τὰ καταλύματά των ἐν τῇ πόλει, ὁ δὲ Σάββας ἐδιειδόν.
Δὴ πρὸς τὴν ὁδὸν τῶν Ταμπάχιδων καλουμένην, ἐις τὴν ἴδι-
αν ὕπου οικίαν, καὶ τοὺς ὑπ' ἀυτὸν ετρατιώτας, ἐως ὅκ-
τακοσίους τὸν ἀριθμὸν, διένεψε πέριξ τῶν ἐκεῖσε ὄντημά-
των, ἐις τὰς ευνοικίας Πρωτοπόπου καὶ Ὁλγενλώρ.

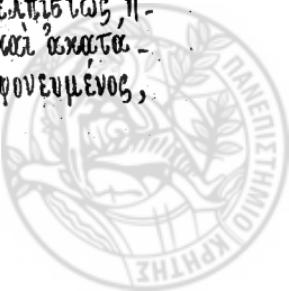
"Ο Κιακαγιάμπεν πάραντα ἀπέτειλε πρὸς τὸν Σάββαν ἐνα-
τῶν θυροφόν του Καβάσπην, διὰ τοῦ ὅποίου τῷ ἐφανερώσε, χα-
ριν ἐνδείξεως ἐιλικρινῆς ἐυνοίας, τὰ ἀισθήματα τῆς ὑπο-
δοχῆς του, κατὰ τὴν συνείδησν, καὶ ἐπροσκάλεσε τοῦτον νὰ
ὑπάγῃ πρὸς ὄντον μεθ' ὅδων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξίω-
ματικῶν ἀυτοῦ, διὰ νὰ τοῖς γνωστοποιήῃ ἐπιειήμως, κα-
τὰ τὴν τάξιν, τὸ ὄπερ ἐλαβε, παρότι τοῦ Πατέρος τῆς Συλ-
ετρίας διὰ προσταγῆς τῆς Υψηλῆς Πόρτας, ἐυχαριστήρια

(α) Δὲν ἔλεγον ἐις τὸ μετέπειτα καὶ οἱ τοιαῦται νὰ πρέπειωσε τὰ ἄντα, οὓς ἦρχηγοί των, καὶ
ἄλλα χειρότερα ἀποτύπωσε πρὸς τοὺς ἐγχωρίους κλασικούς χριστιανούς.

πρερμάνικα.

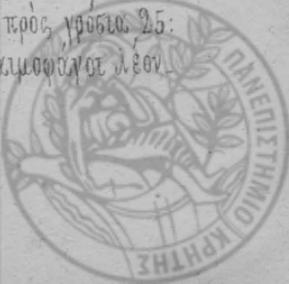
Τὴν ἐπαύριον ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τὴν 7ην ὥδου περὶ τὴν τρίτην ὥραν μετὰ τὴν ἀνατολὴν Ἡλίου, συνενοθεῖς τρῶτον ὁ Σάββας, μετὰ τοῦ προλεχθέντος θυμρίσκη, διὰ νὺν εὐμ- παρευρεθῆ καὶ ὅντος παρὸν ἐις τὴν μετὰ τοῦ Κιυχαγιά- μπεπ συνδιάλεξίν των, ἐπειτα πτοιμασθησαν ὁ, τε Σαβ- βᾶς, Δελιπτακης Μιχαήλης καὶ Μπουλόγκιπαστζ, Γέντσις, με τὴν λακηπροτέραν στολὴν των, καὶ λαβόντες μεδ' ἐαν- τῶν διὰ μεγαλοπρέπειαν ἐικοσιτέντες ἐνόπλους δωματοφύ- λακας, τοὺς πλέον ἐκλεκτούς, (ἐκτὸς τοῦ Καπιτῶν Φραγ- γούλη, ὅστις, κατ' ἀκαδήμην τουτούχην, ἔχε διαχεινεῖ πλη- σίον τῶν Αυτοτραχῶν συνόρων, ὡς ὄροφύλακες, ἐις τὸ Πρε- δίαλο), ἀπῆλθόν πάντες, ἐφιπποι ἐις τὴν μεγάλην οἰκίαν τοῦ Λογοθέτου Βέλιου ἐπὶ τῆς Μογοδοίκες ὁδοῦ, (Ἐν ᾧ τῷ κατ' ἀρχὰς ἐλαβεν ὁ Σάββας τὸν ὄρχον τῆς φιλοτῆς Ε- ταιρίας παρὸς τοῦ Γκαλατῆ); ὅπου ἐνεδρευεν ὁ Κιυχαγιά- μπεπ.

Προπαρεύοντο δὲ ὅντοι ὃι, τρεῖς ὁπλέντες Ἀρχηγοί, ἐ- τυχον ἐις τὴν ἀποβάθραν ἐκ μέρους τῶν Τουρκῶν ταν̄ ἐν- νοικωτάτην ὑποδοχὴν, μέχρι τοῦ προβώματος, ὑπὸ δοχῆν, ἔτες δὲν ἐδοκεν ὄλοτελῶς, ἐις ἀντούς τὴν παραμυχρον ὑπο- νομαν. Άλλακ τριν προχωρήσαντο ἐις τὸν δάλαμον διὰ νὺν παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Κιυχαγιάμπεπ, βαδίζοντες ἐις τὴν ἀκούσαν τῆς ἡπτῆς οἰκίας, ἐκεῖ διερίσκοντο προδιαθε- μένοι ἐπέκεινα τῶν τριακοσίων ἐνόπλων θωματῶν, καὶ πλήθος, λασσού χριστιανῶν διὰ ὑδάτων, των ὑποδεετος, (μετα- ἔν τῶν ὀποίων παρευρεθῆν κακῶν ὁ ὕδωρ, ὀπεσταλμένος ὥν παρόν τοῦ δείου μου διὰ νὺν βεβαιωθῶ, παρὸς τοῦ Γράμματεως τοῦ Κιυχαγιάμπεπ Μιχαήλ Μάρκου, περιεργόν τι καὶ ὅντων- δες περὶ τῆς τῶν εἰρημένων συνεντευξίων), ἀνελπίζως, π- κούσθη μεταξὺ τοῦ ὄχλου χροτος πυροβολῶν, καὶ ὀκοστοι- πονετοι κλεψγοι. Ξεφῶν, ἐπειεν ὁ Σάββας, πονεψηνος,

ο Δελιμπασης Μιχάλης ἐπροχώρης προφυλακτόμενος διὰ τοῦ ζωους μέχρι τῆς ἀγαθόδορες, ἐκεῖ ἐδυσάσθη καὶ ὅντος, ὃ δε Γέντες, οὐδέποτε να προδήσῃ ἔξω ἀπὸ τὸ θυρίδιον τῆς οὐδούσης ἐις τὸν δρόμον, ἐφονεύθη καὶ ὄπτος ὅνδεις ὁλός ὅποι τοὺς ευρεῖς εἰς τὴν ἐλαχίστην βλέψην. Εκ δε τῶν ἐν τῷ προανδίῳ τοῦ Σάββα τοιματοφύλακων, ἐις μόνος ἐφιππος προλαβὼν, ἐτρεψε μετά επουδῆς πρὸς τοὺς ἐν τοῖς καταλύμασι ευρισκομένους ἐν ὑμεριψιά, καὶ εἰδοποιησε τὸ γερόντιον διὸ νέο λάβουν τοῦ ἀναγκαστα μέτρα καὶ προφυλαχθῶν, ἐτεροι διὸ ἐξ ἡντῶν ὄντος, διὰ τοῦ ἐιδρέοντος ἐειδεῖν τῇ περού χῆς ποταμοῦ Διμποβίτηνες, διεφυγον τὸν φόνον, οἱ δὲ λοιποὶ παντες κατεπιφύγησαν ἐις τὴν ἀναλήν ταύτης τῆς οικίας, ἥπερ ὅπερ τὰ πτώματα καὶ τὴν ἐκμυστικήν τόσων ἀιμάτων παραμοίαζε σφραγεῖον (ζαλαχονῆς), ὥλλας ὡχι ἀνὴρ Ἀρχηγοῦ, ἐν τῇ οποίᾳ παρεστάθη πρώτη σκηνὴ τούτου τοῦ Δράματος. Τὰ πτώματα τούτων ἀνευ κεφαλῶν, ὥλλας μὲν ἐρρίφησαν ἐις τὸν ἥρηντε ποταμὸν, ὥλλας δέ ἐξω τῆς πόλεως τὰ τοῦ Σάρβα ὄμβα, Μιχάλη καὶ Γέντη, ἐτέθησαν ἐπὶ μᾶς ποταπῆς ἀιμάτης γεγυμνωμένα, καὶ μετεκομισθεῖσα ἐις τὴν λεγομένην ὅντος τοῦ Θυμπορίου μὲν κροδίου προσταγῆν, μάτιας ταλαρίστας, εἰς μαστικῶς ἐτεκνοφαγόν, ἐπ ὅνθεν προφάσει, καὶ ἀξιώθη ὄντα ἐνταφιασμοῦ ἀνθρώπων, διότι ὁ τολμητιας δέλει μείνει ἀναπολόγητος, ἐμειναντες εἰς βρῶν τῶν δαρκοφάγων πτηνῶν, χοίρων καὶ κυνῶν, οἱ δὲ κεφαλαὶ ἀντῶν παραγέμιθεν εἰς Συλλετρίαν, καὶ ἐντεῦθεν ἐις Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐνδείξιν.

Μετὰ τὴν φοιτὴν ταῦτην πράξιν λαβόντες ταυτοχρόνως ὅιοι θωμαστοὶ πάροι τοῦ Κηφαληγάμπτεη προστελεγήν, ἵνα φονεύσωσι καὶ ὄλους τοὺς ὄλλους Αἰβανούς, τοὺς περιτοιχοῦντας τὸν Σάββαν καπούς, μὲν ὑπόσχεσιν, ὅτι διὸ οἵας κεφαλαὶ τούτων ἦδελε παρουσιάσει ἐκαστος, δελει λαμβάνειν ὡς βομβεῖον ἄνα ενεικομηστιέν (νόμισμα χρυσοῦ ἐκτιμούμενον τότε πρὸς γρότος 25: τουρκικά). Εδρομον ὅντες ἐφιπποι ὁ τοιωτός, ὡς ἀμφορίαστοι λέον-

τες, κατά τούς την πόλιν Βουκουρεστίου, καὶ διὰ ν^ο απολαύσωσι μᾶλλον τὸ ὑποσχέδεν νόμιμα, βαθύτεροι εἰς τὸν ἀδηνὸν ἐκεῖνον, τὸν ὅποιον ἡ Ἐμπαρμένη του ἐπαρουσίαζεν ἐμπροσθὲν τῶν! διότι ὅσους τῶν χριστιανῶν ἐτύγχανον εἰς παράμερα μέρη τῶν συνοικιῶν, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἔξοδον, ἐφονευον, καὶ κοπτοῦσες τὰς κεφαλὰς τῶν τῶν, (ὑπὸ τὸ προσχῆμα ὅπερι τοῖς Αὐβανικαῖ), καὶ φέροντες ἐκεῖνος, Ὁδωμανός εἰς χεῖράς του ἀνὰ 2 - 3 τίνες δὲ 5 - 6 ἐκ τῆς κοιτῆς, ἐπαρουσίαζον πρός τὸν Ἀρχηγόν των Κινηγύμπετην, καὶ ἐμάρμβανον ἀμείωτα τὸ ὑποσχέδεν νόμιμα. Ἀλλὰ δεωρήσας ὕστος ἔντος τριῶν ὥρῶν τὴν πρόστητα ὑπερβαίνουσαν ἐχεόντων ἀπὸ τὸν γνωστὸν του ἀριθμὸν, καὶ ἀισθανθεῖς τὴν δόλῳν καὶ ἀδίκων πρᾶξιν τῶν στρατιώτων του, καὶ κινηθεῖς ἐν ταυτῷ ἡς οὐκτὸν ἀπὸ τὰς παραπρήβεις του Συμβούλου ἀντοῦ Ιωάννου Μπαζιάρέτεου, τὸν ὅποιον καὶ ἐσέβετο, διέταξε σφόδρα ὕστοις νὰ παιίσωσι τὴν θρογήν, καὶ διελέλησε τὰ ὕστατα πάραντα διὰ κηρύκων καθ' ὅλην τὴν πόλιν πρὸς παρηγορίαν του λαοῦ. Τοιουτορόπειρας λοιπὸν ἐκλείσθη καὶ ἡ δευτέρη θρωγκωτάτη δικηνὴ τούτης τῆς παραστάσεως.

Εἰς τὴν ταραχὴν ταῦτην προλαβόντες τινες τῶν Αὐβανῶν, ὃι μὲν διεσώθησαν, εἰς ταπεινός τῶν προσαττών οἰκίας, ὃι ὁνυπόπτεους, ὃι δὲ, εἰς τοὺς πέριξ ἀμπελῶνας καὶ περιβόλους, ὃπου καὶ ὅπως ἐκαστος, ἦδυνηθῆτο· τῶν ὅποιων τοίτων, τῶν δικαψύγοντων τὸν φόνου, ὃι ἀριθμὸς σύγκειται ὡχι περισσότερος τῶν 40 - 50: ἀτόμων, ὃι δὲ λοιποὶ κατεσφάγησαν ὅλοι. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἐικοσιέξ Αὐβανοὶ μερὶς ἐνὸς Κοπτῶν Αδενασίου Χειμαρρίωτου, μὴ δινηθεντεῖς καὶ ὕστοι νὰ ἐκφύγωσιν ἀπὸ τὸ καταλύματά των μακρύτεροι, (διότι ἔιχεν ἐπιειρευθῆ κατ' ἐκείνην τὴν συνοικίαν ἡ περιεστέρα πεληδόν τῶν Τούρκων), κατέφυγον εἰς μίαν ἐκεῖ πλησίον ἐκκλησίαν Ὁλτενιλῷρ ὄνοματομενην, καὶ ἐγκατεισθέντες εἰν ὀντῇ περιεκυκλώθησαν ἐξ αποστού τούς, ἐκατοστύας, Ὅδωμανῶν, ὑποπτευθεντῶν τῶν ὅποιων, μάτως ὑπάρχουν ὡχυρωμένοι καὶ ἐτεροὶ οἵμοιοι τούτων εἰς τὰς πέριξ μεγάλας οἰκίας, ὃι δὲ τῇ Εκκλησίᾳ, παρέδωκαν ὅλας εἰς τὰς φλόγας τοῦ πυροῦ.

Ἄφοῦ λοιπὸν ἔπους διὰ προσταγῆς τοῦ Κιαχαγίαμπελ
εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς πόλεως στυγηρὰν εφαγῆν, ὃσους ἀντιψήκα
τριτη δικηνή παρεστάδη ἀυδημερὸν ὄλαις δυνάμεσι πρὸς θούς ἐν τῇ
ρηθείσῃ Τεκκαλπάκι ὄχυρῳ δέντας, ἐπὶ τῶν ὄποιών ἔβακλον ὄλην τὴν
προσοχὴν τῶν καὶ ἐπεστρεψάνθησαν ὑπελπλοθιδόχως ἐπέκεντα τῶν
δύο χωλιάδων Ὁδωμανῶν καὶ Ζαπτορόζων. Καὶ οἱ ὄποιοι, μολο-
νότι ἀπὸ τὸν ἀκατέπαυστον πυροβολισμὸν ἐνὸς τηλεβόλου ἔιχον
φέρει, παρέδωκαν τὴν δικέπην τῆς ἐκκλησίας ἐις τὰς φλόγας,
τὴν δὲ θύραν καὶ θυρίδια ἀυτῆς κατεσύντριψαν διὰ νὰ ἐισβά-
λουν ἐν ἀυτῇ, μολατοῦτα δὲν ἦδυνθήσαν νὰ ἐκτελεσθεῖ τίποτε,
θιότι οἱ ἔγκλειστοι βιοδούμενοι μόνον ἀπὸ τὰ τείχη, ἐπυροβόλουν
κατ' ἐνστοχίαν ἐπάνω ἐις τοὺς δέλμοντας νὰ ἐισβάλωσιν ἐν δον τῆς
ἐκκλησίας, καὶ ίθιατέρως ἐις τοὺς παρακύροντας τούτους, πρὸ^τ
πάντων δὲ ἐπρόξενον τὴν μεγαληπτέραν φδορὰν ἐις τοὺς Ζαπτο-
ρόζους, ὅπινες στεύδοντες ν ἀρτάσων, τὰς ὄποιας οἱ πολυορκημένοι
ἐπιτηδεῖς ἔφριτον ἔξω τῶν θυρίδων διάφορα ὄμρυμα ἐπικοινίμιτα
τῶν ὄπων καὶ νομίμιμα, ἐπικτον τωρηθὸν ἀνωφελῶς φονευμένοι.

Ἡ φορδρὰ ἀυτὴ κατέκλειστει καὶ ὁ διπνεκτῆς πυροβολισμὸς
διήρκεσεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὅποι μετημβρίεν τῆς ἡμέρας
καὶ ὅλην ἐκείνην τὴν νύκτα. Ὁλαλα μείναντες ἐπὶ τελους οἱ
πολυτροκημένοι ἀνεν πολεμεφοδίων, ἐδραμον ἐρχάτως ἐις μέσον
τῆς ἀπειλητικᾶς, καὶ τρός τὸ λυκανγές τῆς δευτέρας λαβθόντες
νὰ ξίφη ἐις τὰς χειρας, ἐξῆπλαδον, καὶ ἐπέκενταν ἐν τῷ μεσῷ τοῦ
Οδωμανικοῦ ὄχλου, καὶ κατακορέσαντες τὴν δίψαν τῶν ἀπὸ ἔχ-
θρικὸν ἄντα, ἐγειναν μετὰ τοῦ Ἀδα: Χειψαρρίώτου ὄλοι δύματα
ὑπὲρ τῆς πίστεως, (ἐκτὸς δύο τινῶν, ὅπινες διαπερασαντες,
τὰς ἐχθρικὰς ψαλαγγας ἐβώθησαν ἀπὸ τὸν φόνον), ἐξαγοράσαν-
τες, μολατοῦτα δύτοι πάντες τὴν Χύσιν τοῦ ὄκηματος τῶν, μὲ ἀ-
κριβεστάτην τιμὴν, δύστι ὁ ἀριδμός τῶν φονευθέντων καὶ πλη-
γωθέντων Ὁδωμανῶν, τῶν περισσοτέρων Γατάρων καὶ Ζαπ-
τορόζων ὑπερέβη τὰς ὄκτακοσίας ψυχας, περὶ τῶν ὄποιών ἐκτὸς
“οτ” ειχομεν βεβαιας, ὑδέας παρα τῶν ἐπιτατηγάντων χριστι-

νῶν διὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν φονεύθεντων καὶ μετακόμισην τῶν πληγωθέντων εἰς τὰ νοσοκομεῖα, ὅπερ; ἴδιαιτέρως ἐπληροφορήθημεν βιβειμώτερος καὶ ἀπὸ τούς μετακομίζοντας αὐτοὺς.

Τοιοῦτον δύντες ὅδυνηρὸν τέλος καὶ θυτοῖς διακριθέντες ἀπὸ τὴν ὁλομέλειαν ενεχα τῶν ἐπιβούλων σκευωριῶν, δὲν ἔμεινεν ἄλλο εἰς τὰς Οὐδωμανικὰς πράξεις, εἰ μὴ ἀφ' ἑνὸς μὲν, νὰ διωκτηρύττῃ μετὰ τούτων οἱ Κινηταγιαμπετη, (όστις ἐλαφε τῆς 26: Σεπτεμβρίου: μετὰ τὸν φόνον τοῦ Σάφεως καὶ τὸν βασι μὸν δύο τουγιῶν Πασαδικίου), καθ' ἐκάστην ἐν τῇ πόλει τοῦ Βουκουρεστίου ἀμνηστίαν εἰς ὄλους, τοὺς ὄντοι ἐμέδεξαν ἀπὸ τὴν ἀποστασίαν, καθ' ἃς διασταγας ἐλέγειται πάρα τοῦ Πασᾶ τῆς Συλλεστρίας. καὶ συνεργῶν ἐπίσπει, ὡς τοποτηρητής τῆς Ἡγεμονείας, μετὰ τοῦ Καζιμεκάμη Νέαρη, (όστις ἐπανῆλθεν εἰς Βουκουρεστίου τὴν αὐτὴν Ιουνίου), καὶ μερικῶν Ἀρχοτῶν, τῶν τὰ πρώτιστα φερόντων, εἰς διαφόρους ἀνάγκας τῶν τε στρατευμάτων καὶ τῆς κυβερνητείας, καὶ εἰς κοινωνίας τοῦ λαοῦ ὑποδέεις, ἐπεισχετεῖς νὰ ἐφησυχάσῃ ὁ παροῦντὴν ἐπικρατοῦνταν κολυτὴν ἀνησυχίαν. ἀφ' ἑτέρου δὲ, δὲν ἐπανειλέως τὰ τέλη τοῦ Οκτωβρίου τοῦ όκτου εἰτούς ν' ἀποκεφαλίζῃ καὶ ἐπεγχονῇ ἐνίστε ἀπὸ 5-6 προδιδούμενους χριστιανούς, ὡς μεμυημένους τὰ τῆς ἀποστασίας, εἰς τὰς ἀγοράς καὶ τριώδους τῆς πόλεως. νὰ φέρῃ πρός τοὺς ὄλλους καὶ εἰς τὴν Οὐδωμανικὴν δρητείαν πολλοὺς τῶν αριστοτελῶν παιδῶν καὶ διερθρικέμενων γυναικῶν, τὰς ὅποιας φοτονεῖι ἀλιμβανοντος οἱ στρατιώται του ὡς νομίμους εὐέγγονος.

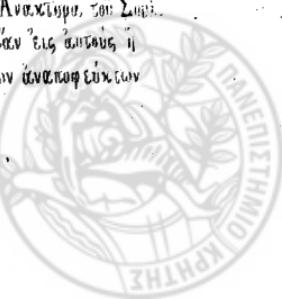
Τούτων οὐτως ἐχόντων ἐνθαρρύνθεντος κατὰ τὸ μαλλιόν καὶ τὸν τοῦ λαοῦ ἄπο τὸν ὕκολουθοῦντα ἐξάμηνον συνεχῆ φόβον, καὶ τρόμον, μετάρχετο μὲν ἐκαστος τὸ ἐμποριον καὶ τὸ ἐπιτήσιμον του, ἀλλ' ὅχι τόσον ἀφόβως, ἐωσοῦ ἥρχισαν δὲν ἐν Τρακιστικά φυγαδεύθεντες Ἀρχοντες νὰ ἐπιτερέψωσι εἰς τὴν πατρί των, ὅτινες μὲ τὴν παρουσίαν τῶν ἐπεστήρεξαν τὴν γενιάν ἀεφάλειαν καὶ ἥσυχοι, εἰς τῶν ὅποιων ἀπελθόντες μετ' ὃν

πολὺ τινές, διὰ προκαλέσεως τῆς Οδωμανικῆς Πόρτας, ἐν
Κωνσταντινούπολιν, ὀπεκάλεσθη ὑπεροχον ἀπὸ 105: ἐτῶν διά-
στημα (α) ὁ τῶν Φαναριωτῶν ὄιορθος, καὶ ἔνενεώδη κατέ-
τὸ 1822 ἐτος, τὴν ἀ πο τοῦ Πριμίου, ἀντόχοος, μὲν Ἡγεμόνες ἐπὶ τοῦ
τῆς Βλαχίας θρόνου, τῷ Γρηγορίῳ Δ: Γίκια, καταγόμενον δὲ
Ἐλλήνων. (β) Ἀλλὰ μετά τὴν ἀφίξην τῶν εἰρημενων Ἀρ-
χόντων ἐις Κωνσταντινούπολιν, ὀπενύροθο ὁ ὄποιες Κιλαχαγιάμ-
πεπι, τῆς θέσεως του, καὶ ἀντ' ἀντοῦ ἐδιωρίζει κάποιος Χαβᾶν
Ἐφέντης Γκαβανόζογλους, μὲν ὀλίγας ἐκατοστύκες Οδωμα-
νῶν, καὶ ἀπηγρυψεμενον ὅντος νὰ ἐπεμβαίνῃ ἐις δειρία, πο-
λιτικῶν συμφερόντων, ἐπιτρούσε μόνον τὰ τῆς κοινῆς ἡδυχίας
προσταχθέντα ἀντῷ, καὶ τὴν ἐνταξίαν τῶν στρατευτῶν του, ἐω-
στὸν ἀνεκάρπτειν ὄλοτελῶς ἐις τῆς Βλαχίας, τὰ Οδωμανικὰ
στρατεύματα τῷ 1823 φέτει.

Ταυτοτρόπως ἀπειθεῖσπεν τὰ ἐις Βλαχία τῆς Ελληνικῆς
Επανάστασεως πράγματα, με τὴν πλέον ἐλεεινὴν καὶ ἀξιοδοκριτὸν
ταπέστασιν, τὰ ὅποια, ἐν κατέ δέσμῳ παραχώρησεν, ἐπειπὸ τὴν ἀπειρίαν, πάκακήν καὶ
βέρηταιν καὶ πιθαρεύειν τὸν Ἀρχηγὸν ἀντῆς, ἐπει καὶ ἀντὸν ἀντας τὸς ἐπιβολῶν, ῥη-
διουργίας καὶ καταπικτατικούματα διαφορών διαδέσθαι, ἔδει ν κατοικούσι πολ-
λας ἀντιστάσεις τοῦ πολιτεύματός των, καὶ ἐφάνησαν ὑδιαιτέρως
ἐις τὸν κόβιτον καθ' ὅλα, τ' ἀλλὰ ἐπιβλαβῆ καὶ ἐκατάκριτα,
ώς πρὸς τὴν τότε πολιτικὴν τὸν ἐξω δυναμεων, μαλαταῖτα συνήρ-
γησαν τὰ μέγιστα κατ' ἀλλον τρόπον ἐις γενικὴν ὀφέλειαν,
τόσον διὰ τὴν Βλαχίαν, πτησ, ἀποπλάνηθη ἐκτοτε ἀπὸ τὴν μάστιγκ

(α) ἀπὸ τῆς Ἡγεμονίας Νικολάου Α΄ ον: τοῦ Μαυροκορδάτου ἐν ἐτει 1716.

(β) πρὸς ἀποβολὴν τῶν Οδωμανικῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Μολδοβιλαχίας, καὶ πρὸς ἐρη-
σύκασιν τοῦ λαοῦ τῶν δύο τούτων Πριγκιπάτων, πηφίσεότες τῇ συνεργείᾳ τῆς Ρω-
σίας ἀπὸ τῆς Οδωμανικής Αυλήν της Ἡγεμόνες, δεν ηξίωσαν, διὰ τὸ καπονδον μίσος, ὃπερ
ἐγράφον οι Τούρκοι ἐν ἐκάη τῇ ἐποχῇ κατέ χριστιανῶν, κατὰ τὸ ποτέ μὲν ἐπικρατέσσαν συνθίειν, ἐι-
τὸ νά τιμπάσωσιν ἀντούς ἐκτιμάως μὲ τὰ παρέσημα τῆς Ἡγεμονίας ἐν Κινύντα τοιούτων
λαοῦ, ὃνδε συνάδεισαν μὲ πομπὴν ἀξιωματικῶν τῆς βασιλίας, ἀπὸ τῆς Ανάκτουρη, τοῦ Σιν-
τάου, ἵστι τι καταδύματα ἀντῶν, κατὰ τὸν τελέν, οὐδὲ ἐσυγχωρήθη καν ἐις ἀποστολήν ή
πρὸς τὸν Σουλτάνον προσεπική τῶν ἐμφάνισει, καθός διὰ τῶν ταυτίσιν ἀντιπορεύοντων

τῶν Φικναριωτῶν Ηγεμόνων, ὅσον καὶ διὰ τὴν προχειρένην ὑπόθεσιν
τῆς Ελλάδος, μὲν τὸν ὀικουρισμὸν τόσων μυριάδων Τούρκων, διὸ ὅποι
οἱ ἐμποδοῦσιν εἴπασχολημένοι ἐν ἡπτακαὶ τοῖς Επαρχίαις τῆς Μολδο-
βλαχίας δύο ὄλοντα προς ἔτη, καὶ μετὸν περισπεσμὸν τῶν τον, δὲν ἐλαφρὸν έγκα-
ρίαν τοῦ νὰ ἐπιτέλεσιν ὅμοδυμανόν εἰς τὴν ἐν Ελλάδι ἐκρηγγεῖσαν
συγχρονον Επαναστασιν.

μέσων διωρίζετο καὶ ὅλοι ὃι ἄλλοι προκάτρχοι των Ηγεμόνων (α) ἐπειδὴ προσκαρδέετες
ἄπλους ποιοι καὶ ὑπαστέρως ἀπὸ τὸν τότε Βεζίρην ὁ, τε Γρηγόριος Γκίκας διὰ τὴν Βλα-
χίαν, καὶ ὁ Παύλοντος Στούρζας διὰ τὴν Μολδαβίαν, χωρὶς τὴν παρακιράντα ἐπιστ-
μότητα καὶ ἀξιωπρέπειαν, ὥλαβον τὸν παρ' ἀντοῦ διὰ ζώσης διορισμὸν των, καὶ ἀνε-
χώρησαν πάρεκτα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διενθυνομένοι εἰς τὰς Επαρχίας, τον· καὶ διὰ
νὰ ἐκτελεσθῇ ἐπίσης ἡ πανονικὴ τόπων τάξις, δειγματικοτελείας, παρὰ τῇ Οὐθωμα-
νικῇ γέζουσικ, καὶ διὰ νὰ περιφρονηθῶντον ὅστοι διὰ χριστιανικοῦ Ηγεμόνες, ἐτι μᾶλλον,
προβιτάχθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ τῆς Συλλεστρίας Πασάς, ἵνα ἐτον ἐκεῖσε
διαβασθεί των νὰ ἐγχειρίσῃ διπτος τὰς τῆς Ηγεμονίας παράσημα, τὸν Κούκαν δηλαδή
(περικεφαλαῖαν), τὴν Καμπανίτσαν (Ἐπανωφόριον) τὰ Τούργια (σύμβολα) καὶ τὰ φε-
μάνια (βασιλικοὺς ὄρισμούς), καὶ νὰ ὑποβεχθῇ ἀντοῦς ὅπωσδον μὲν κάποιαν παρέ-
ταξιν, τα ὄποια καὶ ἐγενεντον πεπαραλλάκτως. Μετά τοῦτο διαράντες τὸν Διονυσίουν,
ὅ μὲν τῆς Μολδαβίας διεθύνθη εἰς τὴν Επαρχίαν του, ὁ δὲ τῆς Βλαχίας ἦλθεν εἰς Βου-
κούρεστον, ὅποι κατά τὴν 26 π τοῦ Σεπτεμβρίου 1822: ἐγίνεται κατὰ τάξιν ἡ κοινὴ
τοῦ Λαοῦ ὑποδοχὴ μὲν τὴν ἀνίκουσαν παράταξιν καὶ πομπὴν ὅστις λαβών τὰς ἱνίας τοῦ
θρόνου ἡγεμόνευσε μέχρι τοῦ 1828: ἔτους, ὅταν ἡ μεταξὺ Ρωσίας καὶ Γουρκίας διέψ
ρηται τοῦ πολέμου, κατέπαυσε καὶ τὴν Ηγεμονίαν τούτου.

(α) Ὡρα τὰ περὶ τούτων πλάτυτερων εἰς τὴν ἴστοριαν τῆς Δακίας, τόμον Γ' ἐν χρειᾳ: ΣΤ:
σελ: 415 - 436.

ΤΕΛΟΣ

ΜΙΝΑΞ ΚΕΦΑΛΑΙΟΦΑΝΕ^{ΤΩΝ} ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'^{ον}

Σελ.

Θάνατος τοῦ Ἡγεμόνος Ἀλεξανδρου Σούτσου — διορισμὸς τοῦ Σκαρλάτου Καλλιμάχη εἰς τὴν τῆς Βλαχίας Ἡγεμονίαν — χαρακτήρ καὶ σύστησις τοῦ Θεοδώρου Βλαδιμιρέτου εἰς τὴν φιλικὴν Ἐπιτροπὴν — ἐναρξῖς τῆς ἀποστολίας παρὰ αὐτοῦ εἰς τὴν μικρὰν Βλαχίαν — προκηρύξεις κατορθώματα αὐτοῦ — περισπατμοὶ τῶν προύχοντων ἀρχόντων — καταδιώξεις αὐτῶν πρὸς ἀφανισμὸν τοῦ Θεοδώρου — ἐνωτις τῶν τῆς διοικήσεως ὄπλαρχηγῶν μετὰ τοῦ Θεοδώρου — διορισμοὶ Ἐγόρων πρὸς ἐγκατάστασιν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' ον.

Σελ.

"Αφίξεις τῶν τοποτηρητῶν τῆς Ἡγεμονείας εἰς Βουκουρέσιον — προβλήματα τοῦ Θεοδώρου πρὸς τοὺς ἀρχοντας διὰ τοῦ Κ. Σαμουράστη — ξητούσιν οἱ ἀρχοντες βοήθειαν ἀπὸ τοὺς Πατάδες τῶν περιξ ψρουρίων — ἐμπόδιον τῶν ἀπαιτήσεων των — ἀπροσδόκητος εἰσοποίησις εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ Α. Τψηλάντου ἐκ Βαταραβίας εἰς Μολδαύιαν — μεσικαὶ προκηρύξεις αὐτοῦ — Στρατολογία καὶ βοηθήματα αὐτοῦ ἐν Ἰζσιώ.

ιδε

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' ον.

"Ελευθερίας τοῦ Θεοδώρου ἐν Κραιώβῃ — πράξεις τινὲς τοῦ ιδίου καὶ τῶν περὶ αὐτῶν — διατκορπισμὸς τῶν ἀρχόντων ἐκ Βουκουρέσιον εἰς Τρανσυλβανίαν — ὁ Καμινάρης Σάββας ἀποκαθίσαται πολιτάχης τοῦ Βουκουρέσιον — γενικὸς φόβος ἐν Βουκουρέσιῳ καὶ κατάκλειστις τοῦ λαοῦ ἐν τοῖς Μοναστηρίοις — ἀναχώρησις τοῦ Ρωστικοῦ καὶ Αὐγεριακοῦ Προέντου, τῶν Καιμεκάμιδων καὶ τινῶν ἀρχόντων ἀπὸ Βουκουρέσιον — πρόσοδος τοῦ Θεοδώρου εἰς Σλάτιναν — δήλωτις περιστατικὴ πρὸς τοὺς στρατιώτας του διὰ τὸ κύριον πνεῦμα τῆς ἀποχατίας — ἄφιξις καὶ προκηρύξεις αὐτοῦ εἰς Βουκουρέσιον — ἐπιπλαγος καὶ πραγματικὴ ἔχθροπραξία αὐτοῦ μετὰ τοῦ Σάββα — αὐδαρεστία τοῦ Θεοδώρου εἰς τὰς ὑποδέστεις τῆς κυβερνήσεως — φυντατικὸς αὐτοῦ εἰς τὸ ν ἀποκατασταθῆ Εδνάρχης.

ιδε

38

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'^{ον.}

Σελ.

Ἐξεργασίᾳ τοῦ Πρ. Α. Τψηλάντη ἀπό Μολδαβίαν εἰς Βλαχίαν — ἄφιξις καὶ ὑποδοχὴ αὐτοῦ ἐξ οὗ τοῦ Βουκουρεσίου — μυστική συνεντότητα τοῦ Θεοφώρου μετὰ τῶν Τούρκων — αἵτια μετολαβήταντα εἰς ψυχρότητα καὶ φατριαρχικὸν διαμελισμὸν μεταξύ Τψηλάντου καὶ Θεοδώρου — ἀποφάσις τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας καὶ ἐπιζόλη τοῦ Κόμητος Καποδίστρια ἐναντίον τοῦ Τψηλάντου — συνθετλλαγή τοῦ Θεοδώρου μετὰ τοῦ Τψηλάντου — ὑφασμῖς στρατιαῖς παρὰ τῶν ὀπλαρχηγῶν ἐν Βουκουρεσίῳ — λειποταξίαι καὶ λεηλατισμοὶ τῶν στρατιωτῶν ἐναντίων τοῦ κοινοῦ λαοῦ — διατυροπιτμός δευτέρου φοράν τῶν κατοίκων τοῦ Βουκουρεσίου — ἐγκύκλια τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου πρὸς τοὺς Μητροπολίτας τῆς Μολδοβλαχίας.

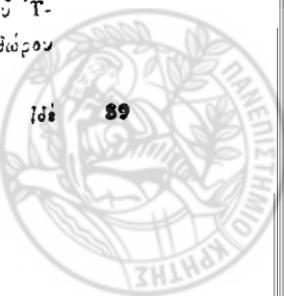
ιδι 61

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'^{ον.}

Ο Πρ. Τψηλάντης ἀπό Βουκουρεσίου διευθύνεται εἰς Τυργόβιστον — ὁχυρώματα αὐτοῦ περὶ τὴν Κωμόπολιν ταύτην, καὶ τοῦ Θεοδώρου περὶ τὴν Μονήν τοῦ Κοτροτεκνίου — ἐξανούσθητες συνεννοήτεως τοῦ Θεοδώρου μετὰ τῶν Τούρκων — καταχράτητες τοῦ Μητροπολίτου καὶ τινῶν ἀρχόντων εἰς Μπελβεδέρη — συνέντητις τοῦ Σάββα μετὰ τῶν Τούρκων — αἵτια ἐχθροπαθείας μεταξὺ Σάββα καὶ Θεοδώρου — δραπέτευτις τῶν ὀπαδῶν τοῦ Θεοδώρου καὶ Τψηλάντου — σχίδια τούτων πρὸς ἀναχαίτητιν τὴν λειποταξίαν τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν — ὑποσημειωματική καταγραφὴ τῶν φωνευθέντων καὶ ἀλλών ἐν Κωνσταντινούπολει κατ' ἐκείνην φή τῶν στρατιωτῶν — ξένα στρατολογία καὶ στρατιωτική νόμοι τοῦ Τψηλάντου — ὅφισις σημαῖας τῆς ἐλευθερίας παρὰ τοῦ Θεοδώρου καὶ Σάββα ἐν Βουκουρεσίῳ

ιδι

89

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ^{ον}.

Σελ.

Φυτασίαι και ἀλλόσιοι συμπερασμοί τοῦ τε Θεοδάρου και ὑψηλάντου — αἰφνίδιοι εἰδήστεις εἰς Βουκουρέσιον διὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Ὀδωμανῶν εἰς Βλαχίαν — πράξεις μερικαι τῶν Ὀδωμανῶν ἐν Γαλατσίῳ — ὁριτμὸς τῆς Ηόρτας διὰ τὴν ἐκχριστεῖλαν τῶν Τούρκων — ὑπουλος συνάσταλλαγή μεταξὺ Θεοδάρου και Σάββα — προστέγγυτις τῶν Τούρκων εἰς Βουκουρέσιον — φυγὴ τοῦ Θεοδάρου και Σάββα πανσεστιᾶ ἀπὸ Βουκουρέσιον — ἀφιξεῖς, ὑποδοχὴ και πράξεις τινὲς τῶν Ὀδωμανῶν εἰς Βουκουρέσιον.

iδε 112

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'^{ον}.

Αιτίαι διχονοιῶν μεταξὺ Θεοδάρου και τῶν ὄπλαρχηγῶν αὐτοῦ καὶ ὁδὸν — ἐχθροπειαῖαι μερικαι τοῦ Θεοδάρου κατὰ τῶν στρατιωτῶν του — συνωμοσία μυσικη τῶν ὄπλαρχηγῶν ἐναντίον αὐτοῦ — στρατήγημα ἀξιοπερίεργον και δημηγορία τοῦ Γ. Ὁλυμπίου, ὅταν συνέλαβε τὸν Θεόδαρον εἰς Γολέττι — φόνος τοῦ Θεοδάρου εἰς Τυργόβιζον — ἐκσριτεῖα τῶν Ὀδωμανῶν ἀπὸ Βουκουρέσιον εἰς Τυργόβιζον — μάχη αյτῶν μετά τῶν τοῦ ὑψηλάντου εἰς Νουτρέτου και Νετεζέσι — ἀναχώρησις τοῦ ὑψηλάντου και λοιπῶν ἀπὸ Τυργόβιζον — ὁ Σάββας και οἱ περὶ αὐτὸν ὑπετάστονται εἰς τοὺς Τούρκους — ὁ Σάββας μετά τῶν Τούρκων διώκει τὸν ὑψηλάντην — ὁ Κιρχαριάμπης κινηθεῖς κατὰ τοῦ ὑψηλάντου, ἐπιέρεις εἰς Βουκουρέσιον — τρομερωτάτη ἀνεμοζάλη και ἀποτελέσματα αὐτῆς εἰς Βουκουρέσιο.

iδε 123

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η^{ον}.

Σελ.

Ἐκβολὴ τῶν Τούρκων εἰς τὴν μικρὰν Βλαχίαν—μερικαὶ ἀπόπειραι αὐτῶν κατά τῶν ἀποστάτων — μάχη εἰς Ζαβιδένι παρὰ τοῦ Σολομόντος, Μιχάλογλου χλπ. — διάβατις τοῦ Τψηλάτου ἐπὶ τῆς μικρᾶς Βλαχίας — μάχη εἰς Δραγχατάνι παρὰ τῶν Ιερολογιτῶν — καὶ ἀποτυχία αὐτῆς — ζωηρὰ ἀντίκρους κατά Τούρκων παρὰ τοῦ Ι. Χόρκα — ἀναχώρητις τοῦ Τψηλάντου ἐκ τῆς Βλαχίας εἰς τὴν Αὔγορίαν — δημητηρία αὐτοῦ πρὸς τοὺς στρατιώτας του — φυλακοειστήσις καὶ θάνατος αὐτοῦ — ἀναχώρητις τοῦ Γ. Ολυμπίου καὶ Ι. Φαρμάκη καὶ τὸ ἀποτελέσματα αὐτῶν εἰς Μολδαύιαν — προστίκια τοῦ Σάββα καὶ ἄλλων — φόνος ἀποστάτων ἐν Βουκουρεσίᾳ — ὁ Σερδίοντος Διαμαντῆς συλλαμβάνεται παρὰ τοῦ Σάββα — ἀνδραγαθίαι καὶ συλλαβὴ τοῦ παπᾶ Σέρβου — διαβολὴ τοῦ Ούδριστην κατά τοῦ Σάββα — φόνος τοῦ Σάββα καὶ τῶν περὶ αὐτὸν — σφαγὴ δόλιος τῶν ἐν Βουκουρεσίᾳ μερικῶν κατόίκων — μάχη ἐν Σουτικζικῇ τοῦ Καπιτάν Αθανασίου Χεμαρέμιώτου — τελεία ἀπόσβετις τῶν ἀποστάτων — διοίκητις τοῦ Βουκουρεσίου — ἐπιεροφὴ τῶν Ἀρχόντων ἐκ Τραντυλβανίας εἰς Βουκουρέσιον — Ἡγεμονεία Γρηγορίου Δ. Γιάκκα — ἀναχώρητις τῶν Οδωμανικῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Βλαχίας, καὶ τέλος.

iδε 148

ΟΙ ΦΙΛΟΚΑΛΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

ΟΙ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Σώματα

Ό Γενικός Έλλ. Πρόξενος Κ. Ι. Ρίζος	2
Ό "Αρχων Παχαρ. Αθανάσιος Ξενοκράτης	3
Ό 'Εντ. Κύριος Θεόδωρος Ξενοκράτης	1
Κωνσαντίνος Ξενοκράτης	5
Βασίλειος Γουτζου	4
Πολυχρόνιος Κλέαρχος	1
Γεώργιος Νικολαΐδης	1
Γεώργιος Ηπερίδης	1
Ίωάννης Σακελλάριος	1
Δημήτριος Τσιγόνης	1
Κωνσαντίνος Τσόκανος	2
Λεονής Τσερλέντης	1
Άλέξιος Χ. Μάνθου	1

ΟΙ ΕΝ ΠΛΟΕΣΤΙΩ.

Ό "Αρχων Σερδάρης Κωνσαντίνος Δούκα	1
Μεδελιντσάρης Ιωάν. Ταταράνος	1

Σώματα

·Ο Αρχων Πιτάρης Παναγιώτης Χ.	Χρήσου	1
„ „ Πιτάρης Κωνστ. Ἀναγνωσιάδης	1
·Η Κυρία Ἀγγελική Βεκιλχάρτση	1
·Ο Κύριος Κωνσαν. Βεκιλχάρτζη	1
„ Πέτρος Δουκά	1
„ Ιωάννης Καριαγόης	1
„ Ματάκης Μπεέσκος	1
„ Δημήτριος Χουρμούζη	1
„ Ιωάννης Ἀντωνίου	1
„ Παναγιώτης Θ. Βεκιλχάρτζη	1
„ Γεώργιος Μενίδης	1
„ Δημήτριος ΙΙ. Τόσκα	1
„ Γεώργιος Κ. Σκούρτης	1
„ Κυριάκος Τσίκας	1
„ Γεώργιος Νταμάρας	1
„ Ἀναστάσιος ΙΙ. Τόσκα	1
„ Κωνσαντίνος Γ. Τόσκα	1
„ Ανδρέας Ἀλεξίου	1
„ Χριζόδοουλος Δαλαμπήρας	1
„ Μιχαὴλ Χριζόδουλου	1
„ Νικόλαος Ζωγορόπωλος	1
„ Μώϋσης Παλτιάνος	1
„ Φίλιππος Δημητριάδης	1
„ Νικόλαος Δημητριάδης	1
„ Παναγιώτης Κουγιά	1
„ Φίλιππος Νεράγκανδος	1
„ Προκόπιος Φιλήτης	1

Σώματα

Ο' Κύριος	Χ. Ηέτρος	Χ. Βουζίλα	.	.	.	1
„	Ιωάννης Δημητριάδης	1
„	Ιωάννης Κωνστ.	1
„	Ηαναγιώτης Φιλίππης	1
„	Ευζάχιος Ιωάννου	1

ΟΙ ΕΝ ΤΥΓΡΓΟΒΙΣΤΩ.

Ο Παρος.	Αρχιμανδρίτης	Αγάπιος Σούτσος	.	2
Οσιωτ.	Ιερεμίας Συραττής	οικου. Μαρτζιναν.	.	2
Έλογ.	Κύριος Δημήτριος Ιωάννου	.	.	1
"Αρχων Πιτάρης	Κ. Νικόλαος Γ. Κηρκουλέσ.	.	.	2

ΟΙ ΕΝ ΒΡΑΪΔΑ.

Ο' Αρχων Σερδάρης Δηνυκας Ισβεράνος	.	.	.	1
„	Σερδάρης Κωνστ. Ηπίτης	.	.	1
„	Σερδάρης Δημήτριος Δενδρινός	.	.	2
„	Καπιτάν Κωνστ. Νικολέσκος	.	.	1
„	Πιτάρης Νικόλαος Ήλιάδης	.	.	1
„	Κλουτσάρης Νικόλαος Θεοχάρης	.	.	1
„	Πιτάρης Θεοδώσιος Γκίνα	.	.	1
Έξοχ. Ιατρὸς Ε'παμ. Γεωργοντόπαλος	.	.	.	1
„	„ Νικολαΐδης	.	.	1
Έλλην. Υποκροξ.	Αργέντης	.	.	1
Θ' Έλογ. Κύριος Γεώργιος Οίκονόμου	.	.	.	1
Ο' Έντ. Κύριος Ιωάννης Βαζάκης	.	.	.	1
„	Γεώργιος Τζαβέδης	.	.	1
„	Ζηγος Σοφῆ	.	.	1
„	Άραξάσιος Ξαρζῆς	.	.	1

	Σωμάτα
Ο Ειτ. Χρισόφορος Πεταλᾶς	1
„ Δημήτριος Μαζραπᾶ	1
„ Παναγ. Ρουβίη	1
„ Νικόλαος Τεπεγκιόζη	1
„ Ναούμης Βενιλχάρτζη	1
„ Ιωάννης Μιροβήτση	1
„ Θεόδωρος Μελάνοβητς	1
„ Αγγελος Κάροβητς	1
„ Ηαρασκεύας Γέρυη	1
„ Μιχαήλ Γρηγοριάδης	1
„ Χ. Δημήτριος Χ. Χρήσου	1
„ Γεώργιος Νικολαόπωλος	1
„ Κωριτσ. Καραμπέλης	1
„ Δημήτριος Χ. Κωστα	1
„ Άλεξανδρος Βανάλογλου	1
„ Γεώργ. καὶ Στέριος Καραπάνου	2
„ Βασίλειος Σκουλῆς	1
„ Πέτρος Λευκόπωλος	1
„ Ιωάννης Χ. Παπάζογλου	1
„ Διογύσιος Καρούσος	1
„ Δυμήτριος Χ. Παπάζογλου	1
„ Θεόδωρος Ματαΐδης	1
„ Γεώργιος Καρύκης	1
„ Χ. Σκουλῆς Χ. Ασλάνη	1
„ Σπύρος Α. Ζουλας	1
„ Γεώργιος Δαπόπωλος	1
„ Χαράλαμπος Σταθέλης	1

Σάματα

Ο Ερζ.	Αλέκος Λασινιώτης	1
„	Κυριάκος Δημητριάδης	1
„	Ιωάννης Φάραγγας	1
„	Μ. Βαλταρίδης	1
„	Στέριος Ηποσάρης	1
„	Άνδρεας Στατίρης	1
„	Χρήστος Τσακύρης	1
„	Ηλίας Περδικίδης	1
„	Γεράσιμος Π. Αλεξανδρίδης	1
„	Μιχαήλ Νεραντζόπουλος	1
„	Γεώργιος Καραβίας	1
„	Φώτιος Λομπάρδος	1
„	Ιωάννης Σουλιώτης	1
„	Άδελφοι Διαμαντίδη	1
„	Στέφανος Δ. Πιτσιπίδης	1
„	Θεόδορος Δούκα	1
„	Μιχαήλ Φωκιαγός	1
„	Δημήτριος Στάμπου	1
„	Βασίλειος Πολαιολόγος	1
„	Γεώργιος Ν. Λαγκαδάς	1
„	Ιωάννης Γεωργιάδης	1
„	Άλεξανδρος Κευροπίδης	1
„	Άνδρεας Μιχαλόπουλος	1
„	Σπύρος Καββαδίας	1
„	Άλεξανδρος Δερδηρός	1
„	Δημήτριος Κουρουκιώτης	1

Σωματά

Ο Ειτ. Γεώργιος Δημητρίου	1
„ Παντελέων Αναστασίου	1

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΧΟΡΕΖΙ.

Ο Πανοσιώτατος Αρχιμανδρίτης καὶ Ἰππεὺς
Ηγούμενος τῆς αὐτῆς Μονῆς Κύριος Χρύσαν-
θος Βενέτης ἐξ Ἀνδρου προσφέρει εἰς τὸν συ-
γραφέα γρόσια πεντακόσια ἀριθ. 500.

ΟΙ ΕΝ ΓΑΛΑΤΖΙΩ.

Ο Ελληνικός Μολδαυίας Πρόξενος Ταγματάρ- χης Κύριος Γ. Βούνεσκος	2
---	---

Τοῦ Γαλατσίου Υποπρόξενος Ταγματάρχης Κ. Γ. Αθανασιάδης	2
--	---

Ο Αρχιμ. Πανάρετος Πελοποννήσιος	1
--	---

Ο Αρχιμ. Προτοσπαθάριος Αντώνιος Νευρο- πόντης	3
---	---

„ Σπαθάρης Κωνσταντῖνος Βεντούρας	2
---	---

„ Κόμισος Κωνσταντῖνος Πράσινος	2
---	---

„ Καμιλάρης Τριαντάφυλλος Σακελα- ρίου Πελοπ.	1
--	---

„ Σερδάρης Γεώργιος Λαζόπουλος με- τὰ τοῦ οὗτοῦ του Μιχαήλ	1
---	---

„ Σερδάρης Παρασκευᾶς Βασιλείου	1
---	---

„ Σερδάρης Ανδάκης Χ. Γεωργίου	1
--	---

Ο Ελλόγιμος Κ. Β. Κομνητός ἐξ Ασρους τῆς Κυρουρίας	1
---	---

Ο Ειτικός Κύριος Παναγῆς Κομποδέκλας	1
--	---

„ Κωνσταντῖνος Χ. Γεωργίου	1
--------------------------------------	---

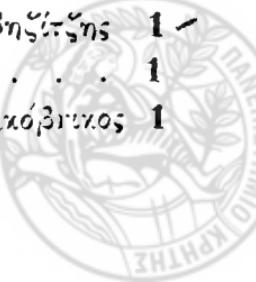
Σωματα

Οι Ἐντίμοι ἀδελφοί Δ. καὶ Μ. Ἀντωνιάδης	1
„ Δημήτριος Ἀποσολόπουλος	1
„ Ζῆσος Βεργόπουλος	1
„ Βαλσάμης Κουντούρης	1
„ Ἀνασάσιος Χ. Καλούδη	1
„ Γεώργιος Μπαλαμπάνης καὶ ἀδελφοί	1
„ Πηλεμένης Ηαγώνης	1
„ Γεώργιος Βρούσκος	1
„ Κωνταντῖνος Παππαγιανόπουλος .	1
„ Παναγιώτης Ἀκατος	1
„ Σπυρίδων Βρετός	1
„ Παναγιώτης Κουτόπουλος ἐκ Βυ- τίνας	1
„ Δημήτριος Χρυσοχόπουλος	1
Ο πλοίαρχος Κύριος Ιωάννης Χαριτόπουλος	1
„ Αλέξιος Τσαμπαλέης	1
Οι Ἐντίμοι Κύριος Δημήτριος Πυρεΐδης	1
„ Ιωάννης Οίκονόμου	1
„ Νικόλαος Ἀθανασίου ὥραλογχας Ή- πειρώτης	1
„ Εὐζράτιος Βάγιας Δελβενακιώτης .	1
„ Ἀγγελος Μηχαλόπουλος ἐξ Αίγειου	1
„ Οι αὐτάδελφοι Κ. καὶ Δ. Λαζάρου ἐκ Σατίσης	1
„ Κωνσαντῖνος Γ. Δασιάδης	1
„ Δημήτριος Παππαδόπουλος ἐκ Μα- κρηνίτσας	1

Σάματα

Ο' Ευτίμος Νικόλαος Ζαχαριάσης	1
„ Γεώργιος Λεονταρίδης	1
„ Άλεξιος Γεωργίου	1
„ Κωνσαντῖνος Ιωάννου ἐκ Μαχρυ- νίτζης	1
„ Κωνσαντῖνος Κοτζαμάνης	1
„ Εμμανουὴλ Γλυκὺς	1
„ Γεώργιος Αδαμίδης	1
„ Αναζάσιος Παππαδόπουλος	1
„ Παναγιώτης Βενετσανόπουλος	1
„ Θεόδωρος Θωματίδης	1
„ Παναγιώτης Βασακόπουλος	1
„ Παρασκευᾶς Θεοδώρου Θράξ	1
„ Ιωάννης Γ. Βλαχόπουλος	1
„ Γεώργιος Βλαζὸς	1
„ Γρηγόριος Ήλιάδης	1
„ Δουκᾶς Μάνης Κωνσαντινουπολίτης					1
„ Μηχαὴλ Παππαδόπουλος	1
„ Παναγιώτης Κουμπούνης	1
„ Γεώργιος Μιχαλόπουλος ἐκ Μάνης					1
„ Αναζάσιος Χ. Δ. Παππαδόπουλος					1
„ Γεώργιος Σπάρταλης	1
„ Αθανάσιος Παππα-Γεωργίου ἐκ Βυ- ζιτζῆς	1
„ Αντώνιος Κοσμαΐδης ἐκ Βηζιτζῆς					1
„ Ιωάννης Βετάλης Τίμος	1
„ Αθανάσιος Αποζόλος Ηολκόβηκος					1

Σώματα

Ο' Εντίμος Ανασάσιος Διαμαντίδης	.	.	.	1
„ Κωνσαντίνος Ν. Γαϊτάνης	.	.	.	1
„ Νικόλαος Σκουλίδης	.	.	.	1
„ Θεοδόσιος Λουλούδης	.	.	.	2
„ Νικόλαος Λαλαγιαννόπουλος	.	.	.	2
„ Γεώργιος Χ. Παναγιώτου ἐξ Ἀ- σπροκοτάμου	.	.	.	1
„ Νικόλαος Νταλάρης Δελβινακιώτης	.	.	.	1
„ Γεώργιος Η. Μάνδου	.	.	.	1
„ Αθανάσιος Γιαννακούσκος	.	.	.	1
„ Αγγελος Ιωάννου Φθώριπος	.	.	.	1

ΟΙ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ο' Εντίμος Κύριος Χ. Γεώργιος Κωνσαντινίδης	1
„ Αρισείδης Παπούδοφ	1
„ Γεώργιος Αρκουδάρης	1
„ Ιωάννης Γιαννακόπωλος Αργινός	1
„ Η. Μέρικας	1
„ Κωνσαντίνος Παπᾶ Ιωάννου	1
„ Λέων Κωνσ. Μάγου	1
„ Μανώλης Θ. Μανωλάκη	1
„ Ιωάν. Θ. Ντανασῆς	1
„ Δημος Κ. Γιούνης	1
„ Ήλίας Γεωργίου Καρυτιανὸς	1
„ Δημήτριος Ράλη Λέσβιος	1
„ Σ. Γρηγοριάδης Αινίτης	1
„ Ιωάννης Συμωνίδης	1
„ Θεόδωρος Συμωνίδης	1

Σώματα

Ο Κύριος;	Κυριάκος Γρηγορίου Λέσβιος	1
”	Γρηγόριος Ράλη Λέσβιος	1
”	Ιωάννης Σπυρόπωλος	1
”	Γεώργιος Δ. Κουμπας Λέσβ.	1
”	Λάζαρος και Γεώργ. Λέανδρος	1
”	Γεώργιος Μ. Βάος Σίφνιος	1
”	Παναγ. Κωνσαντίνου	1
”	Α. Χαρίλαος Αινίτης	1
”	Κωνς. Λεμονίδης	1
”	Ιωάννης Ν. Ντουνιας	1
”	Απόστολος Πενερλή Κυδωνιεὺς	1

ΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Ο κατάλογος τῶν φιλοκάλων συνδρομητῶν ἀπὸ Ἀθηνας καὶ Π. Πάτρας παρέπεσε καθ' ὁ δὸν, ἐνεκα τούτου καὶ στερούμεδα τὰς σημειώσεις τῶν ἐντίμων ὄνομάτων αὐτῶν ἀλλ' ὁ Συγγραφεὺς προσφέρει δωρεὰν

Εἰς μὲν τὸ Βασ. Γυμνάσιον, καὶ τὴν Ἐθν. δημόσιον Βιβλιοθήκην τῶν Ἀθηνῶν . . . 30
εἰς δὲ τὸ Βασ. Γυμνάσιον τῶν Π. Πατρῶν 20
ἴνα διανήμωσιν οἱ Ἐφόροι τῶν κατασημάτων τούτων πρὸς ὅντινα ἐφίενται ἀνὰ ἓν.

Ο Συγγραφεὺς ἔξαιτεῖται τὴν συνκατάβασιν τοῦ φιλοκάλου ἀναγνώζου διὰ τὴν ἐν γένει κακὴν καὶ δυσανάγνωσον τύπωσιν καὶ τὰς παρεισφρυσάσας καραδρομὰς, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσῳ δυσκολίᾳ ἀπροσδόκητοι καὶ ἀντενέργειαι φανεραὶ ἐγένοντο κατὰ τῆς τυπώσεως τοῦ πονήματος εἰς τὸν τόπον ὅπου πραγματικῶς ἔξεδόθη.

Ἐπιθυμῶν μολαταῦτα τὴν ὄπωσδήποτε δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ως παράρτημα τῆς Γενικῆς Ἰστορίας της νέας Ἑλλάδος· κηρύττει ἐλευθέραν καὶ ἀκαταδίωκτον τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον μετατύπωσίν του.

